

ՄԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐՔԸ

ՄԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐՔԸ

1

Երանելի է այն մարդը՝
Որ ամբարիշտներուն խորհուրդին համաձայն չ'ընթանար,
Ու մեղաւորներուն ճամբային մէջ չի կենար,
Եւ ծաղրողներուն աթոռին վրայ չի նստիր.

2 Հապա անոր հաճոյքը՝ Սէրոջ Օրէնքին մէջ է,

Եւ ցերեկ ու գիշեր անոր Օրէնքին մասին կը խորհրդածէ:

3 Անիկա ջուրի առուններուն քով տնկուած ծառի պէս պիտի ըլլայ,

Որ իր ժամանակին՝ իր պտուղը կու տայ.

Անոր տերեւը պիտի չթառամի,

Եւ ինչ բան որ ընէ՝ պիտի յաջողի:

4 Այսպէս չեն ամբարիշտները,

Հապա մղեղի պէս՝ որ հովը կը տարտղնէ:

5 Հետեւաբար ամբարիշտները պիտի չկարենան ^բկանգուն մնալ՝ դատաստանին ^գօրը,

Ո՛չ ալ մեղաւորները՝ արդարներուն համայնքին մէջ:

6 Որովհետեւ Տէրը կը ճանչնայ արդարներուն ճամբան,

Բայց ամբարիշտներուն ճամբան պիտի կորսուի:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԸՆՏՐԱԾ ԹԱԳԱՒՈՐԸ

2

Ինչո՞ւ ^ահեթանոսները կ'ալեկոծին,
Ու ^բժողովուրդները պարապ բան կը խորհրդածեն.

2 Երկրի թագաւորները իրենք զիրենք կը հաստատեն,

Իշխանները միասին կը խորհրդակցին

Տէրոջ դէմ եւ անոր ^գՕծեալին դէմ՝ **ըսելով**.

3 «Կոտրե՛նք անոնց կապանքները,

Նետե՛նք մեզմէ անոնց ^դլուծը»:

4 Երկինքը բնակողը **անոնց վրայ** պիտի ծիծաղի.

Տէրը զանոնք պիտի ծաղրէ:

5 Այն ատեն իր բարկութեամբ պիտի խօսի անոնց,

^ա Եբր.՝ Եհովայի

^բ Եբր.՝ կանգնիլ

^գ Եբր.՝ մէջ

^ա Եբր.՝ ազգերը

^բ Եբր.՝ բնակչութիւնները

^գ Եբր.՝ Մեսիային, յուն.՝ Զրիստոսին

^դ Եբր.՝ փոկերը

Եւ իր բորբոքումով պիտի շփոթեցնէ զանոնք՝ ըսելով.

- 6 «Ե՛ս օծեցի իմ թագաւորս
 իմ սուրբ լերանս՝ Սիոնի վրայ»:
- 7 Հրամանը պիտի յայտարարեմ.
 Տէրը ինծի ըսաւ.
 «Դուն իմ Որդիս ես,
 Զեզ ա՛յսօր ծնայ:
- 8 Խնդրէ՛ ինձմէ, ու հեթանոսները քեզի ժառանգութիւն պիտի տամ,
 Ու երկրի ծայրերը՝ քեզի ստացուածք:
- 9 Զանոնք երկաթէ գաւազանով պիտի Կոտորես,
 Բրուտի անօթի պէս պիտի փշրես զանոնք»:
- 10 Ուստի հիմա, ո՛վ թագաւորներ, ուշի՛մ եղէք,
 Երկրի՛ դատաւորներ, խրատուեցէ՛ք:
- 11 Վախո՛վ Տէրը պաշտեցէք,
 Դողալո՛վ խայտացէք.
- 12 Որդի՛ն համբուրեցէք՝ որպէսզի չբարկանայ,
 Ու ճամբային մէջ չկորսուիք՝
 Երբ անոր բարկութիւնը քիչ մը Գորբոքի:
 Երանի՛ բոլոր անոնց՝ որ անոր կ'ապաւիհին:

ԱՌՏՈՒԱՆ ԱՂՕԹԸ՝ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Դաւիթի սաղմոսը, երբ կը փախչէր իր որդիին՝ Աբիսողոմի առջեւէն:

3

Ո՛վ Տէր, հակառակորդներս ո՛րչափ շատցան.
 Ինծի դէմ կանգնողները բազմաթիւ են:

- 2 Ծատերը իմ անձիս համար կ'ըսեն.
 «Աստուծմէ փրկութիւն չկայ ասոր»:^ա (Սեւլա:)
- 3 Բայց, ո՛վ Տէր, դո՛ւն ես իմ վահանս,
 Իմ փառքս եւ իմ գլուխս բարձրացնողը:
- 4 Իմ ձայնովս Տէրոջ գոչեցի,
 Եւ իր սուրբ լեռնէն ինծի պատասխանեց: (Սեւլա:)
- 5 Ես պառկեցայ ու քնացայ.
 Արթնցայ, քանի Տէրը ինծի նեցուկ եղաւ:
- 6 Ես պիտի չվախնամ բիրաւոր ժողովուրդներէն,
 Որոնք զիս շրջապատեցին:
- 7 Կանգնէ՛, ո՛վ Տէր. փրկէ՛ զիս, ո՛վ իմ Աստուածս.
 Արդարեւ դո՛ւն զարկիր իմ բոլոր թշնամիներուս այտը,
 Ամբարիշտներուն ակռաները կոտորեցիր:
- 8 Փրկութիւնը Տէրոջն է.
 Զու օրհնութիւնը ժողովուրդիդ վրայ Բէ: (Սեւլա:)

^ա Կամ՝ հովուես

^բ Եբբ.՝ բռնկի

^ա Այս եբրայերէն բառը կրնայ մատնանշել ձայնի դադար կամ բարձրացում

ԻՐԻՎՈՒԱՆ ԱՂՕԹԸ՝ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
Գլխաւոր երաժիշտին. ^անկիւնօթի վրայ. Դաւիթի սաղմոսը:

4

Երբ գոչեմ՝ պատասխանէ՛ ինծի, ո՛վ իմ արդարութեանս Աստուածը:
Տագնապի մէջ զիս ^բսփոփեցիր.

Ողորմէ՛ ինծի եւ լսէ՛ իմ աղօթքս:

2 Մարդո՛ց որդիներ, մի՛նչեւ ե՞րբ իմ փառքս նախատինքի պիտի վերածէք,
Ունայնութիւն պիտի սիրէք ու ստութիւն փնտռէք: (Սելա:)

3 Բայց գիտցէ՛ք թէ Տէրը զատորոշեց իրեն ^գնուիրուած մարդը.
Տէրը պիտի լսէ՛ երբ իրեն գոչեմ:

4 ^դԴողացէ՛ք, եւ մի՛ մեղանչէք.
^եՄտածեցէ՛ք ձեր անկողիներն վրայ, ու լռեցէ՛ք: (Սելա:)

5 Արդարութեան զոհե՛ր մատուցանեցէք,
եւ Տէրո՛ջ վստահեցէք:

6 Շատեր կ'ըսեն. «Ո՞վ մեզի բարօրութիւն պիտի ցուցնէ»:
Ո՛վ Տէր, քու երեսիդ լոյսը ^զծագեցո՛ւր մեր վրայ:

7 Իմ սիրտիս ուրախութիւն տուիր՝
Անոնց ցորենին ու քաղցուին առատութեան ժամանակէն աւելի:

8 Խաղաղութեամբ պիտի պառկիմ եւ քնանամ,
Որովհետեւ դո՛ւն միայն, ո՛վ Տէր, զիս ապահովութեամբ կը բնակեցնես:

ԱՂՕԹԸ՝ ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
Գլխաւոր երաժիշտին. ^անհիւօթի վրայ. Դաւիթի սաղմոսը:

5

Ո՛վ Տէր, ունկնդրէ՛ իմ խօսքերս,
Նկատէ՛ խորհրդածութիւնս.

2 Ուշադի՛ր եղիր աղաղակիս ձայնին, ո՛վ իմ Թագաւորս եւ Աստուածս,
Որովհետեւ քեզի՛ կ'աղօթեմ:

3 Ո՛վ Տէր, առտուն պիտի լսես իմ ձայնս.

---

^բ Կամ՝ ըլլայ

^ա Այսինքն՝ լարաւոր նուագարաններու

^բ Եբբ.՝ ընդարձակեցիր

^գ Եբբ.՝ բարեպաշտ

^դ Եբբ.՝ Վրդովեցէ՛ք

^ե Եբբ.՝ Խօսեցէ՛ք ձեր սիրտին հետ

^զ Եբբ.՝ բարձրացո՛ւր

^ա Այսինքն՝ փչողական նուագարաններու

Առտու՛ն աղօթքս քեզի՝ Բ պիտի ուղղեմ՝, եւ սպասեմ:

4 Արդարեւ դուն ամբարշտութեանէ ախորժող Աստուած չես.

Չարը քու քովդ պիտի չբնակի:

5 Պարծենկոտները քու աչքերուդ առջեւ պիտի չկայնին.

Բոլոր անօրէնութիւն գործողները կ'ատես:

6 Սուտ խօսողները կը կորսնցնես.

Տէրը արիւնահեղ ու խաբեբայ մարդէն կը գարշի:

7 Բայց ես քու կարեկցութեանդ շատութեամբ քու տունդ պիտի մտնեմ.

Զու վախովդ պիտի երկրպագեմ քու սուրբ տաճարիդ մէջ:

8 Ո՛վ Տէր, առաջնորդէ՛ զիս քու արդարութեամբդ՝՝ Գոտխներուս պատճառով,

Շտկէ՛ իմ առջեւս քու ճամբադ,

9 Որովհետեւ անոնց բերանին մէջ՝ Իճմարտութիւն չկայ.

Անոնց ներսը եղեռնագործութիւն է,

Անոնց կոկորդը բաց գերեզման է,

Իրենց լեզուով կը շողոքորթեն:

10 Ո՛վ Աստուած, յանցաւոր սեպէ՛ զանոնք.

Թող իյնան իրենց խորհուրդներով.

Հալածէ՛ զանոնք՝ իրենց յանցանքներուն շատութեան համար,

Զանի որ քեզի դէմ ընդվզեցան:

11 Բայց բոլոր քեզի ապաւինողները թող ուրախանան.

Յաւիտեան թող ցնծան, որովհետեւ դուն զանոնք կը պաշտպանես:

Զու անունդ սիրողները քեզմով թող հրճուին,

12 Զանի որ դուն պիտի օրհնես արդարը, ո՛վ Տէր,

Բարեհաճութեամբ պիտի շրջապատես զայն՝ որպէս թէ ասպարով մը:

ՕԳԼՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹԸ՝ ՏԱՌԱՊԱՆՔԻ ԱՏԵՆ

Գլխաւոր երաժիշտին. նկինօթի վրայ.՝ շեմինիթի վրայ. Դաւիթի սաղմոսը:

6

Ո՛վ Տէր, քու բարկութեամբդ զիս մի՛ յանդիմաներ,

Եւ ցասումովդ զիս մի՛ Բ պատժեր:

2 Ո՛վ Տէր, ողորմէ՛ ինձի, որովհետեւ տկար եմ.

Բուժէ՛ զիս, ո՛վ Տէր, քանի ոսկորներս կը շփոթին:

3 Իմ անձս ալ յոյժ շփոթեցաւ.

Իսկ դուն, ո՛վ Տէր, մինչեւ ե՞րբ:

4 Վերադարձի՛ր, ո՛վ Տէր. ազատէ՛ իմ անձս,

Փրկէ՛ զիս՝ քու կարեկցութեանդ պատճառով:

Բ Եբբ.՝ դէմ պիտի գետեղեմ

Գ Եբբ.՝ դիտողներուս

Դ Եբբ.՝ հաստատութիւն

Ս Այսինքն՝ ութ լարով նուագարաններու

Բ Կամ՝ խրատեր

ՍԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐԸԸ

- 5 Արդարեւ մահուան մէջ քեզ յիշատակել չկայ.
ԳԴԺՈՒԽՔԻՆ մէջ ո՞վ քեզմէ շնորհակալ պիտի ըլլայ:
- 6 Հառաչելէն յոգնեցայ.
Ամէն գիշեր "կը լուամ" մահիճս,
Արցունքներովս կը թրջեմ մահճակալս:
- 7 Աչքս ծիրեցաւ վիշտէն,
Բոլոր հակառակորդներուս պատճառով հինցաւ:
- 8 Հեռացէ՛ք ինձմէ դուք բոլորդ՝ որ անօրէնութիւն կը գործէք,
Որովհետեւ Տէրը իմ լացիս ձայնը լսեց.
- 9 Տէրը իմ աղաչանքս լսեց,
Տէրը իմ աղօթքս պիտի ընդունի:
- 10 Թող ամչնան ու յոյժ շփոթին իմ բոլոր թշնամիներս,
Թող վերադառնան ու շուտով ամչնան:

ԱՂՕԹԸ՝ ԱՐԴԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Դաւիթի Վեղեղին, որ երգեց Տէրոջ՝ Բենիամինեան Բուշի խօսքերուն համար:

7

- Ո՛վ Տէր, իմ Աստուածս, քեզի՛ կ'ապաւիճիմ.
Փրկէ՛ զիս իմ բոլոր հալածիչներէս, եւ ազատէ՛ զիս.
- 2 Որպէսզի իմ անձս ՚՛ջբզքտեն առիւծի մը պէս,
Որ կը յօշոտէ, եւ ո՛չ մէկ ազատող կ'ըլլայ:
- 3 Ո՛վ Տէր, իմ Աստուածս, եթէ սա՛ բանը ըրի.–
Եթէ ձեռքերուս մէջ անիրաւութիւն կայ,
4 Եթէ չարիք հատուցանեցի քարեկամիս,
Ու "կողոպտեցի ան՝ որ "առանց պատճառի" իմ հակառակորդս էր,
- 5 Թշնամին թող հալածէ իմ անձս եւ հասնի անոր,
Գետինին վրայ կոխկռտէ կեանքս,
Ու փառքս հողին մէջ բնակեցնէ: (Սելա:)
- 6 Կանգնէ՛, ո՛վ Տէր, քու բարկութեամբդ.
Բարձրացի՛ր հակառակորդներուս ցասումին դէմ:
Արթնցի՛ր ինձի համար. դո՛ւն Գսահմանեցիր դատաստանը:

- Գ Այսինքն՝ Մեռած անձերու կայանին
- Դ Եբբ.՝ լողալ կու տամ
- Մ Կամ՝ ողբերգը
- Բ Եբբ.՝ չբզքտէ
- Գ Եբբ.՝ անոր՝ որ ինձի հետ խաղաղութեան մէջ էր
- Դ Կամ՝ ազատեցի
- Ե Եբբ.՝ պարապ տեղը
- Զ Եբբ.՝ պատուիրեցիր

ՄԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐԸԸ

- 7 ^Է Ժողովուրդներուն համայնքը քեզ պիտի շրջապատէ.
Բարձրացի՛ր անոնց վրայ:
- 8 Տէրը պիտի դատէ ժողովուրդները.
Ո՛վ Տէր, դատէ՛ գիս
Արդարութեանս եւ մէջս եղած պարկեշտութեանս համեմատ:
- 9 Ամբարիշտներուն չարութիւնը թող վերջանայ,
Իսկ դուն հաստատէ՛ արդարը.
Արդարեւ դուն, ո՛վ արդար Աստուած, կը քննես սիրտերն ու ^Ըխիղճերը:
- 10 Իմ պաշտպանութիւնս Աստուծմէ է,
Որ կը փրկէ սիրտով ուղիղները.
- 11 Աստուած արդար դատաւոր է.
Աստուած **ամբարիշտին** ամէն օր բարկացած է.
- 12 Եթէ ան դարձի չգայ, իր սուրը պիտի սրէ.
Աղեղը լարած եւ հաստատած է:
- 13 Մահուան գործիքները պատրաստած է անոր դէմ,
Իր ^Թհրավառ նետերը շինած է:
- 14 Ահա՛ **ամբարիշտը** անօրէնութեան երկունքի ցաւ կը քաշէ.
Անհրաւութիւն յղացաւ եւ ստութիւն ծնաւ:
- 15 Հոր փորեց ու խորունկցուց,
Բայց իր պատրաստած փոսին մէջ ի՛նք պիտի իյնայ.
- 16 Անոր անհրաւութիւնը իր գլուխը պիտի վերադառնայ.
Անոր բռնութիւնը իր գագաթին վրայ պիտի իջնէ:
- 17 Շնորհակալ պիտի ըլլամ Տէրոջմէն՝ իր արդարութեան համար,
Սաղմոս պիտի երգեմ Ամենաբարձր Տէրոջ անունին:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՓԱՌԸԸ ԵՒ ՄԱՐԴՈՒՆ ԱՐԺԱՆԻԸԸ
Գլխաւոր երաժիշտին. ^Սկիթիթի վրայ. Դաւիթի սաղմոսը:

8

Ո՛վ ^ԲԱստուած, մեր Տէ՛րը,
Ի՛նչ հոյակապ է քու անունդ ամբողջ երկրի վրայ.
Քու փառաւորութիւնդ երկինքէն վեր դրիր:

- 2 Երախաներուն եւ ծծկերներուն բերանով
“Գովաբանութիւն կատարեցիր” քու հակառակորդներուդ պատճառով,
Որպէսզի թշնամին ու վրէժխնդիրը լռեցնես:
- 3 Երբ տեսնեմ երկինքդ՝ քու մատներուդ գործը,

^Է Եբբ.՝ Բնակչութիւններուն

^Ը Եբբ.՝ երիկամունքները

^Թ Կամ՝ հալածիչներուն համար

^Ս Թերեւս՝ նուագարանի մը

^Բ Կամ՝ Տէր

^Գ Եբբ.՝ Զօրութիւն հիմնեցիր

Լուսինը եւ աստղերը՝ որոնք դուն հաստատեցիր,

- 4 Մարդը ի՞նչ է՝ որ զայն կը յիշես,
Կամ մարդու որդին՝ որ անոր կ'այցելես:
- 5 Զիչ մը ՚վար ըրիր՝ զայն էհրեշտակներէն,
Փառքով ու վայելչութեամբ՝ պսակեցիր զայն.
- 6 Զու ձեռքերուդ գործերուն վրայ տիրել տուիր անոր:
Ամէն բան անոր ոտքերուն տակ դրիր.---
- 7 Բոլոր ոչխարներն ու արջառները,
Նաեւ դաշտի գազանները,
- 8 Երկինքի էթոչուններն ու ծովուն ձուկերը,
Եւ ինչ որ ծովու ուղիներուն մէջէն կ'անցնի:
- 9 Ո՛վ Աստուած, մեր Տէ՛րը,
Ի՛նչ հոյակապ է քու անունդ ամբողջ երկրի վրայ:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ՝ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԱՐԴԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
Գլխաւոր երածիշտին. «Մութ-Լապպէնի վրայ. Դաւիթի սաղմոսը:

9

Շնորհակալ պիտի ըլլամ Տէրոջմէն իմ ամբողջ սիրտովս.
Զու բոլոր սքանչելիքներդ պիտի պատմեմ:

- 2 Զեզմով պիտի ուրախանամ եւ հրճուիմ.
Զու անունդ սաղմոս պիտի երգեմ, ո՛վ Ամենաբարձր:
- 3 Երբ թշնամիներս նահանջեն՝
Պիտի գայթին ու կորսուին քու քաջելդ,
- 4 Որովհետեւ դո՛ւն՝ պաշտպանեցիր իրաւունքս եւ դատս,
Գահին վրայ բազմեցար իբր արդար դատաւոր:
- 5 Հեթանոսները սաստեցիր,
Ամբարիշտը կորսնցուցիր,
Անոնց անունները ջնջեցիր ՚դարէ դար՝:
- 6 Ո՛վ թշնամի, ակերումները ընդմիշտ վերջացան.
Զաղաքներ ակերեցիր,

---

¹ Եբր.՝ պակսեցուցիր

² Եբր.՝ Աստուծմէ

³ Եբր.՝ թագադրեցիր

⁴ Եբր.՝ թռչնազգիներն

⁵ Թերեւս՝ « Որդիին Մահուան », կամ՝ նուագարանի մը

⁶ Եբր.՝ երեսէդ

⁷ Եբր.՝ գործադրեցիր

⁸ Եբր.՝ յաւիտենականութենէ յաւիտենականութիւն

Անոնց յիշատակը իրենց հետ կորսուեցաւ:

7 Բայց Տէրը յաւիտեան կը գահակալէ.

Իր գահը պատրաստած է դատաստանի համար:

8 Ի՛նչ երկրագունդը պիտի դատէ արդարութեամբ,
Ե՛տողվորդներուն դատը պիտի պաշտպանէ ուղղամտութեամբ:

9 Տէրը տնանկին ալ պատսպարան պիտի ըլլայ,
Պատսպարան՝ տագնապի ժամանակները:

10 Անոնք որ քու անունդ գիտեն՝ քեզի պիտի վստահին,
Որովհետեւ քեզ փնտռողները, ո՛վ Տէր, չլքեցիր:

11 Սաղմո՛ւ երգեցէք Տէրոջ՝ որ Սիոն կը բնակի,
Հռչակեցէ՛ք անոր ըրածները ժողովուրդներուն մէջ.

12 Որովհետեւ «արիւնի վրէժխնդիրը կը յիշէ»,
Տառապելներուն աղաղակը չի մոռնար:

13 Ո՛վ Տէր, ողորմէ՛ ինծի,
Տե՛ս Էնտխներէս կրած տառապանքս,

Դո՛ւն՝ որ զիս մահուան դռներէն կը բարձրացնես,

14 Որպէսզի քու բոլոր Բփառաւոր գործերդ՝ պատմեմ
Սիոնի աղջիկին դռներուն մէջ.

Պիտի խայտամ քու փրկութեամբդ:

15 Հեթանոսները իրենց պատրաստած փոսին մէջ մխրճուեցան.

Իրենց պահած ցանցին մէջ իրենց ոտքը բռնուեցաւ:

16 Տէրը ճանչցուած է իր գործադրած դատավճիռով.

Ամբարիշտը իր ձեռքին գործերով որոգայթին մէջ կ'իյնայ: (ՔՀիկկայոն: Սելա:)

17 Ամբարիշտները զճոխքը պիտի իմդուին,

Նաեւ այն բոլոր ազգերը՝ որոնք Աստուած կը մոռնան:

18 Արդարեւ աղքատը ընդմիշտ պիտի չմոռցուի.

Դժբախտներուն յոյսը յաւերժ պիտի չկորսուի:

19 Կանգնէ՛, ո՛վ Տէր. մարդը թող չզօրանայ.

Հեթանոսները թող դատուին քու առջեւդ:

20 Ո՛վ Տէր, Վախցո՛ւր զանոնք՝.

Հեթանոսները թող գիտնան թէ իրենք մարդ են: (Սելա:)

^Ե Եբբ.՝ Բնակչութիւններուն

^Գ Եբբ.՝ երբ արիւն որոնէ՝ զանոնք կը յիշէ

^Է Եբբ.՝ զիս ատողներէն

^Ը Եբբ.՝ գովաբանութիւններդ

^Թ Այսինքն՝ Մտածութիւն

^Ժ Այսինքն՝ մեռած անձերու կայանը

^Ի Եբբ.՝ դառնան

^Լ Կամ՝ սորվեցնող դիր անոնց վրայ

10

Ո՛վ Տէր, ինչո՞ւ հեռու կը կենաս.

Տագնապի ժամանակները կը թաքնուիս:

2 ^ՄԱմբարիշտին յոխորտանքին պատճառով դժբախտը կը տոչորի՞:

Իրենց մտածած ^Բհնարքներուն մէջ իրե՛նք թող բռնուին:

3 Արդարեւ ամբարիշտը իր անձին փափաքով կը պարծենայ.

Ագահը կ'օրհնէ, Տէրը կ'անարգէ:

4 Ամբարիշտը իր դէմքին խրոխտութեան համար **Աստուած** չի փնտռեր.

Իր բոլոր ^Վմտածումներուն մէջ **բնա՛ւ** Աստուած չկայ:

5 Անոր ճամբաները ամէն ժամանակ ^Դպինդ են.

Քու դատավճիռներդ անոր դիմաց շատ բարձր են.

Ան իր բոլոր հակառակորդներուն վրայ կը փչէ:

6 Իր սիրտին մէջ ըսաւ. «Պիտի չսասանիմ,

Որովհետեւ սերունդէ սերունդ ձախորդութեան մէջ պիտի չըլլամ»:

7 Անոր բերանը անէծքով, խաբէութիւններով ու հարստահարութիւններով լեցուն է.

Անիրաւութիւնը եւ ^Եանօրէնութիւնը անոր լեզուին տակ են:

8 Գիւղերուն **մօտ** դարան կը ^Վմտնէ,

Ծածուկ տեղերու մէջ անմեղը կը սպաննէ.

Անոր աչքերը ծածկաբար տկարները կը դիտեն:

9 Ծածուկ տեղեր դարան կը մտնէ, ինչպէս առիւծը՝ իր մացառուտին մէջ.

Դարանակալ կ'ըլլայ՝ դժբախտը յափշտակելու համար.

Դժբախտը կը յափշտակէ՝ իր ցանցին մէջ ^Զձգելով զայն:

10 Կը ծուարի, կը կծկուի,

Եւ տկարները անոր ^Էճանկերուն տակ կ'իյնան:

11 Իր սիրտին մէջ կ'ըսէ. «Աստուած մոռցեր է.

Իր երեսը ծածկեր է, որպէսզի ամենեւին չտեսնէ»:

12 Կանգնէ՛, ո՛վ Տէր. բարձրացո՛ւր ձեռքդ, ո՛վ Աստուած.

Մի՛ մոռնար տառապեալները:

13 Ինչո՞ւ ամբարիշտը Աստուած կ'անարգէ,

Իր սիրտին մէջ ըսելով. «**Հաշիւ** պիտի չպահանջես»:

^Մ Կամ՝ Ամբարիշտը իր յոխորտանքով դժբախտը խանդով կը հալածէ

^Բ Եբր.՝ մտադրութիւններուն

^Վ Եբր.՝ մտադրութիւններուն

^Դ Եբր.՝ ցաւալի

^Ե Կամ՝ ունայնութիւնը

^Վ Եբր.՝ նստի

^Զ Եբր.՝ քաշելով

^Է Եբր.՝ հզօրներուն

- 14 Դուն տեսար, որովհետեւ տաժանքին ու վիշտին կը նայիս,¹ Զու ձեռքովդ **փոխարէնը** հատուցանելու համար: Տկարը ինքզինք քեզի՛ կը յանձնէ. Որքին օգնականը դո՛ւն ես:
- 15 Կոտրէ՛ ամբարիշտին բազուկը. Փնտռէ՛ չարին ամբարշտութիւնը՝ **մինչեւ որ ա՛լ չգտնես**:
- 16 Տէրը **՞դարէ դար**՝ թագաւոր է. Հեթանոսները կորսուած են աճոր երկրէն:
- 17 Ո՛վ Տէր, տառապեայներուն փափաքը լսեցիր. Անոնց սիրտերը պիտի հաստատես, **եւ քու** ականջդ ուշադիր պիտի ըլլայ՝
- 18 Որքին ու տնանկին դատը պաշտպանելու, Որպէսզի ^ժհողեղէն մարդը ա՛լ **գանոնք** չահաբեկէ:

ՎՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆ ՏԷՐՈՋ ՎՐԱՅ
Գլխաւոր երաժիշտին. Դաւիթի սաղմոսը:

11

- Տէրոջ ապաւինեցայ.
Ի՞նչպէս իմ անձիս կ'ըսէք.
«Ճնճողուկի **պէս** թռչէ՛ դէպի ձեր լեռը.
- 2 Որովհետեւ ահա՛ ամբարիշտները աղեղ լարեցին,
Իրենց նետերը լարին վրայ հաստատեցին,
Որպէսզի մուրհին մէջ արծակեն սիրտով ուղիղներուն:
- 3 Եթէ հիմերը քանդուին,
Արդարը ի՞նչ պիտի ընէ»:
- 4 Տէրը իր սուրբ տաճարին մէջ է.
Տէրոջ գահը երկինքն է.
Անոր աչքերը կը տեսնեն,
Անոր կոպերը կը քննեն մարդոց որդիները:
- 5 Տէրը կը քննէ արդարը.
Բայց աճոր անձը կ'ատէ ամբարիշտն ու բռնութիւն սիրողը:
- 6 Ամբարիշտներուն վրայ ^Մվարմեր պիտի տեղացնէ,
Հուր, ծծումբ եւ խորշակ.
Ա՛յս պիտի ըլլայ անոնց բաժակին բաժինը:
- 7 Զանի որ արդար Տէրը արդարութիւնը կը սիրէ.
Աճոր երեսը ուղիղին կը նայի:

ԱՂՕԹԸ՝ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
Գլխաւոր երաժիշտին. շեմինիթի վրայ. Դաւիթի սաղմոսը:

12

¹ **Եբր.**՝ յաւիտենականութենէ յաւիտենականութիւն

^ժ **Եբր.**՝ գետինէն առնուած

^Մ **Կամ՝** փայլակներ

ՄԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐԸԸ

՝Օգնութեան հասիր, ո՛վ Տէր, որովհետեւ բարեպաշտ ^բ չմնաց.

Արդարեւ հաւատարիմները մարդոց որդիներուն մէջէն պակսեցան:

2 Ամէն մարդ ունայնութիւն կը խօսի իր ընկերին.

Շողոքորթող շրթունքով **ու**՝ կրկնակ սիրտով՝ կը խօսին:

3 Տէրը պիտի կտրէ բոլոր շողոքորթող շրթունքները,

ու մեծախօս լեզուն

4 **Անոնց՝** որ կ'ըսեն. «Մեր լեզուներով պիտի յաղթենք,

Մեր շրթունքները մերն են. ո՞վ է մեր վրայ տիրողը»:

5 «Դժբախտներուն զրկանքին **եւ** աղքատներուն հեծեծանքին համար

Հիմա պիտի կանգնիմ,– կ'ըսէ Տէրը,–

Ապահովութեան մէջ պիտի դնեմ **ան՝** որուն վրայ կը փչեն»:

6 Տէրոջ խօսքերը մաքուր խօսքեր են.

Հողէ բովի մէջ հալեցուած՝

Եօթը անգամ զտուած արծաթի **պէս** են:

7 Ո՛վ Տէր, դո՛ւն պիտի պահպանես զանոնք,

Ու պիտի պաշտպանես այս սերունդէն՝ յաւիտեճապէս:

8 Ամբարիշտները ամէն կողմ կը շրջին՝

Երբ մարդոց որդիներուն մէջ անարգները բարձրանան:

ԱՂՕԹԸ՝ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
Գլխաւոր երաժիշտին. Դաւիթի սաղմոսը:

13

Ո՛վ Տէր, մինչեւ ե՞րբ. զիս ընդմիջտ պիտի մոռնաս:

Մինչեւ ե՞րբ քու երեսդ ինձմէ պիտի ծածկես:

2 Մինչեւ ե՞րբ ՝միտքիս մէջ հոգեր պիտի ունենամ՝,

եւ ամէն օր տրտմութիւն՝ սիրտիս մէջ.

Մինչեւ ե՞րբ թշնամիս իմ վրաս պիտի բարձրանայ:

3 Նայէ՛, ո՛վ Տէր, իմ Աստուածս, **ու** պատասխանէ՛ ինձի.

Լուսաւորէ՛ իմ աչքերս՝

Որպէսզի մահուան **քունը** չքնանամ,

4 Որ թշնամիս չըսէ. «Յաղթեցի անոր»,

Կամ թէ հակառակորդներս չխայտան երբ սասանիմ:

5 Ես քու կարեկցութեանդ վստահեցայ,

Սիրտս քու փրկութեամբդ պիտի խայտայ:

6 Պիտի երգեմ Տէրոջ,

Որովհետեւ ինձի երախտիք ըրաւ:

ՄԱՐԴՈՅ ԱՆՕԳՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

^ա Եբր.՝ Ազատէ՛

^բ Եբր.՝ հատաւ

^գ Եբր.՝ սիրտով ու սիրտով

^ա Եբր.՝ անձիս մէջ խորհուրդներ պիտի դնեմ

14

Անգգամը իր սիրտին մէջ ըսաւ. «Աստուած չկայ»:
Ապականեցան պիղծ արարքներով.

Չկայ մէկը՝ որ բարիք ընէ:

2 Տէրը երկինքէն նայեցաւ մարդոց որդիներուն,
Որպէսզի տեսնէ թէ կա՛յ արդեօք ուշիմ մէկը՝
Որ Աստուած փնտռէ:

3 Բոլորը՝ խոտորեցան, միասին անպիտան եղան.
Ո՛չ մէկ բարիք ընող կայ, ո՛չ իսկ մէկ հատ:

4 Միթէ գիտակից չե՞ն բոլոր անօրէնութիւն գործողները,
Որոնք իմ ժողովուրդս կ'ուտեն՝ հաց ուտելու պէս,
Եւ Տէրոջ չեն գոչեր:

5 Ա՛յն ատեն՝ մեծապէս պիտի վախնան՝,
Երբ Աստուած արդարներուն սերունդին մէջ երեւնայ:

6 Դժբախտին՝ զխորհուրդը ամչցուցիք,
Պակայն անոր ապաւէնը Տէրն է:

7 Երանի՛ թէ Սիոնէն գար Իսրայէլի փրկութիւնը.
Երբ Տէրը իր ժողովուրդը գերութենէն վերադարձնէ՝
Յակոբ պիտի խայտայ, եւ Իսրայէլ ուրախանայ:

ՏԷՐՈՋ ՊԱՀԱՆՋԸ

Դաւիթի սաղմոսը:

15

Տէր, ո՞վ պիտի կենայ քու վրանիդ մէջ,
Ո՞վ պիտի բնակի քու սուրբ լերանդ վրայ:

2 Ա՛ն՝ որ պարկեշտութեամբ կ'ընթանայ, արդարութիւն կը կիրարկէ,
Եւ իր սիրտին ճշմարտութիւնը կը խօսի:

3 Ա՛ն՝ որ իր լեզուով չի գրպարտեր,
Ընկերին չարիք չ'ըներ,
Եւ հարեւանին վրայ նախատինք չի բերեր.

4 Անոր՝ առջեւ արհամարհելի անձը՝ Գանարգուած է,

^ա Եբբ.՝ շեղեցան

^բ Եբբ.՝ երկիւղով պիտի վախնան

^գ Կամ՝ խրատը

^դ Կամ՝ քանի

^ա Եբբ.՝ պանդխտանայ

^բ Եբբ.՝ աչքերուն

^գ Եբբ.՝ արհամարհուած

Բայց աստուածավախները կը պատուէ:
Եթէ երդում ընէ ^ոու վնասէ՝, չի ^եդրժեր.

- 5 Իր դրամը վաշխով չի տար,
Եւ անմեղին դէմ կաշառք չի ստանար:
Ո՛վ որ ասոնք կ'ընէ, երբե՛ք պիտի չսասանի:

ՎՍՏԱՀՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹԸ

Դաւիթի երգը:

16

Ո՛վ Աստուած, պահպանէ՛ զիս,
Որովհետեւ քեզի ապաւինեցայ:

- 2 Տէրոջ ըսի. «Դո՛ւն ես իմ Տէրս,
Առանց քեզի բարիք մը չունիմ»:
- 3 Երկրի վրայ եղող սուրբերուն ու երեւելիներուն **ներկայութեան** մէջ է իմ ամբողջ
հաճոյքս:
- 4 Ուրիշ **աստուած** մը ^փնտոռողներուն ցաւերը պիտի բազմապատկուին.
Անոնց արիւնի ^բնուէրներ պիտի ^գչընծայեն,
Եւ անոնց անունները շրթունքիս վրայ պիտի չառնեն:
- 5 Տէ՛րն է իմ ժառանգութեանս ու բաժակիս բաժինը.
Իմ վիճակս դո՛ւն կը պահես:
- 6 Վիճակներ ելան ինձի հաճելի **տեղերու** մէջ.
Այո՛, գեղեցիկ ժառանգութիւն մը ^տորունցաւ ինձի՛:
- 7 Պիտի օրհնաբանեմ Տէրը՝ որ զիս կը խրատէ.
Նաեւ գիշերուան մէջ ^եխիղճս զիս կը խրատէ՛:
- 8 Տէրը շարունակ իմ առջեւս դրի.
Քանի իմ աջ կողմս է, պիտի չսասանիմ:
- 9 Հետեւաբար սիրտս ուրախացաւ ու ^գփառքս խայտաց,
Մարմինս ալ ապահովութեամբ պիտի հանգչի.
- 10 Որովհետեւ իմ անձս ^եդժոխքին մէջ պիտի չլքես,

^ո Կամ՝ իր հարեւանին

^ե Եբբ.՝ փոխանակեր

^ա Եբբ.՝ շտապողներուն

^բ Եբբ.՝ թափելիք նուէրներ

^գ Եբբ.՝ չթափեմ

^դ Եբբ.՝ վրաս եղաւ

^ե Եբբ.՝ երիկամունքս ինձի կը սորվեցնէ

^զ Այսինքն՝ անձս, կամ՝ լեզուս

^է Այսինքն՝ մեռած անձերու կայանին

Պիտի չթոյլատրես որ քու ^Ըսուրբդ ապականութիւն տեսնէ:

- 11 Կեանքի ուղին պիտի ^Քցուցնես ինձի.
Երեսիդ առջեւ ուրախութեան ^Ժյագեցում կայ,
Զու աջ կողմդ ընդմիջտ հաճոյքներ կան:

ԱՆՍԵՂԻ ՄԸ ԱՂՕԹԸԸ

Դաւիթի աղօթքը:

17

Ո՛վ Տէր, լսէ՛ արդար **դատս**,
Ուշադի՛ր եղիր ^Մպաղատանքիս,
Ունկնդրէ՛ աղօթքս,
Որ խաբեբայ շրթունքով չէ:

- 2 Իմ դատավճիռս քու ներկայութեանդ թող ^Քարձակուի.
Զու աչքերդ ուղղամտութիւնը թող տեսնեն:
- 3 Իմ սիրտս քննեցիր, գիշերը աչքէ անցուցիր,
Զիս **բովի մէջ** գտեցիր ու ոչինչ գտար:
Որոշեցի որ բերանս **պատուիրաններդ** չանտեսէ.
- 4 Մարդոց գործերուն **նայելով՝**
Զու շրթունքիդ խօսքերով զգուշացայ աւազակին ուղիներէն:
- 5 Պահէ՛ քայլերս քու արահետներուդ մէջ,
Որպէսզի ոտքերս չսահին:
- 6 Ես քեզի գոչեցի, որովհետեւ ինձի պիտի պատասխանես, ո՛վ Աստուած:
Դարձո՛ւր ինձի քու ականջդ, լսէ՛ իմ խօսքս:
- 7 **Յո՛յց տուր** քու սքանչելի կարեկցութիւնդ,
Դո՛ւն՝ որ **քեզի** ապաւինողները աջ ձեռքովդ կը փրկես
^ԳՀակառակորդներէն:
- 8 Պահպանէ՛ զիս աչքի բիբի պէս,
Ծածկէ՛ զիս թելերուդ հովանիին տակ՝
- 9 Զիս աւերող ամբարիշտներուն **երեսէն:**
Իմ անձիս թշնամիները զիս պաշարեցին.
- 10 Իրենց ճարպով ^Դծածկուեցան,
Իրենց բերանով ամբարտաւանութեամբ խօսեցան:
- 11 Հիմա մեր քայլերը շրջապատելով

- ^Ը Եբբ.՝ բարեպաշտդ
- ^Ք Եբբ.՝ գիտցնես
- ^Ժ Եբբ.՝ կշտացում
- ^Մ Եբբ.՝ ճիչիս
- ^Ք Եբբ.՝ դուրս ելլէ
- ^Գ Եբբ.՝ Դէմ կանգնողներէն
- ^Դ Եբբ.՝ փակուեցան

Իրենց աչքերը մեր վրայ սեւեռեցին՝ մեզ ^Եզգետնելու համար,

12 Առիւծի պէս՝ որ կը տենչայ բզքտել,
Կորիւնի պէս՝ որ ծածուկ տեղերը ^Գդարանակալ կ'ըլլայ՝:

13 Կանգնէ՛, ո՛վ Տէր. ընդառաջէ՛ անոր,
^ԷՆուաստացո՛ւր զայն,

Զու սուրովդ ազատէ՛ իմ անձս ամբարիշտներէն:

14 Ո՛վ Տէր, քու ձեռքովդ փրկէ՛ զիս ^Ըմարդոցմէն,
Աշխարհի՛ մարդոցմէն՝ որոնց բաժինը այս կեանքին մէջ է.
Անոնց փորը պահեստներէդ կը լեցնես,
^ԲԱնոնց որդիներն ալ՝ կը կշտանան,

Եւ իրենցմէ աւելցածը իրենց երախաներուն կը թողուն:

15 Իսկ ես քու երեսդ պիտի տեսնեմ արդարութեամբ.
Երբ արթնամ՝ քու ^Ժդէմքէդ պիտի կշտանամ:

ԴԱԻԻԹԻ ՅԱՂԹԱՆԱԿԻ ԵՐԳԸ

Գլխաւոր երաժիշտին՝ Տէրոջ ծառային՝ Դաւիթի սաղմոսը: Ան ուղղեց Տէրոջ այս երգին խօսքերը այն օրը՝ երբ Տէրը ազատեց զինք իր բոլոր թշնամիներուն ձեռքէն, եւ Սաւուղի ձեռքէն: Ան ըսաւ.

18

Ո՛վ Տէր, իմ զօրութի՛ննս, քեզ պիտի սիրեմ:

2 Տէրը իմ ժայռս, բերդս ու փրկիչս է:
Աստուածս իմ վէմս է, ես անոր կ'ապաստանիմ,
Ան է իմ վահանս ու փրկութեանս եղջիւրը,
Եւ իմ միջնաբերդս:

3 Տէրոջ կը գոչեմ՝ որ գովելի է,
Ու թշնամիներէս կ'ազատիմ:

4 Մահուան լարերը զիս պատեցին,
^ՄԱնօրէնութեան վտակները զիս զարհուրեցուցին.

5 ^ԲԴժոխքին լարերը զիս շրջապատեցին
Ու մահուան որոգայթները իմ առջեւս եկան:

6 Իմ տագնապիս մէջ Տէրը կանչեցի

^Ե Եբբ.՝ գետինը զարնելու

^Գ Եբբ.՝ կը կենայ

^Է Եբբ.՝ կքէ՛

^Ը Եբբ.՝ այր մարդոցմէն

^Բ Կամ՝ Անոնք որդիներով

^Ժ Եբբ.՝ կերպարանքէդ

^Մ Եբբ.՝ Բելիարի

^Բ Այսինքն՝ Մեռած անձերու կայանին

Եւ Աստուծոյս աղաղակեցի.

Ան իր տաճարէն իմ ծայնս լսեց,

Ու աղաղակս անոր առջեւ՝ անոր ականջներուն հասաւ:

7 Այն ատեն երկիրը խախտեցաւ եւ շարժեցաւ,
Լեռներուն հիմերը սարսեցան ու խախտեցան,
Քանի որ անհկա բորբոքեցաւ:

8 Անոր քիթէն ծուխ բարձրացաւ,
Ու բերանէն՝ սպառող կրակ.
Անկէ կայծեր բռնկեցան:

9 Անհկա երկինքը հակեցուց եւ իջաւ.
Անոր ոտքերուն տակ մառախուղ կար:

10 Զերովբէի վրայ ^Գելաւ ու թռաւ,
Եւ հովին թելերուն վրայ սաւառնեցաւ:

11 Խաւարը իրեն ծածկոյթ ^Դըրաւ.
^ԵԿուտակուած ջուրերը, նօսք ամպերն ու թանձր ամպերը
Իր շուրջը **դրաւ** իբր իրեն տաղաւար:

12 Անոր առջեւ եղող պայծառութենէն իր թանձր ամպերը անցան
Կարկուտով ու կրակի կայծերով:

13 Տէրը երկինքին մէջ որոտաց,
Եւ Ամենաբարձրը իր ծայնը **լսել** տուաւ՝
Կարկուտով ու կրակի կայծերով:

14 Իր նետերը արձակեց եւ զանոնք ցրուեց,
Շատ փայլակներ դրկեց ու զանոնք խուճապի մատնեց:

15 Ո՛վ Տէր, քու սաստովդ,
Քու ռունգերուդ հովին արտաշնչումով՝
Ջուրերուն հունը երեւցաւ,
Եւ երկրագունդին հիմերը յայտնուեցան:

16 Բարձրէն ^Գհասաւ, զիս բռնեց,
Ու յորդառատ ջուրերէն զիս հանեց:
17 Իմ գօրեղ թշնամիէս եւ զիս ատողներէն ազատեց զիս,
^ԵՈրոնք ինձմէ հգօր էին:

18 Չախորդութեանս օրը իմ առջեւս եկան,
Բայց Տէրը ինձի նեցուկ եղաւ:

19 Զիս դուրս հանեց՝ ընդարձակ տեղ մը,
Ու զիս ազատեց՝ որովհետեւ ինձի հաճեցաւ:

20 Տէրը իմ արդարութեանս համեմատ կը վարձատրէ զիս,
Չեռքերուս մաքրութեան համեմատ կը հատուցանէ ինձի.

---

^Գ Եբբ.՝ հեծաւ

^Դ Եբբ.՝ դրաւ

^Ե Եբբ.՝ Խաւար

^Գ Եբբ.՝ ձեռքը երկարեց

^Ե Կամ՝ Որովհետեւ

- 21 Որովհետև Տէրոջ ճամբաները պահեցի,
Իմ Աստուծոյս հանդէպ ամբարիշտ չեղայ:
- 22 Արդարեւ անոր բոլոր դատավճիռները իմ առջեւ էին,
Եւ անոր կանոնները ինձմէ չհեռացուցի.
- 23 Անոր առջեւ պարկեշտ եղայ,
Եւ անօրէնութենէս զգուշացայ:
- 24 Տէրը ինձի հատուցանեց արդարութեանս համեմատ,
Ձեռքերուս մաքրութեան համեմատ, որ անոր աչքերուն առջեւ է:
- 25 Կարեկիցից հետ կարեկից կ'ըլլաս,
Պարկեշտ ^Բմարդուն հետ պարկեշտ կ'ըլլաս,
- 26 Մաքուրին հետ մաքուր կ'ըլլաս,
Ու ծուռին հետ կը ^Քծռիս.
- 27 Արդարեւ դո՛ւն կ'ազատես տառապեալ ժողովուրդը,
Եւ գոռոզ աչքերը կը ցածցնես:
- 28 Արդարեւ դո՛ւն կը վառես իմ ճրագս.
Տէ՛րը՝ իմ Աստուածս կը ճառագայթէ խաւարիս վրայ:
- 29 Բեզմով գունդի մը դէմ կը վազեմ,
Եւ իմ Աստուծմովս պարիսպից վրայէն կ'ոստնում:
- 30 Աստուծոյ ճամբան անթերի է.
Տէրոջ խօսքերը փորձարկուած են.
Ան վահան է բոլոր իրենց ապաւինողներուն:
- 31 Արդարեւ ո՞վ Աստուած է՝ Տէրոջմէն զատ,
Կամ ո՞վ վէմ է՝ մեր Աստուծմէն զատ:
- 32 Աստուած է որ զիս ոյժով կը գօտելորէ.
Ա՛ն անթերի կ'ընէ իմ ճամբաս:
- 33 Ոտքերս եղնիկի **ոտքերուն** ^Ժճման կ'ընէ՞,
Ու բարձունքներուս վրայ զիս կը կայնեցնէ:
- 34 Ձեռքերս պայքարի կը վարժեցնէ,
Եւ ^Իբազուկներս պղինձէ աղեղ կը լարեն՞:
- 35 Նաեւ քու փրկութեանդ վահանը տուիր ինձի,
Քու աջ ձեռքդ զիս կազդուրեց,
Եւ հեզութիւնդ զիս մեծցուց:
- 36 Բայլերս իմ ներքեւս լայնցուցիր,
Ու **ոտքերուս** կոճերը չտատանեցան:
- 37 Թշնամիներս հալածեցի եւ անոնց հասայ.
Չվերադարձայ՝ մինչեւ որ զանոնք սպառեցի:
- 38 Զանոնք ^Լխոցեցի, ու չկրցան կանգնիլ.

---

^Բ Եբբ.՝ զօրաւոր մարդուն

^Ք Եբբ.՝ խոտորիս

^Ժ Եբբ.՝ կը հաւասարեցնէ

^Ի Կամ՝ բազուկներովս պղինձէ աղեղ մը կը կոտորուի

^Լ Կամ՝ կոտրեցի

Անոնք ոտքերուս տակ ինկան:

- 39 Պատերազմի համար զիս ոյժով գօտեւորեցիր,
Իմ վրաս ելլողները տակս ձգեցիր:
- 40 Թշնամիներուս ^Խկռնակը ինձի դարձնել տուիր[՝],
Որպէսզի զիս ասողները բնաջնջեմ:
- 41 Աղաղակեցի՜ն, բայց ազատարար չկար:
Տէրոջ աղաղակեցի՜ն, բայց անոնց չպատասխանեց:
- 42 Զանոնք ծեծեցի՝ հովին առջեւէն քշուած փոշիի պէս մանր,
Զանոնք փողոցներուն ցեխին պէս ակեցի:
- 43 Զիս ազատեցիր ժողովուրդին կռիւներէն.
Զիս ^Ծհեթանոսներուն գլխաւոր ըրիր:
Իմ չճանչցած ժողովուրդս ինձի կը հպատակի:
- 44 Ինձի կը հնազանդին՝ երբ իրենց ականջներով լսեն.
Օտարազգիները ^Կիմ առջեւ կը քծնին[՝]:
- 45 Օտարազգիները կը կթոտին,
Ու իրենց ամրափակ տեղերէն դուրս՝ ^Կըղան[՝]:
- 46 Տէրը կ'ապրի՝. օրհնեա՛լ ըլլայ իմ Վէմս.
Թող բարձրանայ իմ փրկութեանս Աստուածը:
- 47 Աստուած է որ իմ վրէժս կ'առնէ,
Ժողովուրդները ինձի կ'ենթարկէ:
- 48 Թշնամիներէս զիս ազատելով՝
Նոյնիսկ ինձի դէմ կանգնողներէն ակելի բարձրացուցիր զիս,
Ու բռնաւոր մարդէն ազատեցիր:
- 49 Ուստի հեթանոսներուն մէջ քեզ պիտի ներբողեմ, ո՛վ Տէր,
Ես քու անունիդ սաղմոս պիտի երգեմ:
- 50 Ի՛նք է իր թագաւորին ^Ըմեծ փրկութիւններ տուողը[՝],
Ու իր օծեալին՝ Դաւիթի եւ անոր զարմին հետ
Կարեկցութեամբ վարուողը՝ յաւիտենապէս»:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՓԱՌԸ ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ
Գլխաւոր երաժիշտին. Դաւիթի սաղմոսը:

19

Երկինքը Աստուծոյ փառքը կը պատմէ,
Ու երկինքի հաստատութիւնը անոր ձեռքերուն գործը կը ցուցնէ:
2 Մէկ օրը միւս օրին կ'արտայայտէ ա՜նոր խօսքը,
Մէկ գիշերը միւս գիշերին կը պարզէ ա՜նոր գիտութիւնը:

^Խ Կամ՝ ծոծրակը ինձի տուիր

^Ծ Կամ՝ ազգերուն

^Կ Կամ՝ ինձի կը ստեն

^Կ Կամ՝ գօտիով կը կապուին

^Ը Երբ՝ փրկութեան աշտարակը

ՄԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐԸԸ

- 3 Ո՛չ զրոյց կայ, ո՛չ ալ խօսքեր.
Անոնց ձայնը չի լսուիր:
- 4 Բայց անոնց ^ահնչիւնը տարածուեցաւ՝ ամբողջ երկիրը,
Եւ անոնց խօսակցութիւնը՝ մինչեւ երկրագունդին ծայրը:
Անոնց մէջ **Աստուած** վրան մը ^բկանգնեցուց արեւին համար,
- 5 Եւ ^գան իր առագաստէն ելլող փեսայի պէս է,
Զօրաւոր մարդու պէս կը բերկրի՝ **իր** ուղին վազելով:
- 6 Երկինքի մէկ ծայրէն կ'ելլէ,
Ու կը շրջի մինչեւ միւս ծայրը.
Ոչինչ կը ծածկուի անոր տաքութենէն:

ՏԷՐՈՋ ՕՐԷՆԸԸ

- 7 Տէրոջ Օրէնքը անթերի է, անձը կը վերանորոգէ.
Տէրոջ վկայութիւնը վստահելի է, միամիտը իմաստուն կ'ընէ:
- 8 Տէրոջ հրամանները ուղիղ են, սիրտը կ'ուրախացնեն.
Տէրոջ պատուիրանները **վճիտ** են, աչքերուն լոյս կու տան:
- 9 Տէրոջ վախը սուրբ է, յաւերժ կը գոյատեւէ:
Տէրոջ դատավճիռները ճշմարիտ են, բոլորն ալ արդար են:
- 10 Աւելի ցանկալի են՝ քան ոսկին, ու մեծաքանակ զուտ ոսկին.
Աւելի քաղցր են՝ քան մեղրը, եւ խորհիսխէ կաթած մեղրը:
- 11 Անոնցմով իսկ կը խրատուի քու ծառադ,
Ու գանոնք պահելուն ^դվարձատրութիւնը մեծ է:
- 12 Ո՞վ կրնայ հասկնալ **իր** սխալները.
Ծածո՛ւկ **մեղքերէն** ^եմաքրէ զիս.
- 13 Հպարտութեան **մեղքերէն** ալ զերծ պահէ քու ծառադ,
Անոնք թող չտիրեն ինձի:
Այն ատեն պարկեշտ կ'ըլլամ,
Եւ անպարտ՝ մեծ յանցանքէ:
- 14 Բերանիս խօսքերն ու սիրտիս խորհրդածութիւնը
Հաճելի ըլլան ^զքեզի,
Ո՛վ Տէր, իմ վէ՛մս եւ փրկարա՛րս:

ԱՂՕԹԸ՝ ՅԱՂԹԱՆԱԿԻ ՀԱՄԱՐ
Գլխաւոր երաժիշտին. Դաւիթի սաղմոսը:

^ա Եբր.՝ լարը դուրս ելաւ

^բ Եբր.՝ դրաւ

^գ Այսինքն՝ արեւը

^դ Եբր.՝ հետեւանքը, կամ՝ պատճառը

^ե Եբր.՝ անպարտ ըրէ

^զ Եբր.՝ քու առջեւդ

20

- Տէրը թող պատասխանէ քեզի տագնապի օրը ,
 Յակոբի Աստուծոյն անունը թող պաշտպանէ քեզ .
- 2 Սրբարանէն թող օգնութիւն դրկէ քեզի,
 Ու Սիոնէն կազդուրէ քեզ :
- 3 Բոլոր ընծաներդ թող յիշէ,
 Եւ ողջակէզներդ ընդունի : (Սելա :)
- 4 Սիրտիդ համաձայն թող տայ քեզի,
 Ու բոլոր ^ածրագիրներդ ^բիրագործէ :
- 5 Զու փրկութեամբդ պիտի ցնծանք,
 Եւ մեր Աստուծոյն անունով դրօշ բարձրացնենք :
 Տէրը թող իրագործէ բոլոր խնդրանքներդ :
- 6 Հիմա գիտցայ թէ Տէրը կ'ազատէ իր օծեալը,
 Անոր կը պատասխանէ իր սուրբ երկինքէն՝
 Իր աջ ձեռքին փրկարար զօրութեամբ :
- 7 Ոմանք կառքերու **կ'ապաւիցից**, ոմանք ալ՝ ձիերու .
 Բայց մենք Տէրոջ՝ մեր Աստուծոյն անունը պիտի յիշենք :
- 8 Անոնք կը բեցան եւ ինկան,
 Բայց մենք կանգնեցանք ու շիտակ կայնեցանք :
- 9 ^գՈ՛վ Տէր, փրկէ՛ թագաւորը .
 Պատասխանէ՛ մեզի այն օրը՝ երբ գոչենք ^ա :

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ՝ ՅԱՂԹԱՆԱԿԻ ՀԱՄԱՐ
 Գլխաւոր երաժիշտին . Դաւիթի սաղմոսը :

21

- Ո՛վ Տէր, քու զօրութեամբդ թագաւորը պիտի ուրախանայ,
 Ու քու փրկութեամբդ ո՛րչափ շատ պիտի խայտայ :
- 2 Անոր սիրտին փափաքը իրեն տուիր,
 Եւ անոր շրթունքին խնդրանքը չմերժեցիր : (Սելա :)
- 3 Արդարեւ բարութեան օրհնութիւններով անոր ընդառաջեցիր .
 Անոր գլուխը զուտ ոսկիէ թագ դրիր :
- 4 Զեզմէ կեանք խնդրեց,
 Եւ անոր երկար օրեր տուիր՝ ^ադարէ դար ^ա :
- 5 Անոր փառքը մեծ է քու փրկութեամբդ .
 Փառաւորութիւն ու վայելչութիւն դրիր անոր վրայ :
- 6 Արդարեւ օրհնութիւնները յաւերժ ^բհաստատեցիր անոր վրայ,

^ա Կամ՝ խորհուրդներդ

^բ Եբր.՝ լրացնէ

^գ Կամ՝ Ո՛վ Տէր, փրկէ՛ . թագաւորը մեզի թող պատասխանէ այն օրը՝ երբ գոչենք :

^ա Եբր.՝ յաւիտենականութենէ յաւիտենականութիւն

^բ Եբր.՝ դրիր

Զու ներկայութեանդ մէջ ⁴մեծապէս ուրախացուցիր՝ զայն.

- 7 Զանի թագաւորը Տէրոջ կը վստահի,
Ամենաբարձրին կարեկցութեամբ պիտի չսասանի:
- 8 Զու ձեռքդ պիտի գտնէ բոլոր թշնամիներդ
Զու աջ ձեռքդ պիտի գտնէ քեզ ատողները:
- 9 Զանոնք կրակի ⁷հնոցի պէս պիտի ընես ⁶երբ երեւնաս՝.
Տէրը իր բարկութեամբ պիտի ⁹բնաջնջէ զանոնք,
Ու կրակը պիտի սպառէ զանոնք:
- 10 Անոնց ⁵զաւակները երկրէն պիտի կորսնցնես,
Եւ անոնց զարմը՝ մարդոց որդիներէն:
- 11 Եթէ քեզի դէմ չարութիւն ⁸ծրագրեն
Եւ ⁹բնեմգութիւն մտածեն, պիտի չկարենան **կատարել.**
- 12 Արդարեւ դուն անոնց կռակ դարձնել պիտի տաս,
Երբ նետերդ հաստատես լարերուդ վրայ՝ անոնց երեսին դէմ:
- 13 Ո՛վ Տէր, բարձրացի՛ր քու ոյժովդ.
Պիտի երգենք ու սաղմոս ըսենք քու զօրութեանդ:

ՏԱՌԱՊԱՆՔԻ ՃԻՉ ՄԸ

⁹Գլխաւոր երաժիշտին. ¹⁰Այելէթ-Շահարի վրայ. ¹¹Դաւիթի սաղմոսը:

22

Իմ Աստուա՛ծս, իմ Աստուա՛ծս, ինչո՞ւ զիս լքեցիր.

Զիս փրկելէն **եւ** ¹բաղադակիս խօսքերէն հեռու **կեցար:**

- 2 Ո՛վ իմ Աստուա՛ծս, ցերեկը **քեզի** կը գոչեմ, սակայն չես պատասխաներ.
Գիշերն ալ **կը կանչեմ** ու չեմ լռեր:
- 3 Բայց դուն սուրբ ես,
Ո՛վ Իսրայէլի գովաբանութիւններուն մէջ բնակող:
- 4 Մեր հայրերը քեզի վստահեցան.
Վստահեցան, եւ ազատեցիր զանոնք:
- 5 Զեզի աղաղակեցին, ու փրկուեցան.

⁴ Եբբ.՝ ուրախութեամբ ուրախացուցիր

⁷ Եբբ.՝ փուռի

⁶ Եբբ.՝ քու երեսիդ ատենը

⁹ Եբբ.՝ կլլէ

⁵ Եբբ. պտուղը

⁸ Եբբ. ծռեն

⁹ Եբբ.՝ նեմգ մտադրութիւն

¹⁰ Այսինքն՝ “ Արշալոյսի Եղնիկ ին

¹¹ Եբբ.՝ մռնչիւնիս

Քեզի վստահեցան, ու չամչցան.

6 Բայց ես ճճի եմ, ո՛չ թէ մարդ.

Մարդոց մէջ՝ նախատուած, ու ժողովուրդներուն մէջ՝ արհամարհուած:

7 Բոլոր զիս տեսնողները զիս կը ծաղրեն.

Շրթունք կը բանան, գլուխ կը շարժեն՝ **ըսելով.**

8 «Տէրոջ ^Գդարձաւ, թող ^Դփրկէ զինք.

Թող ազատէ զինք, որովհետեւ իրեն հաճեցաւ»:

9 Բայց դո՛ւն զիս դուրս քաշեցիր **մօրս**՝ արգանդէն.

Դո՛ւն ինձի վստահութիւն տուիր մօրս ծիծերուն վրայ:

10 «Քեզի՛ յանձնուեցայ՝՝ արգանդէն.

Դո՛ւն ես իմ Աստուածս՝ մօրս որովայնէն:

11 Մի՛ հեռանար ինձմէ, որովհետեւ տագնապը մօտ է.

Արդարեւ ո՛չ մէկը կ'օգնէ:

12 Շատ ցուլեր զիս շրջապատեցին,

Բասանի հզօր **ցուլերը** զիս պաշարեցին:

13 Իրենց երախը ինձի դէմ բացին՝

Բզքտող ու մռնչող առիւծի **պէս:**

14 Ջուրի պէս թափուեցայ,

Եւ բոլոր ոսկորներս քակուեցան.

Սիրտս մեղրամոմի պէս եղաւ,

Ընդերքիս մէջ հալեցաւ:

15 Ոյժս չորցաւ ^Էխեցատի մը պէս,

Ու լեզուս քիմքիս փակաւ.

Ջիս մահուան հողը դրիր:

16 Արդարեւ շուները զիս շրջապատեցին,

Չարագործներուն խումբը զիս պաշարեց,

Չեռքերս եւ ոտքերս ծակեցին.

17 Բոլոր ոսկորներս **կրնամ**^Ը համրել:

Անոնք զիս կը դիտեն, ինձի կը նային.

18 Իմ հագուստներս իրենց մէջ կը բաժնեն,

Ու պատմուճանցիս վրայ վիճակ կը ձգեն:

19 Բայց դուն, ո՛վ Տէր, մի՛ հեռանար **ինձմէ.**

Ո՛վ իմ գօրութիւնս, արտորա՛ ինձի օգնելու.

20 Ազատէ՛ իմ անձս սուրէն,

Ու ^Թկեանքս՝ շունին թաթէն:

---

^Գ Եբբ.՝ գլորեցաւ

^Դ Եբբ. ազատ արձակէ

^Ե Եբբ.՝ փորէն

^Զ Եբբ. Զո՛ւ վրայ նետուեցայ

^Է Այսինքն՝ թրծուած կաւի կտորի

^Ը Եբբ.՝ հաշուել

21 Ազատէ՛ զիս առիւծին երախէն,
ժԳոմէշներուն եղջիւրներէն:

ԳՈՎԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ

Ինծի պատասխանցիր:

- 22 Զու անունդ եղբայրներուս պիտի հռչակեմ,
Համախմբումին մէջ քեզ պիտի գովաբանեմ:
- 23 Ո՛վ Տէրոջմէն վախցողներ, գովաբանեցէ՛ք զայն,
Ո՛վ Յակոբի ամբողջ զարմը, փառաւորեցէ՛ք զայն,
Ո՛վ Իսրայէլի ամբողջ զարմը, վախցէ՛ք անկէ.
- 24 Որովհետեւ չարհամարհեց ու ՚չքամահրեց դժբախտին տառապանքը,
Ու երեսը անկէ չծածկեց,
Հապա լսեց՝ երբ իրեն աղաղակեց:
- 25 Զեզ պիտի գովաբանեմ մեծ համախմբումին մէջ.
Իմ ուխտերս պիտի կատարեմ իրմէ վախցողներուն առջեւ:
- 26 Հեզերը պիտի ուտեն ու կշտանան.
Տէրը փնտռողները զայն պիտի գովաբանեն.
Չեր սիրտը յաւերժ պիտի ապրի:
- 27 Երկրի բոլոր ծայրերը պիտի յիշեն ու Տէրոջ վերադառնան,
Ազգերուն բոլոր գերդաստանները քու առջեւդ պիտի երկրպագեն.
- 28 Որովհետեւ Տէրոջն է թագաւորութիւնը,
Եւ ա՛ն կը տիրէ ազգերուն վրայ:
- 29 Երկրի բոլոր պարարտները պիտի ուտեն ու երկրպագեն.
Բոլոր հողը իջնողները պիտի ՚ծնրադրեն անոր առջեւ,
Նաեւ ա՛ն՝ որ չի կրնար իր անձը ողջ պահել:
- 30 ԽՉարմ մը՝ պիտի պաշտէ զայն.
Տէրոջ մասին պիտի պատմուի յաջորդ սերունդին.
- 31 Պիտի գան եւ անոր արդարութիւնը հռչակեն
Այն ժողովուրդին՝ որ պիտի ծնի,
Թէ այս բանը ա՛ն իրագործեց:

ՏԵՐԸ՝ ՄԵՐ ՀՈՎԻԻԸ
Դաւիթի սաղմոսը:

23

Տէրը իմ հովիւս է.

^բ Եբբ.՝ մէկ հատիկս

^գ Կամ՝ Միեղջերուներուն

^հ Եբբ.՝ պիղծ չսեպեց

^ւ Եբբ. ծռին

^խ Կամ՝ իմ զարմս

Ես ո՛չ մէկ բանի կարօտ պիտի ըլլամ:

- 2 Զիս դալար մարգագետիններու մէջ կը պառկեցնէ,
Հանդարտ ջուրերու քով կը տանի:
- 3 Անձս կը վերանորոգէ.
Զիս կ'առաջնորդէ արդարութեան արահետներուն մէջ՝ իր անունին համար:
- 4 Նոյնիսկ եթէ մահուան շուքի ձորէն քալեմ,
Ո՛չ մէկ չարիքէ պիտի վախնամ.
Որովհետեւ դուն ինծի հետ ես,
Զու գաւազանդ ու ցուպդ են որ զիս կը հանդարտեցնեն:
- 5 Սեղան կը պատրաստես իմ առջես՝ իմ հակառակորդներուս դիմաց.
Իմ գլուխս իւղով կ'օծես,
Իմ բաժակս լեփ-լեցուն է:
- 6 Անտարակոյս բարօրութիւնն ու կարեկցութիւնը՝ «ինծի պիտի հետեւին»
Կեանքիս բոլոր օրերուն մէջ,
Եւ քննիչս Տէրոջ տունը պիտի բնակիմ:

ՄԵԾ ԹԱԳԱԻՈՐԸ

Դաւիթի սաղմոսը:

24

Տէրոջն է երկիրը եւ «անոր լիութիւնը»,
Երկրագունդն ու անոր բնակիչները.

- 2 Որովհետեւ ի՛նք զայն ծովերուն վրայ հիմնեց,
Եւ գետերուն վրայ հաստատեց:
- 3 Ո՞վ պիտի բարձրանայ Տէրոջ լեռը,
Կամ ո՞վ պիտի կանգնի անոր սուրբ տեղը.—
- 4 Ձեռքերով անմեղն ու սիրտով վճիտը,
Որ քունայնութեան անձնատուր չ'ըլլար»,
Եւ խաբէութեամբ երդում չ'ըներ.
- 5 Ան Տէրոջմէն օրհնութիւն պիտի ստանայ,
Ու իր փրկութեան Աստուծմէն՝ արդարութիւն:
- 6 Ա՛յս է սերունդը զայն փնտռողներուն,
Զու երեսդ խնդրողներուն, «Ո՛վ Յակոբ»: (Սելա:)
- 7 Ո՛վ դռներ, բարձրացուցէ՛ք ձեր գլուխը.
Բարձրացէ՛ք, ո՛վ յաւիտենական դռներ,
Որպէսզի Փառքի թագաւորը մտնէ:
- 8 Ո՞վ է այս Փառքի թագաւորը.—

^ւ Եբր.՝ զիս պիտի հետապնդեն

^բ Եբր.՝ բոլոր օրերը

^ւ Կամ՝ զայն լեցնողները

^բ Եբր.՝ անձը ունայնութեան չի բարձրացներ

^գ Կամ՝ Յակոբն է

Պարոզ եւ զօրաւոր Տէրը,
Պատերազմի մէջ զօրաւոր Տէրը:

9 Ո՛վ դռներ, բարձրացուցէ՛ք ձեր գլուխը.
Բարձրացէ՛ք, ո՛վ յաւիտենական դռներ,
Որպէսզի Փառքի թագաւորը մտնէ:

10 Ո՞վ է այս Փառքի թագաւորը.—
Զօրքերուն Տէրը,
Ի՛նքն է Փառքի թագաւորը: (Սելա:)

ԱՐՕԹԸ՝ ԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
Դաւիթի սաղմոսը:

25

Ո՛վ Տէր, իմ անձս քեզի բարձրացուցի.

2 Ո՛վ իմ Աստուածս, քեզի վստահեցայ. թող չամչնամ,
Ու թշնամիներս ինձմով չհրճուիմ:

3 Զեզի յուսացողներէն ո՛չ մէկը թող ամչնայ.
՝Առանց պատճառի՝՝ անհաւատարիմ եղողները թող ամչնան:

4 Ո՛վ Տէր, ^բցուցո՛ւր ինձի քու ճամբաներդ,
Սորվեցո՛ւր ինձի քու ուղիներդ:

5 ^գԱռաջնորդէ՛ զիս քու ճշմարտութեանդ մէջ, ու սորվեցո՛ւր ինձի.
Արդարեւ դո՛ւն ես իմ փրկութեանս Աստուածը,
Զեզի՛ կը սպասեմ ամէն օր:

6 Ո՛վ Տէր, յիշէ՛ քու գթութիւններդ եւ կարեկցութիւններդ,
Որովհետեւ յաւիտենական են:

7 Մի՛ յիշեր մանկութեան մեղքերս ու յանցանքներս,
Հապա զի՛ս յիշէ քու կարեկցութեամբդ՝
Քու բարութեանդ պատճառով, ո՛վ Տէր:

8 Տէրը բարի եւ ուղիղ է.
Հետեւաբար մեղաւորներուն կը սորվեցնէ ճամբան:

9 Իրաւունքի մէջ ընթանալ պիտի տայ հեզերուն.
Իր ճամբան պիտի սորվեցնէ հեզերուն:

10 Տէրոջ բոլոր ուղիները կարեկցութիւն եւ ճշմարտութիւն են՝
Իր ուխտն ու վկայութիւնները պահողներուն:

11 Ո՛վ Տէր, քու անունիդ համար
Ներէ՛ իմ անօրէնութիւնս, Պորովհետեւ մեծ է:

12 Ո՞վ է այն մարդը՝ որ Տէրոջմէն կը վախնայ.

^դ Եբբ.՝ Հուժկու

^ա Եբբ.՝ Պարապ տեղը

^բ Եբբ.՝ գիտցո՛ւր

^գ Եբբ.՝ Զալեցո՛ւր

^դ Կամ՝ թէեւ

Ահա՛ անո՛ր պիտի սորվեցնէ իր ընտրած ճամբան:

- 13 Անոր անձը բարօրութեան մէջ պիտի բնակի,
եւ անոր զարմը երկրին պիտի տիրանայ:
- 14 Տէրոջ մտերմութիւնը իրմէ վախճողներուն հետ է.
Իր ուխտը անոնց կը ^Եսորվեցնէ:
- 15 Աչքերս շարունակ Տէրոջ կը նայիմ,
Որովհետեւ ի՛նք ոտքերս ցանցէն պիտի հանէ:
- 16 Ինծի՛ դարձիր ու ողորմէ՛ ինծի,
Քանի որ մինակ եւ դժբախտ եմ:
- 17 Սիրտիս տագնապները շատցան.
Դո՛ւրս հանէ զիս տուայտանքներէս:
- 18 Նայէ՛ տառապանքիս ու տաժանքիս,
եւ ներէ՛ բոլոր մեղքերս:
- 19 Տե՛ս իմ թշնամիներս, որովհետեւ շատցան,
Ու բուռն ատելութեամբ զիս ատեցին:
- 20 Պահպանէ՛ իմ անձս եւ ազատէ՛ զիս.
Թող չամչնամ, քանի քեզի ապաւինեցայ:
- 21 Պարկեշտութիւնը եւ ուղղամտութիւնը թող պաշտպանեն զիս,
Որովհետեւ քեզի յուսացի:
- 22 Ո՛վ Աստուած, փրկէ՛ Իսրայէլը
Իր բոլոր տագնապներէն:

ԲԱՐԻ ՄԱՐԴՈՒ ՄԸ ԱՂՕԹԸԸ

Դաւիթի սաղմոսը:

26

Ո՛վ Տէր, դա՛տս պաշտպանէ,
Որովհետեւ պարկեշտութեամբս ընթացայ.
Տէրոջ վստահեցայ, պիտի չտատանիմ:

- 2 Ո՛վ Տէր, փորձէ՛ զիս, քննէ՛ զիս,
Զտէ՛ ^Մերիկամունքս եւ սիրտս.
- 3 Քանի որ քու կարեկցութիւնդ աչքերուս առջեւ է,
Ու քու ճշմարտութեանդ մէջ ընթացայ:
- 4 Ունայն ^Բմարդոց հետ չնստայ,
եւ ^Գկեղծաւորներուն ^Դհետ պիտի չերթամ՝.
- 5 Չարագործներուն համախմբումը ատեցի,
եւ ամբարիշտներուն հետ պիտի չնստիմ:

^Ե Եբբ.՝ գիտցնէ

^Մ Այսինքն՝ խիղճս

^Բ Եբբ.՝ այր մարդոց

^Գ Եբբ.՝ թաքնուողներուն

^Դ Կամ՝ քով պիտի չմտնեմ

- 6 Ձեռքերս անմեղութեամբ պիտի լուամ,
Ու քու զոհասեղանիդ շուրջ պիտի երթամ, ո՛վ Տէր,
- 7 Որպէսզի շնորհակալութեան ձայնը լսել տամ
Ու քու բոլոր սքանչելիքներդ պատմեմ:
- 8 Ո՛վ Տէր, սիրեցի քու տանդ՝ բնակութիւնը,
Զու փառքիդ բնակած տեղը:
- 9 Մի՛ կորսնցներ իմ անձս մեղաւորներուն հետ,
Եւ իմ կեանքս՝ արիւնահեղ մարդոց հետ,
- 10 Որոնց ձեռքերուն մէջ լրբութիւն կայ,
Ու անոնց աջ ձեռքը կաշառքով լեցուն է:
- 11 Բայց ես պարկեշտութեամբս պիտի ընթանամ.
Փրկէ՛ զիս եւ ողորմէ՛ ինձի:
- 12 Իմ ոտքս՝ ուղղամտութեան մէջ կը կենայ.
Համախմբումներուն մէջ Տէրը պիտի օրհնաբանեմ:

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹԸ

Դաւիթի սաղմոսը:

27

- Տէրը իմ լոյսս ու փրկութիւնս է,
Ես որմէ՞ պիտի վախնամ.
Տէրը իմ կեանքիս՝ զօրութիւնն է,
Ես որմէ՞ պիտի դողամ:
- 2 Երբ չարագործներ իմ մարմինս ուտելու համար ինձի մօտեցան,
Իմ հակառակորդներս ու թշնամիներս գայթեցան եւ ինկան:
- 3 Եթէ ինձի դէմ բանակ մը՝^բ հաւաքուի,
Սիրտս պիտի չվախնայ.
Եթէ ինձի դէմ պատերազմ՝^գ մղուի,
^դ Դա՛րձեալ վստահութիւն պիտի ունենամ:
- 4 Մէկ բան կը խնդրեմ Տէրոջմէն
Ու սա՛ կը՝^ե փափաքիմ,
Որ կեանքիս բոլոր օրերը
Տէրոջ տան մէջ բնակիմ՝
Տէրոջ՝^զ գեղեցկութիւնը տեսնելու,

^ե Եբր.՝ բնակավայրը

^գ Կամ՝ լեռնադաշտին

^ա Եբր.՝ ամրոցն

^բ Եբր.՝ բանակի

^զ Եբր.՝ կանգնի

^դ Եբր.՝ Անո՛վ ալ

^ե Եբր.՝ փնտռեմ

Եւ անոր տաճարին մէջ **իրեց** ^էհարցնելու համար:

- 5** Արդարեւ ծախորդութեան ժամանակ՝
իր ^բբնակարանին մէջ զիս պիտի պահէ,
իր վրանին ծածկոյթով զիս պիտի ծածկէ,
Վէմի վրայ պիտի բարձրացնէ զիս:
- 6** Եւ հիմա իմ գլուխս պիտի բարձրանայ՝
իմ շուրջս եղող թշնամիներէս վեր:
Անոր վրանին մէջ **ուրախութեան** գոչիւնով զոհեր պիտի մատուցանեմ,
Պիտի երգեմ ու սաղմոս ըսեմ Տէրոջ:
- 7** Ո՛վ Տէր, լսէ՛ ձայնս՝ **երբ** գոչեմ,
Ողորմէ՛ եւ պատասխանէ՛ ինձի:
- 8** **Երբ ըսիր**. «Երե՛սս փնտռեցէք»,
իմ սիրտս քեզի ըսաւ. «Զու երեսդ պիտի փնտռեմ, ո՛վ Տէր»:
- 9** Երեսդ ինձմէ մի՛ ծածկեր,
Բարկութեամբ ծառայ մի՛ ^բհեռացներ.
Ինձի օգնական եղար, զիս **երեսէ** մի՛ ձգեր.
Զիս մի՛ լքեր, ո՛վ իմ փրկութեանս Աստուածը:
- 10** Թէեւ հայրս ու մայրս զիս լքեն,
Տէրը զիս պիտի ^զընդունի:
- 11** Ո՛վ Տէր, սորվեցո՛ւր ինձի քու ճամբադ
Եւ առաջնորդէ՛ զիս լեռնադաշտի ուղիին մէջ՝ ^հնսոխներուս պատճառով:
- 12** Զիս մի՛ մատներ հակառակորդներուս ^լկամքին,
Որովհետեւ ինձի դէմ ^սսուտ վկաներ
Եւ բռնութիւն փչողներ կանգնեցան:
- 13** **Վստահ եմ թէ** Տէրոջ բարութիւնը պիտի տեսնեմ
Ապրողներու երկրին մէջ:
- 14** Տէրոջ սպասէ.
Ուժովցի՛ր ու քաջասի՛րտ եղիր.
Դա՛րձեալ Տէրոջ սպասէ:

ԱՂՕԹԸ՝ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Դաւիթի սաղմոսը:

---

^ա **Երբ**.՝ ախորժութիւնը

^է **Երբ**.՝ փնտռելու

^բ **Երբ**.՝ տաղաւարին

^բ **Երբ**.՝ շեղեցներ

^զ **Երբ**.՝ հաւաքէ

^հ **Երբ**.՝ դիտողներուս

^լ **Երբ**.՝ անձին

^ս **Կամ**՝ կեղծ

28

Ո՛վ Տէր, քեզի՛ կը գոչեմ.
Ո՛վ իմ Վէմս, մի՛ լռեր ինձի հանդէպ,
Որպէսզի «լռութեանդ պատճառով»
ԲԳերեզմանը իջնողներուն չնմանիմ:

- 2 Լսէ՛ իմ աղաչանքիս ծայնը՝
Երբ քեզի կ'աղաղակեմ,
Երբ ձեռքերս կը բարձրացնեմ
Դէպի սուրբ Գոթիորդ:
- 3 Զիս մի՛ լկորսնցներ ամբարիշտներուն հետ,
Նաեւ անօրէնութիւն գործողներուն հետ,
Որոնք իրենց ընկերներուն հետ խաղաղութեան մասին կը խօսին,
Բայց իրենց սիրտին մէջ չարութիւն կայ:
- 4 Հատուցանէ՛ անոնց՝ իրենց արարքներուն համեմատ,
Եւ իրենց ըրած չարիքներուն համեմատ.
Հատուցանէ՛ անոնց՝ իրենց ձեռքերու գործերուն համեմատ.
«Վարձատրէ՛ զանոնք»:
- 5 Բանի անոնք Տէրոջ ըրածները
Ու անոր ձեռքերուն գործերը չեն նկատեր,
Ան պիտի քանդէ զանոնք, եւ ա՛յլ պիտի չկառուցանէ:
- 6 Օրհնեա՛լ ըլլայ Տէրը,
Որ լսեց իմ աղաչանքիս ծայնը:
- 7 Տէրը զօրութիւնս եւ վահանս է.
Իմ սիրտս անոր վստահեցաւ, ու ես օգնութիւն ստացայ:
Ուստի սիրտս հրճուեցաւ,
Եւ իմ երգովս զինք պիտի ներբողեմ:
- 8 Տէրը անոնց զօրութիւնն է,
Իր օծեալին ազատութեան ամրոցն է:
- 9 Փրկէ՛ քու ժողովուրդդ,
Եւ օրհնէ՛ քու ժառանգութիւնդ.
Նաեւ հովուէ՛ զանոնք, ու յաւիտեա՛ն բարձրացուր:

ՏԵՐՈՋ ՉԱՅՆԸ ՓՈԹՈՐԻԿԻՆ ՄԷՋ
Դաւիթի սաղմոսը:

29

Տէրո՛ջ տուէք, ո՛վ «հզօրներու որդիներ,

-
- ^ա Եբր.՝ ինձի հանդէպ քու լռելովդ
  - ^բ Եբր.՝ Գուբը
  - ^գ Այսինքն՝ սրբավայրդ
  - ^դ Եբր.՝ քաջեր
  - ^ե Եբր.՝ Հատուցանէ՛ անոնց վարձատրութիւնը

- Տէրո՛ջ տուէք փառք ու զօրութիւն:
- 2 Տէրո՛ջ տուէք իր անունին փառքը,
Տէրո՛ջ երկրպագեցէք ^բսուրբ զարդարանքով՝:
- 3 Տէրոջ ձայնը ջուրերուն վրայ է.
Փառքի Աստուածը կ'որոտայ:
Տէրը յորդառատ ջուրերու վրայ է.
- 4 Տէրոջ ձայնը ուժեղ է,
Տէրոջ ձայնը փառաւոր է:
- 5 Տէրոջ ձայնը մայրիները կը կոտորէ,
Ու Տէրը կը կոտորտէ Լիբանանի մայրիները.
- 6 Զանոնք կը ցատկուտեցնէ հորթի պէս,
Լիբանանը եւ Սարիոնը՝ ^գգոմէշի ձագի պէս:
- 7 Տէրոջ ձայնը կրակի բոցեր կը ^դժայթքեցնէ:
- 8 Տէրոջ ձայնը կը սարսափեցնէ անապատը.
Տէրը Կադէսի անապատը կը սարսափեցնէ:
- 9 Տէրոջ ձայնը եղնիկներուն ^եծնանիլ կու տայ,
Եւ անտառները կը մերկացնէ.
Անոր տաճարին մէջ բոլորն ալ **անոր** փառքը կը պատմեն:
- 10 Տէրը ջրհեղեղին վրայ կը գահակալէ.
Տէրը յաւիտեան կը գահակալէ իբր թագաւոր:
- 11 Տէրը իր ժողովուրդին զօրութիւն պիտի տայ,
Տէրը իր ժողովուրդը խաղաղութեամբ պիտի օրհնէ:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹԸ

Դաւիթի սաղմոսը. տան նաւակատիքին երգը:

30

- Ո՛վ Տէր, կը բարձրացնեմ քեզ, որովհետեւ զիս ազատեցիր,
Ու թշնամիներս ինձմով չուրախացուցիր:
- 2 Ո՛վ Տէր, իմ Աստուածս, քեզի աղաղակեցի,
Եւ զիս բուժեցիր:
- 3 Ո՛վ Տէր, իմ անձս ^ադժոխքէն բարձրացուցիր,
Գուրը իջնողներուն մէջէն զիս ողջ պահեցիր:
- 4 Սաղմո՛ս երգեցէք Տէրոջ, ո՛վ անոր բարեպաշտները,
Ու շնորհակալ՝ եղէք՝ անոր սրբութիւնը յիշելով:
- 5 Արդարեւ իր բարկութիւնը մէկ վայրկեան **կը տեսէ,**

^ա Կամ՝ Աստուծոյ

^բ Կամ՝ սրբութեան վայելչութեամբ

^գ Կամ՝ միեղջերուի

^դ Եբր.՝ տաշէ

^ե Եբր.՝ երկնել

^ա Այսինքն՝ մեռած անձերու կայանէն

Իսկ իր բարեհաճութեան մէջ ենք **մեր ամբողջ** կեանքի **ընթացքին**.

Իրիկունը **Քլաց կայ**՝,

Բայց առտուն՝ **ցնծութիւն**:

6 Իմ անդորրութեանս մէջ ըսի.

«Երբեք պիտի չսասանիմ»:

7 Ո՛վ Տէր, քու բարեհաճութեամբդ իմ լեռս կայունացուցիր եւ զօրացուցիր:

Բայց երեսդ ծածկեցիր, **ու** ես շփոթեցայ:

8 Ո՛վ Տէր, քեզի՛ կը գոչեմ,

Տէրո՛ջ կ'աղաչեմ:

9 Իմ արիւնէս ի՞նչ շահ կ'ըլլայ՝

Եթէ ես ^Գգերեզմանը իջնեմ:

Միթէ հողը քեզ պիտի ներբողէ՞,

Կամ քու ճշմարտութիւնդ պիտի հռչակէ՞:

10 Լսէ՛, ո՛վ Տէր, ու ողորմէ՛ ինձի.

Օգնէ՛ ինձի, ո՛վ Տէր:

11 Իմ կոծս պարի փոխեցիր.

Քուրծս ինձմէ հանեցիր

Եւ զիս ուրախութեամբ գօտելորեցիր,

12 Որպէսզի ^Դփառքս սաղմոս երգէ քեզի եւ ա՛լ չլռէ:

Ո՛վ Տէր, իմ Աստուա՛ծս, քեզ յաւիտեան պիտի ներբողեմ:

ՎՍՏԱՀՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹԸ՝ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՎՐԱՅ

Գլխաւոր երաժիշտին. Դաւիթի սաղմոսը:

31

Ո՛վ Տէր, քեզի ապաւինեցայ,

Երբեք պիտի չամչնամ.

Ազատէ՛ զիս քու արդարութեամբդ:

2 Դարձո՛ւր ականջդ ինձի,

Ծուտո՛վ ազատէ զիս:

Ամրո՛ց **եւ** վէ՛մ եղիր ինձի,

Բերդ ու տուն՝ զիս ապրեցնելու համար,

3 Որովհետեւ դո՛ւն ես իմ ժայռս եւ բերդս.

Առաջնորդէ՛ ու կառավարէ՛ զիս՝ քու անունիդ համար:

4 Հանէ՛ զիս ցանցէն՝ որ ինձի համար թաղած են,

Քանի դո՛ւն ես իմ ^Մզօրութիւնս:

5 Զու ձեռքդ կը յանձնեմ իմ հոգիս.

Դո՛ւն փրկեցիր զիս, ո՛վ Եհովա, ճշմարտութեա՛ն Աստուած:

6 Սնոտի ^Բունայնութիւններ դիտողները ատեցի,

^բ Երբ.՝ լացը կը գիշերէ մեզի հետ

^գ Երբ.՝ ապականութիւնը

^դ Այսինքն՝ անձս, կամ՝ լեզուս

^ե Երբ.՝ ամրոցս

Իսկ ես Տէրոջ վստահեցայ:

- 7** Զու կարեկցութեամբդ պիտի խայտամ եւ ուրախանամ,
Որովհետեւ իմ տառապանքս տեսար,
Եւ անձիս տագնապները գիտցար:
- 8** Զիս թշնամիին ձեռքը չմատնեցիր,
Հապա ոտքերս ընդարձակ տեղ մը կայնեցուցիր:
- 9** Ո՛վ Տէր, ողորմէ՛ ինձի, որովհետեւ տագնապի մէջ եմ.
Աչքս, անձս ու փորս վիշտէն ծիրեցան:
- 10** Արդարեւ կեանքս տրտմութենէն սպառեցաւ,
Եւ տարիներս՝ հառաչանքէն.
Ոյժս անօրէնութենէս ^բպակսեցաւ,
Ոսկորներս ալ ծիրեցան:
- 11** Բոլոր հակառակորդներուս, մանաւանդ դրացիներուս առջեւ նախատուեցայ,
Ու ճանչուորներուս երկիւղ եղայ.
Զիս դուրսը տեսնողները ինձմէ կը փախչէին:
- 12** Մեռեալի պէս սիրտէ մոռցուեցայ,
^դՓճացած անօթի նմանեցայ:
- 13** Արդարեւ շատերու չարախօսութիւնը լսեցի.
Ամէն կողմ երկիւղ կար:
Երբ անոնք միասին խորհրդակցեցան ինձի դէմ,
Կը խորհէին ^էհոգիս առնել:
- 14** Բայց ես քեզի՛ վստահեցայ, ո՛վ Տէր:
Ես ըսի. «Դո՛ւն ես իմ Աստուածս».
- 15** Իմ ժամանակներս քու ձեռքդ եմ.
Ազատէ՛ զիս թշնամիներուս ձեռքէն ու զիս հալածողներէն:
- 16** Երե՛նդ ^բպայծառացուր քու ծառայիդ վրայ,
Փրկէ՛ զիս քու կարեկցութեամբդ:
- 17** Ո՛վ Տէր, թող չամչնամ,
Որովհետեւ քեզի՛ գոչեցի.
Ամբարիշտները թող ամչնան,
Թող լուռ կեցան ^էդժխբին մէջ:
- 18** Թող պապանձին ստախօս շրթունքները,
Որոնք յոխորտանքով եւ արհամարհանքով
Անպատկառութիւն կը խօսին արդարին դէմ:
- 19** Ո՛րչափ մեծ է քու բարութիւնդ՝

---

^բ Այսինքն՝ կուռքեր

^գ Եբբ.՝ գայթեցաւ

^դ Կամ՝ Կորսուած

^է Եբբ.՝ շունչս

^զ Եբբ.՝ լուսաւորէ

^է Այսինքն՝ մեռած անձերու կայանին

Որ քեզմէ վախցողներուն վերապահեցիր,
Ու քեզի ապաւինողներուն համար իրագործեցիր՝
Մարդոց որդիներուն առջեւ:

20 Զանոնք քու երեսիդ ծածկոյթով պիտի ծածկես
Մարդոց սադրանքներէն.

Տաղաւարի մէջ պիտի ծածկես զանոնք
Լեզուներու վէճերէն:

21 Օրհնեա՛լ ըլլայ Տէրը,

Որովհետեւ իր սքանչելի կարեկցութիւնը **ցոյց տուաւ** ինծի
՝Ամրացած քաղաքի մէջ:

22 Իրարանցումիս մէջ ըսի.

«Ես քու աչքերուդ առջեւէն ^բվտարուեցայ»:

Սակայն դուն աղաչանքիս ձայնը լսեցիր՝
Երբ քեզի աղաղակեցի:

23 Տէրը սիրեցէք, ո՛վ անոր բոլոր բարեպաշտները.

Արդարեւ Տէրը հաւատարիմները կը պաշտպանէ,
Իսկ յոխորտանքով վարողներուն գերազանցօրէն կը հատուցանէ:

24 Ուժովցէ՛ք ու քաջասի՛րտ եղէք,

Դուք բոլորդ՝ որ Տէրոջ կը յուսաք:

ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՆԵՐՈՒՄ
Դաւիթի ^աերգը:

32

Երանի՛ անոր՝ որուն յանցանքը ներուեցաւ,
Եւ անոր մեղքը ծածկուեցաւ:

2 Երանի՛ այն մարդուն՝ որուն Բանօրէնութիւն չի սեպեր՝ Տէրը,
Եւ անոր հոգիին մէջ խաբէութիւն չկայ:

3 Երբ ^գլուռ կեցայ, ոսկորներս մաշեցան
Ամբողջ օրը ^դաղաղակելէս,

4 Որովհետեւ ցերեկ ու գիշեր քու ձեռքդ իմ վրաս ծանրացաւ.
Իմ ^եթարմութիւնս ամառուան չորութեան վերածուեցաւ: (Սելա:)

5 Ուստի մեղքս քեզի գիտցուցի,
Եւ անօրէնութիւնս չծածկեցի:

---

^բ Եբբ.՝ Պատնէշով

^բ Եբբ.՝ կտրուեցայ

^ա Կամ՝ իմաստութեան սաղմոսը

^բ Կամ՝ անօրէնութեան վրայ չի մտածեր

^գ Այսինքն՝ մեղքերս չխոստովանեցայ

^դ Եբբ.՝ մռնչելէս

^ե Եբբ.՝ աւիշս

Ես ըսի. «Տէրո՛ջ պիտի խոստովանիմ յանցանքներս»:

Դուն ալ ներեցիր իմ մեղքիս անօրէնութիւնը: (Սելա:)

- 6 Ասոր համար ամէն բարեպաշտ պիտի աղօթէ քեզի՝
Զեզ գտնելու ժամանակը:
Իսկապէս շատ ջուրերու յորդած ատենը՝
Անոնք պիտի չմօտենան անոր:
- 7 Դո՛ւն ես իմ ^գպատսպարանս.
Պիտի պաշտպանես զիս տագնապէն,
Պիտի շրջապատես զիս ազատութեան երգերով: (Սելա:)
- 8 ^ԷԶեզի պիտի սորվեցնեմ՝, ու քեզի պիտի ցուցնեմ երթալիք ճամբադ.
Զեզ պիտի խրատեմ, իմ աչքս քու վրայ պիտի ըլլայ:
- 9 Ձիու պէս ու ջորիի պէս մի՛ ըլլաք, որոնք խելք չունին.
Իրենց բերանը սանձով ու պախուրցով կապուելու է, որպէսզի քեզի չմօտենան:
- 10 Ամբարիշտին կոտտանքը շատ պիտի ըլլայ,
Սակայն կարեկցութիւնը պիտի շրջապատէ Տէրոջ վստահողը:
- 11 Ո՛վ արդարներ, ուրախացէ՛ք Տէրոջմով, ու խայտացէ՛ք,
Յնծացէ՛ք դուք բոլորդ՝ որ սիրտով ուղիղ էք:

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ

33

Յնծացէ՛ք Տէրոջմով, ո՛վ արդարներ.

Գովաբանութի՛ւն կը պատշաճի ուղիղներուն:

- 2 Ներբողեցէ՛ք Տէրը քնարով.
Սաղմո՛ս երգեցէք անոր՝ տասը լար ունեցող տաւիղով:
- 3 Նո՛ր երգ մը երգեցէք անոր,
Ճարտարութեամբ նուագեցէք՝ **ցնծութեան** գոչիւնով.
- 4 Որովհետեւ Տէրոջ խօսքը ուղիղ է,
Եւ անոր բոլոր գործերը ճշմարտութեամբ են:
- 5 Ան կը սիրէ արդարութիւնն ու իրաւունքը.
Երկիրը լեցուն է Տէրոջ կարեկցութեամբ:
- 6 Տէրո՛ջ խօսքով ^սստեղծուեցաւ երկինքը,
Եւ իր բերանին շունչով՝ անոր ամբողջ գօրքը:
- 7 Ծովուն ջուրերը ^բկարկառի մը պէս՝ կը դիզէ,
Անդունդները շտեմարաններու մէջ կը դնէ:
- 8 Ամբողջ երկիրը թող վախճայ Տէրոջմէն,
Երկրագունդին բոլոր բնակիչները թող դողան իրմէ.
- 9 Որովհետեւ ի՛նք ըսաւ, ու եղաւ.
Ի՛նք պատուիրեց, ու ^գգոյացաւ:

^գ Եբբ.՝ ծածկոյթս

^Է Եբբ.՝ Զեզ ուշիմ պիտի ընեմ

^ս Եբբ.՝ շինուեցաւ

^բ Կամ՝ որպէս թէ տիկի մը մէջ

- 10 Տէրը կը ձախողեցնէ հեթանոսներուն խորհուրդները,
Կը փճացնէ ժողովուրդներուն դիտաւորութիւնները-
- 11 Տէրոջ ^Դծրագիրը յաւիտեան կը մնայ,
Եւ անոր սիրտին մտածումները՝ ^Եսերունդէ սերունդ՝^Դ:
- 12 Երանի՛ այն ազգին՝ որուն Աստուածը Տէ՛րն է,
Այն ժողովուրդին՝ որ իրեն համար ընտրեց իբր ժառանգութիւն:
- 13 Տէրը երկինքէն կը նայի,
Բոլոր մարդոց որդիները կը տեսնէ-
- 14 Իր բնակութեան տեղէն
Երկրի բոլոր բնակիչները կը դիտէ:
- 15 Անոնց սիրտերը հաւասարապէս ի՛նք ձեւակերպեց-
Անոնց բոլոր արարքները կը նկատէ:
- 16 Թագաւոր մը զօրագունդերու շատութեամբ չի փրկուիր,
Ո՛չ ալ զօրաւոր մարդ մը մեծ ոյժով կ'ազատի:
- 17 Ձիւն փրկութեան համար ընդունայն է-
Իր մեծ ոյժով չի կրնար ազատել:
- 18 Ահա՛ Տէրոջ աչքը իրմէ վախցողներուն
Եւ իր կարեկցութեան յուսացողներուն վրայ է,
- 19 Անոնց անձը՝ մահէն ազատելու,
Ու սովի ժամանակ զանոնք ողջ պահելու համար:
- 20 Մեր անձը Տէրոջ կը սպասէ-
Ա՛ն է մեր օգնութիւնն ու վահանը:
- 21 Արդարեւ մեր սիրտերը անով կ'ուրախանան,
Որովհետեւ անոր սուրբ անունին վստահեցանք:
- 22 Ո՛վ Տէր, քու կարեկցութիւնդ մեր վրայ ըլլայ,
Ինչպէս մենք քեզի կը յուսանք:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Դաւիթի սաղմոսը, երբ իր դատողութիւնը այլափոխեց Աբիմելէքի առջեւ- ան ալ վռնտեց զինք, եւ ինք գնաց:

34

- Ամէն ատեն Տէրը պիտի օրհնաբանեմ-
Անոր գովաբանութիւնը շարունակ իմ բերանս պիտի ըլլայ:
- 2 Իմ անձս Տէրոջմով պիտի պարծենայ-
Հեզերը պիտի լսեն եւ ուրախանան:
- 3 Տէ՛րը մեծարեցէք ինձի հետ,
Ու միասի՛ն բարձրացնենք անոր անունը:
- 4 Տէրը փնտռեցի, եւ ինձի պատասխանեց-
Զիս ազատեց բոլոր երկիւղներէս:
- 5 Անոր նայողները լուսափայլ եղան-

^Գ Եբր․՝ կայնեցաւ

^Դ Կամ՝ խորհուրդը

^Ե Եբր․՝ բոլոր սերունդներուն մէջ

Անոնց երեսները չշիկնեցան:

- 6 Այս դժբախտը գոչեց, Տէրը լսեց,
Եւ զայն իր բոլոր տագնապներէն փրկեց:
- 7 Տէրոջ հրեշտակը անկէ վախցողներուն շուրջը կը բանակի,
Ու զանոնք կ'ազատէ:
- 8 Համտեսեցէ՛ք եւ տեսէ՛ք թէ Տէրը բարի է.
Երանի՛ այն մարդուն՝ որ անոր կ'ապաւիցի:
- 9 Տէրոջմէ՛ն վախցէք, ո՛վ անոր սուրբերը,
Որովհետեւ անկէ վախցողներուն ոչինչ կը պակսի:
- 10 Առիւծի կորիւնները պիտի թշուառանան եւ անօթեցան,
Սակայն Տէրը փնտռողներուն ո՛չ մէկ բարիք պիտի պակսի:
- 11 Եկէ՛ք, որդիներ, մտի՛կ ըրէք ինծի,
Տէրոջ վախը պիտի սորվեցնեմ ձեզի:
- 12 Ո՞վ է այն մարդը՝ որ ապրիլ կը բաղձայ,
Ու շատ օրեր կը սիրէ՝ բարիք տեսնելու համար...-
- 13 Զե՛րծ պահէ քու լեզուդ չարախօսութենէ,
Եւ շրթունքդ՝ խաբէութիւն խօսելէ.
- 14 Չարութենէ հեռացի՛ր ու բարի՛ք գործէ,
Խաղաղութի՛ն փնտռէ եւ անո՛ր հետամուտ եղի՛ր:
- 15 Տէրոջ աչքերը արդարներուն վրայ են,
Եւ անոր ականջները՝ անոնց աղաղակին:
- 16 Տէրոջ երեսը չարագործներուն դէմ է,
Անոնց յիշատակը երկրէն ջնջելու համար:
- 17 Արդարները կ'աղաղակեն, Տէրը կը լսէ,
Եւ իրենց բոլոր տագնապներէն կ'ազատէ զանոնք:
- 18 Տէրը մօտ է անոնց՝ որոնց սիրտը կոտրած է,
Ու հոգիով ճմլուածները կը փրկէ:
- 19 Արդարին ձախորդութիւնները շատ են,
Բայց Տէրը բոլորէն կ'ազատէ զայն:
- 20 Անոր բոլոր ոսկորները կը պահպանէ,
Անոնցմէ ո՛չ մէկը կը կոտորի:
- 21 Չարութիւնը ամբարիշտը պիտի մեռցնէ,
Եւ արդարը ատողները՝ պիտի դատապարտուին՝:
- 22 Տէրը իր ծառաներուն անձը կը փրկէ.
Իրեն ապաւինողներէն ո՛չ մէկը պիտի դատապարտուի:

ԱՂՕԹԸ՝ ՕԳԼՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Դաւիթի սաղմոսը:

35

Ո՛վ Տէր, «կռուէ՛ ինծի դէմ կռուողներուն հետ».

^ա Եբր.՝ գօրաւոր մարդուն

^բ Եբր.՝ յանցաւոր պիտի սեպուին

^ա Կամ՝ վիճէ՛ ինծի դէմ վիճողներուն հետ

Պայքարէ՛ ինծի դէմ պայքարողներուն հետ:

- 2 Բռնէ՛ վահանն ու ասպարը,
Եւ կանգնէ՛ ինծի օգնելու:
- 3 Նաեւ քաշէ՛ նիզակը, ու գոցէ՛ **ճամբան**^բ՝ զիս հետապնդողներուն դէմ.
Ըսէ՛ անձիս. «Ե՛ս եմ քու փրկութիւնդ»:
- 4 Իմ անձս փնտռողները թող ամչնան եւ խայտառակուին.
Ինծի դէմ չարիք հնարողները
Թող ընկրկին ու շիկնին.
- 5 Հովին առջեւ եղած մղեղին պէս թող ըլլան,
Եւ Տէրոջ հրեշտակը թող վանէ **զանոնք**.
- 6 Անոնց ճամբան խաւար ու սահուն թող ըլլայ,
Եւ Տէրոջ հրեշտակը թող հետապնդէ **զանոնք**:
- 7 Արդարեւ առանց ^բպատճառի իրենց ցանցը փոսի մէջ թաղեցին ինծի համար,
Առանց պատճառի **փոս** փորեցին անձիս համար.
- 8 ^գԱնոնց վրայ յանկարծ աւերում թող գայ,
Եւ իրենց թաղած ցանցը զիրենք բռնէ,
Նոյն աւերումին մէջ իյնան:
- 9 Սակայն իմ անձս Տէրոջմով պիտի խայտայ,
Անոր փրկութեամբ պիտի բերկրի:
- 10 Իմ բոլոր ոսկորներս պիտի ըսեն.
«Տէ՛ր, ո՞վ քեզի նման է.
Դուն կ'ազատես դժբախտը իրմէ աւելի ուժեղէն,
Դժբախտն ու աղքատը՝ զիրենք թալլողէն»:
- 11 ^դՍուտ վկաներ կանգնեցան.
Չգիտցածներս կը հարցնէին ինծի:
- 12 Բարիքի փոխարէն չարիք հատուցանեցին ինծի՝
Անձս ^եկողոպտելով:
- 13 Բայց ես անոնց հիւանդութեան ատեն քուրձ կը հագնէի.
Անձս ծոմապահութեամբ կը խոնարհեցնէի,
Եւ աղօթքս իմ ծոցս ^զկը վերադառնար՝:
- 14 Ինչպէս իմ բարեկամիս կամ եղբօրս հետ՝ **այնպէս ալ անոնց հետ** կը ^էվարուէի,
Իր մօր համար սուգ պահողի մը պէս՝ մռայլ ու նկուն էի:
- 15 Բայց երբ կաղացի՝ ուրախացան եւ հաւաքուեցան.
Զարնողները ինծի դէմ հաւաքուեցան, բայց ես ^ըչէի գիտեր՝.

---

^բ Եբբ.՝ վճարումի

^գ Եբբ.՝ Անոր

^դ Եբբ.՝ Բուռն

^ե Եբբ.՝ զաւակներէ զրկելով

^զ Կամ՝ պիտի վերադառնայ

^է Եբբ.՝ քալէի

^ը Կամ՝ զանոնք չէի ճանչնար

Պատուեցին **զիս**^բ՝ առանց դադրելու.

- 16 Հացկատակ, կեղծաւոր ծաղրածուներու հետ՝
հրենց ակռաները ինծի դէմ կը կրճտէին:
- 17 Ո՛վ Տէր, մինչեւ ե՞րբ պիտի նայիս.
^բԱզատէ՛ իմ անձս անոնց ակերումներէն,
իմ ^ժկեանքս՝ **առիւծի** կորիւններէն:
- 18 **Այն ատեն** մեծ համախմբումին մէջ քեզմէ շնորհակալ պիտի ըլլամ,
Շատ ժողովուրդի մէջ քեզ պիտի գովաբանեմ:
- 19 Ընդունայն ինծի թշնամի եղողները ինձմով թող չուրախանան,
Առանց պատճառի զիս ատողները աչքով նշան թող չընեն:
- 20 Արդարեւ խաղաղութեան **մասին** չեն խօսիր,
Հապա երկրին մէջ եղող հանդարտներուն դէմ խաբէութիւն կը հնարեն:
- 21 Իրենց բերանը ինծի դէմ ^հլայն կը բանան՝ **ու** կ'ըսեն.
«Վա՛շ, վա՛շ, մեր աչքերը տեսան»:
- 22 Ո՛վ Տէր, դուն տեսար, լուռ մի՛ կեցար.
Ո՛վ Տէր, ինձմէ մի՛ հեռանար:
- 23 Սթափէ՛, ո՛վ իմ Աստուածս եւ Տէրս,
Արթնցի՛ր՝ իրաւունքիս **ու** դատիս **համար**:
- 24 Դա՛նտս պաշտպանէ՛ քու արդարութեանդ համեմատ, ո՛վ Տէր, իմ Աստուա՛ծս,
Որպէսզի վրաս չուրախանան.
- 25 Իրենց սիրտին մէջ թող չըսեն. «Վա՛շ, մեր ^լփափաքը եղաւ»:
Թող չըսեն. «Կլլեցի՛նք զինք»:
- 26 Իմ ձախորդութեամբս ուրախացողները՝
Թող միասին ամչնան եւ շիկնին.
Ինծի դէմ ^նհպարտացողները՝
Թող ամօթ **ու** խայտառակութիւն հագնին:
- 27 Ինծի համար արդարութիւն փափաքողները՝
Թող ցնծան եւ ուրախանան,
Ու շարունակ ըսեն. «Աստուած թող մեծնայ,
Որ իր ծառային խաղաղութիւն կը բաղձայ»:
- 28 Իմ լեզուս քու արդարութիւնդ պիտի ^ժհռչակէ՛
Ամէն օր քեզ գովաբանելով:

ՄԱՐԴՈՒՆ ՉԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Գլխաւոր երաժիշտին՝ Տէրոջ ծառային՝ Դաւիթի սաղմոսը:

^բ Եբբ.՝ Հեռացո՛ւր

^ժ Եբբ.՝ մէկ հատիկս

^հ Եբբ.՝ կը լայնցնեն

^լ Եբբ.՝ անձին փափաքը

^ն Եբբ.՝ իրենք զիրենք մեծցնողները

^ժ Եբբ.՝ գոչէ

36

- Ամբարիշտին յանցանքին մասին սիրտիս մէջի պատգամը **սա՛** է.
 Աստուծոյ երկիւղը չկայ իր աչքերուն առջեւ,
2 Որովհետեւ ինքզինք կը շողոքորթէ իր աչքերուն,
Փոխանակ իր անօրէնութիւնը գտնելու եւ ասելու:
3 Անոր բերանին խօսքերը անօրէնութիւն ու խաբէութիւն են.
 Հրաժարած է ուշիմ ըլլալէ **եւ** բարիք ընելէ:
4 Իր անկողինին մէջ անօրէնութեան մասին կը մտածէ.
 Կը **«**գտնուի այնպիսի ճամբայի մը մէջ՝ որ լաւ չէ,
 Եւ չարութիւնը չի մերժեր:
5 Ո՛վ Տէր, քու կարեկցութիւնդ մինչեւ երկինք **կը հասնի**,
 Եւ քու հաւատարմութիւնդ՝ մինչեւ նօսր ամպերը:
6 Զու արդարութիւնդ ^բհզօր լեռներու պէս է,
 Զու դատաստաններդ մեծ անդունդ մըն են.
 Դո՛ւն մարդիկն ու անասունները ^գկ'ապրեցնես, ո՛վ Տէր:
7 Ի՛նչ պատուական է քու կարեկցութիւնդ, ո՛վ Աստուած.
 Մարդոց որդիները քու թելերուդ հովանիին կ'ապաւիւնին:
8 Անոնք քու տանդ պարարտութենէն պիտի յագեցան,
 Եւ քու զուարճութիւններուդ վտակէն պիտի խմցնես անոնց.
9 Արդարեւ քո՛ւ քովդ է կեանքի աղբիւրը,
 Զո՛ւ լոյսովդ ^դկը լուսաւորուինք՝:
10 Երկարածգէ՛ քու կարեկցութիւնդ՝ քեզ ճանչցողներուն,
 Ու քու արդարութիւնդ՝ սիրտով ուղիղներուն:
11 ^եՅոխորտին ոտքը քովս թող չգայ,
 Եւ ամբարիշտներուն ձեռքը զիս չջարժէ:
12 Հոն ինկան անօրէնութիւն գործողները.
^զՏապալեցան, ու չկրցան կանգնիլ:

ՉԱՐԻՆ ՈՒ ԲԱՐԻՒՆ ՎԻՃԱԿԸ
Դաւիթի սաղմոսը:

37

- Մի՛ բորբոքիր չարագործներուն դէմ,
 Մի՛ նախանձիր անհրաւութիւն գործողներուն.
2 Որովհետեւ անոնք շուտով պիտի կտրուին՝ խոտի պէս,

---

^ա Եբր.՝ կայնի
^բ Եբր.՝ Աստուծոյ
^գ Եբր.՝ կ'ազատես
^դ Եբր.՝ լոյս պիտի տեսնենք
^ե Եբր.՝ Յոխորտանքին
^զ Եբր.՝ Հրուեցան

Ու պիտի թառամի՞ն՝ կանաչ դալարի պէս:

- 3** Տէրո՛ջ վստահէ եւ բարի՛ք ըրէ,
Որ երկրի՞ն մէջ բնակիս ու ճշմարտութեան մէջ արածիս:
- 4** Տէրը քու վայելքդ թող ըլլայ,
Որ ան քեզի տայ սիրտիդ խնդրանքները:
- 5** Տէրո՛ջ՝ յանձնէ քու ճամբադ,
Անո՛ր վստահէ, եւ ան պիտի գործէ.–
- 6** Դուրս պիտի հանէ քու արդարութիւնդ՝ լոյսի պէս,
Ու քու իրաւունքդ՝ կէսօրուան պէս:
- 7** ^բՀանդարտ կեցիր՝ Տէրոջ քով, սպասէ՛ անոր,
Ու մի՛ բորբոքիր իր ճամբան յաջողութեամբ գացողին դէմ,
^գՆենգութեամբ վարուող մարդուն դէմ:
- 8** Թո՛ղ բարկութիւնը եւ լքէ՛ ցասումը.
Մի՛ բորբոքիր՝ որ չարիք չընես:
- 9** Արդարեւ չարագործները պիտի բնաջնջուին,
Սակայն Տէրոջ յուսացողները երկրի՞ն պիտի տիրանան.
- 10** Արդարեւ քիչ մը **ատենէն** ետք ամբարիշտը պիտի ^դչքանայ,
Անոր տեղի՞ն ^եուշադրութիւն պիտի դարձնես՝, բայց պիտի ^զչգտնես:
- 11** Սակայն հեզերը երկրի՞ն պիտի տիրանան,
Ու ^էշատ խաղաղութիւն՝ պիտի վայելեն:
- 12** Ամբարիշտը արդարի՞ն դէմ **չարիք** կը խորհի,
Եւ անոր դէմ ակռաները կը կրճտէ:
- 13** **Սակայն** Տէրը անոր վրայ պիտի ծիծաղի,
Որովհետեւ կը տեսնէ թէ անոր օրը կը հասնի:
- 14** Ամբարիշտները սուր քաշեցին
Եւ իրենց աղեղը լարեցին՝
Դժբախտն ու աղքատը տապալելու համար,
^բՈւղիղ ճամբայէն ընթացողները՝ մորթելու համար:
- 15** Անոնց սուրը իրենց սիրտը պիտի մտնէ,
Եւ անոնց աղեղները պիտի կոտորուին:
- 16** Արդարի՞ն ունեցած քիչ **բանը**՝
Շատ ամբարիշտներու ճոխութենէն լաւ է.

---

^ա Եբր.՝ գլորէ

^բ Եբր.՝ Լռէ՛

^գ Եբր.՝ Նենգ մտադրութեամբ

^դ Եբր.՝ չըլլայ

^ե Եբր.՝ նկատես

^զ Եբր.՝ չըլլայ

^է Եբր.՝ խաղաղութեան շատութիւնը

^բ Եբր.՝ ճամբայով ուղիղները

- 17 Որովհետեւ ամբարիշտներուն բազուկները պիտի կոտրուին,
Բայց արդարներուն նեցուկը Տէ՛րն է:
- 18 Տէրը պարկեշտներուն օրերը գիտէ,
Եւ անոնց ժառանգութիւնը յաւիտեանական պիտի ըլլայ:
- 19 Չախորդութեան ժամանակ պիտի չամչնան,
Ու սովի օրերը պիտի կշտանան:
- 20 Բայց ամբարիշտները պիտի կորսուին,
Եւ Տէրոջ թշնամիները ^բպարարտ գառներու ճարպին՝ պէս պիտի սպառին,
Մուխի պէս պիտի ^ժցնդին:
- 21 Ամբարիշտը փոխ կ'առնէ, ու չի վերադարձներ.
Սակայն արդարը կ'ողորմի եւ կու տայ:
- 22 Արդարեւ ^հանոր օրհնածները երկրին պիտի տիրանան,
Բայց անկէ անիծուածները պիտի բնաջնջուին:
- 23 **Բարի** ^լմարդուն քայլերը Տէրոջմէն կը հաստատուին,
Եւ ինք կը հաճի անոր ճամբային.
- 24 Թէեւ իյնայ՝ պիտի չզգետնուի,
Որովհետեւ Տէրը անոր ^լձեռքը կը բռնէ՝:
- 25 Երիտասարդ էի ու ծերացայ,
Բայց արդարը լքուած չտեսայ,
Կամ անոր զարմը՝ հաց մուրացող:
- 26 Ամէն օր կ'ողորմի ու փոխ կու տայ.
Անոր զարմը օրհնուած է:
- 27 Չարութենէ հեռացի՛ր եւ բարի՛ք գործէ,
Ու յաւիտեան պիտի մնաս.
- 28 Արդարեւ Տէրը իրաւունքը կը սիրէ,
Եւ իր բարեպաշտները չի լքեր.
Անոնք յաւիտեան կը պահպանուին,
Իսկ ամբարիշտներուն զարմը պիտի բնաջնջուի:
- 29 Արդարները երկրին պիտի տիրանան,
Ու յաւերժ պիտի բնակին անոր մէջ:
- 30 Արդարին բերանը իմաստութիւնը կը ^ծհռչակէ,
Եւ անոր լեզուն իրաւունքը կը հաղորդէ.
- 31 Իր Աստուծոյն Օրէնքը իր սիրտին մէջ է,
Անոր քայլերը պիտի չտատանին:
- 32 Ամբարիշտը ^կարդարին վրայ կը հսկէ՝

---

^բ Կամ՝ պարարտ արօտի

^ժ Եբբ.՝ սպառին

^հ Այսինքն՝ Տէրոջ

^լ Եբբ.՝ զօրաւոր մարդուն

^լ Եբբ.՝ ձեռքին նեցուկն է

^ծ Եբբ.՝ գոչէ

Եւ կը ճանայ զինք մեռցնել.

33 Տէրը անոր ձեռքը պիտի չլքէ զինք,
Ու երբ դատուի՝ պիտի չդատապարտէ զինք:

34 Սպասէ՛ Տէրոջ ու պահէ՛ անոր ճամբան,
Եւ ան քեզ պիտի բարձրացնէ, որպէսզի երկրին տիրանաս.
Ամբարիշտներուն բնաջնջումը պիտի տեսնես:

35 Ամբարիշտը՝ զօրաւոր տեսայ,
Իր տեղը կեցող կանաչագարդ ծառի մը պէս տարածուած.

36 Բայց ան անցաւ, եւ ահա՛ չկայ.
Զայն փնտռեցի, բայց չգտայ:

37 Պարկե՛շտը դիտէ եւ ուղիղի՛ն նայէ.
Որովհետեւ խաղաղարար մարդը բարի վախճան պիտի ունենայ,

38 Իսկ յանցաւորները միասին պիտի բնաջնջուին:
Ամբարիշտներուն վախճանը բնաջնջում պիտի ըլլայ,

39 Բայց արդարներուն փրկութիւնը Տէրոջմէն է.
Տագնապի ժամանակ ինք անոնց զօրութիւնն է:

40 Տէրը պիտի օգնէ անոնց, եւ ազատէ զանոնք.
Ամբարիշտներէն պիտի ազատէ
Ու պիտի փրկէ զանոնք, որովհետեւ իրեն կ'ապաւինին:

ՏԱՌԱՊՈՂ ՄԱՐԴՈՒ ՄԸ ԱՂՕԹԶԸ
Դաւիթի սաղմոսը. յիշատակի համար:

38

Ո՛վ Տէր, քու զայրոյթովդ զիս մի՛ յանդիմաներ,
Ու ցատումովդ զիս մի՛ պատժեր:

2 Արդարեւ քու նետերդ իմ մէջս՝ մխուեցան,
Եւ ձեռքդ իմ վրաս՝ կը ճնշէ՞:

3 Իմ մարմինիս մէջ առողջութիւն չկայ՝ քու սրտմտութեանդ յպատճառով,
Ոսկորներուս մէջ՝ հանգստութիւն չկայ՝ իմ մեղքիս պատճառով.

---

⁴ Եբբ.՝ արդարը կը դիտէ

⁶ Եբբ.՝ փնտռէ

⁸ Եբբ.՝ բռնակալ

⁷ Եբբ.՝ ամբողջ

^ա Կամ՝ մի՛ խրատեր

^բ Եբբ.՝ իջան

^գ Եբբ.՝ կ'իջնէ

^դ Եբբ.՝ երեսէն

^ե Եբբ.՝ խաղաղութիւն

ՄԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐԸԸ

- 4 Արդարեւ անօրէնութիւններս գլուխէս վեր ^աելան,
Ծանր բեռի պէս ^էիմ վրաս ծանրացան^ա։
- 5 ^բՎէրքերս գարշահոտ եղան ու նեխեցան՝
իմ յիմարութեանս պատճառով։
- 6 Կծկուեցայ եւ յոյժ նկուն եղայ.
Ամէն օր մռայլ կը շրջիմ,
- 7 Որովհետեւ կողերս ջերմութեամբ լեցուեցան,
Ու մարմինիս մէջ առողջութիւն չկայ։
- 8 Անգօր եմ, եւ յոյժ ճգմուած.
Սիրտիս ալեկոծութենէն ^բաղաղակեցի։
- 9 Ո՛վ Տէր, իմ ամբողջ փափաքս քու առջեւ է,
Ու հառաչանքս քեզմէ չծածկուեցաւ։
- 10 Սիրտս կը բաբախէ, ոյժս գիս լքեց,
Եւ աչքերուս լոյսը՝ ա՛ն ալ չքացաւ։
- 11 Զիս սիրողներն ու բարեկամներս իմ ախտիս **պատճառով** անդին կը կայնին,
Մերձաւորներս ալ հեռու կը կենան։
- 12 Անձս փնտռողները **ինծի** որոգայթ կը լարեն,
Ինծի չարիք ուզողները աղէտի մասին կը խօսին,
Ամէն օր խաբէութեան մասին կը խորհրդածեն։
- 13 Սակայն ես խուլի պէս չեմ լսեր,
Համրի պէս բերանս չեմ բանար.
- 14 **Այնպիսի** մարդու մը պէս եմ՝ որ չի լսեր,
Ու պատասխան չկայ իր բերանը։
- 15 Արդարեւ, ո՛վ Տէր, ես քեզի՛ կը յուսամ,
Դո՛ւն պիտի պատասխանես, ո՛վ Տէր, իմ Աստուա՛ծս.
- 16 Որովհետեւ ըսի. «Անոնք ինձմով թող չուրախանան,
Ոտքիս սահած ժամանակը ինծի դէմ թող ^գչհպարտանան»։
- 17 Արդարեւ ես կաղալու պատրաստ եմ,
Եւ կոտտանքս շարունակ առջեւս է.
- 18 Որովհետեւ անօրէնութիւնս պիտի իմացնեմ,
Ու մեղքիս համար պիտի մտահոգուիմ։
- 19 Բայց թշնամիներս կենսալից են, հզօր են.
Զիս ընդունայն ատողները բազմաթիւ են։
- 20 Բարիքի փոխարէն չարիք հատուցանողները ինծի կ'ընդդիմանան,
Որովհետեւ բարիին հետամուտ կ'ըլլամ։
- 21 Զիս մի՛ լքեր, ո՛վ Տէր.
Ինձմէ մի՛ հեռանար, ո՛վ իմ Աստուածս։

---

^ա Եբր.՝ անցան

^է Եբր.՝ ինծի համար շատ ծանր են

^բ Եբր.՝ Հարուածներս

^բ Եբր.՝ մռնչեցի

^գ Եբր.՝ իրենք զիրենք չմեծցնեն

22 Արտորա՛ ինծի օգնելու,
Ո՛վ Տէր, իմ փրկութիւնս:

ՏԱՌԱՊՈՂ ՄԱՐԴՈՒ ՄԸ ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆԸ
Գլխաւոր երաժիշտին՝ Իդիթունի. Դաւիթի սաղմոսը:

39

Ես ըսի. «Ուշադիր պիտի ըլլամ ճամբաներու՛
Որպէսզի լեզուովս չմեղանչեմ.
Բերանս բերանակապով պիտի պահպանեմ՝
Մինչ ամբարիշտը իմ առջես է»:

2 Համր եղայ՝ լռելով.

Բարերարութեան մասին ալ լռեցի,
Ու կոտտանքս գրգռուեցաւ:

3 Սիրտս տաքցաւ ներսս,

Խորհրդածութեանս մէջ կրակը վառեցաւ,
Այն ատեն լեզուովս խօսեցայ՝ ըսելով.

4 «Ո՛վ Տէր, գիտցո՛ւր ինծի վախճանս,
Եւ օրերուս չափը՝ թէ ո՞րքան է»,

Որպէսզի գիտնամ թէ ի՞նչպէս անցաւոր եմ:

5 Ահա՛ օրերուս չորս մատնաչափի լայնք տուիր,

Ու կեանքիս տեւողութիւնը ոչինչի պէս է քու առջեւ:
Անտարակոյս ամէն հաստատուն մարդ
Ամբողջովին ունայնութիւն է: (Սելա:)

6 Ի՛րապէս մարդը՝ ստուերի մը պէս կը պտըտի.

Ի՛րապէս զուր տեղը կ'ալեկոծի.

Հարստութիւն կը դիզէ, բայց չի գիտեր թէ ո՞վ պիտի ժողվէ զայն:

7 «Եւ հիմա ի՞նչ բանի սպասեմ, ո՛վ Տէր.

Իմ ակնկալութիւնս դո՛ւն ես:

8 Ազատէ՛ զիս իմ բոլոր յանցանքներէս.

Մի՛ մատներ զիս անզգամներու նախատինքին:

9 Համր եղայ ու բերանս չբացի,

Որովհետեւ դո՛ւն կը գործես:

10 Հեռացո՛ւր ինձմէ քու հարուածդ.

Ձեռքիդ զարկը զիս կը զհիւծէ:

11 Երբ յանդիմանութիւններով ՚իսրատես մարդը՝ իր անօրէնութեան համար,

Յեցի մը պէս կը փճացնես անոր ցանկալի բաները.

^u Կամ՝ պատկերի

^p Երբ.՝ դներ

^q Երբ.՝ սպառէ

^r Կամ՝ պատժես

^t Երբ.՝ հալեցնես

Ի՞րապէս ամէն մարդ ունայնութիւն է: (Սելա:)

- 12 Ո՛վ Տէր, լսէ՛ իմ աղօթքս եւ ունկնդրէ՛ աղաղակս.
Լուռ մի՛ կենար արցունքներուս առջեւ.
Որովհետեւ քու քովդ պանդուխտ մըն եմ,
Հիւր մը՝ իմ բոլոր նախահայրերուս պէս:
- 13 Նայուա՛ծքդ դարձուր ինձի՝ որ զուարթանամ,
Զանի չեմ գացեր հո՞ն՝ որ ա՛լ «չգտնուիմ»:

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ

Գլխաւոր երաժիշտին. Դաւիթի սաղմոսը:

40

^աՅուսալով սպասեցի Տէրոջ.

Ան ալ հակեցաւ իմ կողմս, լսեց աղաղակս,

- 2 Եւ բարձրացուց զիս ^բկորուստի գուբէն, ^գտղմալից յատակէն՝.

Ոտքերս ^դամրացուց ժայռի վրայ, քայլերս հաստատեց,

- 3 Ու բերանս դրաւ նոր երգ մը՝

Մեր Աստուծոյ գովաբանութիւնը:

Շատերը պիտի տեսնեն, պիտի վախնան

Ու Տէրոջ պիտի վստահին:

- 4 Երանի՛ այն ^եմարդուն՝ որ իր վստահութիւնը Տէրոջ վրայ կը դնէ,

Եւ ^զուշադրութիւն չի դարձներ հպարտներուն ու ստուրթեան ^էհետեւողներուն:

- 5 Շա՛տ են քու ըրած սքանչելիքներդ,

Ո՛վ Տէր, իմ Աստուածս.

Մեր մասին ունեցած մտածումներդ

Ո՛չ մէկը կրնայ ^ըզետեղել քու առջեւդ.

Պիտի հռչակէի ու խօսէի **անոնց մասին,**

Բայց պատմուելու համար **չափազանց** շատ են:

- 6 Դուն զոհէ եւ ընծայէ չախորժեցար,

Հապա իմ ականջներս բացիր.

^գ Եբբ.՝ չըլլամ

^ա Կամ՝ Սպասելով

^բ Եբբ.՝ ժխորի

^գ Եբբ.՝ յատակի տղմուտ ցելսէն

^դ Եբբ.՝ կանգնեցուց

^ե Եբբ.՝ զօրաւոր մարդուն

^զ Եբբ.՝ երես

^է Կամ՝ դարձողներուն

^ը Կամ՝ գնահատել

Ողջակէզ ու մեղքի պատարագ չպահանջեցիր:

7 Այն ատեն ըսի.«Ահա՛ կու գամ.

(Ի՛մ մասիս գրուած է գիրքի պատատին մէջ.)

8 Ո՛վ իմ Աստուածս, քու կամքդ գործադրելէն կ'սխորժիմ,

Ու քու Օրէնքդ իմ ներսս է»:

9 *Արդարութիւնդ աւետեցի մեծ համախմբումին մէջ.

Ահա՛ շրթունքս ^ժ չգոցեցի,

Ո՛վ Տէր, դուն գիտես:

10 Սիրտիս մէջ ^Ի գաղտնի չպահեցի՝ քու արդարութիւնդ.

Հաւատարմութիւնդ ու փրկութիւնդ պատմեցի:

Զու կարեկցութիւնդ եւ ճշմարտութիւնդ մեծ համախմբումէն չծածկեցի:

11 Դուն, ո՛վ Տէր, քու գթութիւնդ մի՛ մերժեր ինձի.

Զու կարեկցութիւնդ ու ճշմարտութիւնդ շարունակ թող պաշտպանեն զիս:

ԱՂԹԸ՝ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

(Սաղմ. 70)

12 Արդարեւ անթիւ չարիքներ զիս պատեցին.

Անօրէնութիւններս ինձի հասան, ու չեմ կրնար **զանոնք** տեսնել:

Գլուխիս մազերէն շատ են, եւ սիրտս զիս կը լքէ:

13 Ո՛վ Տէր, բարեհաճէ՛ զիս ազատել.

Ո՛վ Տէր, արտորա՛ ինձի օգնելու:

14 Թող միասին ամչնան ու շիկնին

Իմ անձս փնտռողները՝ զայն կորսնցնելու համար.

Թող ընկրկին եւ խայտառակուին

Անոնք՝ որ ինձի չարիք կը բաղձան:

15 Թող ^Խ ամչնալով ^Յ ընկճուին

Անոնք՝ որ ինձի կ'ըսեն. «Վա՛շ, վա՛շ»:

16 Բոլոր քեզ փնտռողները

Քեզմով թող բերկրին եւ ուրախանան.

Զու փրկութիւնդ սիրողները

Շարունակ թող ըսեն. «Տէրը թող մեծնայ»:

17 Թէեւ ես դժբախտ եւ աղքատ եմ,

Տէրը կը մտածէ իմ մասիս:

Դո՛ւն ես իմ օգնականս ու փրկիչս.

* Եբր.՝ Արդարութիւնը

^ժ Եբր.՝ չարգիլեցի

^Ի Եբր.՝ չծածկեցի

^Լ Եբր.՝ արգիլեր

^Խ Կամ՝ իրենց ամօթին պատճառով

^Յ Եբր.՝ ամայանան

Ո՛վ իմ Աստուածս, մի՛ ուշանար:

ՀԻՒԱՆԴԻ ՄԸ ԱՂՕԹՔԸ

Գլխաւոր երաժիշտին. Դաւիթի սաղմոսը:

41

Երանի՛ անոր՝ որ չքաւորին ^աուշադրութիւն կը դարձնէ՞:

Չախորդութեան ժամանակ Տէրը պիտի ազատէ զինք:

2 Տէրը պիտի պահպանէ եւ ողջ պահէ զինք.

Երանելի պիտի ըլլայ երկրի վրայ,

Ու պիտի չմատնէ զինք թշնամիներուն ^բկամքին:

3 Տէրը պիտի կազդուրէ զինք թուլութեան մահիճին վրայ.

^գՊիտի բժշկէ զինք իր հիւանդութեան ատենը՞:

4 Ես ըսի. «Ո՛վ Տէր, ողորմէ՛ ինձի,

Բուժէ՛ իմ անձս, քանի քեզի դէմ մեղանչեցի»:

5 Թշնամիներս կը չարախօսեն իմ մասիս՝ **ըսելով.**

«Ե՞րբ պիտի մեռնի եւ անուըն կորսուի»:

6 Եթէ **մէկը ինձի** գայ՝ **զիս** տեսնելու համար, ունայն խօսքեր **կ'ըսէ.**

Իր սիրտը անօրէնութիւն կը ժողվէ իրեն համար,

Որպէսզի դուրս ելլելով խօսի:

7 Բոլոր զիս ատողները միասին կը փսփսան ինձի դէմ.

^դԿը չարախօսեն՞ ինձի դէմ՝ **ըսելով.**

8 «Ե՛վատ ախտէ մը վարակուած է՞».

Եւ **հիմա** որ պառկած է, ա՛յ պիտի չկանգնի»:

9 Մինչեւ անգամ իմ ^զմտերիմս՝ որուն կը վստահէի,

Իմ հացս ուտողը ինձի դէմ կրունկ վերցուց:

10 Սակայն, ո՛վ Տէր, դո՛ւն ողորմէ ինձի ու կանգնեցո՛ւր զիս,

Որպէսզի հատուցանեմ անոնց:

11 Գիտե՛մ թէ ինձմէ կ'ախորժիս,

Որովհետեւ թշնամիս վրաս չի ^էպարծենար:

12 Զիս պարկեշտութեանս մէջ կը պահես,

Եւ յաւիտենապէս քու առջեւ կը հաստատես:

13 Օրհնեա՛յ ըլլայ Տէրը՝ Իսրայէլի Աստուածը

^բԴարէ դար՞: Ամէն ու ամէն:

^ա Եբբ.՝ կը հասկնայ

^բ Եբբ.՝ անձին

^գ Եբբ.՝ Իր ամբողջ անկողինը պիտի փոխէ իր հիւանդութեան ատենը

^դ Եբբ.՝ Չարիք կը մտածեն

^է Եբբ.՝ Բելիարի բան մը անոր վրայ թափած է

^զ Եբբ.՝ խաղաղութեանս մարդը

^է Եբբ.՝ գոչեր

ՏԱՐԱԳԻՐԻ ՄԸ ԱՂՕԹԸԸ

Գլխաւոր երաժիշտին. Կորխի որդիներուն երգը:

42

Ինչպէս եղջերուն ջուրի վտակներուն կը տենչայ,
Այնպէս ալ իմ անձս քեզի կը տենչայ, ո՛վ Աստուած:

2 Անձս կը ծարաւնայ Աստուծոյ, ապրո՞ղ Աստուծոյն.

Ե՞րբ պիտի գամ եւ Աստուծոյ առջեւ երեւնամ:

3 Յերեկ ու գիշեր արցունքներս ինծի հաց եղան,
Որովհետեւ «ամէն ատեն» ինծի կ'ըսեն. «Ո՞ր է քու Աստուածդ»:

4 Այս բաները յիշելով՝

Անձս իմ ներսս կը ^բհալի,

Զանի որ բազմութեան հետ ^գկ'երթայի,

Անոնց հետ հանդիսաւորապէս դէպի Աստուծոյ տունը կը յառաջանայի՝

Յնծութեան եւ շնորհակալութեան ձայնով,

Տօնախմբող բազմութեան հետ:

5 Ինչո՞ւ նկուն ես, ո՛վ իմ անձս,

Եւ ինչո՞ւ իմ ներսս կ'ալեկոծիս.

Աստուծո՛յ յուսա, քանի տակաւին պիտի ներբողեմ զայն՝

Իր ^դփրկարար ներկայութեան՝ համար:

6 Ո՛վ իմ Աստուածս, անձս իմ ներսս նկուն է.

Հետեւաբար քեզ կը յիշեմ Յորդանանի երկրէն,

Հերմոններէն ու ^եՓոքր լեռնէն:

7 Անդունդը կը գոչէ անդունդին՝ քու յորձանքներուդ աղմուկով.

Զու բոլոր կոհակներդ եւ ալիքներդ իմ վրայէս անցան:

8 Յերեկը՝ Տէրը պիտի պատուիրէ իր կարեկցութեան,

Ու գիշերը՝ իր երգը ինծի հետ պիտի ըլլայ,

Իմ աղօթքս՝ կեանքիս Աստուծոյն:

9 Աստուծոյ՝ իմ ժայռիս պիտի ըսեմ.

«Ինչո՞ւ զիս մոռցեր ես,

Ինչո՞ւ մռայլ շրջիմ՝

Թշնամիէն տանջուած»:

10 Հակառակորդներս զիս կը նախատեն՝ ոսկորներս ջախջախելու պէս,

Ամէն օր ինծի ըսելով. «Ո՞ր է քու Աստուածդ»:

11 Ինչո՞ւ նկուն ես, ո՛վ իմ անձս,

^բ Եբր.՝ Յաւիտենականութենէ յաւիտենականութիւն

^գ Եբր.՝ ամբողջ օրը

^դ Եբր.՝ թափի

^ե Եբր.՝ կ'անցնէի

^զ Եբր.՝ երեսին փրկութեան

^է Եբր.՝ Միսար

Եւ ինչո՞ւ իմ ներսս կ'ալեկոծիս.
Աստուծո՛յ յուսա, քանի տակաւին պիտի ներբողեմ զայն.
Ա՛՛՛՛ Է իմ երեսիս փրկութիւնը եւ իմ Աստուածս:

ՏԱՐԱԳԻՐԻ ՄԸ ԱՂՕԹԸԸ

43

Դա՛տս պաշտպանէ, ո՛վ Աստուած.
Իրաւո՛ւնքս պաշտպանէ՝ անբարեպաշտ ազգէն:

Ազատէ՛ զիս խաբեբայ եւ անիրաւ մարդէն,

2 Զանի որ դո՛ւն ես իմ՝ զօրութեանս Աստուածը:

Ինչո՞ւ զիս կը մերժես,

Ինչո՞ւ մռայլ շրջիմ՝

Թշնամիէն տանջուած:

3 Ղրկէ՛ քու լոյսդ ու ճշմարտութիւնդ.

Անոնք թող առաջնորդեն զիս, եւ տանին զիս

Քու սուրբ լեռդ ու զբնակարաններդ:

4 Աստուծոյ զոհասեղանին քով պիտի երթամ,

Իմ ուրախութեանս **եւ** խայտանքիս Աստուծոյն առջեւ:

Քեզ քնարո՛վ պիտի ներբողեմ,

Ո՛վ Աստուած, ի՛մ Աստուածս:

5 Ինչո՞ւ նկուն ես, ո՛վ իմ անձս,

Եւ ինչո՞ւ իմ ներսս կ'ալեկոծիս:

Աստուծո՛յ յուսա, քանի տակաւին պիտի ներբողեմ զայն.

Ա՛՛՛՛ Է իմ երեսիս փրկութիւնը եւ իմ Աստուածս:

ԱՂՕԹԸ՝ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Գլխաւոր երաժիշտին. Կորխի որդիներուն երգը:

44

Ո՛վ Աստուած, մեր ականջներով լսեցինք,

Մեր հայրերը մեզի պատմեցին

Այն գործը՝ որ իրենց ժամանակին մէջ կատարեցիր,

Վաղեմի օրերը:

2 Զու ձեռքո՛վդ հեթանոսները վտարեցիր,

Ու՝ զանոնք տնկեցիր.

Բժողովուրդները չարչարեցիր,

Եւ զանոնք տարածեցիր:

^ա Կամ՝ անկարեկից

^բ Եբր.՝ ամրոցիս

^գ Կամ՝ խորանդ

^ա Այսինքն՝ մեր հայրերը

^բ Եբր.՝ Բնակչութիւնները

- 3 Արդարեւ ո՛չ թէ իրենց սուրով տիրացան երկրին,
Ո՛չ ալ իրենց բազուկը զիրենք ազատեց,
Հապա քո՛ւ աջ ձեռքդ, քո՛ւ բազուկդ եւ քո՛ւ երեսիդ լոյսը,
Որովհետեւ անոնց բարեհաճեցար:
- 4 Դո՛ւն ես իմ Թագաւորս, ո՛վ Աստուած.
Դո՛ւն Գապահովէ Յակոբի փրկութիւնը:
- 5 Զեզմո՛վ մեր թշնամիները պիտի զարնենք.
Զո՛ւ անունովդ մեզի դէմ կանգնողները պիտի կոխկռտենք:
- 6 Արդարեւ աղեղիս չեմ վստահիր,
Ու սուրս զիս չի կրնար ազատել.
- 7 Հապա դո՛ւն մեզ կ'ազատես մեր թշնամիներէն,
Ու մեզ ատողները կ'ամչցնես:
- 8 Ամէն օր Աստուծով կը պարծենանք,
Եւ քու անունդ յաւիտեան պիտի ներբողենք: (Սելա:)
- 9 Սակայն մեզ մերժեցիր ու խայտառակեցիր,
Եւ մեր զօրքերուն հետ ⁷չեկար:
- 10 Թշնամիին առջեւ մեզի նահանջել տուիր,
Ու մեզ ատողները մեզ կողոպտեցին իրենց համար:
- 11 Մեզ մատնեցիր՝ ոչխարի պէս ուտելիք **ըլլալու**,
Եւ մեզ ցրուեցիր հեթանոսներուն մէջ:
- 12 Զու ժողովուրդդ ոչինչ **գինով** ծախեցիր,
Ու քու **հարստութիւնդ** չաւելցուցիր անոնց գինով:
- 13 Մեր դրացիներուն առջեւ՝ մեզ նախատինք ըրիր,
Մեր շուրջը եղողներուն՝ ծաղր ու ծանակ:
- 14 Մեզ հեթանոսներուն մէջ ⁴նշաւակ ըրիր,
Եւ ⁴ժողովուրդներուն մէջ՝ գլուխ շարժելու **պատճառ**:
- 15 ⁵Ամէն ատեն՝ իմ նախատինքս առջեւս է,
Ու երեսիս ամօթը զիս կը ծածկէ՝
- 16 Նախատողին եւ հայհոյողին ձայնին ²պատճառով,
Թշնամիին ու վրէժխնդիրին պատճառով:
- 17 Այս բոլորը մեր վրայ հասաւ,
Սակայն մենք քեզ չմոռցանք եւ քու ուխտդ չժխտեցինք:
- 18 Մեր սիրտերը չընկրկեցան,
Ո՛չ ալ մեր քայլերը քու ուղիէդ շեղեցան,
- 19 Թէպէտ շնագայլերուն եղած տեղը ճզմեցիր մեզ,

⁴ Եբբ.՝ պատուիրէ

⁷ Եբբ.՝ դուրս չելար

⁵ Եբբ.՝ առակ

⁴ Եբբ.՝ բնակչութիւններուն

⁵ Եբբ.՝ Ամբողջ օրը

² Եբբ.՝ երեսէն

Ու մահուան շուքով ծածկեցիր մեզ:

- 20 Եթէ մեր Աստուծոյն անունը մոռցեր ենք,
Կամ օտար աստուծոյ ^բերկարեր ենք մեր ձեռքերը,
- 21 Միթէ Աստուած այս **բանը** պիտի չհետազօտէ^օ,
Զանի ի՛նք գիտէ սիրտին ^գգաղտնիքները:
- 22 Բայց քեզի՛ համար ամէն օր կը սպաննուիմք,
Սպանդանոցի ոչխարի պէս կը սեպուիմք:
- 23 Սթափէ՛, ո՛վ Տէր, ինչո՞ւ կը քնանաս.
Արթնցի՛ր, ընդմիջտ մի՛ մերժեր **մեզ**:
- 24 Ինչո՞ւ երեսդ կը ծածկես,
Մեր տառապանքն ու տանջանքը կը մոռնաս:
- 25 Արդարեւ մեր անձը մինչեւ հողը ^հցածցաւ,
Մեր փորը գետինը փակաւ:
- 26 Կանգնէ՛, օգնէ՛ մեզի,
Ու փրկէ՛ մեզ՝ քու կարեկցութեանդ պատճառով:

ԹԱԳԱՒՈՐԱԿԱՆ ՀԱՐՍԱՆԻՔԻ ԵՐԳ

Գլխաւոր երաժիշտին. ^աՇուշանիմի վրայ. Կորխի որդիներուն երգը. ^բսիրոյ տաղ:

45

Սիրտէս բարի խօսք կը ^գբխի.

Թագաւորին համար շարադրածս կ'արտասանեմ.

Լեզուս արագագիր գրագիրին գրիչին **պէս** է:

- 2 Դուն մարդոց որդիներուն ամենէն գեղեցիկն ես.
Զու շրթունքիդ վրայ շնորհք թափուած է.
Հետեւաբար Աստուած քեզ օրհնեց յաւիտեանապէս:
- 3 Ո՛վ զօրաւոր, կապէ՛ սուրդ ազդրիդ վրայ՝
Զու փառաւորութեամբդ եւ վայելչութեամբդ:
- 4 Զու վայելչութեամբդ հեծի՛ր ու յաջողէ՛,
^աՃշմարտութիւնը, հեզութիւնը **եւ** արդարութիւնը պաշտպանելու համար՝:
Աջ ձեռքդ ահաւոր **բաներ** ^բպիտի արձակէ՞.
- 5 Զու նետերդ սուր են,

^բ Եբր.՝ տարածեր

^գ Եբր.՝ թաքուն պահուածները

^հ Կամ՝ ծռեցաւ

^ա Այսինքն՝ “ Շուշաններու□

^բ Եբր.՝ սիրականի

^գ Եբր.՝ փրփրի

^ա Եբր.՝ Ճշմարտութեան, հեզութեան **եւ** արդարութեան խնդիրին համար

^բ Եբր.՝ արձակել պիտի տայ քեզի

Ու թագաւորին թշնամիներուն սիրտին մէջ պիտի մխուից.

Ժողովուրդները քու տակդ պիտի իյնան:

6 Ո՛վ Աստուած, քու գահդ ^Գդարէ դար՝ կը կենայ.

Քու թագաւորութեանդ մականը ուղղամտութեան մական է:

7 Արդարութիւնը կը սիրես եւ ամբարշտութիւնը կ'ատես.

Հետեւաբար, ո՛վ Աստուած, քու Աստուածդ

Բերկրանքի իւղով օծեց քեզ՝ ընկերակիցներէդ անելի:

8 Քու բոլոր հագուստներդ զմուռս, հալուէ ու կասիա կը բուրեն.

Փղոսկրէ պալատներուն մէջ լարաւոր **նուագարանները** քեզ կ'որախացնեն:

9 Թագաւորներու աղջիկներ քու պատուականներուդ մէջ են.

Թագուհին քու աջ կողմդ կը կայնի՝ Ոփիրի մաքուր ոսկիով **զարդարուած**:

10 Ո՛վ աղջիկ, լսէ՛ ու տե՛ս, եւ դարձո՛ւր ականջդ.

Մոռցի՛ր քու ժողովուրդդ ու հօրդ տունը:

11 Այն ատեն թագաւորը պիտի ցանկայ քու գեղեցկութեանդ,

Որովհետեւ ինք է քու տէրդ. ուստի երկրպագէ՛ անոր:

12 Տիրոսի աղջիկն ու ժողովուրդին հարուստները

Ընծայով ^Էպիտի խնդրեն քու շնորհքդ՝:

13 Թագաւորին աղջիկը ^Ըփառաւոր է **պալատին** ներսը,

Ոսկի թելով հիւտուած է իր հանդերձը:

14 Նկարագարդ **հանդերձով** պիտի բերուի թագաւորին.

Անոր հետեւող կոյսերը – իր ընկերուհիները – քեզի պիտի բերուին.

15 Ուրախանալով եւ խայտալով պիտի բերուին,

Թագաւորին պալատը պիտի մտնեն:

16 Քու հայրերուդ տեղը որդիներդ պիտի ըլլան.

Ամբողջ երկրին մէջ իշխանաւորներ պիտի ընես զանոնք:

17 Քու անունդ ^Քհռչակել պիտի տամ սերունդէ սերունդ.

Հետեւաբար ժողովուրդները քեզ պիտի ներբողեն դարէ դար:

ԱՍՏՈՒԱԾ ՄԵՋԻ ՀԵՏ Է

Գլխաւոր երաժիշտին. Կորխի որդիներուն երգը. ^Մալամոթի վրայ՝:

46

Աստուած մեր ապաւէնն ու զօրութիւնն է,

Տագնապներու մէջ ^Բշուտ գտնուող օգնական մը:

2 Հետեւաբար պիտի չվախնանք՝ թէեւ երկիրը փոխուի,

Ու լեռները երերան եւ ծովուն ^Գմէջտեղը **ձգուից**,

^Գ Եբբ.՝ յաւիտենականութենէ յաւիտենականութիւն

^Է Եբբ.՝ պիտի պաղատին երեսիդ

^Ը Եբբ.՝ ամբողջ փառք

^Ք Եբբ.՝ յիշատակել

^Մ Այսինքն՝ զիլ ձայնի համար

^Բ Եբբ.՝ շատ

- 3 Թէւ անոր ջուրերը գոռան ու խոռովին,
Լեռները ցնցուին անոր ⁷ ուռնեցալով: (Սելա:)
- 4 Գետ մը կայ, որուն վտակները կ'որախացնեն Աստուծոյ քաղաքը,
Ամենաբարձրին սուրբ ⁵ բնակարանները:
- 5 Աստուած անոր մէջ է, ան պիտի չսասանի.
Աստուած անոր պիտի օգնէ առտուն կանուխ:
- 6 Հեթանոսները կ'ալեկոծին, թագաւորութիւնները կ'երերան.
Ամենաբարձրը իր ձայնը լսել կու տայ, երկիրը կը հալի:
- 7 Զօրքերու Տէրը մեզի հետ է.
Յակոբի Աստուածը մեր պատսպարանն է: (Սելա:)
- 8 Եկէ՛ք ու տեսէ՛ք Տէրոջ գործերը.
Ի՛նչ ակերներ ըրաւ երկրի վրայ:
- 9 Պատերազմները կը դադրեցնէ մինչեւ երկրի ծայրը.
Աղեղը կը կոտորտէ, նիզակը կը փշրէ, սայլերը կրակով կ'այրէ:
- 10 Հանդարտեցէ՛ք ու գիտցէ՛ք թէ ես Աստուած եմ.
Հեթանոսներուն մէջ պիտի բարձրանամ, երկրի վրայ պիտի բարձրանամ:
- 11 Զօրքերու Տէրը մեզի հետ է,
Յակոբի Աստուածը մեզի պատսպարանն է: (Սելա:)

ԳԵՐԱԳՈՅՆ ԻԾԽՈՂԸ

Գլխաւոր երաժիշտին. Կորխի որդիներուն սաղմոսը:

47

- Ծա'փ զարկէք, բոլո՛ր ժողովուրդներ,
Գոչեցէ՛ք Աստուծոյ ցնծութեան ձայնով:
- 2 Արդարեւ Ամենաբարձր Տէրը ահեղ է.
Ամբողջ երկրի վրայ մեծահամբաւ թագաւոր է:
- 3 Ժողովուրդները մեզի կ'ենթարկէ,
Եւ ⁴ ազգերը մեր ոտքերուն տակ կը դնէ:
- 4 Մեզի ընտրեց մեր ժառանգութիւնը,
Իր սիրելի Յակոբին մեծափառութիւնը: (Սելա:)
- 5 Աստուած **ուրախութեան** գոչիւնով վեր ելաւ,
Տէրը շեփորի ձայնով **բարձրացաւ:**
- 6 Սաղմո՛ս երգեցէք Աստուծոյ, սաղմո՛ս ըսէք.
Սաղմո՛ս երգեցէք մեր թագաւորին, սաղմո՛ս ըսէք,
- 7 Որովհետեւ Աստուա՛ծ է ամբողջ երկրի թագաւորը.
Ուշիմութեա՛մբ սաղմոս երգեցէք:
- 8 Աստուած ⁹ ազգերուն վրայ կը թագաւորէ,

⁴ Եբր.՝ սիրտը

⁷ Եբր.՝ յոխորտալով

⁵ Կամ՝ խորանը

⁸ Եբր.՝ բնակչութիւնները

⁹ Կամ՝ հեթանոսներուն

Աստուած բազմած է իր սուրբ գահին վրայ:

- 9 Ժողովուրդներուն ազնուականները հաւաքուեցան Աբրահամի Աստուծոյն ժողովուրդին հետ, Որովհետեւ երկրին վահանները Աստուծոյ են. Ինք յոյժ բարձրացած է:

ՍԻՈՆ՝ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԶԱՂԱՔԸ
Կորխի որդիներուն երգը. սաղմոս:

48

Տէրը մեծ է, ու յոյժ գովելի է Մեր Աստուծոյն քաղաքին մէջ, իր սուրբ լերան վրայ:

- 2 Գեղեցիկ ու բարձր է Ամբողջ երկրին բերկրանքը՝ Հիւսիսային կողմերը եղող Սիոն լեռը, Մեծ Թագաւորին քաղաքը:
- 3 Աստուած անոր պալատներուն մէջ իբր միջնաբերդ ճանչցուած է:
- 4 Արդարեւ ահա՛ թագաւորները հաւաքուեցան, Միասին շրջագայեցան.
- 5 Տեսան ու զարմացան, Շփոթեցան **եւ** աճապարելով **փախան:**
- 6 Հոն դող մը համակեց զանոնք, **«Յաւ մը՝ ծննդաբերող կնոջ ցաւին** պէս.
- 7 Արեւելեան հովով Թարսիսի նաւերը փշրեցիր:
- 8 Ինչպէս լսեցինք՝ այնպէս ալ տեսանք Զօրքերու Տէրոջ քաղաքին մէջ, Մեր Աստուծոյն քաղաքին մէջ. Աստուած զայն պիտի հաստատէ յաւիտենապէս: (Սելա:)
- 9 Ո՛վ Աստուած, քու կարեկցութեանդ վրայ կը մտածենք Զու տաճարիդ մէջ:
- 10 Զու գովաբանութիւնդ, ո՛վ Աստուած, Զու անունիդ պէս մինչեւ երկրի ծայրերն է. Արդարութեամբ լեցուն է քու աջ ձեռքդ:
- 11 Սիոն լեռը թող ուրախանայ, Եւ Յուդայի Բաղջիկները թող խայտան՝ Զու դատաստաններուդ պատճառով:
- 12 ^ԳՊտըտեցէ՛ք Սիոնի շուրջ,

^u **Եբր.**՝ Երկունքի ցաւ

^p **Կամ՝** գիւղերը

^q **Եբր.**՝ Ծրջեցէ՛ք

Շրջապատեցէ՛ք զայն,
՝Համրեցէ՛ք անոր աշտարակները.

13 ^ԵՈւշադրութեամբ դիտեցէք՝ անոր պատուարները,
Զննեցէ՛ք անոր պալատները,
Որպէսզի պատմէք յաջորդ սերունդին:

14 Արդարեւ այս Աստուածը մե՛ր Աստուածն է՝ ^Գդարէ դար՝.
Ի՛նք պիտի առաջնորդէ մեզ՝ մինչեւ մահ:

ՀԱՐՍՏՈՒԹԵԱՆ ՎՍՏԱՀԵԼՈՒ ՅԻՄԱՐՈՒԹԻՒՆԸ
Գլխաւոր երաժիշտին. Կորխի որդիներուն սաղմոսը:

49

Լսեցէ՛ք ասիկա, ո՛վ բոլոր ազգեր,
Ունկնդրեցէ՛ք, աշխարհի բոլոր բնակիչներ,

2 Ռամիկներ եւ ազնուականներ,
Հարուստներ եւ աղքատներ, հաւասարապէս:

3 Բերանս իմաստութիւն պիտի արտայայտէ,
Ու սիրտիս խորհրդածութիւնը՝ հանճար:

4 Իմ ականջս առակի պիտի դարձնեմ,
Հանելուկս քնարով պիտի լուծեմ:

5 Ինչո՞ւ վախնամ վատ օրերու մէջ,
Երբ ^Մհետապնդողներուն անօրէնութիւնը զիս կը շրջապատէ:

6 Իրենց գոյքերուն վստահողներէն,
Եւ իրենց հարստութեան շատութեամբ պարծեցողներէն

7 Ո՛չ մէկը կրնայ փրկել իր եղբայրը,
Ո՛չ ^Ալ անոր փրկանքը Աստուծոյ հատուցանել,

8 (Արդարեւ սուղ է անոնց անձին փրկութեան ^Գփնդ.
Թող հրաժարի յաւիտենապէս.)

9 Որպէսզի ապրի ընդմիջտ,
Եւ ապականութիւն չտեսնէ:

10 Արդարեւ կը տեսնէ թէ իմաստունները կը մեռնին,
Անմիտն ու անխելքը ^Նոյնպէս կը կորսուին,
Եւ իրենց գոյքերը ուրիշներուն կը թողուն:

11 ^ԲԱնոնք կը կարծեն՝ թէ իրենց տուները յաւիտեան ^Ապիտի գոյատեւեն,
Ու իրենց բնակարանները՝ սերունդէ սերունդ.
^ԳՀողերը իրենց անուններով կը կոչեն:

^Ե Եբր.՝ Հաշուեցէ՛ք

^Ե Եբր.՝ Դրէ՛ք ձեր սիրտը

^Գ Եբր.՝ յաւիտենականութենէ յաւիտենականութիւն

^Մ Եբր.՝ կրունկներուս

^Բ Եբր.՝ Անոնց ներքին կարծիքն է

^Գ Կամ՝ Գետիները

- 12 Բայց մարդը պատիւի մէջ չի մնար,
Անասուններու նման է, որոնք կը կորսուին:
- 13 Անոնց այս ճամբան իրենց անմտութիւնն է,
Սակայն անոնց յաջորդները անոնց խօսքերուն պիտի հաւանին: (Սելա:)
- 14 Անոնք ոչխարներու պէս է դժոխքը պիտի դրուին,
Մա՛հը զանոնք պիտի արածէ.
Առտուն ուղիղները անոնց պիտի տիրապետեն,
Անոնց կերպարանքը պիտի կորսուի,
Իրենց բնակութիւնը դժոխքին մէջ պիտի ըլլայ:
- 15 Սակայն Աստուած դժոխքին տիրապետութենէն պիտի փրկէ իմ անձս,
Որովհետեւ զիս պիտի ընդունին: (Սելա:)
- 16 Մի՛ վախճար՝ երբ մարդ մը հարստանայ,
Եւ անոր տան փառքը շատնայ.
- 17 Որովհետեւ երբ մեռնի՝ ոչինչ պիտի լտանի իրեն հետ,
Ու իր փառքը իր ետեւէն պիտի չիջնէ:
- 18 Թէպէտ իր անձը կ'օրհներ՝ մինչ կ'ապրէր,
(Զեզ կը ներբողեն՝ երբ դուն քեզի բարիք ընես,)
- 19 Սակայն իր նախահայրերուն սերունդին պիտի երթայ.
Անոնք ամենեւին լոյս պիտի չտեսնեն:
- 20 Մարդը՝ որ թկը պատուուի՝ բայց չի հասկնար՝
Անասուններու կը նմանի, որոնք կը կորսուին:

ՃՇՄԱՐԻՏ ՊԱՇՏԱՄՈՒՆԸԸ

Ասափի սաղմոսը

50

ՄՂգօր Աստուածը՝ Տէրը խօսեցաւ,
Ու երկիրը կանչեց արեւելքէն մինչեւ արեւմուտք:

- 2 Սիոնէն՝ գեղեցկութեան կատարելութենէն
Աստուած փայլեցաւ:
- 3 Մեր Աստուածը պիտի գայ եւ պիտի չլռէ.
Անոր առջեւ սպառող կրակ պիտի ըլլայ,
Ու շուրջը՝ սաստիկ մրրիկ:
- 4 Երկինքը վերէն պիտի կանչէ,

⁷ Եբբ.՝ գիշերեր

⁸ Այսինքն՝ մեռած անձերու կայանը

⁹ Եբբ.՝ մաշի

¹⁰ Եբբ.՝ ձեռքէն

¹¹ Եբբ.՝ առնէ

¹² Կամ՝ պատիւի մէջ է

¹³ Կամ՝ Աստուածներուն

- Նաեւ երկիրը՝ իր ժողովուրդը դատելու համար, **ըսելով**․
- 5** «Հաւաքեցէ՛ք ինձի իմ բարեպաշտներս,
Ինձի հետ զոհով ուխտ կնքողները»:
- 6** Երկինքը անոր արդարութիւնը պիտի հռչակէ,
Որովհետեւ Աստուած՝ ինքն է դատաւորը: (Սելա:)
- 7** «Լսէ՛, ո՛վ իմ ժողովուրդս, պիտի խօսիմ.
Ո՛վ Իսրայէլ, քեզի դէմ պիտի վկայեմ.
Ես Աստուած եմ, քո՛ւ Աստուածդ:
- 8** Զու զոհերուդ համար չէ որ քեզ կը յանդիմանեմ,
Կամ ողջակէզներուդ համար՝ որոնք շարունակ իմ առջեւ են:
- 9** Զու տունէդ զուարակ չեմ առներ,
Ո՛չ ալ քու փարախներէդ՝ նոխազներ.
- 10** Որովհետեւ իմս են անտառին բոլոր գազանները,
Հազարաւոր լեռներուն անասունները:
- 11** Ես կը ճանչնամ լեռներուն բոլոր թռչունները,
Ու դաշտի ^բգազանները իմ քովս են՝:
- 12** Եթէ անօթեմամ՝ քեզի պիտի չըսեմ.
Զանի իմս է երկրագունդը, նաեւ ^գանոր լիութիւնը՝:
- 13** Միթէ ես ցուրտու միս կ'ուտե՞մ,
Կամ նոխազներու արիւն կը խմե՞մ:
- 14** ^դՇնորհակալութեա՛ն զոհ մատուցանէ՛՜ Աստուծոյ,
Կատարէ՛ ուխտերդ Ամենաբարձրին,
- 15** Եւ ինձի՛ գոչէ տագնապի օրը.
Ես քեզ պիտի ազատեմ, ու դուն զիս պիտի փառաւորես»:
- 16** Սակայն Աստուած ամբարիշտին կ'ըսէ.
«Քեզի ի՞նչ՝ որ դուն իմ կանոններս կը թուես,
Իմ ուխտս բերանդ կ'առնես:
- 17** Արդարեւ դուն խրատը ատեցիր,
Եւ իմ խօսքերս ետեւդ ձգեցիր.
- 18** Գողը տեսնելով՝ անոր հաւանեցար,
Ու շնացողներուն բաժնեկից եղար.
- 19** Բերանդ չարախօսութեան ^եկը յանձնես՝,
Եւ լեզուդ ^զխաբէութիւն կը հնարէ՛՜.
- 20** Կը նստիս **ու** եղբօրդ դէմ կը խօսիս,
Մօրդ որդին կը վարկաբեկես:
- 21** Այս **բաները** ըրիր, ու ես լռեցի.
Կարծեցիր թէ ես **բոլորովին** քեզի պէս եմ:

^բ Կամ՝ առատութիւնը իմ քովս է

^գ Կամ՝ գայն լեցնողները

^դ Եբբ.՝ Շնորհակալութիւն զոհէ

^ե Եբբ.՝ կ'արձակես

^զ Եբբ.՝ խաբէութեան կը յարի

Բայց քեզ պիտի յանդիմանեմ,

եւ աչքերուդ առջեւ պիտի զետեղեմ **քու ըրածներդ**:

22 Ուրեմն հասկցէ՛ք ասիկա, դուք որ Աստուած կը մոռնաք,

Որ **ձեզ** չբզքտեմ եւ ո՛չ մէկ ազատող ըլլայ:

23 ^ԷՇնորհակալութեան զոհ մատուցանողը՝ զիս կը փառաւորէ.

եւ **իր** ճամբային ^Ըուշադիր եղողին՝

Յոյց պիտի տամ Աստուծոյ փրկութիւնը»:

ԱՂԹԶ՝ ՆԵՐՈՂՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Գլխաւոր երածիշտին. Դաւիթի սաղմոսը, երբ Նաթան մարգարէն իրեն եկաւ՝ իր

Բեթսաբէի քով մտնելէն ետք:

51

Ողորմէ՛ ինծի, ո՛վ Աստուած, քու կարեկցութեանդ համեմատ,

Ջնջէ՛ իմ յանցանքներս՝ քու առատ գթութեանդ համեմատ:

2 Բոլորովին լուա զիս իմ անօրէնութենէս,

եւ մաքրէ՛ զիս իմ մեղքէս.

3 Որովհետեւ ես յանցանքներուս գիտակից եմ,

Ու մեղքս շարունակ իմ առջեւ է:

4 Զեզի՛, միայն քեզի դէմ մեղանչեցի,

եւ աչքերուդ **առջեւ** չարիք գործեցի.

Հետեւաբար դուն արդար պիտի ըլլաս՝ երբ խօսիս,

եւ ամբիծ՝ երբ դատես:

5 Ահա՛ ես անօրէնութեամբ ^Մծնայ,

Ու մայրս մեղքո՛վ յղացաւ զիս:

6 Ահա՛ դուն ճշմարտութենէ կ'ախորժիս ^Բներքին մարդուն՝ մէջ,

եւ ծածուկ **սեղը** իմաստութիւնը պիտի ^Գհասկցնես ինծի:

7 Մաքրէ՛ զիս մեղքէն՝ զոպայի **մշտիկով**, ու մաքուր պիտի ըլլամ.

Լուա՛ զիս, ու ձիւնէն աւելի ճերմակ պիտի ըլլամ:

8 Բերկրա՛նք եւ ուրախութի՛ն լսել տուր զիս.

Թող խայտան այն ոսկորները՝ որ ճզմեցիր:

9 Ծածկէ՛ երեսդ իմ մեղքերէս,

Ու ջնջէ՛ բոլոր անօրէնութիւններս:

10 Մաքո՛ւր սիրտ ստեղծէ իմ մէջս, ո՛վ Աստուած,

Ուղի՛ղ հոգի վերահաստատէ իմ ներսս:

11 Զիս մի՛ վտարեր ներկայութենէդ,

եւ ինձմէ մի՛ առներ քու Սուրբ Հոգիդ:

^Է Եբբ.՝ Շնորհակալութիւն զոհողը

^Ը Եբբ.՝ զգուշութիւն ընողին

^Մ Եբբ.՝ երկնուեցայ

^Բ Եբբ.՝ ծածկուած մասերուն

^Գ Կամ՝ գիտցնես

- 12 Վերադարձո՛ւր ինձի քու փրկութեանդ բերկրանքը,
Ու յօժարակամ հոգի մը նեցուկ թող ըլլայ ինձի:
- 13 Յանցաւորներուն պիտի սորվեցնեմ քու ճամբաներդ,
Ու մեղաւորները քեզի պիտի վերադառնան:
- 14 Ո՛վ Աստուած, փրկութեա՛նս Աստուածը,
Ազատէ՛ զիս արինահեղութենէ,
Որ լեզուս ցնծութեամբ խօսի քու արդարութեանդ մասին:
- 15 Ո՛վ Տէր, բա՛ց շրթունքս,
Ու բերանս պիտի հռչակէ քու փառաւոր գործերդ՝:
- 16 Արդարեւ զոհէ՛ չես ախորժիր՝ որ **գայն** մատուցանեմ.
Ողջակէզի **ալ** չես հաւանիր:
- 17 Աստուծոյ **հաճելի** զոհը՝ կոտրած հոգին է.
Կոտրած ու ճմլուած սիրտը, ո՛վ Աստուած, դուն չես արհամարհեր:
- 18 Բարի՛ք ըրէ Սիոնի՝ քու բարեհաճութեամբդ,
Կառուցանէ՛ Երուսաղէմի պարիսպները:
- 19 Այն ատեն պիտի ախորժիս արդարութեան զոհերէն,
Ողջակէզներէն եւ ամբողջովին այրուած զոհերէն.
Այն ատեն քու զոհասեղանիդ վրայ զուարակներ պիտի մատուցանեն:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԴԱՏԱՍՏԱՆԸ ԵՒ ՇՆՈՐՀԸ

Գլխաւոր երաժիշտին. Դաւիթի երգը, երբ եղովմայեցի Դովեկ եկաւ, Սաւուղի պատմեց եւ
անոր ըսաւ. «Դաւիթ Աքիմելէքի տունը մտած է»:

52

Ինչո՞ւ չարութեամբ կը պարծենաս, ո՛վ զօրաւոր **մարդ**.
Աստուծոյ կարեկցութիւնը ՝մշտատես է:

- 2 Լեզուդ եղեռնագործութիւններ կը հնարէ,
Սուր ածելիի պէս խաբէութեամբ կը վարուի:
- 3 Չարութիւնը կը սիրես՝ քան բարութիւնը,
Ստութիւնը՝ քան Բանկեղծութիւնը: (Սելա:)
- 4 Ամէն փորձանող խօսք կը սիրես,
Ո՛վ խաբեբայ լեզու:
- 5 Ուստի Աստուած քեզ ընդմիջտ պիտի տապալէ,
Քեզ պիտի բռնէ եւ վրանէդ խլէ,
Քեզ արմատէդ պիտի խլէ ապրողներու երկրէն: (Սելա:)
- 6 Արդարները պիտի տեսնեն ու վախնան,
Եւ անոր վրայ պիտի ծիծաղին՝ **ըսելով**.

- ⁷ **Կամ՝** ազնիւ
- ⁸ **Եբր.**՝ գովաբանութիւնդ
- ⁹ **Եբր.**՝ ամբողջ օրն
- ¹⁰ **Եբր.**՝ արդարութեան խօսքը
- ¹¹ **Եբր.**՝ կլլող

- 7 «Ահա՛ այն ⁷մարդը՝ որ Աստուած իրեն ամրոց չըրաւ,
 Հապա իր հարստութեան ճոխութեան վստահեցաւ,
 Եւ իր եղեռնագործութեամբ զօրացաւ»:
- 8 Իսկ ես կանաչագարդ ձիթենիի պէս եմ Աստուծոյ տան մէջ.
 Աստուծոյ կարեկցութեան կը վստահիմ ⁸դարէ դար՝:
- 9 Զեզ յաւիտեան պիտի ներբողեմ՝
 Որովհետեւ ասիկա ըրիր,
 Ու քու անունիդ պիտի յուսամ՝
 Զանի որ ⁹անպաստաւոր է բարեպաշտներուդ առջեւ:

ՄԱՐԴՈՑ ԱՆՋԳԱՄՈՒԹԻՒՆԸ
 Գլխաւոր երաժիշտին. ⁷մահալաթի վրայ. Դաւիթի երգը:

53

- Անզգամը իր սիրտին մէջ ըսաւ. «Աստուած չկայ»:
 Ապականեցան պիղծ անիրաւութեամբ:
 Չկայ մէկը՝ որ բարիք ընէ:
- 2 Աստուած երկինքէն նայեցաւ մարդոց որդիներուն,
 Որպէսզի տեսնէ թէ կա՛յ արդեօք ուշիմ մէկը՝
 Որ Աստուած փնտռէ:
- 3 Բոլորը ³խտորեցան, միասին անպիտան եղան.
 Ո՛չ մէկ բարիք ընող կայ, ո՛չ իսկ մէկ **հատ**:
- 4 Միթէ գիտակից չե՞ն անօրէնութիւն գործողները,
 Որոնք իմ ժողովուրդս կ'ուտեն՝ հաց ուտելու **պէս**,
 Եւ Աստուծոյ չեն գոչեր:
- 5 Հո՛ն **ուր** երկիւղ չկար՝ անոնք շատ վախցան,
 Որովհետեւ Աստուած քեզի դէմ բանակողներուն ոսկորները ցրուեց.
 Ամչցուցիր զանոնք, որովհետեւ Աստուած անարգեց զանոնք:
- 6 Երանի՛ թէ Սիոնէն գար Իսրայէլի փրկութիւնը.
 Երբ Աստուած իր ժողովուրդը գերութենէն վերադարձնէ՝
 Յակոբ պիտի խայտայ, **եւ** Իսրայէլ ուրախանայ:

ԱՂՕԹԸ՝ ԹՇՆԱՄԻՆԵՐԷՆ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ
 Գլխաւոր երաժիշտին. նկինօթի վրայ. Դաւիթի երգը, երբ Զիփացիները եկան ու Սաւուդի
 ըսին. «Ահա՛ Դաւիթ մեր քով պահուըտած է»:

54

Ո՛վ Աստուած, ազատէ՛ զիս քու անունովդ,

- ⁷ Եբբ.՝ զօրաւոր մարդը
- ⁸ Եբբ.՝ յաւիտենականութենէ յաւիտենականութիւն
- ⁹ Եբբ.՝ լաւ
- ⁷ Թերեւս՝ նուագարանի մը
- ⁸ Եբբ.՝ ետ քաշուեցան

Դա՛տս պաշտպանէ քու գորութեամբդ:

- 2 Ո՛վ Աստուած, լսէ՛ իմ աղօթքս,
Ունկնդրէ՛ բերանիս խօսքերը.
- 3 Որովհետեւ օտարները ինձի դէմ կանգնեցան,
Բռնակալները իմ անձս կը փնտռեն,
Եւ Աստուած իրենց առջեւ չդրին: (Սելա:)
- 4 Ահա՛ Աստուած է իմ օգնականս.
Տէրը անձիս նեցուկ եղողներուն հետ է:
- 5 Չարիքը ՝ոտխներուս պիտի վերադարձնէ.
Բնաջնջէ՛ զանոնք քու ճշմարտութեամբդ:
- 6 Ես յօժարակամ քեզի զոհ պիտի մատուցանեմ,
Զու անունդ պիտի ներբողեմ, ո՛վ Տէր, որովհետեւ Բբարի է.
- 7 Արդարեւ զիս ամէն տագնապէ ազատեց,
Եւ աչքս թշնամիներու կորուստը տեսաւ:

ԲԱՐԵԿԱՍԷ ՄԸ ՄԱՏՆՈՒԱԾԻ ՄԸ ԱՂՕԹԸԸ
Գլխաւոր երաժիշտին. նկնթի վրայ. Դաւիթի երգը:

55

Ո՛վ Աստուած, ունկնդրէ՛ իմ աղօթքս,
Եւ մի՛ թաքնուիր իմ աղաչանքէս:

- 2 Մտի՛կ ըրէ ու պատասխանէ՛ ինձի.
Իմ գանգատովս ՝կը մոլորիմ՝ եւ ալեխոով կ'ըլլամ,
- 3 Թշնամիին ձայնէն եւ ամբարիշտին Բճնշումէն,
Որովհետեւ վրաս անօրէնութիւն կը Գթափեն,
Ու բարկութեամբ զիս ՝կը հետապնդեն՝:
- 4 Սիրտս սարսափեցաւ իմ ներսս,
Եւ մահուան ահերը ինկան վրաս:
- 5 Վախ ու դող Եհամակեցին զիս՝,
Ահուդողը ծածկեց զիս,
- 6 Եւ ըսի. «Երանի՛ թէ աղաւնիի նման թելեր ունենայի,
Որպէսզի թռչէի ու հանգչէի.
- 7 Ահա՛ հեռուն կը փախչէի,
Անապատին մէջ կը Գբնակէի. (Սելա.)

^u Եբբ.՝ դիտողներուս

^p Կամ՝ նպաստաւոր

^w Կամ՝ կը տրտմիմ

^p Եբբ.՝ ճնշումին երեսէն

^q Եբբ.՝ սահեցնեն

^r Եբբ.՝ կ'ատեն

^t Եբբ.՝ եկան վրաս

- 8 Արտորալով կը փախչէի
Սաստիկ հովէն ու մրրիկէն»:
- 9 ^ԿԿորսնցորդը **զանոնք**, ո՛վ Տէր. բաժնէ՛ անոնց լեզուները,
Որովհետեւ քաղաքին մէջ բռնութիւն եւ կռիւ տեսայ:
- 10 Յերեկ ու գիշեր անոր պարիսպներուն վրայ կը շրջին.
Անօրէնութիւն եւ տաժանք կայ անոր մէջ:
- 11 Եղեռնագործութիւն կայ անոր մէջ,
Հարստահարութիւնն ու խաբէութիւնը անոր հրապարակներէն չեն հեռանար:
- 12 Արդարեւ թշնամի մը չէր գիս նախատողը՝ որ հանդուրժէի,
Կամ ^ԲԲոսիս չէր ինծի դէմ ^ՔԻ պարտացողը՝ որ անկէ պահուրտէի.
- 13 Հապա դո՛ւն, ^ՓՓնծի հաւասար՝ մարդ մը,
Իմ մտերի՛մս ու ճանչուո՛րս.
- 14 Իրարու հետ ^ԻԻքաղցր խօսակցութիւն կ'ունենայինք՝,
Եւ բազմութեան հետ Աստուծոյ տունը կ'երթայինք:
- 15 Մահը ^ՎՎանկարծ անոնց վրայ թող հասնի՞,
Ու ողջ-ողջ ^ԽԽոթիքը թող իջնեն,
Որովհետեւ իրենց ^ՔԲնակարաններուն **եւ** իրենց մէջ չարութիւն կայ:
- 16 **Իսկ** ես Աստուածո՛յ պիտի գոչեմ,
Ու Տէրը գիս պիտի ազատէ:
- 17 Իրիկունը, առտուն եւ կէսօրին պիտի գանգատիմ ու ^Կհառաչեմ,
Ան ալ պիտի լսէ իմ ձայնս:
- 18 Խաղաղութեամբ պիտի փրկէ իմ անձս ինծի դէմ **մղուող** պայքարէն,
Որովհետեւ շատեր քովս էին:
- 19 Աստուած պիտի լսէ,
Ու ^ՆՆախտենականութեան մէջ՝ բնակողը պիտի խոնարհեցնէ զանոնք. (Սելա.)
Որովհետեւ անոնք չեն փոխուիր,
Եւ Աստուծմէ չեն վախնար:

---

^Գ Եբբ.՝ գիշերէի

^Կ Եբբ.՝ Կլլէ՛

^Բ Եբբ.՝ գիս ատողը

^Ք Եբբ.՝ ինքզինք մեծցնողը

^Փ Եբբ.՝ ինծի **պէս** գնահատուած

^Ի Եբբ.՝ մտերմութիւնը կը քաղցրացնէինք

^Վ Եբբ.՝ զանոնք թող հրապուրէ

^Խ Այսինքն՝ մեռած անձերու կայանը

^Ք Եբբ.՝ պանդխտութեան **վայրերուն**

^Կ Եբբ.՝ գոռամ

^Ն Եբբ.՝ վաղուց

- 20 **Ամբարիշտը** ձեռքը իրեն հետ խաղաղութեան մէջ եղողներուն վրայ երկարեց, իր ուխտը դրժեց:
- 21 Անոր բերանին **խօսքերը** կոգիէն կակուղ են, Բայց անոր սիրտին մէջ պատերազմ կայ. Անոր խօսքերը իւղէն կակուղ են, Բայց մերկ սուրեր են:
- 22 Զու հոգդ ձգէ՛ Տէրոջ վրայ, Եւ ան քեզի նեցուկ պիտի ըլլայ. Ան երբեք պիտի չթոյլատրէ որ արդարը սասանի:
- 23 Բայց դուն, ո՛վ Աստուած, զանոնք ապականութեան գուրը պիտի իջեցնես. Արիւնահեղ ու խաբեբայ մարդիկը իրենց օրերուն կէսին պիտի չհասնին, Սակայն ես քեզի պիտի վստահիմ:

ՎՍՏԱՀՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹԸ՝ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՎՐԱՅ

Գլխաւոր երաժիշտին. ^աԵոնաթ-Էլէմ-Րեհոգիմի վրայ. Դաւիթի երգը, երբ Փղշտացիները բռնեցին զինք Գէթի մէջ:

56

- Ողորմէ՛ ինձի, ո՛վ Աստուած, Որովհետեւ մարդը կ'ուզէ զիս կլլել. Ամէն օր պայքարելով՝ զիս կը տանջէ:
- 2 ^բՈսոխներս ամէն օր կ'ուզեն **զիս** կլլել, Զանի շատեր ^գգոռոզութեամբ կը պայքարին ինձի դէմ:
- 3 ^դԵրբ վախնամ՝ քեզի պիտի վստահիմ:
- 4 Աստուծո՛վ պիտի գովաբանեմ իր խօսքը. Աստուծոյ կը վստահիմ, պիտի չվախնամ. ^եՄարդը ինձի ի՞նչ **կրնայ** ընել:
- 5 Ամէն օր ^զզիս կը վշտացնեն՝, Իմ մասիս անոնց բոլոր մտածումները չարութեան համար են:
- 6 Կը զինակցին, կը պահուրտին, Իմ հետքերս կը դիտեն, Որովհետեւ անձիս կը սպասեն՝ **որ զիս կորսնցնեն:**
- 7 Միթէ անօրէնութեամբ պիտի ազատի՞ն. Ո՛վ Աստուած, **քու** բարկութեամբդ նուաստացո՛ւր ժողովուրդները:
- 8 Իմ թափառումներս հաշուեցիր.

^ա Այսինքն՝ “ Հեռաւոր Բեւեկնիի Աղաւնի□ ին

^բ Եբբ.՝ Դիտողներս

^գ Եբբ.՝ բարձրէն, կամ՝ ո՛վ Ամենաբարձր

^դ Եբբ.՝ Վախնալու ժամանակ

^ե Եբբ.՝ Մարմինը

^զ Կամ՝ խօսքերս կը ծռեն

Դի՛ր արցունքներս քու տիկիդ մէջ.

Միթէ **անոնք** քու գիրքիդ մէջ **գրուած** չե՞ն:

9 Թշնամիներս պիտի նահանջեն այն օրը՝ երբ **քեզի** գոչեմ.

Ասիկա գիտեմ, որովհետեւ Աստուած ինձի հետ է:

10 Աստուծո՛վ պիտի գովաբանեմ **իր** խօսքը,

Տէրոջո՛վ պիտի գովաբանեմ **իր** խօսքը:

11 Աստուծոյ կը վստահիմ, պիտի չվախնամ.

Մարդը ինձի ի՞նչ **կրնայ** ընել:

12 Ո՛վ Աստուած, ^էքեզի ըրած ուխտերս պիտի կատարեմ՝:

Զեզի ^Եշնորհակալութեան զոհ պիտի մատուցանեմ՝,

13 Որովհետեւ իմ անձս մահէն ազատեցիր:

Ոտքերս ալ անկումէն **զերծ** չե՞ս **պահեր,**

Որպէսզի Աստուծոյ առջեւ ընթանամ ապրողներու լոյսին մէջ:

ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ԱՂԹԸ

Գլխաւոր երածիշտին. ^աԱլ-Թաշհէթ. Դաւիթի երգը, երբ Սաւուղի առջեւէն կը փախչէր
դէպի քարայրը:

57

Ողորմէ՛ ինձի, ո՛վ Աստուած. ողորմէ՛ ինձի,

Որովհետեւ իմ անձս քեզի՛ կ'ապաւիճի:

Զու թեւերուդ հովանիին պիտի ապաւիճիմ,

Մինչեւ որ աղէտները անցնին:

2 Ամենաբարձր Աստուծոյն պիտի գոչեմ,

Աստուծոյ՝ որ ինձի համար **ամէն ինչ** կը կատարէ:

3 Երկինքէն պիտի ղրկէ եւ զիս ազատէ,

Ու պիտի նախատէ զիս կլլելու ուզողները. (Սելա.)

Աստուած պիտի ղրկէ իր կարեկցութիւնը եւ ճշմարտութիւնը:

4 Իմ անձս առիւծներու մէջ է.

^ԲԲոց փչող՝ մարդոց որդիներուն **մէջ** կը պառկիմ,

Որոնց ակռաները նիզակներ ու նետեր են,

Եւ լեզուն՝ սրածայր սուր:

5 Բարձրացի՛ր երկինքի վրայ, ո՛վ Աստուած.

Զու փառքդ ամբողջ երկրի վրայ թող ըլլայ:

6 Իմ քայլերուս ցանց պատրաստեցին,

Անձս կքեցաւ.

Փոս փորեցին առջեւս,

Բայց իրենք ինկան անոր մէջ: (Սելա.)

7 Սիրտս ^Գտրամադիր է, ո՛վ Աստուած, սիրտս տրամադիր է.

^է **Եբբ.**՝ քու ուխտերդ իմ վրաս են

^Ե **Եբբ.**՝ շնորհակալութիւն պիտի հատուցանեմ

^ա **Այսինքն**՝ “Մի՛ Կորսնցներ”

^Բ **Եբբ.**՝ Բոցավառ

Պիտի երգեմ ու սաղմոս պիտի ըսեմ:

8 Արթնցի՛ր, ո՛վ իմ փառքս.

Արթնցե՛ք, ո՛վ տաւիղ եւ քնար.

Ես արշալոյսին պիտի արթննամ:

9 Ո՛վ Տէր, քեզ պիտի ներբողեմ ժողովուրդներուն մէջ.

Զեզի սաղմոս պիտի երգեմ Եազգերուն մէջ,

10 Որովհետեւ քու կարեկցութիւնդ մինչեւ երկինք կը հասնի,

Ու քու ճշմարտութիւնդ՝ մինչեւ նօսր ամպերը:

11 Բարձրացի՛ր երկինքի վրայ, ո՛վ Աստուած,

Զու փառքդ ամբողջ երկրի վրայ թող ըլլայ:

ԱՂԹԸ՝ ՉԱՐԸ ՊԱՏԺԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ
Գլխաւոր երաժիշտին. ՍԱ-Թաշհէթ. Դաւիթի երգը,

58

Իրապէս պապանձելո՞վ արդարութիւն կը խօսիք.

Ուղղամտութեամբ կը դատէք, ո՛վ մարդոց որդիներ:

2 Մանաւանդ սիրտով անիրաւութիւններ կը գործէք,

Երկրի վրայ ձեր ձեռքերով բռնութիւն կը բանեցնէք:

3 Ամբարիշտները **իրենց մօր** արգանդէն հոստորած են,

Պորովայնէն կը մոլորին՝ սուտ խօսելով:

4 Անոնց ժահրը օձի ժահրի նման է:

Խուլ քարբի պէս **եւ**՝ որ իր ականջները կը խցէ.

5 Ան մտիկ չ'ըներ հմայողներուն ձայնը,

Թէեւ Եվարպետութեամբ կը թովեն:

6 Ո՛վ Աստուած, փշրէ՛ անոնց ակռաները իրենց բերաններուն մէջ.

Ո՛վ Տէր, կոտորէ՛ **առիւծի** կորիւններուն ժանիքները:

7 Անոնք թող հալին՝ հոսող ջուրերու պէս.

Երբ իրենց **աղեղները** լարեն՝ նետերը **արծակելու համար**, անոնք թող ծայրատուած

⁴ Եբբ.՝ պատրաստ, կամ՝ հաստատ

⁷ Այսինքն՝ անձս, կամ՝ լեզուս

⁸ Եբբ.՝ բնակչութիւններուն

⁹ Եբբ.՝ մեծնայ

¹⁰ Այսինքն՝ «Մի՛ կորսնցներ»

¹¹ Եբբ.՝ կշռէք

¹² Եբբ.՝ օտարացած

¹³ Եբբ.՝ փորէն

¹⁴ Եբբ.՝ իմաստութեամբ

¹⁵ Եբբ.՝ գացող

ըլլան:

- 8 Խխունջի պէս ըլլան՝ որ գացած ատենը կը հալի,
Կնոջ մը վիժած գաւակից պէս ըլլան՝ որ արեւը չտեսնեն:
- 9 Տակաւին ձեր կաթսաները ^էդժնիկներուն կրակը ^ըչզգացած,
Թէ՛ ^բթարմ եւ թէ ^ժբոցավառ դժնիկները մրրիկով պիտի ցրուէ:
- 10 Արդարը պիտի ուրախանայ՝ երբ վրէժխնդրութիւնը տեսնէ.
Իր ոտքերը ամբարիշտին արիւնին մէջ պիտի լուայ:
- 11 Ուստի մարդ պիտի ըսէ. «Անտարակոյս արդարին համար ^հվարձատրութիւն կայ.
Անտարակոյս Աստուած մը կայ՝ որ կը դատէ երկրի վրայ»:

ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹԸ

Գլխաւոր երաժիշտին. ^աԱլ-Թաշհէթ. Դաւիթի երգը, երբ Սաւուղ մարդիկ ղրկեց եւ տունը ^բպաշարեցին՝ զինք մեռցնելու համար:

59

Ազատէ՛ զիս թշնամիներէս, ո՛վ իմ Աստուածս.

Պաշտպանէ՛ զիս ինծի դէմ կանգնողներէն:

- 2 Ազատէ՛ զիս անօրէնութիւն գործողներէն,
Փրկէ՛ զիս արիւնահեղ մարդոցմէն.
- 3 Արդարեւ ահա՛ իմ անձիս դէմ դարան մտան,
Զօրեղ մարդիկ ինծի դէմ զինակցեցան,
Բայց ո՛չ թէ յանցանքիս եւ մեղքիս համար, ո՛վ Տէր:
- 4 **Թէպէտ** անօրէնութիւն չունիմ, կը վազեն ու կը պատրաստուին.
Արթնցի՛ր, դիմաւորէ՛ զիս եւ նայէ՛:
- 5 Ո՛վ Տէր, զօրքերո՛ւ Աստուած, Իսրայէլի՛ Աստուածը,
Արթնցի՛ր, որ բոլոր հեթանոսները ^գքննես.
Ո՛չ մէկ անօրէն անհաւատարիմի ողորմէ: (Սեւա:)
- 6 Անոնք իրիկունը կը վերադառնան՝
Շունի պէս ^դոռնալով,
Ու քաղաքին ^եմէջ կը շրջին՝:

- ^է Փշոտ թուփ մը
- ^ը Եբր.՝ չնկատած
- ^բ Եբր.՝ ապրող
- ^ժ Եբր.՝ բորբոքած
- ^հ Եբր.՝ պտուղ
- ^ա Այսինքն՝ “Մի՛ կորսնցնէր□
- ^բ Եբր.՝ պահպանեցին
- ^գ Եբր.՝ աչքէ անցընես
- ^դ Եբր.՝ գռռալով
- ^ե Եբր.՝ շուրջը կը դառնան

ՍԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐԸԸ

- 7 Ահա՛ իրենց բերանէն հայհոյութիւն կը ժայթքեցնեն,
Անոնց շրթունքներուն վրայ սուրեր կան,
Որովհետեւ կ'ըսեն. «Ո՞վ կը լսէ»:
- 8 Բայց դո՛ւն, ո՛վ Տէր, անոնց վրայ պիտի ծիծաղիս.
Բոլոր հեթանոսները պիտի ծաղրես:
- 9 Ո՛վ «իմ գօրութիւնս», քեզի՛ պիտի էսպասեմ,
Զանի Աստուած է իմ պատսպարանս:
- 10 Էիմ Աստուածս իր կարեկցութեամբ՝ պիտի ընդառաջէ ինծի.
Աստուած պիտի ցուցնէ ինծի Քոսոխներու կորուստը:
- 11 Մի՛ մեռցներ զանոնք, որպէսզի ժողովուրդս չմոռնայ.
Յնցէ՛ զանոնք քու ոյժովդ,
Նուաստացոր զանոնք, ո՛վ Տէր, մեր վահանը:
- 12 Թող բռնուին իրենց ամբարտաւանութեան մէջ՝
Իրենց բերանին մեղքին ու շրթունքին խօսքին համար,
Նաեւ անէծքին եւ սուտին համար՝ որ կ'արտաբերեն:
- 13 Սպառէ՛ ցասումով, սպառէ՛ զանոնք՝ որպէսզի չքանան,
Ու գիտնան թէ Աստուած կը տիրէ Յակոբի վրայ,
Մինչեւ երկրի ծայրերը: (Սելա:)
- 14 Անոնք իրիկունը պիտի վերադառնան՝
Շունի պէս ոռնալով,
Եւ քաղաքին մէջ պիտի շրջին:
- 15 Կերակուրի համար աստանդական պիտի շրջին.
Եթէ չկշտանան՝ «ա՛յդպէս պիտի գիշերեն»:
- 16 Իսկ ես քու գօրութիւնդ պիտի երգեմ,
Առտուն քու կարեկցութեամբդ պիտի ցնծամ,
Որովհետեւ դուն ինծի միջնաբերդ եղար
Եւ ապաստանարան՝ իմ տագնապիս օրը:
- 17 Ո՛վ իմ գօրութիւնս, քեզի՛ սաղմոս պիտի երգեմ,
Զանի իմ պատսպարանս Աստուած է,
Ի՛նծի կարեկից Աստուածը՝:

ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹԸ

Գլխաւոր երաժիշտին. ^աՇուշան-էտութի վրայ. Դաւիթի երգը՝ սորվեցնելու համար, երբ

^գ Կամ՝ անոր գօրութիւնը

^է Եբբ.՝ դիտեմ

^բ Եբբ.՝ Կարեկցութեանս Աստուածը

^բ Եբբ.՝ դիտողներուս

^դ Կամ՝ պիտի տրտնջեն

^ի Եբբ.՝ Կարեկցութեանս Աստուածը

^ա Այսինքն՝ «Շուշանը Վկայութիւն է»

պատերազմեցաւ Միջագետքի Ասորիներուն եւ Սուբայի Ասորիներուն դէմ, ու Յովաբ՝ վերադառնալով՝ Եդովմայեցիներէն տասներկու հազար հոգի զարկաւ Ադի ձորին մէջ:

60

Ո՛վ Աստուած, մեզ մերժեցիր,
Մեզ ^բցրուեցիր ու բարկացար.
Վերադարձի՛ր մեզի՞:

2 Երկիրը շարժեցիր, զայն ճեղքեցիր.
^նՆորոգէ՛ անոր փլած տեղերը, որովհետեւ կ'երերայ:

3 Զու ժողովուրդիդ տաժանք ցոյց տուիր.
Մեզի թմրութեան գինի խմցուցիր:

4 Զեզմէ վախցողներուն դրօշակ տուիր,
Որ ^եճշմարտութեան համար պարզեն՞. (Սելա.)

5 Որպէսզի քու սիրելիներդ ազատին:
Փրկէ՛ աջ ձեռքովդ, ու պատասխանէ՛ ինծի:

6 Աստուած իր ^գսրբութեամբ խօսեցաւ.
«Ես պիտի հրճուիմ՝ Սիւքէմը բաժնելով,
Ու Սոկքովթի հովիտը չափելով:

7 Գաղաադ իմս է, Մանասէ իմս է,
Եփրեմ գլուխիս ^էզօրութիւնն է.
Յուդա իմ օրէնսդիրս է:

8 Մովաբ իմ լուացուելու կոնքս է.
Եդովմի վրայ պիտի ձգեմ իմ կօշիկս:
Ո՛վ ^բՓղշտացիներ, գոչեցէ՛ք ինծի համար»:

9 Ո՞վ պիտի տանի զիս ^բամրացած քաղաքը.
Ո՞վ պիտի առաջնորդէ զիս մինչեւ Եդովմ:

10 Միթէ դուն չե՞ս, ո՛վ Աստուած, որ մեզ մերժեցիր,
Ու մեր զօրքերուն հետ ^ժչգացիր, ո՛վ Աստուած:

11 Օգնութի՛նն տուր մեզի՝ տագնապի մէջէն **ելլելու**,
Որովհետեւ ընդունայն է մարդուն ^իօգնութիւնը.

---

^բ Եբբ.՝ պատռեցիր

^գ Կամ՝ վերադարձո՛ւր մեզ

^դ Եբբ.՝ Բուժէ՛

^է Կամ՝ փախչին աղեղին առջեւէն

^զ Կամ՝ սրբարանին մէջ

^է Եբբ.՝ ամրոցն

^բ Եբբ.՝ Պաղեստին

^բ Եբբ.՝ պատնէշով

^ժ Եբբ.՝ դուրս չելար

^ի Եբբ.՝ ազատութիւնը

12 Աստուծո՛վ ոյժ պիտի բանեցնենք.
Ա՛ն պիտի կոխկռտէ մեր թշնամիները:

ՊԱՆՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹԸ

Գլխաւոր երաժիշտին. նկինօթի վրայ. Դաւիթի սաղմոսը:

61

Ո՛վ Աստուած, լսէ՛ իմ ^ապաղատանքս,
Եւ ուշադի՛ր եղիր աղօթքիս:

2 Զեզի պիտի գոչեմ երկրի ծայրէն՝ երբ սիրտս թալկանայ.
Առաջնորդէ՛ զիս դէպի ^բհնձմէ բարձր եղող վէմը,

3 Որովհետեւ դուն ինձի ապաւէն եղար,
Ամուր աշտարակ մը՝ թշնամիին դէմ:

4 Ես քու վրանիդ մէջ պիտի ^գբնակիմ յաւիտենապէս.
Քու թեւերուդ ծածկոյթին պիտի ապաւինիմ: (Սելա:)

5 Արդարեւ դուն, ո՛վ Աստուած, լսեցիր իմ ուխտերս,
^դհնձի տուիր քու անունէդ վախցողներուն ժառանգութիւնը:

6 Թագաւորին օրերուն վրայ օրե՛ր ակելցուր.
Անոր տարիները սերունդէ սերունդ թող ըլլան.

7 Յաւիտեան Աստուծոյ առջեւ թող բազմի.
^եՀրահանգէ՛ կարեկցութեան եւ ճշմարտութեան, որպէսզի զինք պաշտպանեն:

8 Այն ատեն յաւերժ սաղմոս պիտի երգեմ քու անուանդ,
Որպէսզի ամէն օր ուխտերս կատարեմ:

ՎՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՎՐԱՅ

Գլխաւոր երաժիշտին՝ Իդիթունի համաձայն. Դաւիթի սաղմոսը:

62

Իմ անձս միայն Աստուծոյ ^ակը վստահի՞.
Իրմէ՛ է իմ փրկութիւնս.

2 Միայն ի՛նք է իմ վէմս ու փրկութիւնս.
Իմ միջնաբերդս է, շատ պիտի չսասանիմ:

3 Մինչեւ ե՞րբ մարդու մը վրայ պիտի յարձակիք.
Բոլո՛րդ ալ պիտի ջախջախուիք՝

Ծռած պատի ու խախտու ցանկապատի պէս:

4 Անոնք կը խորհրդակցի՞ն՝ միայն ^բգայն իր վեհութենէն ^գվար ձգելու՞ համար.

^ա Եբբ.՝ ճիչս

^բ Եբբ.՝ ինձի համար շատ

^գ Եբբ.՝ պանդխտանամ

^դ Եբբ.՝ Սահմանէ՛

^ա Եբբ.՝ լուռ կը կենայ

^բ Եբբ.՝ քշելու

Ստույթեան կը հաւանին.

Իրենց բերանով կ'օրհնեն,

Բայց իրենց սիրտով կ'անհիծեն: (Սելա:)

5 Ո՛վ իմ անձս, միայն Աստուծոյ փստահէ,

Որովհետեւ իրմէ է իմ յոյսս:

6 Միայն ի՛նք է իմ վէմս եւ փրկութիւնս.

Իմ միջնաբերդս է, պիտի չսասանիմ:

7 Իմ փրկութիւնս ու փառքս Աստուծմէ՛ են.

Իմ զօրութեանս վէմը **եւ** ապաւէնս Աստուած է:

8 Ամէն ժամանակ վստահեցէ՛ք անոր, ո՛վ ժողովուրդ.

Բացէ՛ք ձեր սիրտերը անոր առջեւ,

Որովհետեւ Աստուած ապաւէն է մեզի: (Սելա:)

9 Անտարակոյս ռամիկ մարդիկը ունայնութիւն են,

Ազնուական մարդիկը սուտ են.

Եթէ կշիռքի մէջ դրուին,

Բոլորն ալ ունայնութենէն **թեթեւ** են:

10 Հարստահարութեան մի՛ վստահիք,

Յափշտակութեան վրայ փունճ **յոյս** մի՛ դնէք.

Եթէ հարստութիւնը շատնայ,

Ձեր սիրտը **անոր** մի՛ կապէք՝:

11 Մէկ անգամ Աստուած խօսեցաւ,

Երկու անգամ սա՛ լսեցի,

Թէ զօրութիւնը Աստուծոյ կը պատկանի:

12 Կարեկցութիւնն ալ քեզի կը պատկանի, ո՛վ Տէր.

Որովհետեւ իւրաքանչիւրին կը հատուցանես իր գործին համեմատ:

ՓԱՓԱՔ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՀԱՆԴԷՊ

Դաւիթի սաղմոսը, երբ Յուդայի անապատին մէջ էր:

63

Ո՛վ Աստուած, դո՛ւն ես իմ Աստուածս.

Արշալոյսին քե՛զ կը փնտռեմ:

Անձս կը ծարաւնայ քեզի, ու մարմինս կը կարօտնայ քեզ,

Անջրդի եւ ծարաւուտ երկրի մը մէջ՝ ուր ջուր չկայ,

2 Զու զօրութիւնդ ու փառքդ տեսնելու համար՝

Ինչպէս քեզ դիտած եմ սրբարանին մէջ:

3 Զանի քու կարեկցութիւնդ կեանքէն լաւ է,

Իմ շրթունքս քեզ պիտի դրուատէ:

4 Այսպէս՝ քեզ պիտի օրհնաբանեմ որքան **ատեն** որ ապրիմ,

Զու անունովդ ձեռքերս պիտի բարձրացնեմ:

Գ Եբբ.՝ լուռ կեցիր

Դ Եբբ.՝ Թափեցէ՛ք

Ե Եբբ.՝ անոր վրայ մի՛ դնէք

- 5 Իմ անձս պիտի կշտանայ՝ իբր թէ ճարպով ու պարարտութեամբ,
Եւ իմ բերանս պիտի գովաբանէ քեզ ցնծութեան շրթունքով:
- 6 Երբ անկողիցիս վրայ քեզ կը յիշեմ,
Գիշերուան պահերուն մէջ քու մասիդ կը խորհրդածեմ.
- 7 Որովհետեւ ինծի օգնական եղար,
Ու քու թելերուդ հովանիից տակ պիտի ցնծամ:
- 8 Իմ անձս քեզի կը յարի,
Քու աջ ձեռքդ ինծի նեցուկ կ'ըլլայ.
- 9 Բայց անոնք որ անձս կը փնտռեն՝ գայց ^ակորսնցնելու համար,
Երկրի ստորին մասերը պիտի մտնեն,
- 10 ^բՍուրով պիտի իյնան՝,
^գԱղուէսներու բաժին պիտի ըլլան:
- 11 Բայց թագաւորը Աստուծով պիտի ուրախանայ.
Ո՛վ որ անով երդում ընէ՝ պիտի պարծենայ,
Իսկ ստախօսներուն բերանը պիտի փակուի:

ԱՂԹԸ՝ ՊԱՀՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
Գլխաւոր երածիշտին. Դաւիթի սաղմոսը:

64

- Ո՛վ Աստուած, լսէ՛ իմ ձայնս՝ երբ կը գանգատիմ.
Պահպանէ՛ կեանքս թշնամիից երկիւղէն:
- 2 ^աՊահէ՛ զիս չարագործներուն խորհրդածողովէն,
Անօրէնութիւն գործողներուն բազմութենէն,
- 3 Որոնք իրենց լեզուները սուրի պէս կը սրեն,
Իրենց աղեղները կը լարեն՝ որ իրենց նետերը – լեղի խօսքերը –
- 4 Ծածուկ տեղէն արձակեն պարկեշտին.
Յանկարծակի անոր կ'արձակեն, ու չեն վախնար:
- 5 Իրենց չար արարքներուն մէջ ^բկը քաջալերուին՝,
Որոգայթներ թաղելու մասին կը խօսակցին.
Կ'ըսեն. «Ո՛վ պիտի տեսնէ զանոնք»:
- 6 Անհրաւութիւն կը ^գհնարեն,
Ու կ'ըսեն. «^դՎերջացուցինք մեր ծրագրածը"»:
Իւրաքանչիւրին ներսը եւ սիրտը խորունկ են:

- ^ա Երբ.՝ աներելու
- ^բ Երբ.՝ Սուրի ձեռքով պիտի գլորին
- ^գ Կամ՝ Ծնագայլերու
- ^ա Երբ.՝ Ծածկէ՛
- ^բ Երբ.՝ կ'ուժովնան
- ^գ Երբ.՝ փնտռեն
- ^դ Երբ.՝ Մեր փնտռած փնտռտուրը վերջացաւ

- 7 Բայց Աստուած իր նետը անոնց պիտի արձակէ.
Անոնք յանկարծ պիտի վիրաւորուին:
- 8 Անոնց լեզուն զիրենք պիտի ^ետապալէ իրարու վրայ.
Բոլոր զանոնք տեսնողները պիտի փախչին:
- 9 Բոլոր մարդիկը պիտի վախնան.
Աստուծոյ արարքները պիտի հռչակեն,
Եւ անոր գործին ^զուշադրութիւն դարձնեն^ն:
- 10 Արդարը Տէրոջմով պիտի ուրախանայ, եւ անոր պիտի ապաւինի.
Ամէն սիրտով ուղիղ՝ **անով** պիտի պարծենայ:

ԳՈՎԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԾՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ
Գլխաւոր երաժիշտին. Դաւիթի սաղմոսը. երգ:

65

- Ո՛վ Աստուած, ^ավստահաբար պիտի գովաբանուիս Սիոնի մէջ,
Ու քեզի եղած ուխտը պիտի կատարուի:
- 2 Ո՛վ աղօթք լսող,
Ամէն ^բմարդ քեզի պիտի գայ:
- 3 ^զԱնօրէնութիւնները ինձմէ զօրաւոր եղան.
Դո՛ւն պիտի քաւես մեր յանցանքները:
- 4 Երանի՛ անոր որ կ'ընտրես ու **քեզի** կը մօտեցնես,
Որպէսզի բնակի քու գաւիթներուդ մէջ.
Պիտի կշտանանք քու տանդ՝
Քու սուրբ տաճարիդ բարութեամբ:
- 5 Ահաւոր **արարքներով**՝ արդարութեամբ պիտի պատասխանես մեզի,
Ո՛վ մեր փրկութեան Աստուածը,
Երկրի բոլոր ծայրերուն ու ծովերէն հեռու եղողներուն ապահովութիւնը:
- 6 Դո՛ւն լեռները հաստատեցիր քու կարողութեամբդ՝
Զօրութեամբ գօտելորուելով:
- 7 Դուն կը հանդարտեցնես ծովերուն ժխորը,
Անոնց ալիքներուն ժխորը,
Եւ ^դազգերուն դղրդիւնը:
- 8 **Երկրի** ծայրերը բնակողները պիտի վախնան քու նշաններէդ.
Առտուան եւ իրիկուան ելքը դուն կը ցնծացնես:
- 9 Երկիրը աչքէ կ'անցընես ու զայն կը ջրես,
Զայն առատօրէն կը հարստացնես.

^ե Եբր.՝ գայթեցնէ

^զ Եբր.՝ հասկնան

^ա Եբր.՝ լռութեամբ

^բ Եբր.՝ մարմին

^զ Կամ՝ Անօրէնութեան խօսքերը

^դ Եբր.՝ բնակչութիւններուն

Աստուծոյ առուն ջուրով լեցուն է:
«Անոց ցորեն կը պատրաստես,
Որովհետեւ սա՛պէս կը պատրաստես՝ զայն...»

- 10 Անոր ակօսները կ'ոռոգես,
Անոր ճեղքերը կը հարթես,
Զայն կը կակուղցնես տարափներով,
Անոր **մէջ** բուսածը կ'օրհնես:
- 11 Տարին կը ^էպսակես քու բարիքներովդ,
Եւ քու արահետներդ պարարտութիւն կը կաթեցնեն.
- 12 Անապատի մարգագետիններուն **վրայ** կը կաթեցնեն,
Ու բլուրները խայտանքով կը գօտետորուին:
- 13 Արօտները հօտերով կը ծածկուին,
Եւ հովիտները՝ ցորենով:
Անոնք **ցնծութեամբ** կը գոռան ու կ'երգեն:

ԳՈՎԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԾՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ
Գլխաւոր երաժիշտին. սաղմոս. երգ:

66

Յնծութեամբ գոչեցէք Աստուծոյ, դուք բոլորդ՝ երկրի բնակիչներ:

- 2 Սաղմո՛ս երգեցէք անոր անունին փառքին,
Փառաւոր՝ ըրէք անոր գովաբանութիւնը:
- 3 Ըսէ՛ք Աստուծոյ. «Ո՛րքան ահաւոր են քու գործերդ.
Թշնամիներդ քեզի պիտի ^ահպատակին՝
Քու մեծ գօրութեանդ համար:
- 4 Ամբողջ երկիրը պիտի երկրպագէ քեզի,
Սաղմոս պիտի երգէ քեզի,
Սաղմոս պիտի ըսէ քու անունիդ»: (Սելա:)
- 5 Եկէ՛ք ու տեսէ՛ք Աստուծոյ գործերը.
Ան **իր** արարքներով ահեղ է մարդոց ^բորդիներուն հանդէպ՝:
- 6 Ծովը ցամաքի վերածեց,
Գետէն ոտքով անցան.
Հոն իրմով ուրախացանք:
- 7 Իր գօրութեամբ յաւիտեան կը տիրէ.
Անոր աչքերը ազգերը կը դիտեն.
Ապստամբները իրենք զիրենք թող չբարձրացնեն: (Սելա:)
- 8 Ո՛վ ժողովուրդներ, օրհնաբանեցէ՛ք մեր Աստուածը.

- ^ա Այսինքն՝ Մարդոց
- ^բ Այսինքն՝ երկիրը
- ^է Եբր.՝ թագադրես
- ^ա Եբր.՝ ստեն
- ^բ Եբր.՝ որդիներէն անելի

Լսել տուէք անոր գովաբանութեան ձայնը:

- 9 Ի՛նք մեր անձը ^Գողջ կը պահէ՛»,
Եւ չի թոյլատրեր որ մեր ոտքերը սահին:
- 10 Արդարեւ դուն փորձարկեցիր մեզ, ո՛վ Աստուած.
Զտեցիր մեզ, ինչպէս արծաթը կը զտուի:
- 11 Մեզ ցանցի մէջ մտցուցիր.
Ծանր բեռ դրիր մեր մէջքին վրայ:
- 12 Մեր գլուխներուն վրայ մարդիկ հեծցուցիր.
Կրակն ու ջուրը մտանք,
Սակայն մեզ դուրս հանեցիր՝ առատութեան տեղը:
- 13 Ողջակէզներով պիտի մտնեմ քու տունդ.
Պիտի կատարեմ ուխտերս՝
- 14 Որոնք շրթունքս ^Դխոստացաւ,
Եւ տագնապիս մէջ բերանս խօսեցաւ:
- 15 Պարարտ **անասուններ** պիտի մատուցանեմ քեզի իբր ողջակէզ՝ խոյերու խունկով.
Արջառներէն զուարակներ պիտի զոհեմ՝ նոխազներու հետ: (Սելա:)
- 16 Եկէ՛ք ու լսեցէ՛ք, դուք բոլորդ՝ որ Աստուծմէ կը վախնաք,
Եւ պատմեմ ինչ որ ըրաւ իմ անձիս:
- 17 Բերանովս անոր գոչեցի,
Ու լեզուովս ^Եգինք բարձրացուցի՝:
- 18 Եթէ սիրտիս մէջ անօրէնութիւն տեսնէի՝
Տէրը պիտի չլսէր:
- 19 Սակայն Աստուած լսեց,
Աղօթքիս ձայնին ուշադիր եղաւ:
- 20 Օրհնեա՛լ ըլլայ Աստուած՝ որ աղօթքս **չմերժեց**,
Եւ իր կարեկցութիւնը ինձմէ չհեռացուց:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ

Գլխաւոր երաժիշտին. նկիւնօթի վրայ. սաղմոս. երգ:

67

Աստուած թող ողորմի մեզի եւ օրհնէ մեզ,
Իր երեսը թող ^Մպայծառացնէ մեր վրայ, (Սելա,)

- 2 Որպէսզի երկրի վրայ քու ճամբադ ճանչցուի,
Ու բոլոր ազգերուն մէջ՝ քու փրկութիւնդ:
- 3 Ժողովուրդները քե՛զ թող ներբողեն, ո՛վ Աստուած.
Բոլո՛ր ժողովուրդները քե՛զ թող ներբողեն:
- 4 ^ԲԱզգերը թող ուրախանան եւ ցնծան,

^Գ Եբբ.՝ կեանք կը դնէ

^Դ Եբբ.՝ բացաւ

^Ե Եբբ.՝ ինք բարձրացաւ

^Մ Եբբ.՝ լուսաւորէ

^Բ Եբբ.՝ Բնակչութիւնները

Որովհետև ժողովուրդները ուղղամտությամբ պիտի դատես,
Ու երկրի ազգերը դո՛ւն պիտի առաջնորդես: (Սելա:)

5 Ժողովուրդները քե՛զ թող ներբողեն, ո՛վ Աստուած,
Բոլո՛ր ժողովուրդները քե՛զ թող ներբողեն:

6 Գետինը իր արգասիքը պիտի տայ,
Եւ Աստուած – մեր Աստուածը – մեզ պիտի օրհնէ:

7 Աստուած մեզ պիտի օրհնէ,
Ու երկրի բոլոր ծայրերը իրմէ պիտի վախճան:

ՅԱՂԹԱՆԱԿԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՐԳ

Գլխաւոր երաժիշտին. Դաւիթի սաղմոսը. երգ:

68

Աստուած թող կանգնի, իր թշնամիները թող ցրուի,
Եւ զինք ատողները իր «առջեւէն թող փախչին:

2 Տարտղնէ՛ զանոնք՝ ինչպէս մուխը կը տարտղնուի.
Ինչպէս մեղրամոմը կրակին առջեւ կը հալի,
Ա՛յնպէս թող կորսուին ամբարիշտները Աստուծոյ առջեւէն:

3 Բայց արդարները թող ուրախանան,
Աստուծոյ առջեւ թող հրճուին
Եւ ուրախութեամբ թող բերկրին:

4 Երգեցէ՛ք Աստուծոյ, սաղմո՛ս ըսէք անոր անունին.
Ճամբա՛յ պատրաստեցէք Բամպերու վրայ՝ հեծնողին:
Անոր անունը՝ Եսահ է.
Հրճուեցէ՛ք անոր առջեւ:

5 Որբերուն հայրն ու այրիներուն դատաւորը
Աստուած է՝ իր սուրբ բնակավայրին մէջ:

6 Աստուած միայնակ եղողները ՚ընտանիքի մէջ կը բնակեցնէ,
Կապուածները՝ «ազատ կ'արձակէ» ու կ'երջանկացնէ,
Բայց ապստամբները չոր տեղեր կը բնակին:

7 Ո՛վ Աստուած, երբ քու ժողովուրդիդ առջեւէն՝ գացիր,
Երբ անապատէն յառաջացար, (Սելա,)

8 Երկիրը շարժեցաւ, երկինքն ալ շաղ կաթեցուց Աստուծոյ առջեւ.
Սինան ալ շարժեցաւ Աստուծոյ՝ Իսրայէլի Աստուծոյն առջեւ:

9 Ո՛վ Աստուած, քու ժառանգութեանդ՝ առատ տեղատարափ ըտուիր.

^ա Եբբ.՝ երեսէն

^բ Կամ՝ անապատի մէջ

^գ Կամ՝ Եհովա, այսինքն՝ Ա՛ն՝ որ է, կամ՝ Յաւիտենականը

^դ Եբբ.՝ տան

^ե Եբբ.՝ դուրս կը հանէ

^զ Եբբ.՝ դուրս ելար

Երբ հիւծած էր՝ դուն **զայն** հաստատեցիր:

- 10** Զու ^բժողովուրդդ անոր մէջ բնակեցաւ.
Զու ^ժբարիքներդ դժբախտին համար պատրաստեցիր, ո՛վ Աստուած:
- 11** Տէրը պատգամ տուաւ,
Աւետաբեր **կիները** մեծ զօրաբաժին եղան.
- 12** «Զօրքերուն թագաւորները կը փախչի՛ն, կը փախչի՛ն»,
Եւ տան մէջ բնակող **կիը** ասարը կը բաժնէ:
- 13** Թէեւ գոմերուն մէջտեղը պառկած ըլլաք,
Աղանիի թներուն **պէս** պիտի ըլլաք՝ **որոնք** արծաթով ծածկուած **եց**,
Իսկ անոր փետուրները՝ դեղնորակ ընտիր ոսկիով:
- 14** Երբ Ամենակարողը այդ **երկրին** մէջ թագաւորներ ^հցրուեց,
երկիրը ճերմկցաւ Սելմոնի ձիւնին պէս:
- 15** Աստուծոյ լեռը Բասան լեռան **պէս** է,
Բազմագագաթ լեռը մը՝ Բասան լեռան **պէս**:
- 16** Ո՛վ բազմագագաթ լեռներ, ինչո՞ւ նախանձով կը նայիք
Այն լեռան՝ ուր Աստուած ^լփափաքեցաւ բնակիլ.
Այո՛, Տէրը **հոն** պիտի բնակի ընդմիշտ:
- 17** Աստուծոյ կառքերը քսան հազար են, ^ևհազարներով հազար՝.
Տէրը անոնց մէջ է, **իր** սուրբ **տեղը՝ ինչպէս Սինայի մէջ**:
- 18** Բարձր **վայրը** ելար, գերութիւնը գերեվարեցիր,
Պարգեւներ առիր մարդոց համար,
Նոյնիսկ ապստամբներուն համար,
Որպէսզի ^ժՏէր Աստուած **անոնց մէջ** բնակի:
- 19** Օրհնեա՛լ ըլլայ Տէրը օրէ օր.
Երբ բեռնաւորուինք՝
Աստուած մեզ կը փրկէ: (Սելա:)
- 20** Մեր Աստուածը փրկութեան Աստուածն է,
Մահէն ^կազատողը Տէրն է՝ Եհովան.
- 21** Սակայն Աստուած պիտի կոտրէ իր թշնամիներուն գլուխը,
Նաեւ իր յանցանքներուն մէջ ընթացողին մազոտ գագաթը:

---

^է Եբր.՝ յօժարակամ

^բ Եբր.՝ ցօղեցիր

^բ Եբր.՝ զօրագունդդ

^ժ Եբր.՝ բարութեամբդ

^հ Եբր.՝ տարածեց

^լ Եբր.՝ ցանկաց

^և Կամ՝ հազարաւոր հրեշտակներ

^ժ Եբր.՝ Եահ

^կ Եբր.՝ դուրս հանողը

- 22 Տէրը ըսաւ. «**Իմ ժողովուրդս** Բասանէն պիտի վերադարձնեմ,
Ծովուն խորխորատներէն պիտի վերադարձնեմ,
- 23 Որպէսզի ոտքդ թշնամիներու արիւնին մէջ թաթխուի,
Եւ շուներուդ լեզուն իր բաժինը **առնէ**»:
- 24 Զու շքերթներդ տեսան, ո՛վ Աստուած.
Իմ Աստուծոյս, իմ Թագաւորիս շքերթները՝ սրբարանին մէջ:
- 25 Առջեւէն երգողները կ'երթային,
Ետեւէն՝ նուագահարները,
Թմբկահար օրիորդներուն մէջտեղը.
- 26 «Օրհնաբանեցէ՛ք Աստուած համախմբումներուն մէջ,
Օրհնաբանեցէ՛ք Տէրը՝ **դո՛ւք որ** Իսրայէլի աղբիւրէն էք»:
- 27 Հոն է կրտսեր Բենիամինը՝ որ անոնց կը տիրապետէ,
Հոն են Յուդայի իշխանաւորները՝ իրենց բազմութեամբ,
Զաբուղոնի իշխանաւորներն **ու** Նեփթաղիմի իշխանաւորները:
- 28 Զու Աստուածդ՝ ⁶ապահովեց զօրութիւնդ.
Զօրացո՛ւր, ո՛վ Աստուած, ինչ որ մեզի համար ըրիր:
- 29 Երուսաղէմ եղող տաճարիդ համար՝
Թագաւորները քեզի ընծաներ պիտի բերեն:
- 30 Սաստէ՛ եղէգներու մէջ **բնակող** գազանը, ⁸ցուլերուն խումբը՝
Ժողովուրդներուն հորթերուն հետ,
Որպէսզի հպատակին՝ արծաթի կտորներ **բերելով**.
Յրուէ՛ պատերազմէն ախորժող ժողովուրդները:
- 31 Եգիպտոսէն ազնուականներ պիտի գան.
Եթովպիա իր ձեռքերը ⁷աճապարանքով պիտի երկարէ՝ Աստուծոյ:
- 32 Ո՛վ երկրի թագաւորութիւններ, երգեցէ՛ք Աստուծոյ,
Սաղմո՛ս ըսէք Տէրոջ, (Սելա,)
- 33 Անոր՝ որ երկինքին վրայ կը ⁵նստի, ⁵յաւիտեանական երկինքին վրայ.
Ահա՛ ան իր ձայնը **լսել** կու տայ, **իր** զօրաւոր ձայնը:
- 34 ¹Փա՛ռք տուէք Աստուծոյ.
Անոր մեծափառութիւնը Իսրայէլի վրայ է,
Եւ անոր զօրութիւնը նօսր ամպերուն մէջ է:
- 35 Ահեղ ես, ո՛վ Աստուած, քու սրբարաններուդ մէջ:
Նոյնինքն Իսրայէլի Աստուածն է
Որ զօրութիւն ու կարողութիւն կու տայ **իր** ժողովուրդին:
Օրհնեա՛լ ըլլայ Աստուած:

⁶ Եբր.՝ պատուիրեց

⁸ Կամ՝ հզօրներուն

⁷ Եբր.՝ վազել պիտի տայ

⁶ Կամ՝ հեծնէ

⁵ Եբր.՝ վաղեմի

¹ Եբր.՝ Զօրութիւն

ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ԱՂԵՐՍ

Գլխաւոր երաժիշտին.^ա Շոշանհիմի վրայ. Դաւիթի սաղմոսը:

69

Փրկէ՛ զիս, ո՛վ Աստուած,
Որովհետեւ ջուրերը իմ անձիս հասան:

2 Խորունկ ցեխի մէջ կը մխրճուիմ՝
Ուր կայնելու տեղ չկայ:
Ջուրերուն խորերը մտայ,
Ու հոսանքները զիս ընկղմեցին:

3 ^բԳոչելէն յոգնեցայ, կոկորդս հրաբորբոք է.
Աչքերս նուաղեցան իմ Աստուծոյս սպասելէն:

4 Առանց ^գպատճառի զիս ատողները գլուխիս մազերէն շատ են.
Ընդունայն ինծի թշնամանալով զիս բնաջնջել **ուզողները** զօրացան.
^դԻ՞նչպէս վերադարձնեմ ինչ որ յափշտակած չեմ:

5 Ո՛վ Աստուած, դուն գիտես իմ յիմարութիւնս,
Ու յանցանքներս քեզմէ ծածկուած չեն:

6 Զեզի յուսացողները իմ **պատճառովս** թող չամչնան,
Ո՛վ Տէր, զօրքերո՛ւ Տէր.
Զեզ փնտռողները իմ **պատճառովս** թող չխայտառակուին,
Ո՛վ Իսրայէլի Աստուածը:

7 Արդարեւ ^եքեզի համար՝ նախատինք կրեցի,
^զԱմօթը ծածկեց երեսս:

8 Եղբայրներուս օտար եղայ,
Եւ մօրս որդիներուն՝ ^էանծանօթ.

9 Որովհետեւ քու տանդ նախանձախնդրութիւնը զիս կլանեց,
Ու քեզ ^ըանարգողներուն նախատինքները իմ վրաս ինկան:

10 Երբ լացի եւ անձս ծոմապահութեամբ **խոնարհեցուցի**,
Ասիկա ինծի նախատինք եղաւ.

11 Նաեւ քուրձը ինծի հանդերձ ընելով՝
Անոնց ^ընշաւակ **դարձայ**:

^ա Այսինքն՝ “ Շուշաններուն”

^բ Եբբ.՝ Գոչելէս

^գ Եբբ.՝ վճարումի

^դ Եբբ.՝ Այն ատեն

^ե Կամ՝ քու պատճառովդ

^զ Եբբ.՝ Նախատինքը

^է Եբբ.՝ օտարագրի

^ը Եբբ.՝ նախատողներուն

- 12 Դուռը նստողները իմ մասին կը խօսին,
Ու գինեմոլներու տաղերգութեան **նիւթը** եղայ:
- 13 Բայց ես քեզի՛ կ'ողողեմ իմ աղօթքս,
Ո՛վ Տէր, ^ժպատեհ ժամանակին:
Ո՛վ Աստուած, քու մեծ կարեկցութեամբդ
Պատասխանէ՛ ինծի՝ քու փրկութեանդ ճշմարտութեամբ:
- 14 Հանէ՛ զիս ի սիկէն՝ որ չմխրճուիմ,
Եւ ազատիմ զիս աստողներէն ու խորունկ ջուրերէն:
- 15 Ջուրերուն հոսանքը զիս թող չընկղմէ,
Խորխորատը զիս թող չկլլէ,
Եւ չըրհորը իր բերանը վրաս թող չգոցէ:
- 16 Պատասխանէ՛ ինծի, ո՛վ Տէր,
Որովհետեւ քու կարեկցութիւնդ ^Խքաղցր է:
Դարձի՛ր ինծի՝ քու առատ գթութեանդ համաձայն,
- 17 Ու երեսդ մի՛ ծածկեր քու ծառայէդ,
Որովհետեւ տագնապի մէջ եմ:
Շտապելո՛վ պատասխանէ ինծի.
- 18 Մօտեցի՛ր իմ անձիս **եւ** ազատէ՛ զայն,
Փրկէ՛ զիս՝ իմ թշնամիներուս պատճառով:
- 19 Դուն գիտես իմ նախատինքս, ամօթս ու խայտառակութիւնս.
Բոլոր հակառակորդներս քու առջեւ եմ:
- 20 Նախատինքը սիրտս կոտրեց, եւ հիւանդացայ.
Յաւակից մը ակնկալեցի, բայց ո՛չ մէկը կար.
Մխիթարիչ **փնտռեցի**՝ բայց չգտայ:
- 21 **Հապա** կերակուրի տեղ թոյն տուին ինծի,
Ու ծարաւցած ատենս՝ քացախ խմցուցին ինծի:
- 22 Անոնց սեղանը իրենց առջեւ վարմ թող ըլլայ,
Եւ ^Ծյաջողութիւնը՝ որոգայթ:
- 23 Անոնց աչքերը թող խաւարին՝ որպէսզի չտեսնեն.
Անոնց մէջքերը շա՛րունակ դողացուր:
- 24 Զու սրտմտութիւնդ թափէ՛ անոնց վրայ,
Ու բորբոքած բարկութիւնդ թող հասնի անոնց վրայ:
- 25 Անոնց ^Կբնակարանը ամայի թող ըլլայ,
Եւ անոնց վրաններուն մէջ ո՛չ մէկը բնակի.

---

^բ Եբբ.՝ առակ

^ժ Եբբ.՝ հաւանելի

^Ի Այսինքն՝ յատակի տիղմէն

^Լ Կամ՝ գութը

^Խ Եբբ.՝ բարի

^Ծ Եբբ.՝ խաղաղութիւնը

^Կ Եբբ.՝ գիւղակը

- 26 Որովհետեւ անոնք կը հալածեն ա՛ն՝ որ դուն զարկիր,
եւ կը խօսին քու վիրաւորածներուդ կոտտանքին մասին:
- 27 Անոնց անօրէնութեան վրայ անօրէնութի՛ւն ⁶աւելցուր,
Որպէսզի քու արդարութեանդ չհասնին:
- 28 Կեանքի գիրքէն թող ջնջուին,
եւ արդարներուն հետ չարձանագրուին:
- 29 Բայց ես դժբախտ ու վշտաբեկ եմ.
Ո՛վ Աստուած, քու փրկութիւնդ թող պաշտպանէ զիս:
- 30 Աստուծոյ անունը պիտի գովաբանեմ երգով,
Ու զայն պիտի մեծարեմ ներբողով:
- 31 Ասիկա եղջերաւոր ու կճղակաւոր եզէն կամ՝ զուարակէն
Աւելի՛ ⁸հաճելի պիտի ըլլայ Տէրոջ:
- 32 Հեզերը պիտի տեսնեն եւ ուրախանան.
Ո՛վ Աստուած փնտռողներ, ձեր սիրտն ալ պիտի ապրի,
- 33 Որովհետեւ Տէրը աղքատները կը լսէ,
եւ իր ⁷բանտարկեալները չ՛արհամարհեր:
- 34 Երկինքն ու երկիրը թող գովաբանեն զայն,
Նաեւ ծովը եւ բոլոր անոր մէջ շարժողները.
- 35 Արդարեւ Աստուած Սիոնը պիտի փրկէ,
Յուդայի քաղաքները պիտի կառուցանէ,
եւ հոն պիտի բնակին ու տիրանան անոր:
- 36 Իր ծառաներուն զարմը պիտի ժառանգէ զայն,
եւ իր անունը սիրողները անոր մէջ պիտի բնակին:

ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹԸ

Գլխաւոր երաժիշտին. Դաւիթի սաղմոսը. յիշատակի համար:

70

Ո՛վ Աստուած, **շուտով** ազատէ զիս.
Ո՛վ Տէր, արտորա՛ ինձի օգնելու:

- 2 Թող ամչնան ու շիկնին՝
Իմ անձս փնտռողները.
Թող ընկրկին եւ խպնին
Անոնք՝ որ ինձի չարիք կը բաղձան:
- 3 Թող ⁹ամչնալով նահանջեն
Անոնք՝ որ **ինձի** կ'ըսեն. «Վա՛շ, վա՛շ»:
- 4 Բոլոր քեզ փնտռողները
Քեզմով թող բերկրին եւ ուրախանան.
Ու քու փրկութիւնդ սիրողները

⁶ Եբբ.՝ դիր

⁸ Եբբ.՝ լաւ

⁷ Եբբ.՝ կապուածները

⁹ Կամ՝ իրենց ամօթին պատճառով

Շարունակ թող ըսեն. «Աստուած թող մեծնայ»:

- 5 Բայց եւ դժբախտ եւ աղքատ եմ.
Ո՛վ Աստուած, արտորա՛ ինծի **օգնելու**:
Դո՛ւն եւ իմ օգնականս ու փրկիչս.
Ո՛վ Տէր, մի՛ ուշանար:

ԾԵՐՈՒՆԻՒ ՄԸ ԱՂՕԹԸԸ

71

- Ո՛վ Տէր, քեզի՛ ապաւիճեցայ.
Երբե՛ք թող չամչնամ:
- 2 Ազատէ՛ զիս քու արդարութեամբդ, ու փրկէ՛ զիս.
Դարձո՛ւր ականջդ ինծի եւ ազատէ՛ զիս:
- 3 Բնակութեան վէ՛մ եղիր ինծի,
Որպէսզի շարունակ **հոն** երթամ.
Դո՛ւն պատուիրեցիր զիս փրկել,
Որովհետեւ դո՛ւն եւ իմ ժայռս ու բերդս:
- 4 Ո՛վ իմ Աստուածս, ազատէ՛ զիս ամբարիշտին ձեռքէն,
Անիրաւին եւ բռնաւորին ձեռքէն.
- 5 Որովհետեւ դո՛ւն եւ իմ յոյսս, ո՛վ Տէր Եհովա.
Դո՛ւն եւ իմ վստահութիւնս՝ մանկութենէս ի վեր:
- 6 Ես քո՛ւ վրադ յենեցայ արգանդէն,
Դո՛ւն եւ իմ պաշտպանս՝ մօրս որովայնէն՝.
Դո՛ւն եւ շարունակ իմ գովաբանութեանս **առարկան**:
- 7 Հրաշալիքի պէս եմ շատերուն,
Բայց դո՛ւն եւ իմ ամուր ապաւէնս:
- 8 Բերանս քո՛ւ գովաբանութեամբդ լեցուն է,
Քո՛ւ պարծանքովդ՝ ամէն օր:
- 9 Ջիս մի՛ ձգեր ծերութեան ատեն.
Ջիս մի՛ լքեր՝ երբ ոյժս սպառի:
- 10 Արդարեւ թշնամիներս ինծի դէմ կը խօսին,
Իմ անձիս վրայ հսկողները միասին կը խորհրդակցին՝
- 11 Ըսելով. «Աստուած լքեց զայն.
Հետապնդեցէ՛ք ու բռնեցէ՛ք զայն,
Զանի ո՛չ մէկը **զինք** պիտի ազատէ»:
- 12 Ո՛վ Աստուած, մի՛ հեռանար ինձմէ.
Ո՛վ իմ Աստուածս, արտորա՛ ինծի օգնելու:
- 13 Թող ամչնան եւ ^աբնաջնջուիս իմ անձիս ընդդիմացողները,

- ^ա Եբր.՝ ազատ արձակէ
- ^բ Եբր.՝ Բնակավայրի
- ^գ Եբր.՝ փորէն
- ^դ Կամ՝ Դո՛ւն զիս դուրս հանեցիր մօրս որովայնէն
- ^ե Եբր.՝ սպառիս

Նախատինքով ու խայտառակութեամբ թող ծածկուի՞ն ինձի չարիք ⁹ուզողները:

- 14** Բայց ես շարունակ պիտի յուսամ,
Եւ քու բոլոր գովաբանութիւններուդ վրայ **ուրիշներ** պիտի աւելցնեմ:
- 15** Բերանս պիտի պատմէ քու արդարութիւնդ,
Ամէն օր՝ քու փրկութիւնդ,
Քանի **անոնց** հաշիւը չեմ գիտեր:
- 16** Պիտի էքալեմ Տէր Եհովայի զօրութեամբ.
Քու արդարութիւնդ պիտի յիշատակեմ, միա՛յն քուկդ:
- 17** Ո՛վ Աստուած, մանկութենէս ի վեր սորվեցուցիր ինձի,
Ու մինչեւ հիմա քու սքանչելիքներդ հռչակեցի.
- 18** Ծերութեանս եւ ալեւորութեանս մէջ ալ
Ջիս մի՛ լքեր, ո՛վ Աստուած,
Մինչեւ որ հռչակեմ քու ¹⁰կարողութիւնդ **յաջորդ** սերունդին,
Եւ քու զօրութիւնդ բոլոր անոնց՝ որ պիտի գան:
- 19** Քու արդարութիւնդ ալ շատ բարձր է, ո՛վ Աստուած.
Դուն մեծագործութիւններ կատարեցիր,
Քեզի պէս ո՞վ կայ, ո՛վ Աստուած:
- 20** **Դուն**՝ որ բազմաթիւ ու ¹¹չարչարալից տագնապներ ¹²կրել տուիր՝ ինձի,
Ջիս պիտի վերապրեցնես.
Ջիս դարձեալ պիտի բարձրացնես երկրի անդունդներէն:
- 21** Իմ մեծութիւնս պիտի ¹³ճոխացնես,
Եւ զիս ¹⁴ամէն կողմէ պիտի հանգստացնես՝:
- 22** Ես ալ քեզ պիտի ներբողեմ տաւիղով՝
Քու ճշմարտութեանդ համար, ո՛վ իմ Աստուածս.
Սաղմոս պիտի երգեմ քեզի քնարով,
Ո՛վ Իսրայէլի Սուրբը:
- 23** Երբ քեզի սաղմոս երգեմ՝ շրթունքս պիտի ցնծայ,
Նաեւ իմ անձս՝ որ դուն փրկեցիր:
- 24** Իմ լեզուս ալ ամէն օր քու արդարութիւնդ պիտի ¹⁵հռչակէ,
Որովհետեւ ինձի չարիք ¹⁶ուզողները ամչցան ու շիկնեցան:

---

⁹ Եբբ.՝ փնտռողները

¹⁰ Եբբ.՝ երթամ

¹¹ Եբբ.՝ բազուկդ

¹² Եբբ.՝ չար

¹³ Եբբ.՝ ցոյց տուիր

¹⁴ Կամ՝ բազմապատկես

¹⁵ Կամ՝ շրջապատելով պիտի մխիթարես

¹⁶ Եբբ.՝ գոչէ

¹⁷ Եբբ.՝ փնտռողները

ԱՂՕԹԸ՝ ՍՈՂՈՄՈՆ ԹԱԳԱԻՈՐԻՆ ՆԱՄԱՐ
«Սողոմոնի համար»

72

Ո՛վ Աստուած, ^բվստահէ՛ քու դատաստաններդ թագաւորին,
Եւ արդարութիւնդ՝ թագաւորին որդիին:

2 Ան արդարութեամբ պիտի դատէ քու ժողովուրդդ,
Ու կանոնին համաձայն՝ դժբախտներդ:

3 Լեռները խաղաղութիւն պիտի բերեն ժողովուրդին,
Բլուրներն ալ՝ ^գարդարութիւն:

4 Ժողովուրդին դժբախտներուն դատը պիտի պաշտպանէ,
Աղքատին որդիները պիտի ազատէ,
Եւ հարստահարիչը պիտի ճգմէ:

5 Զեզմէ պիտի վախնան՝ ^դքանի արեւն ու լուսինը կը մնան՝,
Սերունդէ սերունդ:

6 Հնձուած խոտի վրայ **իջած** անձրեւի պէս պիտի իջնէ,
Տարափներու պէս՝ **որոնք** ^եգետինը կը կակուղցնեն:

7 Անոր օրերուն մէջ արդարը պիտի ծաղկի,
Եւ ^զշատ խաղաղութիւն՝ պիտի ըլլայ,
Մինչեւ որ ա՛յ լուսին չըլլայ:

8 Ան ծովէ ծով պիտի տիրապետէ,
Ու Գետէն մինչեւ երկրի ծայրերը:

9 Անապատին բնակիչները անոր առջեւ պիտի ^զծնրադրեն,
Եւ անոր թշնամիները փոշի պիտի լզեն:

10 Թարսիսի ու կղզիներուն թագաւորները ընծայ պիտի ^ըմատուցանեն,
Շաբայի եւ Սաբայի թագաւորները պարգեւ պիտի բերեն:

11 Բոլոր թագաւորները անոր պիտի երկրպագեն,
Բոլոր ազգերը ^բանոր պիտի ծառայեն՝:

12 Արդարեւ աղքատը պիտի ազատէ՝ երբ աղաղակէ,

^ա Կամ՝ Սողոմոնի սաղմոսը

^բ Եբր.՝ տո՛ւր

^գ Եբր.՝ արդարութեամբ

^դ Եբր.՝ արեւին հետ ու լուսինին առջեւ

^ե Կամ՝ հողը

^զ Եբր.՝ խաղաղութեան շատութիւն

^զ Եբր. ծոխն

^ը Եբր. հատուցանեն

^բ Կամ՝ զայն պիտի պաշտեն

Դժբախտն ալ, եւ ա՛ն՝ որ օգնական չունի:

- 13 Չքաւորին եւ աղքատին պիտի խղճայ,
Աղքատներուն անձերը պիտի ազատէ.
- 14 Հարստահարութենէ ու բռնութենէ պիտի փրկէ անոնց անձը,
Եւ անոնց արիւնը պատուական պիտի ըլլայ իր ^ժառջեւ:
- 15 Պիտի ապրի, ու Շաբայի ոսկիէն պիտի տան անոր.
Շարունակ պիտի աղօթեն անոր համար,
Ամէն օր պիտի օրհնեն զայն:
- 16 Յորեմի յորդառատութիւն պիտի ըլլայ երկրին մէջ՝
Լեռներուն գագաթը.
Անոր ^Իհասկերը Լիբանանի **ծառերուն** պէս պիտի շարժին.
^ԼՔաղաքացիները գետինի ^Խխոտին պէս պիտի բուսնին:
- 17 Անոր անունը յաւիտենական պիտի ըլլայ.
Քանի արեւը կը մնայ՝ անոր անունն ալ պիտի մնայ,
Ու մարդիկ անով պիտի օրհնուին.
Բոլոր ազգերը երանելի պիտի կոչեն զայն:
- 18 Օրհնեա՛լ ըլլայ ^ՅՏէր Աստուած, Իսրայէլի՛ Աստուածը.
Միայն ինքն է սքանչելիքներ ընողը:
- 19 Յաւիտեան օրհնեա՛լ ըլլայ իր փառաւոր անունը.
Ամբողջ երկիրը թող լեցուի անոր փառքով: Ամէն ու ամէն:
- 20 Յեսսէի որդիին՝ Դաւիթի աղօթքները վերջացան:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Ասափի սաղմոսը:

73

Անտարակոյս Աստուած բարի է Իսրայէլի,

Այսինքն՝ վճիտ սիրտ ունեցողներուն:

- 2 Բայց քիչ մնաց՝ որ ոտքերս ծռէին,
Մազ մնաց՝ որ քայլերս ^Մտատանէին:
- 3 Արդարեւ նախանձեցայ պարծենկոտներուն՝
Ամբարիշտներուն ^Բյաջողութիւնը տեսնելով.
- 4 Քանի որ ^Գմինչեւ իրենց մահը՝ կապանքներ չունին,

^ժ Եբր.՝ աչքերուն

^Ի Եբր.՝ պտուղը

^Լ Եբր.՝ Քաղաքին մարդիկը

^Խ Եբր.՝ բոյսին

^Յ Եբր.՝ Եհովա

^Մ Եբր.՝ թափէին

^Բ Եբր.՝ խաղաղութիւնը

^Գ Եբր.՝ իրենց մահուան մէջ ալ

Իրենց մարմինն ալ պարարտ է:

5 Անոնք **ուրիշ** մարդոց **նման** տաժանքի մէջ չեն,

Ուրիշ մարդոց հետ չեն ⁷ձաղկուիր:

6 Հետեւաբար յոխորտանքը վզնոցի պէս զանոնք կը շրջապատէ,

Բռնութիւնը հանդերձի պէս զանոնք կը ծածկէ:

7 Անոնց աչքերը ⁸ճարպակալած են⁸,

Իրենց սիրտին պատկերացումները ⁹կը դրսեւորեն⁹:

8 Անոնք ¹⁰կը ծաղրեն¹⁰, ու չարութեամբ կը խօսին հարստահարելու **մասին**.

Գոռոզութեամբ կը խօսին:

9 Իրենց բերանը երկինքի դէմ կը ¹¹բանան,

Ու իրենց լեզուն երկրի մէջէն կ'ընթանայ:

10 (Ուստի իր ժողովուրդը հոս կը վերադառնայ,

Եւ առատութեամբ ջուր կը ¹²քաշուի անոնց:)

11 Անոնք կ'ըսեն. «Աստուած ի՞նչպէս կրնայ գիտնալ.

Ամենաբարձրին քով գիտութիւն կա՞յ»:

12 Ահա՛ ասոնք են ամբարիշտները,

Որ միշտ անդորրութիւն ունին **եւ իրենց** հարստութիւնը կը շատցնեն:

13 Ի՛րապէս պարապ տեղը իմ սիրտս մաքրեցի

Ու ձեռքերս անմեղութեամբ լուացի,

14 Որովհետեւ ամէն օր կը ձաղկուիմ,

Ամէն առտու կը յանդիմանուիմ:

15 Եթէ ըսէի. «Ես այսպէս պիտի խօսիմ»,

Ահա՛ քու որդիներուդ սերունդին անհաւատարիմ պիտի ըլլայի:

16 Երբ մտածեցի որ ասիկա հասկնամ՝

Տաժանք **թուեցաւ** իմ աչքերուս,

17 Մինչեւ որ Աստուծոյ սրբարանը մտայ,

Եւ հասկցայ անոնց վախճանը:

18 Ի՛րապէս դուն սահուն տեղեր դրեր ես զանոնք,

Աւերակներու մէջ պիտի տապալես զանոնք:

19 Ի՛նչպէս վայրկենապէս ամայութեան մէջ **ինկան**.

Արհաւիրքէն սպառելով կորսուեցան:

20 Ինչպէս երազ մը՝ մարդուն արթննալէն ետք,

Ո՛վ Տէր, ¹¹արթննալով դուն անոնց պատկերը պիտի արհամարհես:

---

⁷ Եբբ.՝ հարուածուիր

⁸ Եբբ.՝ ճարպէն դուրս կ'ելլեն

⁹ Եբբ.՝ կ'անցընեն

¹⁰ Եբբ.՝ նեխած են

¹¹ Եբբ.՝ դնեն

¹² Եբբ.՝ քամուի

¹³ Կամ՝ քաղաքին մէջ

- 21 Մինչ սիրտս ՚դառնացած էր
Ու ՚երկկամունքէս խոցուած էի,
- 22 Ես՝ անխելք ըլլալով՝ չէի հասկնար,
Քու առջեւդ անասուններու պէս էի:
- 23 Սակայն ես շարունակ քեզի հետ եմ,
Դուն իմ աջ ձեռքէս կը բռնես.
- 24 Զիս քու խրատովդ պիտի առաջնորդես,
Ու վերջաւորութեան՝ զիս փառքի մէջ պիտի ընդունիս:
- 25 Երկինքի մէջ ո՞վ ունիմ.
Երկրի վրայ ալ քեզմէ զատ ո՛չ մէկուն կը բաղձամ:
- 26 Իմ մարմինս ու սիրտս կը սպառին,
Բայց Աստուած իմ սիրտիս վէմը եւ իմ բաժինս է՝ յաւիտենապէս:
- 27 Արդարեւ ահա՛ կը կորսուին քեզմէ հեռացողները.
Դուն կը բնաջնջես բոլոր անոնք՝ որ կը պոռնկին քեզմէ **մոլորելով**:
- 28 Իսկ ինձի համար Աստուծոյ մօտենալս բարիք է.
՚Վստահութիւնս դրած եմ Տէրոջ՝ Եհովայի վրայ,
Որպէսզի քու բոլոր գործերդ պատմեմ:

ԱՂԹԸ՝ ԱԶԳԻՆ ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
Ասափի երգը:

74

- Ո՛վ Աստուած, ինչո՞ւ **մեզ** ընդմիջտ մերժեցիր,
Ու բարկութիւնդ կը մխայ քու արօտիդ ոչխարներուն վրայ:
- 2 Յիշէ՛ քու համայնքդ՝ **որ** վաղուց ստացար,
Քու ժառանգութեանդ՝ **«**վիճակը՝ **որ** փրկեցիր,
Եւ Սիոն լեռը՝ ուր բնակեցար:
- 3 Բարձրացո՛ւր քու քայլերդ դէպի մշտատեւ ակերակները.
Տե՛ս սրբարանը թշնամիին գործած ամբողջ չարիքը:
- 4 Քու հակառակորդներդ **Ք**կ'աղաղակեն **Պ**տաճարիդ մէջ.
Իրե՛նց նշանները կը դնեն իբր նշան:
- 5 **Մարդ** կը ճանչցուէր՝ երբ թաւուտի ծառերուն վրայ
Տապար կը վերցնէր.
- 6 Իսկ հիմա, անոր փորագրութիւնները՝
Կացիններով ու կռաններով կը կոտորտեն, բոլորը միասին:
- 7 **Պ**Կրակով այրեցին քու սրբարանդ՝.

^ի Եբր.՝ խմորուած, **այսինքն**՝ թթուած

^լ Այսինքն՝ խիղճէս

^խ Եբր.՝ Ապաւինութիւնս

^ւ Եբր.՝ չափելու գաւազանը

^բ Եբր.՝ կը մռնչեն

^գ Եբր.՝ հանդիպումի վայրիդ

- Պղծեցին քու անունիդ բնակարանը՝ մինչեւ գետին **կործանելով**։
- 8 Իրենց սիրտերուն մէջ ըսին. «Կեղեքե՛նք զանոնք՝ **բոլորը** միասին»։
Երկրին մէջ Աստուծոյ բոլոր ^Եժողովարանները այրեցին։
- 9 Մեր նշանները չենք տեսներ.
Ա՛յ մարգարէ չկայ։
Մեր քով ո՛չ մէկը կայ՝
Որ գիտնայ թէ **ասիկա** մինչեւ ե՛րբ **պիտի տեսէ**։
- 10 Ո՛վ Աստուած, հակառակորդը մինչեւ ե՛րբ **պիտի նախատէ**.
Թշնամին ընդմիջ՞տ **պիտի անարգէ քու անունդ**։
- 11 Ինչո՞ւ ետ կը քաշես քու ձեռքդ, քու ա՛ջ ձեռքդ.
Հանէ՛ զայն ծոցէդ եւ ^Գբնաջնջէ՛։
- 12 Բայց վաղուց Աստուած է իմ թագաւորս,
Ի՛նք փրկութիւններ կ'իրագործէ երկրի մէջ։
- 13 Դո՛ւն ծովը պատռեցիր քու զօրութեամբդ,
Վիշապներուն գլուխները փշրեցիր ջուրերուն մէջ։
- 14 Դո՛ւն ջախջախեցիր ^Էկոկորդիլոսի գլուխները.
Զայն իբր ուտելիք տուիր ^Ըտափաստանի մէջ **բնակող ժողովուրդին**՝։
- 15 Դո՛ւն ^Թբխեցուցիր աղբիւրն ու վտակը,
Դո՛ւն չորցուցիր ^Ժմշտահոս գետերը։
- 16 Զո՛ւկդ է ցերեկը, քո՛ւկդ է նաեւ գիշերը.
Դո՛ւն հաստատեցիր ^Իլուսինը եւ արեւը։
- 17 Դո՛ւն դրիր երկրի բոլոր սահմանները.
Դո՛ւն ^Լստեղծեցիր ամառն ու ձմեռը։
- 18 Սա՛ յիշէ, թէ թշնամին նախատեց Տէրը,
Եւ անգգամ ժողովուրդ մը անարգեց քու անունդ։
- 19 Գազանին մի՛ մատներ քու տատրակիդ անձը.
Ընդմիջտ մի՛ մոռնար քու դժբախտներուդ ^Խկեանքը։
- 20 Նայէ՛ քու ուխտիդ, որովհետեւ երկրին խաւար տեղերը

---

^Դ Եբր.՝ Կրակ ձգեցին քու սրբարանիդ վրայ

^Ե Եբր.՝ հանդիպումի վայրերը

^Գ Եբր.՝ սպառէ՛

^Է Եբր.՝ լեւիաթանի

^Ը Այսինքն՝ շնագայլերուն

^Թ Եբր.՝ ճեղքեցիր

^Ժ Եբր.՝ տեսական

^Ի Եբր.՝ լուսաւորը

^Լ Եբր.՝ ձեւակերպեցիր

^Խ Եբր.՝ զօրագունդը

Բռնութեան բնակարաններով լեցուած են:

- 21 Տնանկը խպնելով թող չվերադառնայ.
Դժբախտն ու աղքատը թող գովաբանեն քու անունը:
- 22 Կանգնէ՛, ո՛վ Աստուած. պաշտպանէ՛ իրաւունքդ.
Յիշէ՛ այն նախատիները՝ որ անզգամը ամէն օր քեզի կ'ընէ:
- 23 Մի՛ մոռնար քու հակառակորդներուդ ձայնը.
Քեզի դէմ կանգնողներուն ժխորը շարունակ կը բարձրանայ:

ԱՍՏՈՒԱԾ՝ ԴԱՏԱԻՈՐԸ

Գլխաւոր երաժիշտին. ^աԱլ-Թաշհէթ. Ասափի սաղմոսը. երգ:

75

Քե՛զ կը ներբողենք, ո՛վ Աստուած.
Կը ներբողենք քու անունդ՝ քանի որ մօտ է.
Քու սքանչելիքներդ կը պատմուին:

- 2 Երբ **սահմանուած** ատենը ^բգայ,
Ուղղամտութեամբ պիտի դատեմ:
- 3 Երկիրն ու անոր բոլոր բնակիչները հալեցան.
Անոր սիւները ե՛ս կը հաստատեմ: (Սելա:)
- 4 Պարծենկոտներուն ըսի. «Մի՛ պարծենաք»,
Եւ ամբարիշտներուն. «Եղջիւր մի՛ բարձրացնէք:
- 5 Ձեր եղջիւրները **այդքան** վեր մի՛ բարձրացնէք.
Անպատկառ պարանոցով մի՛ խօսիք»:
- 6 Արդարեւ բարձրանալը ո՛չ արեւելքէն է,
Ո՛չ արեւմուտքէն, ո՛չ ալ անապատէն,
- 7 Հապա Աստուա՛ծ է դատաւորը.
Մէկը կը ցածցնէ, ու միւսը կը բարձրացնէ:
- 8 Արդարեւ Տէրոջ ձեռքը բաժակ կայ, ու գինին կարմիր է.
Ան խառնուրդով լեցուն է, եւ անկէ կը լեցնէ.
Երկրի բոլոր ամբարիշտները
Անոր մրուրները քամելով պիտի խմեն:
- 9 Իսկ ես **ասիկա** յաւիտեան պիտի հռչակեմ,
Յակոբի Աստուծոյն սաղմոս պիտի երգեմ:
- 10 Ամբարիշտներուն բոլոր եղջիւրները պիտի կոտրեմ,
Բայց արդարին եղջիւրները պիտի բարձրանան:

ԱՍՏՈՒԱԾ՝ ՅԱՂԹԱԿԱՆԸ

Գլխաւոր երաժիշտին. նկինօթի վրայ. Ասափի սաղմոսը. երգ:

76

Աստուած Յուդայի մէջ ճանչցուած է.
Անոր անունը Իսրայէլի մէջ մեծ է:

- 2 Անոր ^ախորանը Սաղէմի մէջ է,

^ա Այսինքն՝ «Մի՛ Կորսնցներ»

^բ Երբ.՝ ստանամ

- Եւ անոր բնակավայրը՝ Սիոնի մէջ:
- 3 Ինք հոն կոտորտեց աղեղին ^բնետերը,
Վահանը, սուրը եւ պատերազմի **զէնքերը**: (Սելա:)
- 4 Դուն ւաւելի լուսափայլ **ու** հոյակապ ես՝
Զան որսի լեռները:
- 5 ^գԶաջասիրտները ^դկողոպտուեցան,
Զունի մէջ ^եթաղուեցան,
Կտրիճ մարդոցմէն ո՛չ մէկը իր ձեռքերը ^զկրցաւ գործածել՝:
- 6 Ո՛վ Յակոբի Աստուածը, քու սաստիդ **պատճառով**
Կառքն ու ձին թմրեցան:
- 7 Դո՛ւն, ո՛վ **Տէր**, դուն ահեղ ես.
Ո՛վ կրնայ կայնիլ քու առջեւը՝ երբ բարկանաս:
- 8 Դուն երկինքէն լսել տուիր դատավճիռը.
Երկիրը վախցաւ եւ հանդարտ կեցաւ,
- 9 Երբ Աստուած կանգնեցաւ դատավճիռ **արձակելու**,
Որպէսզի երկրի բոլոր հեզերը փրկէ: (Սելա:)
- 10 Ի՛րապէս մարդուն ցասումը քեզ պիտի ներբողէ,
Ու մնացած ցասումը դո՛ւն պիտի ^էզսպես:
- 11 Ո՛ւխտ ըրէք Տէրոջ՝ ձեր Աստուծոյն, ու կատարեցէ՛ք.
Բոլոր անոր շուրջը եղողները
Ընծաներ թող բերեն Ահեղին:
- 12 Ինք առաջնորդներուն հոգին պիտի կտրէ,
Ինք ահեղ է երկրի թագաւորներուն հանդէպ:

ՏԱԳՆԱԴԻ ՄԷՋ ՄԽԻԹԱՐՈՒԹԻԻՆ

Գլխաւոր երաժիշտին՝ Իդիթունի համաձայն. Ասափի սաղմոսը:

77

- Իմ ձայնս Աստուծոյ **ուղղուած** է, ու կ'աղաղակեմ.
Իմ ձայնս Աստուծոյ **ուղղուած** է, եւ ան ինծի պիտի ունկնդրէ:
- 2 Իմ տագնապիս օրը Տէրը փնտռեցի.
Իմ ձեռքս գիշերը տարածուած էր ու չէր թուլնար.
Իմ անձս կը մերժէր մխիթարուիլ:
- 3 Աստուած յիշեցի, եւ ալեխոռով եղայ.

^ա Եբր.՝ տաղաւարը

^բ Եբր.՝ շանթերը

^գ Եբր.՝ Սիրտով հզօրները

^դ Եբր.՝ իբր ւաւար **առնուեցան**

^ե Եբր.՝ մրափեցիմ

^զ Եբր.՝ գտաւ

^է Եբր.՝ կապես

Գանգատեցայ, ու հոգիս թալկացաւ: (Սելա:)

- 4 Իմ աչքերս արթուն կը պահես.
Խռոված եմ, եւ չեմ կրնար խօսիլ:
- 5 Կը մտածեմ վաղեմի օրերուն,
Հին **ատենուան** տարիներուն մասին:
- 6 Գիշերուան մէջ կը յիշեմ իմ տաղս.
Իմ սիրտիս մէջ կը խոկամ,
Եւ հոգիս ալ կը փնտռէ.
- 7 «Արդեօք Տէրը յաւիտեան պիտի մերժէ՞.
Ա՛յ բնաւ պիտի չհաճի՞»:
- 8 Միթէ անոր կարեկցութիւնը ընդմիջտ դադրեցաւ.
Իր խոստումը վերջացա՞ւ սերունդէ սերունդ:
- 9 Միթէ Աստուած մոռցա՞ւ ողորմիլ.
Միթէ բարկութեամբ ^ակասեցո՞ւց իր գթութիւնը»: (Սելա:)
- 10 Ուստի ըսի. «Ահա՛ւասիկ իմ տկարութեանս **պատճառը**.—
^բԱմենաբարձրին աջ ձեռքը փոխուած է՞»:
- 11 ^գՏէրոջ ըրածները պիտի յիշեմ.
Արդարեւ քու վաղեմի սքանչելիքներդ պիտի յիշեմ,
- 12 Բոլոր գործերուդ մասին պիտի խորհրդածեմ,
Եւ արարքներուդ վրայ պիտի խոկամ:
- 13 Ո՛վ Աստուած, քու ճամբադ սրբարանին մէջ է.
Ո՞ր աստուածը **մեր** Աստուծոյն պէս մեծ է:
- 14 Դո՛ւն ես սքանչելիքներ ընող Աստուածը.
Քու գօրութիւնդ ժողովուրդներուն մէջ ^դցոյց տուիր՝,
- 15 **Եւ** բազուկովդ փրկեցիր քու ժողովուրդդ՝
Յակոբի ու Յովսէփի որդիները: (Սելա:)
- 16 Ջուրերը քեզ տեսան, ո՛վ Աստուած,
Ջուրերը քեզ տեսան **ու** սարսափեցան.
Անդունդներն ալ մոլեգնեցան:
- 17 Թանձր **ամպերը** ջուրով ^եողողեցին.
Նօսր ամպերը ^զթնդացին,
Նետերդ ալ ^էարձակուեցան:
- 18 Քու որոտումիդ ^ըպայթիւնը թաթառին մէջ էր.

^ա Եբր.՝ գոցե՞ց

^բ Կամ՝ Սակայն Ամենաբարձրին աջ ձեռքին տարիները պիտի յիշեմ

^գ Եբր.՝ Եահի

^դ Եբր.՝ գիտցուցիր

^ե Կամ՝ ընկղմեցին

^զ Եբր.՝ ձայն տուին

^է Եբր.՝ գացին

^ը Եբր.՝ ձայնը

Փայլակները լուսաւորեցին երկրագունդը,
Երկիրը սարսեցաւ եւ շարժեցաւ:

- 19 Զու ճամբադ ծովուն մէջ է,
Զու ճանապարհդ՝ յորդառատ ջուրերուն մէջ,
Ու քու հետքերդ չեն գիտցուիր:
- 20 Հօտի պէս առաջնորդեցիր քու ժողովուրդդ՝
Մովսէսի եւ Ահարոնի ձեռքով:

ԱՍՏՈՒԱԾ ԵՒ ԻՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԸ
Ասափի երգը:

78

Ո՛վ ժողովուրդս, ունկնդրեցէ՛ք իմ ^աօրէնքս.
Դարձուցէ՛ք ձեր ականջը բերանիս խօսքերուն:

- 2 Առակով պիտի բանամ բերանս,
Եւ վաղեմի հանելուկները պիտի արտայայտեմ,
- 3 Որոնք լսեցինք ու գիտցանք,
Եւ մեր հայրերը մեզի պատմեցին:
- 4 Մենք պիտի չպահենք անոնց որդիներէն.
Յաջորդ սերունդին պիտի պատմենք
Տէրոջ ^բփառաւոր գործերը՝, անոր զօրութիւնը,
Եւ անոր ըրած սքանչելիքները:
- 5 Արդարեւ վկայութիւն հաստատեց Յակոբի մէջ,
Օրէնք դրաւ Իսրայէլի մէջ.
Զանոնք պատուիրեց մեր հայրերուն,
Որպէսզի ^գսորվեցնեն իրենց որդիներուն.
- 6 Որպէսզի յաջորդ սերունդը՝ ծնելիք որդիները **զանոնք** գիտնան,
Եւ կանգնելով իրենց որդիներուն հաղորդեն,
- 7 Անոնք ալ իրենց յոյսը Աստուծոյ վրայ դնելով՝
Չմոռնան Աստուծոյ ըրածները,
Հապա անոր պատուիրանները պահեն.
- 8 Իրենց հայրերուն պէս
Ապստամբ եւ անհնազանդ սերունդ մը չըլլան,
Այնպիսի սերունդ մը՝ որ իր սիրտը չէ հաստատած,
Որուն հոգին հաւատարիմ չէ Աստուծոյ:
- 9 Եփրեմի որդիները՝ **որոնք** սպառազինեալ աղեղնաւորներ էին,
Պատերազմին օրը **կռնակ** դարձուցին.
- 10 Աստուծոյ ուխտը չպահեցին,
Մերժելով անոր Օրէնքին համաձայն ընթանալ.
- 11 Մոռցան անոր արարքները

^ա Կամ՝ ուսուցումս

^բ Եբբ.՝ գովաբանութիւնները

^գ Եբբ.՝ գիտցնեն

- Եւ անոր սքանչելիքները՝ որ իրենց ցոյց տուեր էր:
- 12 Անոնց հայրերուն առջեւ սքանչելիքներ ըրաւ,
Եգիպտոսի երկրին՝ Տայանիսի դաշտին մէջ:
- 13 Ծովը ճեղքեց ու զանոնք անցուց,
Ջուրերն ալ կարկառի պէս կանգնեցուց:
- 14 Յերեկը ամպով առաջնորդեց զանոնք,
Եւ ամբողջ գիշերը՝ կրակի լոյսով:
- 15 Վէմերը ճեղքեց անապատին մէջ,
Ու խմցուց **անոնց**՝ իբր թէ մեծ անդունդէն.
- 16 Հոսանքներ հանեց ժայռէն,
Եւ ջուրերը գետերու պէս ⁷հոսեցուց:
- 17 Բայց անոնք դարձեալ մեղանչեցին անոր դէմ՝
Տափաստանին մէջ բարկացնելով Ամենաբարձրը.
- 18 Իրենց սիրտերուն մէջ Աստուած փորձեցին՝
Կերակուր ⁸ուզելով իրենց ցանկութեան համաձայն՝:
- 19 Աստուծոյ դէմ խօսեցան **եւ** ըսին.
«Միթէ Աստուած կրնա՞յ
Անապատին մէջ սեղան պատրաստել:
- 20 Ահա՛ վէմին զարկաւ, ու ջուրերը հոսեցան,
Եւ վտակները յորդեցան.
Արդեօք կրնա՞յ հաց ալ տալ,
Կրնա՞յ միս պատրաստել իր ժողովուրդին համար»:
- 21 Ուստի Տէրը լսեց ու սրդողեցաւ,
Կրակ մը վառեցաւ Յակոբի դէմ,
Նաեւ բարկութիւն ⁹բորբոքեցաւ Իսրայէլի դէմ.
- 22 Որովհետեւ Աստուծոյ չհաւատացին
Եւ անոր փրկութեան չվստահեցան,
- 23 Թէպէտ ինք վերէն պատուիրեր էր նօսր ամպերուն
Ու երկինքի դռները բացեր էր,
- 24 Կերակուրի համար մանանայ տեղացուցեր էր անոնց վրայ,
Ու երկինքի ցորենը տուեր էր անոնց:
- 25 Մարդը հզօրներուն հացը կերաւ.
Կշտանալու **չափ** պաշար դրկեց անոնց:
- 26 Երկինքի մէջ արեւելեան հովը բարձրացուց,
Եւ իր գօրութեամբ հարաւային հովը բերաւ.
- 27 Անոնց վրայ փոշիի պէս միս տեղացուց,
Ծովու աւազին չափ թելաւոր թռչուններ.
- 28 Անոնց բանակավայրին մէջ ¹⁰իջեցուց **զանոնք**,
Իրենց բնակարաններուն շուրջը:

⁷ Եբբ.՝ իջեցուց

⁸ Եբբ.՝ խնդրելով իրենց անձերուն համար

⁹ Եբբ.՝ բարձրացաւ

¹⁰ Եբբ.՝ իյնալ տուաւ

- 29 Կերան ու լա՛ւ կշտացան,
Որովհետեւ իրենց ցանկացածը իրենց տուաւ.
- 30 Իրենց ցանկացածէն ^Ե չզրկուեցան:
Մինչ իրենց կերակուրը իրենց բերանն էր,
- 31 Աստուծոյ բարկութիւնը անոնց դէմ բորբոքեցաւ,
Եւ մեռցուց անոնց ^Բ զօրաւորները,
^Գ Զգետնեց Իսրայէլի ընտիրները:
- 32 Հակառակ այս բոլորին՝ դարձեալ մեղանչեցին,
Ու չհաւատացին անոր սքանչելիքներուն.
- 33 Ուստի ունայնութեան մէջ սպառեց անոնց օրերը,
Եւ արհաւիրքի մէջ՝ անոնց տարիները:
- 34 Երբ կը մեռցնէր զանոնք, զինք կը փնտռէին.
Կը վարադառնային եւ Իփութով Աստուած կը փնտռէին.
- 35 Կը յիշէին թէ Աստուած իրենց Վէմն էր,
Եւ Ամենաբարձր Աստուածը՝ իրենց Փրկարարը:
- 36 Սակայն իրենց բերանով կը հրապուրէին,
Իրենց լեզուով կը ստէին անոր.
- 37 Իրենց սիրտը ուղիղ չէր անոր առջեւ,
Ու հաւատարիմ չէին անոր ուխտին հանդէպ:
- 38 Բայց ան գթած ըլլալով՝ **անոնց** անօրէնութիւնը կը քաւէր,
Ու չէր բնաջնջեր **զանոնք**:
Յաճախ կը կասեցնէր իր բարկութիւնը,
Ու չէր արթնցներ իր ամբողջ ցասումը,
- 39 Որովհետեւ կը յիշէր թէ անոնք մարմին են,
Հովի մը **պէս**՝ որ կ'երթայ ու չի վերադառնար:
- 40 Զանի՛ անգամ անոր դէմ ընդվզեցան անապատին մէջ,
Զայն վշտացուցին ամայութեան մէջ.
- 41 'Կրկին ու կրկին՝ Աստուած փորձեցին,
Եւ Իսրայէլի Սուրբը տրտմեցուցին.
- 42 Չյիշեցին անոր ձեռքը,
Այն օրը՝ երբ զիրենք թշնամիէն փրկեց.
- 43 **Մոռցան** թէ ի՛նչպէս իր նշանները ըրաւ Եգիպտոսի մէջ,
Ու իր հրաշքները՝ Տայանիսի դաշտին մէջ.—
- 44 Արիւնի վերածեց անոնց գետերը
Եւ անոնց հոսանքները, որ չկարենան խմել:
- 45 Շանաճանճեր դրկեց անոնց վրայ, որոնք լափեցին զանոնք,
Ու գորտեր՝ որոնք ապականեցին զանոնք:

---

^Ե Եբբ.՝ չօտարացան

^Բ Եբբ.՝ պարարտները

^Գ Եբբ.՝ կքիլ տուաւ

^Ի Եբբ.՝ արշալոյսին

^Լ Եբբ.՝ Դարձեալ

- 46 Անոնց արգասիքը գրուիճին տուաւ,
Եւ անոնց վաստակը՝ մարախին.
- 47 Անոնց որթատունկերը կարկուտով փճացուց,
Ու անոնց ժանտաթզեցիները՝ խոշոր կարկուտով.
- 48 Անոնց անասունները կարկուտին մատնեց,
Եւ անոնց հօտերը՝ կայծակին:
- 49 Անոնց վրայ արձակեց իր ^Խբորբոքած բարկութիւնը՝,
Յասում, սրտմտութիւն ու տագնապ,
^ԾՉար հրեշտակներ դրկելով:
- 50 Իր բարկութեան ճամբայ բացաւ.
Անոնց անձը մահէն զերծ չպահեց,
Հապա անոնց ^Կկեանքը ժանտախտի մատնեց:
- 51 Ամէն անդրանիկ սպաննեց Եգիպտոսի մէջ,
^ՍԱռջիներէկերը՝ Քամի վրաններուն մէջ:
- 52 Իր ժողովուրդը ոչխարներու պէս փոխադրեց,
Ջանոնք հօտի պէս տարաւ անապատին մէջէն.
- 53 Ջանոնք ապահովութեամբ առաջնորդեց, ուստի չվախցան,
Իսկ ծովը ծածկեց անոնց թշնամիները:
- 54 Ջանոնք տարաւ իր սուրբ հողամասը,
Այն լեռը՝ որ իր աջ ձեռքը ստացեր էր:
- 55 Անոնց առջեւէն ազգեր վռնտեց,
^ՎՎիճակով բաժնեց՝ անոնց՝ իբր ժառանգութիւն,
Ու Իսրայէլի տոհմերը անոնց վրաններուն մէջ բնակեցուց:
- 56 Բայց անոնք Ամենաբարձր Աստուածը փորձեցին եւ անոր դէմ ընդվզեցան,
Ու չպահեցին անոր վկայութիւնները:
- 57 Իրենց հայրերուն պէս ընկրկեցան եւ անհաւատարիմ եղան,
Խաբեբայ աղեղի պէս ^Ղդարձան.
- 58 Որովհետեւ զայն գրգռեցին իրենց բարձր տեղերով,
Ու զայն նախանձի մղեցին իրենց ^Կկուռքերով:
- 59 Աստուած լսեց եւ սրդողեցաւ,
Ու մեծապէս անարգեց Իսրայէլը.
- 60 Սելովի ^Մբնակարանը **երեսէ** ձգեց,

---

^Խ Եբր.՝ բարկութեան բորբոքումը

^Ծ Կամ՝ Չարիքի

^Կ Եբր.՝ կենդանիները

^Ս Եբր.՝ Կորովին սկիզբը

^Վ Եբր.՝ Լարով վիճակեց

^Ղ Կամ՝ դիմաշրջուեցան

^Կ Եբր.՝ քանդակուած պատկերներով

^Մ Կամ՝ խորանը

Այն վրանը՝ ուր մարդոց մէջ բնակեր էր:

- 61 Ի՞ր գօրութիւնը գերութեան մատնեց,
Իր պարծանքը՝ թշնամիներուն ձեռքը:
- 62 Իր ժողովուրդը սուրի մատնեց,
Եւ իր ժառանգութեան դէմ սրդողեցաւ:
- 63 Անոր երիտասարդները կրակէն սպառեցան,
Անոր կոյսերը չգովերգուեցան.
- 64 Անոր քահանաները սուրով ինկան,
Ու անոր այրիները չլացին:
- 65 Այն ատեն Տէրը արթնցաւ՝ որպէս թէ քունէ,
Գինիէն ցնծացող գօրաւոր մարդու մը պէս,
- 66 Եւ իր թշնամիները ետեւի կողմէն զարկաւ,
Յաւիտենական նախատինքի մատնելով զանոնք:
- 67 Յովսէփի վրանը մերժեց,
Ու Եփրեմի տոհմը չընտրեց,
- 68 Հապա Յուդայի տոհմը ընտրեց,
Սիոն լեռը՝ որ սիրեց:
- 69 Իր սրբարանը կառուցանեց բարձր բլուրներու պէս,
Երկրի պէս՝ որ յաւիտենապէս հաստատեց:
- 70 Իր ծառան՝ Դաւիթը ընտրեց,
Ու զայն ոչխարի փարախներէն առաւ,
- 71 Զայն կաթնտու ոչխարներուն ետեւէն բերաւ,
Որպէսզի հովուէ իր ժողովուրդը՝ Յակոբը,
Եւ իր ժառանգութիւնը՝ Իսրայէլը:
- 72 Ան ալ հովուեց զանոնք՝ իր սիրտին պարկեշտութեամբ,
Ու ձեռքերուն ճարտարութեամբ առաջնորդեց զանոնք:

ԱՂԹՔ՝ ԱԶԳԻՆ ԱԶԱՏՈՒՄԻՆ ՀԱՄԱՐ

Ասափի սաղմոսը:

79

Ո՛վ Աստուած, հեթանոսները քու ժառանգութեանդ մէջ մտան,
Քու սուրբ տաճարդ պղծեցին,
Երուսաղէմը ակերակի շեղջի քվերածեցին:

- 2 Քու ծառաներուդ դիակները
Երկինքի թռչուններուն տուից՝ իբր ուտելիք,
Քու բարեպաշտներուդ մարմինը՝ երկրի գազաններուն.
- 3 Անոնց արիւնը ջուրի պէս թափեցին Երուսաղէմի շուրջը,
Եւ ո՛չ մէկը կար՝ որ զանոնք թաղէր:
- 4 Մեր դրացիներուն նախատինք եղանք,
Ծաղր ու ծանակ՝ մեր շուրջը եղողներուն:
- 5 Մինչեւ ե՞րբ, ո՛վ Տէր. ընդմիջտ պիտի բարկանա՞ս.
Քու նախանձախնդրութիւնդ կրակի պէս պիտի վառի՞:

՝ Կամ՝ Անոր

՞ Եբր.՝ վրայ դրին

- 6 Թափէ՛ քու ցասումդ այն ազգերուն վրայ՝
Որոնք քեզ չեն ճանչնար,
Այն թագաւորութիւններուն վրայ՝
Որոնք քու անունդ չեն կանչեր.
- 7 Որովհետեւ Յակոբը կլանեցին,
Եւ անոր բնակութիւնը ամայացուցին:
- 8 ^բՄի՛ յիշեր մեր՝՝ նախկին անօրէնութիւնները.
Քու գթութիւններդ շուտով թող գան մեր առջեւ,
Զանի չափազանց ^գթշուառացանք:
- 9 Օգնէ՛ մեզի, ո՛վ մեր փրկութեան Աստուածը,
Քու անունիդ փառքին համար.
Ազատէ՛ մեզ ու քաւէ՛ մեր մեղքերը,
Քու անունիդ համար:
- 10 Ինչո՞ւ հեթանոսները ըսեն.
«Ո՞ւր է անոնց Աստուածը».
Քու ծառաներուդ թափուած արիւնին վրէժը
Թող գիտցուի հեթանոսներուն մէջ, մեր աչքերուն առջեւ:
- 11 Բանտարկեալին հեծեծանքը քու առջեւ թող հասնի.
Քու ^դգօրութեանդ մեծութեամբ՝
^եԱպրեցո՛ւր մահուան ^զմատնուածները:
- 12 Եօթնապատի՛կ հատուցանէ մեր դրացիներուն՝ իրենց ծոցին մէջ՝
Իրենց նախատինքին **փոխարէն**, որով քեզ ^էանարգեցին, ո՛վ Տէր:
- 13 Բայց մենք՝ քու ժողովուրդդ եւ քու արօտիդ ոչխարները՝
Յաւիտեան քեզ պիտի ներբողենք,
Ու քու ^բփառաւոր գործերդ՝՝ պիտի պատմենք սերունդէ սերունդ:

ԱՂՕԹԸ՝ ԱԶԳԻՆ ՎԵՐԱՆՈՐՈԳՈՒՄԻՆ ՆԱՄԱՐ
Գլխաւոր երաժիշտին. «Շուշանիմ-էտուօ»ի վրայ. Ասափի սաղմոսը:

80

Ունկնդրէ՛, ո՛վ Իսրայէլի Հովիւր,
Որ Յովսէփը հօտի պէս կ'առաջնորդես:

- ^բ Եբր.՝ Մեզի դէմ մի՛ յիշեր
- ^գ Եբր.՝ ցածցանք
- ^դ Եբր.՝ բազուկիդ
- ^ե Եբր.՝ Ո՛ղջ թողուր
- ^զ Եբր.՝ որդիները
- ^է Եբր.՝ նախատեցին
- ^բ Եբր.՝ գովաբանութիւնդ
- ^ւ Այսինքն՝՝ «Շուշանները վկայութիւն եւ»

- Փայլէ՛, դո՛ւն՝ որ քերովբէներու վրայ կը բազմիս:
- 2 Արթնցո՛ւր քու գօրութիւնդ
Եփրեմի, Բենիամինի եւ Մանասէի առջեւ,
Ու եկո՛ւր մեզ փրկելու:
- 3 Ո՛վ Աստուած, վերադարձո՛ւր մեզ.
ԲՊայծառացո՛ւր քու երեսդ, եւ պիտի փրկուինք:
- 4 Ո՛վ Տէր, զօրքերո՛ւ Աստուած,
Մինչեւ ե՞րբ պիտի Գարկանաս քու ժողովուրդիդ աղօթքին դէմ:
- 5 Արցունքի հաց կը կերցնես անոնց,
Ու եռապատիկ չափով արցունք կը խմցնես անոնց:
- 6 Մեզ բանավէճի հիւթ կ'ընես մեր դրացիներուն մօտ,
Եւ մեր թշնամիները մեզ կը ծաղրեն իրենց մէջ:
- 7 Ո՛վ զօրքերու Աստուած, վերադարձո՛ւր մեզ.
Պայծառացո՛ւր քու երեսդ, ու պիտի փրկուինք:
- 8 Եգիպտոսէն որթատունկ մը փոխադրեցիր,
Հեթանոսները վռնտեցիր եւ զայն տնկեցիր.
- 9 Անոր առջեւէն տեղ պատրաստեցիր,
Անոր արմատները Դհաստատեցիր,
Ու ան երկիրը լեցուց:
- 10 Լեռները ծածկուեցան անոր շուքով.
Անոր ոստերը Աստուծոյ մայրիներուն պէս եղան:
- 11 Իր ոստերը երկնցուց մինչեւ ծովը,
Եւ իր մատաղատունկերը՝ մինչեւ Գետը:
- 12 Ինչո՞ւ էք անդեցիր անոր ցանկապատերը,
Որ ճամբայէն բոլոր անցնողները զայն կողոպտեն:
- 13 Անտառին խոզը զայն ապականեց,
Ու դաշտի գազանները զայն ճարակեցին:
- 14 Ո՛վ զօրքերու Աստուած, կ'աղերսե՛մ, վերադարձի՛ր.
Նայէ՛ երկինքէն ու տե՛ս,
Եւ աչքէ՛ անցուր այս որթատունկը,
Այն տունկը՝ որ քու աջ ձեռքովդ տնկեցիր,
Ու որդին՝ որ քեզի համար զօրացուցիր.
- 16 Կրակով այրուած եւ կտրուած է,
Զու Գսաստէդ կը կորսուին:
- 17 Զու ձեռքդ աջ կողմդ եղող մարդուն վրայ թող ըլլայ,
Մարդու որդիին վրայ՝ որ քեզի համար զօրացուցիր:
- 18 Մենք ա՛լ է՛ պիտի չհեռանանք՝ քեզմէ.

---

^բ Եբբ.՝ Լուսաւորէ՛

^գ Եբբ.՝ մխաս

^դ Եբբ.՝ արմատացուցիր

^ե Եբբ.՝ պատռեցիր

^զ Եբբ.՝ երեսիդ սաստէն

Վերապրեցո՛ւր մեզ, եւ քու անունդ պիտի կանչենք:

19 Ո՛վ Տէր, զօրքերո՛ւ Աստուած, վերադարձո՛ւր մեզ.
Պայծառացո՛ւր քու երեսդ, ու պիտի փրկուինք:

ԱՂՕԹԸ՝ ՏՕՆԱԽՄԲՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Գլխաւոր երաժիշտին. կիթառի վրայ. Ասափի սաղմոսը:

81

Յնծացէ՛ք Աստուծոյ առջեւ, որ մեր զօրութիւնն է,
Ուրախութեա՛մք գոչեցէք Յակոբի Աստուծոյն:

2 Առէ՛ք ^անուագարանները, բերէ՛ք թմբուկը,
Նաեւ հաճելի քնարը՝ տաւիղին հետ:

3 Շեփո՛ր հնչեցուցէք ^բամսագլուխին,
Նաեւ ^գլիալուսինին, մեր տօնին օրը:

4 Արդարեւ ասիկա Իսրայէլի համար կանոն մըն է,
Յակոբի Աստուծոյն որոշումը.

5 Ի՛նք ասիկա Յովսէփի մէջ իբր վկայութիւն դրաւ,
Երբ ^դյարձակեցաւ Եգիպտոսի երկրին վրայ,
Ուր լեզու մը լսեցի՝ որ չէի գիտեր.

6 «Անոր ուսը հանեցի բռնին տակէն.
Անոր ձեռքերը ^եհեռացան կողովէն:

7 Տագնապի մէջ գոչեցիր, ու քեզ ազատեցի.
Պատասխանեցի քեզի որոտումի ծածկոյթին մէջէն,
Փորձարկեցի քեզ Մերիպայի ջուրին քով: (Սելա:)

8 Լսէ՛, ո՛վ իմ ժողովուրդս, ու վկայեմ քեզի.
Ո՛վ Իսրայէլ, ^զմտի՛կ ըրէ՛՝ ինծի,

9 Օտար Աստուած թող չըլլայ քու մէջդ,
Օտար Աստուծոյ մի՛ երկրպագեր:

10 Ե՛ս եմ Տէրը՝ քու Աստուածդ,
Որ բարձրացուցի քեզ Եգիպտոսի երկրէն.
^էԼա՛յն բաց՝ քու բերանդ,
Ու զայն պիտի լեցնեմ:

^է Եբբ.՝ ետ պիտի չքաշուինք

^ա Եբբ.՝ նուագը

^բ Եբբ.՝ նոր լուսինին

^գ Կամ՝ որոշուած ժամանակին

^դ Եբբ.՝ դուրս ելաւ

^ե Եբբ.՝ անցան

^զ Եբբ.՝ եթէ մտիկ ընես

^է Եբբ.՝ Լայնցո՛ւր

- 11 Բայց իմ ժողովուրդս ձայնս մտիկ չըրաւ,
եւ Իսրայէլ զիս չուզեց:
- 12 Ուստի զանոնք իրենց սիրտին կամակորուրեան ^բլքեցի,
Որպէսզի իրենց խորհուրդներուն համաձայն ընթանան:
- 13 Երանի՛ թէ իմ ժողովուրդս ինծի մտիկ ըներ,
եւ Իսրայէլ իմ ճամբաներուս մէջ ընթանար:
- 14 Շուտով պիտի ընկճէի անոնց թշնամիները,
Ու ձեռքս պիտի դարձնէի անոնց հակառակորդներուն դէմ:
- 15 Տէրը ատողները ^բպիտի քծնէիմ իր առջեւ՝,
եւ ^գանոնց ժամանակը յաւիտենական պիտի ըլլար:
- 16 Ան ^դընտիր ցորեն պիտի կերցնէր անոնց,
Ու վէմէն **հոսած** մեղրով պիտի կշտացնէի ձեզ»:

ԱՍՏՈՒԱԾ՝ ԳԵՐԱԳՈՅՆ ԻՇԽՈՂԸ
Ասափի սաղմոսը:

82

Աստուած կայնած է ^ահզօրներու համայնքին մէջ,
^բԴատաւորներուն մէջ կը դատէ:

- 2 «Մինչեւ ե՞րբ անիրաւութեամբ պիտի դատէք,
եւ ամբարիշտներուն աչառութիւն պիտի ընէք: (Սելա:)
- 3 Չքաւորին ու որբին դա՛տը պաշտպանեցէք,
Դժբախտին եւ թշուառին իրաւո՛ւնքը պաշտպանեցէք:
- 4 ^գՓրկեցէ՛ք չքաւորն ու աղքատը,
Ազատեցէ՛ք **զանոնք** ամբարիշտներուն ձեռքէն»:
- 5 Չեն գիտեր եւ չեն հասկնար,
Խաւարի մէջ կ'ընթանան.
Երկրի բոլոր հիմերը երերացին:
- 6 Ես ըսի. «Դուք աստուածներ էք.
Դուք բոլորդ Ամենաբարձրին որդիներն էք.
- 7 Բայց մարդոց պէս պիտի մեռնիք,
եւ իշխանաւորներէն մէկուն պէս պիտի իյնաք»:
- 8 Կանգնէ՛, ո՛վ Աստուած, դատէ՛ երկիրը,
Որովհետեւ դո՛ւն պիտի ժառանգես բոլոր ազգերը:

- ^բ Եբր.՝ ղրկեցի
- ^բ Կամ՝ պիտի ստէիմ իրեն
- ^գ Այսինքն՝ Իսրայէլի
- ^դ Եբր.՝ ճարպոտ
- ^ա Կամ՝ Աստուծոյ
- ^բ Կամ՝ Աստուածներուն
- ^գ Եբր. Ազա՛տ արձակեցէք

ԱՂԾԹՔ՝ ԹՇՆԱՄԻՆԵՐՈՒ ՊԱՐՏՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Երգ. Ասափի սաղմոսը:

83

Ո՛վ Աստուած, մի՛ լռեր.

Անձայն մի՛ ըլլար ու հանդարտ մի՛ կենար, ո՛վ Աստուած.

2 Որովհետեւ ահա՛ քու թշնամիներդ կը գռռան,
Քեզ ատողները գլուխ կը բարձրացնեն:

3 Խորամանկութեամբ կը դաւադրեն քու ժողովուրդիդ դէմ,
Կը խորհրդակցին քու «պաշտպանեալներուդ դէմ.

4 Կ'ըսեն. «Եկէ՛ք, անհետացնե՛նք զանոնք՝ որպէսզի ազգ չըլլան,
Եւ ա՛լ չյիշատակուի Իսրայէլի անունը»:

5 Արդարեւ ^բմիաբանութեամբ խորհրդակցեցան
Ու քեզի դէմ դաշինք կնքեցին՝

6 Եդովմի վրանները եւ Իսմայելացիները,
Մովաբ ու Հագարացիները,

7 Գեբաղ, Ամմոն եւ Ամաղէկ,
«Փղշտացիները՝ Տիւրոսի բնակիչներուն հետ:

8 Նաեւ Ասուր անոնց միացաւ.
Ղովտի որդիներուն ձեռնտու եղան: (Սելա:)

9 Ըրէ՛ անոնց՝ ինչպէս Մադիամի,
Ինչպէս Սիսարայի ու Յաբիհի ըրի՞ր Կիսուն վտակին քով:

10 Անոնք Ենդովրի մէջ բնաջնջուեցան,
Աղբ եղան հողին համար:

11 Անոնց ազնուականները Օրէբի՛ ու Զէբի՛ պէս ըրէ,
Եւ անոնց բոլոր ^դնախարարները՝ Զեբէէի ու Սաղմանայի պէս,

12 Որոնք ըսին. «Աստուծոյ բնակարաններուն
Մե՛նք տիրանանք՝ մեզի համար»:

13 Ո՛վ իմ Աստուածս, թաթառի՛ պէս ըրէ զանոնք,
Հովին առջեւ եղող խոզանին պէս:

14 Ինչպէս կրակը կ'այրէ անտառը,
Ու բոցը կը բռնկեցնէ լեռները,

15 Ա՛յնպէս հետապնդէ զանոնք քու մրրիկովդ,
Շփոթեցո՛ւր զանոնք քու փոթորիկովդ:

16 Անարգանքո՛վ ^եծածկէ անոնց երեսը,
Որպէսզի քու անունդ փնտռեն, ո՛վ Տէր:

^ա Եբբ.՝ պահածներուդ

^բ Եբբ.՝ մէկ սիրտով

^գ Կամ՝ Պաղեստին

^դ Եբբ.՝ օծեալները

^ե Եբբ.՝ լեցուր

- 17 Թող ամչնան ու յաւերժ շփոթին,
Թող շիկնին եւ կորսուին.
- 18 Որպէսզի գիտնան թէ միայն դո՛ւն,– որուն անունը Եհովա է,–
Ամենաբարձր եւ ամբողջ երկրի վրայ:

ԲԱՂՁԱՆԸ՝ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՏԱՆ ՀԱՆԴԷՊ

Գլխաւոր երաժիշտին. կիթառի վրայ. Կորխի որդիներուն սաղմոսը:

84

- Ի՛նչպէս սիրելի են քու **բնակարաններդ**,
Ո՛վ զօրքերու Տէր.
- 2 Իմ անձս կը կարօտնայ Տէրոջ գաւիթները,
Եւ նոյնիսկ կը **բնուաղի անոնց** համար.
Իմ սիրտս ու մարմինս ցնծութեամբ **կը գոչեն**
Ապրո՛ղ Աստուծոյն:
- 3 Ճնճողուկն ալ տուն գտաւ,
Ու ծիծեռնակը իրեն բոյն՝ իր ձագերը դնելու համար,
Քու զոհասեղաններուդ **քով**, ո՛վ զօրքերու Տէր,
Իմ Թագաւորս եւ Աստուածս:
- 4 Երանի՛ անոնց՝ որ քու տանդ մէջ կը բնակին.
Անոնք անդադար քեզ պիտի գովաբանեն: (Սելա:)
- 5 Երանի՛ այն մարդոց՝ որոնց զօրութիւնը քեզմէ է,
Եւ իրենց սիրտին մէջ **տանդ** ճամբաները կան:
- 6 Արտասուքներու հովիտէն անցնելով՝ **Պաղբիւրի կը վերածեն**՝ զայն.
Առաջին անձրեւն ալ Պորհնութիւններով կը ծածկէ զայն՝:
- 7 Անոնք **հետզհետէ կը զօրանան**,
Մինչեւ որ Աստուծոյ առջեւ երեւնան Սիոնի մէջ:
- 8 Ո՛վ Տէր, զօրքերո՛ւ Աստուած, լսէ՛ իմ աղօթքս.
Ո՛վ Յակոբի Աստուածը, ունկնդրէ՛: (Սելա:)
- 9 Ո՛վ Աստուած, մեր վահանը, տե՛ս.
Նայէ՛ քու օծեալիդ երեսին:
- 10 Զանի մէ՛կ օրը քու գաւիթներուդ մէջ՝
Հազարէն լաւ է **ուրիշ տեղ**,
Նախընտրեցի իմ Աստուծոյս տան շեմին վրայ կենալ,
Զան թէ **ամբարիշտներու վրաններուն մէջ բնակիլ**:
- 11 Արդարեւ **Տէր Աստուած արեւ ու վահան է**.

- ^ա Կամ՝ խորանդ
- ^բ Եբր.՝ սպառի
- ^գ Եբր.՝ աղբիւր կ'ընեն
- ^դ Կամ՝ աւազանները կը լեցնէ
- ^ե Եբր.՝ ոյժէ ոյժ կ'երթան
- ^զ Եբր.՝ ամբարշտութեան

Տէրը շնորհք եւ փառք պիտի տայ.
Ո՛չ մէկ բարութիւն պիտի մերժէ
Պարկեշտութեամբ ընթացողներուն:

12 Ո՛վ գօրքերու Տէր,
Երանելի՛ է քեզի վստահող մարդը:

ԱՂԹԸ՝ ԱԶԳԻՆ ԲԱՐՕՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
Գլխաւոր երաժիշտին. Կորխի որդիներուն սաղմոսը:

85

Ո՛վ Տէր, դուն հաճեցար քու երկրիդ.
Դո՛ւն վերադարձուցիր Յակոբի՝^ա գերիները,

2 Ներեցիր քու ժողովուրդիդ անօրէնութիւնը,
Ծածկեցիր անոնց բոլոր մեղքերը. (Սելա.)

3 ^բ Հեռացուցիր քու ամբողջ ցասումդ,
Կասեցուցիր քու՝ ^գ բորբոքած բարկութիւնդ՝:

4 ^դ Վերադարձո՛ւր մեզ՝, ո՛վ մեր փրկութեան Աստուածը.
Դադրեցո՛ւր քու գրգռութիւնդ՝ որ մեզի դէմ է:

5 Միթէ յաւիտեան պիտի բարկանա՞ս մեզի.
Զու բարկութիւնդ սերունդէ սերունդ պիտի երկարաձգե՞ս:

6 Միթէ մեզ պիտի չվերապրեցնե՞ս,
Որպէսզի քու ժողովուրդդ քեզմով ուրախանայ:

7 Յո՛նց տուր մեզի, ո՛վ Տէր, քու կարեկցութիւնդ.
^ե Ծնորհէ՛ մեզի քու փրկութիւնդ:

8 Պիտի լսեմ ինչ որ ^զ Տէր Աստուած պիտի խօսի,
Որովհետեւ խաղաղութեան **մասին** պիտի խօսի իր ժողովուրդին եւ իր
բարեպաշտներուն,
Եթէ անոնք անմտութեան չվերադառնան:

9 Անտարակոյս իր փրկութիւնը մօտ է իրմէ վախցողներուն,
Որպէսզի փառքը բնակի մեր երկրին մէջ:

10 Կարեկցութիւնն ու ճշմարտութիւնը իրարու հանդիպեցան,
Արդարութիւնն ու խաղաղութիւնը **զիրար** համբուրեցին:

11 Ճշմարտութիւնը երկրէ պիտի բուսնի,
Եւ արդարութիւնը երկինքէն վար պիտի նայի:

^է Եբր.՝ Եհովա

^ա Եբր.՝ գերութիւնը

^բ Եբր.՝ Հաւաքեցիր

^գ Եբր.՝ բարկութեանդ բորբոքումը

^դ Կամ՝ Վերադարձի՛ր մեզի

^ե Եբր.՝ Տո՛ւր

^զ Եբր.՝ Եհովա

- 12 Նաեւ Տէրը բարօրութիւն պիտի տայ,
Ու մեր գետինը՝ իր արգասիքը:
- 13 Արդարութիւնը անոր առջեւէն պիտի երթայ,
Եւ է՛իր քայլերը՝՝ ճամբային մէջ պիտի դնէ:

ԱՂԹԹԷ՝ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
Դաւիթի աղօթքը:

86

- Ո՛վ Տէր, դարձո՛ւր ականջդ.
Պատասխանէ՛ ինձի, քանի դժբախտ եւ աղքատ եմ.
- 2 Պահպանէ՛ իմ անձս, որովհետեւ բարեպաշտ եմ:
Ո՛վ իմ Աստուածս, դո՛ւն փրկէ քեզի վստահող ծառայ.
- 3 Ողորմէ՛ ինձի, ո՛վ Տէր,
Որովհետեւ քեզի՛ կը գոչեմ ամէն օր:
- 4 Ուրախացո՛ւր քու ծառայիդ անձը,
Քանի որ դէպի քե՛զ կը բարձրացնեմ իմ անձս, ո՛վ Տէր:
- 5 Արդարեւ դուն, ո՛վ Տէր, բարի ու ներող ես,
Եւ մեծապէս կարեկից բոլոր անոնց՝ որ քեզի կը գոչեն:
- 6 Ունկնդրէ՛ իմ աղօթքս, ո՛վ Տէր,
Ուշադի՛ր եղիր աղաչանքներուս ձայնին:
- 7 Տագնապիս օրը քեզի՛ կը գոչեմ,
Որովհետեւ դուն ինձի կը պատասխանես:
- 8 Ո՛վ Տէր, ո՛չ մէկը քեզի պէս է աստուածներուն մէջ,
Եւ քու գործերուդ նմանը չկայ:
- 9 Զու ստեղծած բոլոր ազգերդ պիտի գան
Ու երկրպագեն քու առջեւդ, ո՛վ Տէր,
Եւ քու անունդ պիտի փառաւորեն:
- 10 Արդարեւ դուն մեծ ես, սքանչելիքներ կ'ընես.
Միայն դուն Աստուած ես:
- 11 Ո՛վ Տէր, սորվեցո՛ւր ինձի քու ճամբադ,
Որպէսզի քու ճշմարտութեանդ մէջ ընթանամ.
^բՅօժարեցո՛ւր սիրտս, որպէսզի քու անունէդ վախնայ:
- 12 Ամբողջ սիրտովս քեզ պիտի ներբողեմ, ո՛վ Տէր, իմ Աստուա՛ծս,
Ու քու անունդ յաւիտեան պիտի փառաւորեմ.
- 13 Որովհետեւ քու կարեկցութիւնդ մեծ եղաւ ինձի հանդէպ,
Եւ դո՛ւն ազատեցիր իմ անձս ^գխորունկ ^դդժոխքէն:

^է Կամ՝ մեզ իր քայլերուն

^ա Եբր.՝ ըրած

^բ Եբր.՝ Միացո՛ւր

^գ Եբր.՝ ստորին

^դ Այսինքն՝ մեռած անձերու կայանէն

- 14 Ո՛վ Աստուած, հպարտները ինծի դէմ կանգնեցան,
Ու խումբ մը բռնակալներ իմ անձս փնտռեցին.
Անոնք քեզ իրենց առջեւ չդրին:
- 15 Բայց դուն, ո՛վ Տէր, գթած եւ ողորմած Աստուած ես,
Համբերատար ու առատաձեռն՝ կարեկցութեամբ եւ ճշմարտութեամբ:
- 16 Դարձի՛ր ու ողորմէ՛ ինծի.
Տո՛ւր զօրութիւնդ քու ծառայիդ,
Ու փրկէ՛ քու աղախինիդ որդին:
- 17 Բարութեան նշա՛ն մը՝ ցոյց տուր՝ ինծի,
Որպէսզի զիս ատողները տեսնեն եւ ամչնան.
Որովհետեւ դուն, ո՛վ Տէր, ինծի կ'օգնես ու զիս կը մխիթարես:

ԵՐՈՒՍԱՂԷՍԸ ՓԱՌԶԻ ՄԷՋ
Կորնթի որդիներուն սաղմոսը. երգ:

87

- Անոր հիմերը սուրբ լեռներուն վրայ են:
- 2 Տէրը Սիոնի դռները
Յակոբի բոլոր բնակարաններէն աւելի կը սիրէ:
  - 3 Փառաւոր բաներ կը պատմուին քեզի համար,
Ո՛վ Աստուծոյ քաղաքը: (Սելա:)
  - 4 ^ՄՌահաբն ու Բաբելոնը պիտի յիշատակեմ զիս ^Բճանչցողներուն մէջ՝:
Ահա՛ ^ԳՓղշտացիներուն երկիրը՝, եւ Տիրոս՝ ^ԴՔուշի հետ.
Ասիկա հոն ծնաւ:
  - 5 Սիոնի համար պիտի ըսուի.
«Այս կամ այն մարդը հոն ծնաւ»,
Եւ Ամենաբարձրը ի՛նք պիտի հաստատէ զայն:
  - 6 Երբ Տէրը ազգերը արձանագրէ, պիտի ՚ըսէ.
«Ասիկա հոն ծնաւ»: (Սելա:)
  - 7 Երգողները, նոյնպէս **ալ** ^Գսրնգահարները **պիտի ըսեն**.
«Իմ բոլոր աղբիւրներս քու մէջդ են»:

ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ԱՂԵՐՍ
Երգ. Կորնթի որդիներուն սաղմոսը. Գլխաւոր երաժիշտին. ^Մմահալաթ-լէանօթի վրայ.

---

^Ե Եբբ.՝ ըրէ
^Մ Այսինքն՝ Եգիպտոսը
^Բ Կամ՝ ճանչցողներու պէս
^Գ Եբբ.՝ Պաղեստին
^Դ Կամ՝ Եթովպիայի
^Ե Եբբ.՝ հաշուէ
^Գ Կամ՝ պարողները

88

- Ո՛վ Տէր, իմ փրկութեա՛նս Աստուածը,
Յերեկ **ու** գիշեր քու առջեւդ կ'աղաղակեմ:
- 2** Իմ աղօթքս քու առջեւդ թող ելլէ,
Դարձո՛ւր քու ականջդ իմ ^բպաղատանքիս.
- 3** Որովհետեւ իմ անձս ձախորդութիւններով ^գլեցուեցաւ,
Եւ կեանքս ^դդժոխքից ^եմօտեցաւ:
- 4** Գուրը իջնողներուն հետ սեպուեցայ.
Ոյժ չունեցող ^զմարդու մը պէս եղայ:
- 5** Մեռելներու մէջ ^էհնկած եմ՝
Գերեզմանի մէջ պառկող ^ըսպաննուածներու պէս,
Որոնք ա՛լ չես յիշեր,
Եւ ^բքու ձեռքէդ կտրուած՝ եմ:
- 6** Դուն գիս ամենէն ^զխորունկ գութին մէջ դրիր,
Խաւարին ու խորխորատին մէջ.
- 7** Քու ցասումդ ^ըծանրացաւ իմ վրաս,
Եւ բոլոր կոհակներովդ **գիս** տառապեցուցիր: (Սելա:)
- 8** Իմ ճանչուորներս ինձմէ հեռացուցիր,
Ջիս գարշելի ըրիր անոնց առջեւ.
Արգելափակուեցայ, ու չեմ կրնար դուրս ելլել:
- 9** Տառապանքէն աչքերս մարեցան.
Ամէն օր քեզի գոչեցի, ո՛վ Տէր,
Չեռքերս քեզի երկարեցի:
- 10** Միթէ մեռելներո՞ւն սքանչելիք պիտի ընես.
Միթէ ուրուականներո՞րը պիտի կանգնին ու քեզ ներբողեն: (Սելա:)

^ա Թերեւս՝ մեղմ ձայնով նուագարանի մը

^բ Եբբ.՝ ճիչիս

^գ Եբբ.՝ կշտացաւ

^դ Այսինքն՝ մեռած անձերու կայանին

^ե Եբբ.՝ հասաւ

^զ Եբբ.՝ գօրաւոր մարդու

^է Եբբ.՝ ազատ արձակուած

^ը Եբբ.՝ խոցուածներու

^բ Այսինքն՝ քեզմէ մերժուած

^զ Եբբ.՝ ստորին

^ը Եբբ.՝ դրուեցաւ

- 11 Միթէ կը պատմուի՞ քու կարեկցութիւնդ գերեզմանին մէջ, եւ քու հաւատարմութիւնդ՝ Վիհին մէջ:
- 12 Միթէ կը գիտցուի՞ն քու սքանչելիքներդ խաւարին մէջ, Ու քու արդարութիւնդ՝ մոռացումի երկրին մէջ:
- 13 Բայց ես, ո՛վ Տէր, քեզի՛ աղաղակեցի, եւ աղօթքս առտուն քու առջեւ պիտի ելլէ:
- 14 Ո՛վ Տէր, ինչո՞ւ իմ անձս կը մերժես, Ու քու երեսդ ինձմէ կը ծածկես:
- 15 Ես դժբախտ եմ, մանկութենէս ի վեր շունչս տալու մօտ եմ. Զու ահերդ կրեցի ու խռովեցայ:
- 16 Զու բորբոքումդ իմ վրայէս անցաւ, եւ քու արհաւիրքներդ զիս բնաջնջեցին.
- 17 Ամէն օր ջուրի պէս զիս պաշարեցին, Միասին զիս շրջապատեցին:
- 18 Սիրելի՛ն ու բարեկամը ինձմէ հեռացուցիր. իմ ճանչուորներս խաւարի մէջ են:

ԵՐԳ՝ ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԱԳՆԱՊԻ ԱՏԵՆ
Եզրահացի Եթանի երգը:

89

- Տէրոջ կարեկցութիւնները յաւիտեան պիտի երգեմ,
Զու հաւատարմութիւնդ իմ բերանովս սերունդէ սերունդ պիտի գիտցնեմ.
- 2 Որովհետեւ ըսի. «Կարեկցութիւնը յաւիտեանապէս պիտի կառուցանուի. Երկինքի՛ մէջ պիտի հաստատես քու հաւատարմութիւնդ»:
  - 3 «Իմ ընտրեալիս հետ ուխտ կընքեցի, իմ ծառայիս՝ Դաւիթի երդում ըրի.
  - 4 “Զու զարմդ յաւիտեանապէս պիտի հաստատեմ, եւ քու գահդ սերունդէ սերունդ պիտի կառուցանեմ□»: (Սելա:)
  - 5 Երկինքն ալ կը ներբողէ քու սքանչելիքներդ, ո՛վ Տէր, Նաեւ քու հաւատարմութիւնդ՝ սուրբերուն համախմբումին մէջ.
  - 6 Զանի որ երկինքի մէջ ո՞վ Տէրոջ կը բաղդատուի, Ու ^ահզօրներու որդիներուն մէջ ո՞վ Տէրոջ կը նմանի:
  - 7 Աստուած յոյժ զարհուրելի է սուրբերուն խորհրդածողովին մէջ, եւ ահեղ է բոլոր շուրջը եղողներուն մէջ:
  - 8 Ո՛վ Տէր, զօրքերո՛ւ Աստուած, ո՞վ քեզի պէս հզօր Տէր է. Զու հաւատարմութիւնդ շուրջդ է:
  - 9 Դո՛ւն կը ^բտիրապետես ծովուն ամբարտաւանութեան վրայ. Երբ անոր ալիքները բարձրանան, դո՛ւն կը հանդարտեցնես զանոնք:
  - 10 Դո՛ւն ճգմեցիր ^գՌահաբը՝ ^դսպաննուածի պէս.

¹ Երբ.՝ ապադոցին, **այսինքն՝** կորուստին

^ա Կամ՝ Աստուծոյ

^բ Երբ.՝ տիրես

^գ Այսինքն՝ Եգիպտոսը

ՍԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒԻ ԳԻՐՔԸ

Քու գորեղ բազուկովդ ցրուեցիր թշնամիներդ:

- 11 Զո՛ւկդ է երկինքը, քո՛ւկդ է երկիրը.
Դո՛ւն հիմնեցիր երկրագունդը եւ անոր լիութիւնը:
- 12 Հիւսիսն ու հարաւը դո՛ւն ստեղծեցիր.
Թաբորն ու Հերմոնը քու անունովդ կը ցնծան:
- 13 Դուն գորաւոր բազուկ ունիս.
Քու ձեռքդ ուժեղ է, աջ ձեռքդ բարձրացած է:
- 14 Արդարութիւնն ու իրաւունքը քու գահիդ խարիսխն են,
Կարեկցութիւնն ու ճշմարտութիւնը քու երեսիդ առջեւէն կ'երթան:
- 15 Երանի՛ այն ժողովուրդին՝ որ կը ճանչնայ **ուրախութեան** գոչիւնը.
Անոնք քու երեսիդ լոյսով պիտի քալեն, ո՛վ Տէր:
- 16 Քու անունովդ ամէն օր պիտի խայտան,
Եւ քու արդարութեամբդ պիտի բարձրանան:
- 17 Արդարեւ դո՛ւն ես անոնց զօրութեան պարծանքը,
Քու բարեհաճութեամբդ պիտի բարձրանայ մեր եղջիրը.
- 18 Որովհետեւ մեր վահանը ^ԵՏէրն է,
Ու մեր թագաւորը Իսրայէլի ^ՊՍուրբն է:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԽՈՍՏՈՒՄԸ ԴԱԻԻԹԻ

- 19 Այն ատեն տեսիլքով խօսեցար քու ^Կսուրբիդ հետ,
Եւ ըսիր. «Օգնութիւն դրի զօրաւորին վրայ,
Ժողովուրդէն ընտրուածը բարձրացուցի:
- 20 Իմ ծառաս՝ Դաւիթը գտայ,
Իմ սուրբ իւղովս օծեցի զայն.
- 21 Իմ ձեռքս պիտի հաստատէ զայն,
Եւ իմ բազուկս պիտի զօրացնէ զայն:
- 22 Թշնամիսն ^Ըզայն պիտի չհարստահարէ՛»,
Անհրաւութեան որդին զայն պիտի չտառապեցնէ:
- 23 Անոր հակառակորդները իր առջեւ պիտի ջախջախեմ,
Զայն ատողները պիտի հարուածեմ:
- 24 Իմ հաւատարմութիւնս ու կարեկցութիւնս անոր հետ պիտի ըլլան,
Եւ անոր եղջիրը իմ անունովս պիտի բարձրանայ:
- 25 Ծովը պիտի դնեմ անոր ձեռքին տակ,
Ու գետերը՝ անոր աջ ձեռքին տակ:
- 26 Ան զիս պիտի կոչէ. «Թ՛իմ Հա՛յրս,

---

^Դ Եբբ.՝ խոցուածի

^Ե Կամ՝ Տէրոջն

^Պ Կամ՝ Սուրբինն

^Կ Եբբ.՝ բարեպաշտիդ

^Ը Եբբ.՝ իրմէ վաշխ պիտի չառնէ

Իմ Աստուա՛ծս, եւ իմ փրկութեանս Վէ՛մը□:

- 27 Ես ալ զայն անդրանիկ պիտի ընեմ,
Երկրի թագաւորներուն ամենէն բարձրը:
- 28 Իմ կարեկցութիւնս յաւիտեան պիտի պահեմ անոր հանդէպ,
Եւ ուխտս հաստատ պիտի ըլլայ անոր հետ:
- 29 Անոր զարմը յաւերժ պիտի ^ժհաստատեմ,
Ու անոր գահը երկինքի օրերուն չափ **պիտի տեւէ:**
- 30 Եթէ անոր որդիները իմ Օրէնքս լքեն
Եւ կանոններովս չընթանան,
31 Եթէ իմ կանոններս դրժեն
Ու պատուիրաններս չպահեն,
32 Ես ալ անոնց յանցանքը գաւազանով պիտի ^հպատժեմ,
Եւ անոնց անօրէնութիւնը՝ հարուածներով:
- 33 Բայց իմ կարեկցութիւնս անկէ պիտի չկտրեմ,
Ու հաւատարմութիւնս պիտի չժխտեմ.
- 34 Իմ ուխտս պիտի չդրժեմ,
Շրթունքէս ելածը պիտի չփոխեմ:
- 35 Մէկ անգամ երդում ըրի իմ սրբութեամբս,
Թէ պիտի չստեմ Դաւիթի:
- 36 Անոր զարմը յաւիտեանական պիտի ըլլայ,
Եւ իմ առջեւ անոր գահը՝ արեւին պէս.
- 37 Յաւիտեան պիտի հաստատուի՝ լուսինին պէս,
Երկինքի մէջ հաւատարիմ վկայի **պէս**»: (Սելա:)

ՈՂԲ՝ ԹԱԳԱԽՈՐԻՆ ՊԱՐՏՈՒԹԵԱՆ ՎՐԱՅ

- 38 Բայց դուն մերժեցիր եւ անարգեցիր քու օծեալդ,
Անոր դէմ սրդողեցար:
- 39 Զու ծառայիդ ուխտը ուրացար,
Անոր ^Լթագը աղարտեցիր՝ գետին **նետելով զայն:**
- 40 Անոր բոլոր ցանկապատերը ^Խքանդեցիր,
Անոր ^Ցամրոցները աւերակի վերածեցիր՝:
- 41 Բոլոր ճամբայէն անցնողները կողոպտեցին զայն,
Նախատինք եղաւ իր դրացիներուն:
- 42 Անոր հակառակորդներուն աջ ձեռքը բարձրացուցիր,

---

^բ Եբբ.՝ Դո՛ւն՝ իմ Հայրս

^ժ Եբբ.՝ դնեմ

^հ Եբբ.՝ հատուցանեմ

^Լ Եբբ.՝ պսակը

^Խ Եբբ.՝ պատռեցիր

^Ց Եբբ.՝ ամրոցներուն կործանում դրիր

Անոր բոլոր թշնամիները ուրախացուցիր:

- 43 Նաեւ անոր սուրին բերանը **հիրեն դէմ** դարձուցիր⁴,
Ու պատերազմի մէջ **հիրեն** նեցուկ չեղար⁵:
- 44 Անոր վայելչութիւնը դադրեցուցիր,
Եւ իր գահը գետին նետեցիր.
- 45 Անոր երիտասարդութեան օրերը կարճեցուցիր,
Զայն ամօթով ծածկեցիր: (Սելա:)

ԱՂՕԹԷ՝ ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

- 46 Մինչեւ ե՞րբ, ո՛վ Տէր.
Ընդմիջտ պիտի պահուըտի՞ս,
Եւ քու ցասումդ կրակի պէս պիտի վառի՞:
- 47 Յիշէ՛ իմ կեանքիս տեւողութիւնը.
Միթէ ունայնութեա՞ն համար ստեղծեցիր մարդոց բոլոր որդիները:
- 48 Ո՞վ է այն ձմարդը՝ որ կ'ապրի ու մահ պիտի չտեսնէ,
Եւ իր անձը ⁷դժոխքին ձեռքէն պիտի փրկէ: (Սելա:)
- 49 Ո՛վ Տէր, ո՞ւր եմ քու նախկին կարեկցութիւններդ,
Ռրոնք երդում ըրիր Դաւիթի՝ քու հաւատարմութեամբդ:
- 50 Ո՛վ Տէր, յիշէ՛ քու ծառաներուդ նախատինքը,
Ռր իմ ծոցիս մէջ կը կրեմ բոլոր մեծ ազգերէն.
- 51 Անո՛վ քու թշնամիներդ՝ ⁶անարգեցին, ո՛վ Տէր,
Անո՛վ անարգեցին քու օծեալիդ ⁵քայլերը:
- 52 Օրհնեա՛լ ըլլայ Տէրը յաւիտեան: Ամէն ու ամէն:

ԱՍՏՈՒԱԾ ԵՒ ՄԱՐԴԸ

Աստուծոյ մարդուն՝ Մովսէսի աղօթքը:

90

- Ո՛վ Տէր, դուն մեզի ³պատսպարան եղար սերունդէ սերունդ:
- 2 Լեռներուն ծնելէն առաջ՝
Երկրին ու երկրագունդին ²ստեղծուելէն առաջ՝

⁴ **Կամ՝** նահանջել տուիր

⁵ **Եբր.**՝ զինք չկանգնեցուցիր

⁶ **Եբր.**՝ գօրաւոր մարդը

⁷ **Այսինքն՝** մեռած անձերու կայանին

⁸ **Եբր.**՝ նախատեցին

⁵ **Եբր.**՝ հետքերը

³ **Եբր.**՝ բնակավայր

² **Եբր.**՝ երկնուելէն

«Դարէ դար» դուն Աստուած ես:

- 3 Դուն մարդը ⁷փոշիի կը վերածես»,
Եւ կ'ըսես. «Վերադարձէ՛ք, մարդոց որդիներ»:
- 4 Արդարեւ հազար տարին քու առջեւ երէկուան պէս է՝ որ անցաւ,
Կամ գիշերուան պահու մը պէս:
- 5 ⁶Կ'ընկղմես ⁹զանոնք, ⁵երագի պէս կ'ըլլան,
Առտուն ²աճող խոտին պէս կ'ըլլան.
- 6 Առտուն կը բուսնի ու կ'աճի,
Իրիկունը կը կտրուի եւ կը չորնայ:
- 7 Արդարեւ քու բարկութենէդ կը ⁸հիւծինք,
Քու ցասումէդ կը շփոթինք:
- 8 Մեր անօրէնութիւնները քու առջեւ դրիր,
Ու մեր թաքուն **մեղքերը՝** քու երեսիդ ⁹լոյսին մէջ:
- 9 Արդարեւ մեր բոլոր օրերը քու ցասումովդ կ'անցնին,
Մեր տարիները ¹⁰ցնորքի մը պէս կ'աւարտին:
- 10 Մեր ¹¹կեանքին տարիները եօթանասուն՝ են.
Եթէ զօրութեամբ ութսուն ալ ըլլան,
Տակաւին անոնց հպարտանքը տաժանք եւ ունայնութիւն է,
Որովհետեւ ¹²անոնք շուտով կ'անցնին՝, ու մենք կը թռչինք:
- 11 Ո՞վ գիտէ քու բարկութեանդ զօրութիւնը
Ու քու ցասումդ՝ վախիդ համեմատ:
- 12 Այնպէս սորվեցուր մեզի մեր օրերը համրել,
Որ սիրտի իմաստութիւն ¹³ստանանք:
- 13 Վերադարձի՛ր, ո՛վ Տէր, մինչեւ ե՞րբ.
Արգահատէ՛ քու ծառաներուդ:

---

⁹ **Եբր.**՝ Յաւիտենականութենէ յաւիտենականութիւն

⁷ **Եբր.**՝ ճգմուելու կը վերադարձնես

⁶ **Կամ**՝ Կ'ողողես

⁹ **Այսինքն՝** այդ հազար տարիները

⁵ **Եբր.**՝ քունի

² **Եբր.**՝ վերանորոգուող

⁸ **Եբր.**՝ սպառինք

⁹ **Եբր.**՝ լուսաւորութեան

¹⁰ **Կամ**՝ հառաչանքի

¹¹ **Եբր.**՝ տարիներուն օրերը եօթանասուն տարի

¹² **Եբր.**՝ ան շուտով կը կտրուի

¹³ **Եբր.**՝ մտցնենք

- 14 Առտուն կանուխ կշտացո՛ւր մեզ քու կարեկցութեամբդ,
Որպէսզի ցնծանք եւ ուրախանանք մեր բոլոր օրերուն մէջ:
- 15 Ուրախացո՛ւր մեզ այն օրերուն չափով՝ որ տառապեցուցիր.
Այն տարիներուն չափով՝ որ ձախորդութիւն տեսանք:
- 16 Զու գործդ թող երեւնայ քու ծառաներուդ,
Եւ քու փառաւորութիւնդ՝ անոնց որդիներուն:
- 17 Տէրոջ՝ մեր Աստուծոյն՝ Վայելչութիւնը մեր վրայ թող ըլլայ:
Մեր ձեռքերուն գործը հաստատէ՛ մեր վրայ.
Մեր ձեռքերուն գործը հաստատէ՛:

ԱՍՏՈՒԱԾ՝ ՄԵՐ ՊԱՇՏՊԱՆԸ

91

- Ամենաբարձրին ծածկոյթին տակ բնակողը՝
Ամենակարողին հովանիին տակ պիտի՝ ^ահանգչի:
- 2 Տէրոջ համար պիտի ըսեմ. «Իմ ապաւէնս ու բերդս է,
Իմ Աստուածս՝ որուն կը վստահիմ»:
- 3 Արդարեւ ա՛ն քեզ պիտի ազատէ թռչնորսին վարմէն,
Աղետալի ժանտախտէն.
- 4 Իր փետուրներով քեզ պիտի ծածկէ,
Եւ իր թելերուն տակ պիտի ^բապաստանիս.
Անոր ճշմարտութիւնը քու ասպարդ ու վահանդ պիտի ըլլայ:
- 5 Պիտի չվախնաս գիշերուան երկիւղէն,
Ո՛չ ալ ցերեկը թռչող նետէն,
- 6 Մութին մէջ շրջող ժանտախտէն,
Կամ կէսօրին բնաջնջող ակերումէն:
- 7 Եթէ հազար հոգի քու քովէդ իյնան,
Ու տասը հազար՝ քու աջ կողմէդ,
Հարուածը քեզի պիտի չմօտենայ.
- 8 Միայն աչքերովդ պիտի նայիս,
Եւ ամբարիշտներուն հատուցումը տեսնես:
- 9 Զանի դուն Տէրը՝ իմ Ապաւէնս,
Ամենաբարձրը՝ քեզի ^գպատսպարան ըրիր,
- 10 Ո՛չ մէկ չարիք պիտի հասնի քեզի,
Ո՛չ ալ հարուած մը պիտի մօտենայ վրանիդ:
- 11 Արդարեւ իր հրեշտակներուն պիտի պատուիրէ քու մասիդ,
Որ բոլոր ճամբաներուդ մէջ պահպանեն քեզ.
- 12 Իրենց ձեռքերուն վրայ պիտի կրեն քեզ,
Որ ոտքդ քարի մը չզարնես.

⁴ Եբբ.՝ ախորժութիւնը

^ա Եբբ.՝ գիշերէ

^բ Եբբ.՝ ապաւինիս

^գ Եբբ.՝ բնակավայր

- 13 ⁷Մոնչող առիւծի՝ եւ քարբի վրայ պիտի քալես,
Առիւծի կորիւնն ու վիշապը պիտի կոխկռտես:
- 14 Զանի զիս կը հաւնի՝
Զինք պիտի ազատեմ.
Զինք պիտի պաշտպանեմ,
Որովհետեւ իմ անունս գիտցաւ:
- 15 Ինծի պիտի գոչէ, եւ իրեն պիտի պատասխանեմ.
Իրեն հետ պիտի ըլլամ տագնապի մէջ.
Զինք պիտի ազատեմ ու պատուեմ:
- 16 Երկար օրերով զինք պիտի կշտացնեմ,
Եւ իմ փրկութիւնս իրեն ցոյց պիտի տամ:

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ
Սաղմոս. Շաբաթ օրուան համար երգ:

92

- Բարի է շնորհակալ ըլլալ Տէրոջմէն,
Ու սաղմոս ըսել քու անունիդ, ո՛վ Ամենաբարձր.
- 2 Առտունները քու կարեկցութիւնդ հռչակել,
Եւ գիշերները՝ քու հաւատարմութիւնդ,
- 3 Տասը լար ունեցող նուագարանով ու տաւիղով,
Եւ քնարի ^աձայնով:
- 4 Արդարեւ դուն, ո՛վ Տէր, քու արարքներովդ զիս ուրախացուցիր.
Քու ձեռքերուդ գործերով պիտի ցնծամ:
- 5 Ո՛վ Տէր, ի՛նչ մեծ են քու գործերդ.
Յոյժ խորունկ են քու մտածումներդ:
- 6 Անխելք մարդը ասիկա չի գիտեր,
Եւ անմիտը չի հասկնար:
- 7 Թէեւ ամբարիշտները ^բխոտի պէս ^գբուսնին,
Ու բոլոր անօրէնութիւն գործողները ^դծաղկին,
Յաւերժ պիտի բնաջնջուին.
- 8 Բայց դուն, ո՛վ Տէր, յաւիտեան բարձր ես:
- 9 Արդարեւ ահա՛ քու թշնամիներդ, ո՛վ Տէր,
Ահա՛ քու թշնամիներդ պիտի կորսուին,
Բոլոր անօրէնութիւն գործողները պիտի ցրուին,
- 10 Բայց իմ եղջիւրս ^եգոմէշի եղջիւրին պէս պիտի բարձրացնես.

⁷ Կամ՝ Վագրի

^ա Եբր.՝ հիկկայոնով, այսինքն՝ մտածութեան երգով

^բ Եբր.՝ բոյսի

^գ Եբր.՝ ծաղկին

^դ Եբր.՝ բուսնին

^ե Կամ՝ միեղջերուի

Ես չթարմ իւղով պիտի օծուիմ:

- 11 Աչքերս ^Էոսոխներուս կորուստը պիտի տեսնեն,
Եւ ականջներս ինծի դէմ կանգնող չարագործներուն կրած պատիժը պիտի լսեն:
- 12 Արդարը արմաւենիի պէս պիտի ծաղկի,
Լիբանանի մայրիի պէս պիտի մեծնայ:
- 13 Տէրոջ տան մէջ տնկուածները՝
Մեր Աստուծոյն գաւիթներուն մէջ պիտի ծաղկին:
- 14 Ալեւորութեան մէջ ալ պտուղ պիտի արտադրեն,
Պարարտ ու կանաչ պիտի մնան,
- 15 Որպէսզի հռչակեն թէ Տէրը ուղիղ է.
Ան իմ Վէմս է, եւ անհրաւութիւն չկայ անոր քով:

ԱՍՏՈՒԱԾ՝ ԹԱԳԱԻՈՐԸ

93

Տէրը կը թագաւորէ, մեծափառութիւն հագած է.
Տէրը զօրութեամբ ծածկուած ու գօտեւորուած է.
Ուստի երկրագունդը հաստատուն է, չ'երերար:

- 2 Զու գահդ վաղուց հաստատ է.
Դուն յաւիտենական ես:
- 3 Գետերը բարձրացուցին, ո՛վ Տէր,
Գետերը բարձրացուցին իրենց ձայնը.
Գետերը կը բարձրացնեն իրենց շառաչիւնը:
- 4 Յորդառատ ջուրերու աղմուկէն ու ծովու ՝զօրաւոր կոհակներէն
Աւելի զօրաւոր է Տէրը՝ բարձր վայրից մէջ:
- 5 Զու վկայութիւններդ յոյժ վստահելի են.
Ո՛վ Տէր, սրբութիւնը քու տանդ կը վայլէ Բընդմիշտ:

ԱՍՏՈՒԱԾ՝ ԲՈԼՈՐԻՆ ԴԱՏԱԻՈՐԸ

94

Ո՛վ Տէր, ՝վրէժխնդի՛ր Աստուած,
Ո՛վ վրէժխնդի՛ր Աստուած, Բյայտնուէ՛:

- 2 Բարձրացի՛ր, ո՛վ երկրի Դատաւոր.
Փոխարէ՛ն հատուցանէ ամբարտաւաններուն:
- 3 Մինչեւ ե՞րբ ամբարիշտները, ո՛վ Տէր,

- ^Գ Եբբ.՝ կանաչ
- ^Է Եբբ.՝ դիտողներուս
- ^Մ Եբբ.՝ հոյակապ
- ^Բ Եբբ.՝ երկար օրեր
- ^Ս Եբբ.՝ վրէժխնդրութեան
- ^Բ Եբբ.՝ փայլէ՛

ՍԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐԸԸ

Մինչեւ ե՞րբ ամբարիշտները պիտի հրճուին.

4 Մինչեւ ե՞րբ պիտի բարբանջեն, անպատկառութեամբ պիտի խօսին, Ու պիտի Գպարծենան՝ բոլոր անօրէնութիւն գործողները:

5 Ո՛վ Տէր, անոնք քու ժողովուրդդ կը ճգմեն, Եւ քու ժառանգութիւնդ կը տառապեցնեն.

6 Այրին ու գաղթականը կը սպաննեն, Որբերը կը մեռցնեն

7 Եւ կ'ըսեն. «Տէրը չի տեսներ, Յակոբի Աստուածը Դուշարդութիւն չի դարձներ»»:

8 Հասկցէ՛ք, ո՛վ ժողովուրդին անխելքները. Ու դո՛ւք, ո՛վ անմիտներ, ե՞րբ ուշիմ պիտի ըլլաք:

9 Միթէ ականջը տնկողը չի՞ լսեր, Աչքը ձեւակերպողը չի՞ տեսներ:

10 Միթէ ազգերը խրատողը չի՞ յանդիմաներ. Միթէ մարդուն գիտութիւն սորվեցնողը չի՞ գիտեր:

11 Տէրը գիտէ մարդոց մտածումները, Որոնք ունայնութիւն են:

12 Երանի՛ այն Եմարդուն՝ որ դուն կը խրատես, ո՛վ Տէր, Եւ քու Օրէնքդ անոր կը սորվեցնես,

13 Որպէսզի ձախորդ օրերուն մէջ զինք հանդարտեցնես, Մինչեւ որ ամբարիշտին համար փոս փորուի:

14 Արդարեւ Տէրը իր ժողովուրդը երեսէ պիտի չձգէ, Եւ իր ժառանգութիւնը պիտի չլքէ.

15 Հապա դատաստանը արդարութեամբ պիտի կիրարկուի՞, Ու բոլոր սիրտով ուղիղները անոր պիտի հետեւին:

16 Ո՞վ Էդատս պիտի պաշտպանէ՞՝ չարագործներուն դէմ, Ո՞վ Էինծի նեցուկ պիտի ըլլայ՞՝ անօրէնութիւն գործողներուն դէմ:

17 Եթէ Տէրը օգնականս չըլլար, Զիչ պիտի մնար որ անձս լռութեան տեղը բնակէր:

18 Երբ կ'ըսէի. «Իմ ոտքս կը սահի», Զու կարեկցութիւնդ, ո՛վ Տէր, զիս կը կազդուրէր.

19 Մինչ Բհոգերս կը շատնային իմ ներսս՝ Զու մխիթարութիւններդ իմ անձս կը հաճոյացնէին:

20 Միթէ քեզի հետ ընկերակցա՞ծ է եղեռնագործութեան գահը,

⁴ Եբբ.՝ խօսին

⁵ Եբբ.՝ չի նկատեր

⁶ Եբբ.՝ գօրաւոր մարդուն

⁷ Եբբ.՝ արդարութեան պիտի վերադառնայ

⁸ Եբբ.՝ ինծի համար պիտի կանգնի

⁹ Եբբ.՝ ինծի համար պիտի կայնի

¹⁰ Եբբ.՝ գաղափարներս

Որ ժկանոնին դէմ՝ անհրաւութիւն կը իծրագրէ:

- 21 Արդարին անձին դէմ կը խմբաւորուին,
Եւ անմեղ արիւնը կը դատապարտեն:
- 22 Բայց Տէրը իմ միջնաբերդս է,
Ու իմ Աստուածս՝ ապաւինութեանս վէմը:
- 23 Անոնց անօրէնութիւնը իրենց պիտի վերադարձնէ,
Ու զանոնք իրենց չարութեամբ պիտի բնաջնջէ.
Տէրը՝ մեր Աստուածը՝ զանոնք պիտի բնաջնջէ:

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ

95

Եկէ՛ք ցնծանք Տէրոջ առջեւ,

Ուրախութեամբ գոչենք մեր փրկութեան Վէմին:

- 2 Շնորհակալութեամբ անոր՝ առջեւ գանք,
Սաղմոսներով գոչենք անոր:
- 3 Արդարեւ Տէրը մեծ Աստուած է,
Մեծ Թագաւոր է՝ բոլոր աստուածներէն գերազանց:
- 4 Անոր ձեռքին մէջ են երկրի խորունկ տեղերը,
Եւ անորն են լեռներուն ^բգագաթները:
- 5 Ի՛րն է ծովը, ի՛նք ^գստեղծեց զայն.
Ի՛ր ձեռքերը ձեւակերպեցին ցամաքը:
- 6 Եկէ՛ք, երկրպագե՛նք եւ ծռի՛նք,
Ծնրադրե՛նք մեզ ^դստեղծող Տէրոջ առջեւ.
- 7 Որովհետեւ ի՛նք է մեր Աստուածը,
Ու մենք անոր արօտին ժողովուրդը եւ անոր ձեռքին **առաջնորդած** ոչխարներն ենք:
Այսօր, եթէ պիտի լսէք անոր ձայնը,
- 8 Մի՛ խստացնէք ձեր սիրտերը՝ ինչպէս Մերիպայի մէջ,
Փորձութեան օրուան պէս՝ անապատին մէջ,
- 9 Ուր ձեր հայրերը փորձեցին զիս,
Զննեցին զիս ու տեսան իմ գործերս:
- 10 Զառասուն տարի զգուեցայ **այս** սերունդէն,
Եւ ըսի. «Անոնք սիրտով մոլորած ժողովուրդ մըն են,
Իմ ճամբաներս չգիտցան»:
- 11 Ուստի իմ բարկութեանս մէջ երդում ըրի.
«Անոնք իմ հանգստավայրս պիտի չմտնեն»:

^ժ Կամ՝ իր դրած կանոնով

^ի Եբր.՝ ձեւակերպէ

^ա Եբր.՝ երեսին առջեւ

^բ Կամ՝ փառքը

^գ Եբր.՝ ըրաւ

^դ Եբր.՝ շինող

96

- Նո՛ր երգ երգեցէք Տէրոջ,
- Երգեցէ՛ք Տէրոջ, **դուք** բոլորդ՝ երկրի՛ բնակիչներ:
- 2 Երգեցէ՛ք Տէրոջ, օրհնաբանեցէ՛ք անոր անունը,
Աւետեցէ՛ք անոր փրկութիւնը օրէ օր:
- 3 Պատմեցէ՛ք անոր փառքը՝ ^ահեթանոսներուն մէջ,
Եւ անոր սքանչելիքները՝ բոլոր ժողովուրդներուն մէջ,
- 4 Զանի որ Տէրը մեծ է, ու յոյժ գովելի.
Ան ահեղ է, **եւ** բոլոր աստուածներէն գերազանց,
- 5 Որովհետեւ ժողովուրդներուն բոլոր աստուածները՝ ^բկուռքեր են,
Բայց Եհովա՛ն ^գստեղծեց երկինքը:
- 6 Փառաւորութիւն ու վայելչութիւն կան անոր առջեւ,
Զօրութիւն եւ շքեղութիւն՝ անոր սրբարանին մէջ:
- 7 Տէրո՛ջ տուէք, **ո՛վ** ժողովուրդներու գերդաստաններ,
Տէրո՛ջ տուէք փառք ու զօրութիւն:
- 8 Տէրո՛ջ տուէք իր անունին փառքը.
Ընծա՛յ բերէք եւ մտէ՛ք անոր գաւիթները:
- 9 Տէրո՛ջ երկրպագեցէք ^դսուրբ զարդարանքով՝.
Սարսափեցէ՛ք անոր առջեւ, **դուք** բոլորդ՝ երկրի՛ բնակիչներ:
- 10 Հեթանոսներուն մէջ ըսէ՛ք. «Տէ՛րը կը թագաւորէ.
Ուստի երկրագունդը հաստատուն է, չ՛երերար:
Ան ուղղամտութեամբ պիտի դատէ ժողովուրդները»:
- 11 Երկինքը թող ուրախանայ, ու երկիրը խայտայ.
Ծովը եւ գայն լեցնողները թող ^եգոռան,
- 12 Դաշտն ու բոլոր անոր մէջ եղողները թող հրճուին.
Այն աստե՛ն անտառին բոլոր ծառերը պիտի ցնծան
- 13 Տէրոջ առջեւ, որովհետեւ կու գայ,
Որովհետեւ կու գայ երկիրը դատելու.
Ան պիտի դատէ երկրագունդը արդարութեամբ,
Եւ ժողովուրդները՝ իր ^զհաւատարմութեամբ:

^ա Կամ՝ ազգերուն

^բ Եբր.՝ չաստուածներ

^գ Եբր.՝ ըրաւ

^դ Կամ՝ սրբութեան վայելչութեամբ

^ե Եբր.՝ որոտան

^զ Այսինքն՝ ուղղամտութեամբ

97

- Տէրը կը թագաւորէ, երկիրը թող խայտայ.
- Շատ կղզիներ թող ուրախանան:
- 2 Անոր շուրջ ամպ եւ մառախուղ կան,
Արդարութիւնն ու իրաւունքը անոր գահին խարխսխն են:
- 3 Անոր առջեւէն կրակ կ'երթայ
Եւ անոր շրջակայ հակառակորդները կը բոցավառէ:
- 4 Անոր փայլակները երկրագունդը կը լուսաւորեն.
Երկիրը կը տեսնէ ու կը սարսափի:
- 5 Լեռները մեղրամոմի պէս կը հալին Եհովայի ներկայութենէն,
Ամբողջ երկրի Տէրոջ ներկայութենէն:
- 6 Երկինքը կը հռչակէ անոր արդարութիւնը,
Եւ բոլոր ժողովուրդները կը տեսնեն անոր փառքը:
- 7 Թող ամչնան բոլոր անոնք՝ որ «կուռքեր կը պաշտեն,
Որ չաստուածներով կը պարծենան.
Ո՛վ բոլոր ^բաստուածներ, երկրպագեցէ՛ք անոր:
- 8 Սիոն լսեց եւ ուրախացաւ,
Յուդայի ^գաղջիկները խայտացին
Քու դատավճիռներուդ պատճառով, ո՛վ Տէր:
- 9 Արդարեւ դո՛ւն, ո՛վ Տէր, Ամենաբարձր ես ամբողջ երկրի վրայ.
Շատ բարձրացար՝ բոլոր աստուածները գերազանցելով:
- 10 Ո՛վ Տէրը սիրողներ, ատեցէ՛ք չարութիւնը:
Ան իր բարեպաշտներուն անձերը կը պահպանէ,
Ջանոնք կ'ազատէ ամբարիշտներուն ձեռքէն:
- 11 Արդարին համար լոյս ^դծագեցաւ,
Ու սիրտով ուղիղներուն համար՝ ուրախութիւն:
- 12 Տէրոջմո՛վ ուրախացէք, ո՛վ արդարներ,
Շնորհակա՛լ եղէք՝ անոր սրբութիւնը յիշելով:

ԱՍՏՈՒԱԾ՝ ԱԾԽԱՐՇԻ ԻԾԽԱՆԸ
Սաղմոս

98

Նո՛ր երգ երգեցէք Տէրոջ,
Որովհետեւ սքանչելիքներ ըրաւ.
Իր աջ ձեռքն ու սուրբ բազուկը
«Իրեն յաղթութիւն տուին»:

- ^ա Եբր.՝ քանդակուած պատկերներ
- ^բ Կամ՝ հրեշտակներ
- ^գ Կամ՝ գիւղերը
- ^դ Եբր.՝ սերմանուեցաւ
- ^ա Եբր.՝ Ջինք ազատեցին

- 2 Տէրը գիտցուց իր փրկութիւնը,
Հեթանոսներուն առջեւ յայտնեց իր արդարութիւնը:
- 3 Յիշեց իր կարեկցութիւնն ու հաւատարմութիւնը
Իսրայէլի տան հանդէպ.
Երկրի բոլոր ծայրերը
Մեր Աստուծոյն փրկութիւնը տեսան:
- 4 Ուրախութեամբ գոչեցէք Տէրոջ, **դուք** բոլորդ՝ երկրի՝ բնակիչներ.
Յնծութեամբ պոռթկացէք եւ սաղմո՛ս ըսէք:
- 5 Սաղմո՛ս երգեցէք Տէրոջ՝ քնարով,
Քնարով ու նուագի ձայնով.
- 6 Փողերով եւ շեփորի ձայնով
Գոչեցէ՛ք Տէրոջ՝ Թագաւորին առջեւ:
- 7 Թող ^բգոռան ծովն ու զայն լեցնողները,
Երկրագունդը եւ անոր բնակիչները:
- 8 Գետերը թող ծափ գարնեն,
Ու լեռները միասին թող հրճուին
- 9 Տէրոջ առջեւ, որովհետեւ կու գայ երկիրը դատելու.
Ան պիտի դատէ երկրագունդը արդարութեամբ,
Եւ ժողովուրդները՝ ուղղամտութեամբ:

ԱՍՏՈՒԱԾ՝ ԳԵՐԱԳՈՅՆ ԹԱԳԱԻՈՐԸ

99

Տէրը կը թագաւորէ, ժողովուրդները թող սասանին.
Ինք քերովբէներուն վրայ կը բազմի, երկիրը թող շարժի:

- 2 Տէրը մեծ է Սիոնի մէջ,
Ու բարձրացած է բոլոր ժողովուրդներէն վեր:
- 3 Թող ներբողեն քու մեծ եւ ահաւոր անունդ.
Ան սուրբ է:
- 4 ^աԹագաւորին գօրութիւնը՝ իրաւունքը սիրելն է՝.
Ուղղամտութիւն հաստատեցիր,
Իրաւունք եւ արդարութիւն կիրարկեցիր Յակոբի մէջ:
- 5 Բարձրացուցէ՛ք Տէրը, մեր Աստուածը.
Երկրպագեցէ՛ք անոր ոտքերուն պատուանդանին.
Ան սուրբ է:
- 6 Մովսէս եւ Ահարոն՝ անոր քահանաներուն մէջ,
Ու Սամուէլ՝ անոր անունը կանչողներուն մէջ
Տէրոջ կը գոչէին,
Եւ ան կը պատասխանէր իրենց:
- 7 Ամպի սիւնի մէջէն խօսեցաւ իրենց հետ.
Իրենք **ալ** պահեցին անոր վկայութիւնները,
Եւ այն կանոնը՝ **որ** իրենց տուաւ:
- 8 Ո՛վ Տէր, մեր Աստուածը, դուն իրենց պատասխանեցիր.

^բ Եբբ.՝ որոտան

^ա Կամ՝ Դո՛ւն, ո՛վ իրաւասէր գօրաւոր Թագաւոր

Իրենց ներող Աստուած եղար,
Թէպէտ վրէժ կ'առնէիր իրենց արարքներէն:

- 9 Բարձրացուցէ՛ք Տէրը, մեր Աստուածը,
Ու երկրպագեցէ՛ք անոր սուրբ լերան վրայ.
Որովհետեւ Տէրը, մեր Աստուածը, սուրբ է:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ
Շնորհակալութեան սաղմոս:

100

Յնծութեամբ գոչեցէք Տէրոջ, դուք բոլորդ՝ երկրի՝ **բնակիչներ:**

- 2 Պաշտեցէ՛ք Տէրը ուրախութեամբ.
Ներկայացէ՛ք անոր ցնծութեամբ:
- 3 Գիտցէ՛ք թէ Եհովա՛ն է **միակ** Աստուածը.
Ա՛ն «ստեղծեց մեզ, եւ բո՛չ թէ մենք».
Մենք անոր ժողովուրդն ու անոր արօտին ոչխարներն ենք:
- 4 Մտէ՛ք անոր դռները շնորհակալութեամբ,
Եւ անոր գաւիթները՝ գովաբանութեամբ.
Շնորհակա՛լ եղէք անկէ, օրհնաբանեցէ՛ք անոր անունը.
- 5 Որովհետեւ Տէրը բարի է,
Անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է,
Ու անոր հաւատարմութիւնը՝ սերունդէ սերունդ:

ԹԱԳԱԻՈՐԻ ՄԸ ԽՈՍՏՈՒՄԸ
Դաւիթի սաղմոսը:

101

Կարեկցութիւնն ու իրաւունքը պիտի երգեմ.
Ո՛վ Տէր, քեզի սաղմոս պիտի ըսեմ:

- 2 Ուշիմութեամբ պիտի **վարուիմ** անթերի ճամբային մէջ.
Ե՞րբ ինծի պիտի գաս:
Իմ տանս մէջ սիրտիս պարկեշտութեամբ պիտի ընթանամ:
- 3 Աչքերուս առջեւ «անօրէն բան պիտի չդնեմ.
Մոլորածներուն վարմունքը կ'ատեմ,
Ան ինծի թող չփակչի:
- 4 Ծուռ սիրտը թող հեռանայ ինձմէ.
Չարը պիտի չճանչնամ:
- 5 Ան որ ծածկաբար կը բամբասէ իր ընկերին դէմ՝ պիտի բնաջնջեմ.
Ան որ խրոխտ աչքեր եւ հպարտ սիրտ ունի՝
Անոր պիտի չհանդուրժեմ:
- 6 Իմ աչքերս երկրի հաւատարիմներուն վրայ պիտի ըլլան՝

« Եբր.՝ ըրաւ
բ Կամ՝ մենք անորն ենք
« Եբր.՝ Բելիարի

Որպէսզի բնակին ինձի հետ.

Պարկեշտութեան ճամբայէն ընթացողը

Պաշտօն պիտի կատարէ ինձի:

7 Խաբէութեամբ վարուողը պիտի չբնակի իմ տանս մէջ.

Սուտ խօսողը պիտի չհաստատուի աչքերուս առջեւ:

8 Առտուն կանուխ պիտի փճացնեմ երկրին բոլոր ամբարիշտները,

Որպէսզի Տէրոջ քաղաքէն բնաջնջեմ բոլոր անօրէնութիւն գործողները:

ՉԱՐՉԱՐՈՒԱԾ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԻ ՄԸ ԱՂԹԸԸ

Տառապեալին աղօթքը՝ երբ սիրտը կը թալկանայ եւ գանգատը Տէրոջ «կը ներկայացնէ»:

102

Ո՛վ Տէր, լսէ՛ իմ աղօթքս,

Եւ աղաղակս թող հասնի քեզի:

2 Զու երեսդ մի՛ ծածկեր ինձմէ՝ տագնապիս օրը,

Դարձո՛ւր ինձի քու ականջդ.

Շտապելո՛վ պատասխանէ ինձի այն օրը՝ երբ քեզի գոչեմ:

3 Արդարեւ իմ օրերս մուխի պէս Բանհետացան

Եւ ոսկորներս վառարանի պէս հրաբորբոջ են:

4 Սիրտս զարնուեցաւ ու բոյսի պէս չորցաւ,

Այնպէս որ մոռցայ իմ հացս ուտել:

5 Հառաչանքիս ծայնէն՝

Ոսկորներս մարմինիս փական:

6 Անապատի հաւալուսնին նմանեցայ,

Աւերակներու հաւպատիրին պէս եղայ:

7 Անքուն մնացի, ու նման եղայ

Տանիքին վրայ մինակ եղող ճնճողուկին:

8 Ամէն օր թշնամիներս զիս կը նախատեն,

Ինձի դէմ մոլեգնողները ինձի դէմ երդում կ'ընեն:

9 Արդարեւ մոխիրը հացի պէս կերայ,

Ու խմելիքս Գարցունքով խառնեցի՝

10 Զու սրտմտութեանդ եւ զայրոյթիդ պատճառով,

Որովհետեւ զիս բարձրացուցիր ու նետեցիր:

11 Իմ օրերս երկարող ստուերի պէս եղան,

Եւ բոյսի պէս չորցայ:

12 Բայց դուն, ո՛վ Տէր, յաւիտեան կը գահակալես.

Զու յիշատակդ սերունդէ սերունդ կը մնայ:

13 Դուն պիտի կանգնիս ու Սիոնի գթաս.

Արդարեւ ժամանակն է անոր ողորմելու,

Զանի որ սահմանուած ատենը հասաւ:

14 Արդարեւ քու ծառաներդ անոր քարերուն կը հաճին,

^ա Եբբ.՝ առջեւ կը թափէ

^բ Եբբ.՝ սպառեցան

^գ Եբբ.՝ լացով

ՍԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐԸԸ

Եւ անոր հողին կ'ողորմին:

- 15** Այն աստե՛ն հեթանոսները պիտի վախճան Տէրոջ անունէն,
Ու երկրի բոլոր թագաւորները՝ քու փառքէդ:
- 16** Երբ Տէրը կառուցանէ Սիոնը,
Իր փառքով պիտի երեւնայ:
- 17** Զրկուածներուն աղօթքին՝ ուշադրութիւն պիտի դարձնէ,
Անոնց աղօթքը պիտի չարհամարհէ:
- 18** Ասիկա պիտի գրուի յաջորդ սերունդին համար,
Ու «դեռ չծնած ժողովուրդը՝ Տէրը պիտի գովաբանէ:
- 19** Արդարեւ իր սրբարանին բարձունքէն նայեցաւ,
Տէրը երկինքէն դիտեց երկիրը,
- 20** Որպէսզի բանտարկեալին հեծեծանքը լսէ,
Եւ մահուան՝ դատապարտուածները արձակէ:
- 21** Որպէսզի Սիոնի մէջ Տէրոջ անունը հռչակեն,
Ու Երուսաղէմի մէջ՝ անոր՝ փառաւոր գործերը՝,
- 22** Երբ ժողովուրդներն ու թագաւորութիւնները՝^Բհաւաքուին՝
Տէրը պաշտելու համար:
- 23** Ի՛նք ոյժս տկարացուց ճամբային մէջ,
Եւ օրերս կարճեցուց:
- 24** **Ուստի** ըսի. «Ո՛վ իմ Աստուածս,
Զիս մի՛ վերցներ իմ օրերուս կէսին մէջ.
Զու տարիներդ սերունդէ սերունդ եմ:
- 25** ^ՔՍկիզբէն երկրի հիմերը դրիր,
Ու երկինքը քու ձեռքերուդ գործն է:
- 26** Անոնք պիտի կորսուին, բայց դուն պիտի՝^Ժմնաս.
Անոնք բոլորը հագուստի պէս պիտի մաշին.
Պատմուճանի պէս պիտի փոխես զանոնք,
Եւ պիտի փոխուին:
- 27** Բայց դուն **միշտ** նո՛յնն ես,
Ու քու տարիներդ պիտի չվերջանան:
- 28** Զու ծառաներուդ որդիները **ապահով** պիտի բնակին,
Եւ անոնց զարմը պիտի հաստատուի քու առջեւդ»:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՍԷՐԸ

---

^Դ Եբբ.՝ երես

^Ե Եբբ.՝ այն ժողովուրդը որ պիտի ստեղծուի

^Ձ Եբբ.՝ որդիները

^Կ Եբբ.՝ գովաբանութիւնը

^Բ Եբբ.՝ միասին հաւաքուին

^Ք Եբբ.՝ Առաջուրնէ

^Ժ Եբբ.՝ գոյատեւես

103

- Ո՛վ իմ անձս, օրհնաբանէ՛՛ Տէրը,
 Եւ ամէն ինչ որ իմ ներսս է՝ անոր սուրբ անունը.
- 2 Ո՛վ իմ անձս, օրհնաբանէ՛՛ Տէրը,
 Ու մի՛ մոռնար անոր բոլոր երախտիքները:
- 3 Ի՛նք կը ներէ բոլոր անօրէնութիւններդ,
 Եւ կը բուժէ բոլոր հիւանդութիւններդ:
- 4 Ի՛նք կը փրկէ կեանքդ ապականութենէն,
 Ու կը ՝պսակէ քեզ կարեկցութեամբ եւ գթութեամբ:
- 5 Ի՛նք կը կշտացնէ Քբերանդ բարիքներով,
 Եւ ՝կ՛երիտասարդացնէ քեզ՝ արծիւի պէս:
- 6 Տէրը արդարութիւն ու իրաւունք կը կիրարկէ
 Բոլոր հարստահարուածներուն.
- 7 Ան իր ճամբաները Մովսէսի ճանչցուց,
 Եւ իր արարքները՝ Իսրայէլի որդիներուն:
- 8 Գթած ու ողորմած է Տէրը,
 Համբերատար եւ մեծապէս կարեկից:
- 9 Ան ընդմիջտ ՚դատ չի վարեր՝,
 Յաւիտեան **գայրոյթ** չի պահեր:
- 10 Ան մեր մեղքերուն համեմատ չվարուեցաւ մեզի հետ,
 Ու մեր անօրէնութիւններուն համեմատ չհատուցանեց մեզի:
- 11 Հապա ո՛րչափ երկինքը ՝երկրէն բարձր է,
Ա՛յնչափ իր կարեկցութիւնը ՝մեծ է իրմէ վախցողներուն վրայ.
- 12 Ո՛րչափ արեւելքը արեւմուտքէն հեռու է,
Ա՛յնչափ հեռացուց մեզմէ մեր յանցանքները:
- 13 Ինչպէս հայր մը կը գթայ իր որդիներուն վրայ,
Նոյնպէս ալ Տէրը կը գթայ իրմէ վախցողներուն վրայ.
- 14 Որովհետեւ ան գիտէ մեր ՝կազմուածքը,
 Կը յիշէ թէ մենք ՝հող ենք:
- 15 Մարդուն օրերը խոտի պէս են,

^ա **Եբր.**՝ թագադրէ

^բ **Ոմանք**՝ ծերութիւնդ

^գ **Եբր.**՝ երիտասարդութիւնդ կը վերանորոգուի

^դ **Կամ**՝ չի վիճիր

^ե **Եբր.**՝ երկրի վրայ

^զ **Եբր.**՝ գօրաւոր

^է **Եբր.**՝ ձեւակերպումը, **կամ**՝ նպատակը

^ը **Կամ**՝ փոշի

Դաշտի ծաղիկի պէս կը ^բծաղկի.

- 16 Արդարեւ հովը անոր վրայէն կ'անցնի ու ան կը չքանայ, եւ անոր տեղը ա՛լ չի ճանչնար զայն:
- 17 Բայց Տէրոջ կարեկցութիւնը ^դդարէ դար՝ իրմէ վախցողներուն վրայ է, եւ անոր արդարութիւնը՝ որդիներու որդիներուն վրայ.
- 18 Անոնց **վրայ է՝** որ կը պահեն անոր ուխտը, ու կը յիշեն անոր հրամանները եւ կը կատարեն:
- 19 Տէրը իր գահը երկինքի մէջ հաստատեց. Անոր թագաւորութիւնը բոլորին վրայ կը տիրէ:
- 20 Օրհնաբանեցէ՛ք Տէրը, դո՛ւք՝ անոր հրեշտակները, որ ոյժով զօրաւոր էք, Որ իր հրահանգները կը գործադրէք՝ անոր խօսքին ձայնը մտիկ ընելով:
- 21 Օրհնաբանեցէ՛ք Տէրը, **դո՛ւք՝** անոր բոլոր զօրքերը, Անոր կամքը գործադրող ^հպաշտօնեաները:
- 22 Օրհնաբանեցէ՛ք Տէրը, **դո՛ւք՝** անոր բոլոր գործերը, Անոր տէրութեան բոլոր տեղերուն մէջ. Օրհնաբանէ՛ Տէրը, ո՛վ իմ անձս:

ԱՐԱՐԻՉԻՆ ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

104

Ո՛վ իմ անձս, օրհնաբանէ՛ Տէրը:
 Ո՛վ Տէր, իմ Աստուածս, դուն չափազանց մեծ ես,
 Փառաւորութիւն ու վայելչութիւն հագած ես.

2 Լոյսով ծածկուած ես՝ իբր թէ հանդերձով,
 Երկինքը վարագոյրի պէս կը տարածես:

3 Ան ջուրերուն վրայ ^ակը կերտէ՝ իր վերնատունները,
 Թանձր **ամպերը** իրեն կառք կ'ընէ,
 Հովին թելերուն վրայ կը շրջի:

4 Իր հրեշտակները հոգիներ կ'ընէ,
 Եւ իր ^բպաշտօնեաները՝ ^գկրակի բոց՝:

5 Ի՛նք ^դհաստատեց երկիրը իր ^եհիմերուն վրայ,
 Որպէսզի ^զդարէ դար՝ չերերայ:

---

^բ Եբր.՝ բուսնի

^դ Եբր.՝ յաւիտենականութենէ յաւիտենականութիւն

^հ Եբր.՝ սպասարկուները

^ա Եբր.՝ գերաններով կը միացնէ

^բ Եբր.՝ սպասարկուները

^գ Եբր.՝ բոցավառ կրակ

^դ Եբր.՝ հիմնեց

^ե Եբր.՝ խարխսներուն

- 6 Զայն անդունդով ծածկած էիր, իբր թէ հանդերձով.
Ջուրերը լեռներուն վրայ կեցած էին:
- 7 Զու սաստեղ փախան,
Զու որոտումիդ ձայնէն աճապարեցին.
- 8 ^ԷԼեռներէն բարձրացան ու հովիտներէն իջան՝
Այն տեղը՝ որ դուն ^Ըորոշեցիր անոնց համար:
- 9 Սահման դրիր՝ որպէսզի **անկէ** չանցնին,
Ու վերադառնալով երկիրը չծածկեն:
- 10 Աղբիւրներուն **ջուրերը** ձորերուն մէջ կը դրկէ.
Անոնք լեռներուն մէջէն կը հոսին
- 11 **Եւ** դաշտի բոլոր գազաններուն կը խմցնեն,
Վայրենի էշերը իրենց ծարաւը ^Թկը յագեցնեն՝:
- 12 Երկինքի թռչունները անոնց քով կը բնակին,
Ոստերուն մէջէն ^Ժկը ճռուողեն՝:
- 13 Ան լեռները կը ջրէ իր վերնատուններէն.
Երկիրը կը կշտանայ քու գործերուդ պտուղէն:
- 14 Ան խոտ կը բուսցնէ անասուններուն համար,
Ու բոյս՝ մարդուն ծառայութեան համար,
Որպէսզի հաց հանէ հողէն,
- 15 Նաեւ գինի՝ որ կ'որախացնէ մարդուն սիրտը,
Եւ ^Իիւղ՝ որ՝ կը փայլեցնէ անոր երեսը,
Ու հաց՝ որ կը կազդուրէ մարդուն սիրտը:
- 16 Տէրոջ ծառերը՝ ոռոգուած են,
Լիբանանի մայրիները՝ որ ինք տնկեց.
- 17 Թռչնազգիները հոն կը շինեն իրենց բոյները,
Եւ արագիլին տունը եղեւիներուն վրայ է:
- 18 Բարձր լեռները քարայծերուն ապակէն են,
Ու ժայռերը՝ ճագարներուն:
- 19 Եղանակներու համար լուսինը ^Խստեղծեց.
Արեւը իր մայրամուտի **ատենը** գիտէ:
- 20 Խաւարը կը դնես, ու գիշեր կ'ըլլայ,
Որուն մէջ անտառին բոլոր գազանները կը շարժին:

---

^Գ Եբբ.՝ յաւիտենականութենէ յաւիտենականութիւն

^Է Եբբ.՝ Լեռներուն վրայ բարձրացան ու հովիտներուն մէջ իջան

^Ը Եբբ.՝ հիմնեցիր

^Թ Եբբ.՝ կը կոտորեն

^Ժ Եբբ.՝ ձայն կու տան

^Ի Եբբ.՝ իւղէն **աւելի**

^Լ Եբբ.՝ կուշտ

^Խ Եբբ.՝ ըրաւ

- 21 Առիձներուն կորիւնները կը մոռցեն որսի համար,
Եւ Աստուծմէ իրենց կեր ^ժկ'ուզեն:
- 22 Երբ արելը ծագի՝ կը ^Կհեռանան,
Ու իրենց որջերուն մէջ կը պառկին.
- 23 Մարդն ալ ^Կ'երթայ իր գործին
Եւ իր ծառայութեան՝ մինչեւ իրիկուն:
- 24 Ո՛վ Տէր, ո՛րչափ շատ են քու գործերդ.
Անոնք բոլորը իմաստութեամբ կատարեցիր,
Երկիրը լեցուած է քու ^ձստեղծածներովդ:
- 25 Ահա՛ւասիկ ծովը՝ մեծ ու լայն,
Ուր կը շարժին անթիւ կենդանիներ,
Պզտիկ թէ մեծ:
- 26 Հոն կ'երթեւեկեն նաւերը,
Նաեւ ^Ղկոկորդիլոսը՝ որ անոր մէջ զբօսնելու համար ^ճստեղծեցիր:
- 27 Բոլորը քեզի՛ կը սպասեն,
Որպէսզի իրենց կերը ատենին տաս:
- 28 Դուն անոնց կու տաս, **եւ** անոնք կը հաւաքեն.
Ձեռքդ կը բանաս, **ու** բարիքներով կը կշտանան:
- 29 Երբ քու երեսդ ծածկես՝ կը շփոթին.
Երբ անոնց շունչը ^Մառնես՝՝ կը մեռնին՝,
Եւ իրենց հողը կը վերադառնան:
- 30 Երբ քու շունչդ դրկես՝ անոնք կը ստեղծուին,
Ու երկրագունդին մակերեսը կը վերանորոգես:
- 31 Տէրոջ փառքը յաւիտենական թող ըլլայ.
Տէրը իր գործերուն վրայ թող ուրախանայ:
- 32 Երկրի վրայ կը նայի, եւ ան կը դողայ.
Լեռներուն կը դաչի, ու անոնք կը մխան:
- 33 Տէրոջ պիտի երգեմ՝ որքան **ատեն** որ ապրիմ,
Սաղմոս պիտի ըսեմ իմ Աստուծոյս՝ քանի **ողջ** եմ:
- 34 Իմ խոկումս թող հաճելի ըլլայ իրեն.
Ես Տէրոջմով պիտի ուրախանամ:
- 35 Մեղաւորները երկրէն թող ^Վանհետանան,

---

^ժ Երբ.՝ կը փնտռեն

^Կ Երբ.՝ հաւաքուին

^Կ Երբ.՝ դուրս կ'ելլէ

^ձ Երբ.՝ իրերովդ, կամ՝ ինչքովդ

^Ղ Երբ.՝ լեւիաթանը

^ճ Երբ.՝ ձեւակերպեցիր

^Մ Երբ.՝ հաւաքես

^Վ Երբ.՝ շունչ կու տան

Եւ ամբարիշտները չքանան:
Ո՛վ իմ անձս, օրհնաբանէ՛ Տէրը: ²Ալէլուիա՛:

ԱՍՏՈՒԱԾ ԵՒ ԻՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԸ

105

- Շնորհակալ եղէք Տէրոջմէն, կանչեցէ՛ք անոր անունը,
Գիտցուցէ՛ք անոր գործերը ժողովուրդներուն մէջ:
- 2 Երգեցէ՛ք անոր, սաղմո՛ս ըսէք անոր,
Խօսեցէ՛ք անոր բոլոր սքանչելիքներուն մասին:
- 3 Պարծեցէ՛ք անոր սուրբ անունով.
Տէրը փնտռողներուն սիրտը թող ուրախանայ:
- 4 Փնտռեցէ՛ք Տէրը եւ անոր զօրութիւնը,
Խնդրեցէ՛ք անոր երեսը շարունակ.
- 5 Յիշեցէ՛ք անոր ըրած սքանչելիքները,
Անոր հրաշքներն ու բերանին դատավճիռները,
- 6 Ո՛վ անոր ծառային՝ Աբրահամի զարմը,
Ո՛վ Յակոբի որդիներ, անոր ընտրեալները:
- 7 Եհովան՝ ի՛նքն է մեր Աստուածը.
Անոր դատավճիռները ամբողջ երկրի մէջ են:
- 8 Ան յաւիտեան կը յիշէ իր ուխտը,
Իր պատուիրած՝ ^ախօսքը՝ մինչեւ հազար սերունդ.
- 9 Այն ուխտը՝ որ Աբրահամի հետ կնքեց,
Եւ իր երդումը՝ որ Իսահակի ըրաւ.
- 10 Յակոբի ալ հաստատեց զայն՝ իբր կանոն,
Ու Իսրայէլի՝ ^բիբր յաւիտենական ուխտ մը,
- 11 Ըսելով. «Զեզի պիտի տամ Զանանի երկիրը,
Չեր ժառանգութեան վիճակը»,
- 12 Երբ անոնք սակաւաթիւ ^բմարդիկ էին,
Փոքրաթիւ եւ պանդուխտ՝ անոր մէջ:
- 13 Երբ մէկ ազգէն ուրիշ ազգի կ'երթային,
Մէկ թագաւորութենէն՝ ուրիշ ժողովուրդի,
- 14 Ան ո՛չ մէկուն արտօնեց որ զանոնք հարստահարէ.
Թագաւորներ ալ յանդիմանեց անոնց համար՝ ^բըսելով.
- 15 «Իմ օծեալներուս մի՛ դպչիք
Եւ իմ մարգարէներուս չարիք մի՛ ընէք»:
- 16 Սով ^գբերաւ երկրի վրայ.

^ա Եբր.՝ սպառնից

^բ Այսինքն՝ Գովաբանեցէ՛ք Տէրը՝ Եահր

^ա Կամ՝ խոստումը

^բ Եբր.՝ այր մարդիկ

^գ Եբր.՝ կանչեց

՝Հացին ամբողջ գաւազանը կոտրեց՝:

- 17 Անոնց առջեւէն մարդ մը ղրկեց,
Յովսէփը՝ որ իբր ստրուկ ծախուեցաւ:
- 18 Անոր ոտքերը կապանքով տառապեցուցին.
Անոր անձը երկաթի մէջ դրուեցաւ
- 19 Մինչեւ այն ժամանակը՝ երբ անոր հաղորդածը ՚իրագործուեցաւ.
Տէրոջ խօսքը ՚փորձարկեց զայն:
- 20 Թագաւորը ղրկեց եւ արձակեց զայն.
Ժողովուրդներուն ղեկավարը ՚ագատեց զայն:
- 21 Իր տան վրայ տէր նշանակեց զայն,
Ու իր ամբողջ ինչքին վրայ՝ կառավարիչ,
- 22 Որպէսզի անոր իշխանաւորները իր անձին կապէ,
Եւ անոր երէցները իմաստուն ընէ:
- 23 Իսրայէլ Եգիպտոս եկաւ,
Յակոբ պանդխտացաւ Քամի երկրին մէջ:
- 24 Տէրը իր ժողովուրդը չափազանց աճեցուց,
Ու զայն իր թշնամիներէն աւելի հզօր ըրաւ:
- 25 Անոնց սիրտը ՚փոխեց, որպէսզի իր ժողովուրդը ատեն,
Եւ իր ծառաներուն հետ նենգութեամբ վարուին:
- 26 Իր ծառան՝ Մովսէսը ղրկեց,
Ու իր ընտրած Ահարոնը,
- 27 Որոնք անոնց մէջ իր նշանները ըրին,
Եւ հրաշքներ՝ Քամի երկրին մէջ:
- 28 Խաւար ղրկեց ու խաւարեցուց,
Եւ անոր խօսքին դէմ չընդվզեցան:
- 29 Անոնց ջուրերը արիւնի վերածեց,
Ու անոնց ձուկերը մեռցուց:
- 30 Անոնց երկիրը Քառատութեամբ գորտեր արտադրեց՝,
Մինչեւ անոնց թագաւորներուն ներքին սենեակներուն մէջ:
- 31 Հրամայեց, եւ շանաճանճերն ու մունները
Անոնց ամբողջ հողամասին մէջ եկան:
- 32 Տեղատարափի տեղ կարկուտ տուաւ անոնց,
Եւ կրակի բոցեր՝ անոնց երկրին մէջ:
- 33 Անոնց որթատունկերն ու թզենիները զարկաւ,
Եւ անոնց հողամասին ծառերը կոտրտեց:

՝ Այսինքն՝ Ամէն ուտելիք պակսեցուց

Եբր.՝ եկաւ

Գ Եբր.՝ գտեց

Ե Եբր.՝ արձակեց, կամ՝ քակեց

Ը Կամ՝ փոխուեցաւ

Ք Եբր.՝ գորտեր վխտացուց

- 34 Հրամայեց, ու մարախները եկան,
Նաեւ ջորեակները՝ առանց համրանքի,
- 35 Եւ կերան անոնց երկրին բոլոր բոյսերը,
Լափեցին անոնց գետինին պտուղը:
- 36 Անոնց երկրին բոլոր անդրանիկները զարկաւ,
Անոնց ամբողջ կորովին սկիզբը:
- 37 Երբ ^ժզիրենք ոսկիով ու արծաթով դուրս հանեց,
Իրենց տոհմերուն մէջ ո՛չ մէկը ^իտկար էր՝:
- 38 Եգիպտոս ուրախացաւ անոնց դուրս ելլելուն համար,
Որովհետեւ անոնց երկիւղը իրենց վրայ ինկած էր:
- 39 **Ցերեկը** ամպը տարածեց՝ իբր ^իհովանի,
Ու գիշերը՝ կրակը, լուսաւորելու համար:
- 40 Խնդրեցին, եւ լորամարգիներ բերաւ,
Ու երկինքի հացով կշտացուց զանոնք:
- 41 Վէմը ^իճեղքեց եւ ջուրերը ^ժբխեցան,
Գետի **պէս** ^կհոսեցան տափաստաններուն մէջէն:
- 42 Արդարեւ իր սուրբ խոստումը յիշեց,
Որ իր ծառային՝ Աբրահամի **ըրեր էր**:
- 43 Ժողովուրդը բերկրանքով դուրս հանեց,
Ու իր ընտրեալները՝ ցնծութեամբ:
- 44 Հեթանոսներուն երկիրները անոնց տուաւ,
Եւ անոնք ^ժժողովուրդներու աշխատանքին տիրացան,
- 45 Որպէսզի անոր կանոնները պահեն,
Ու անոր օրէնքներուն ուշադիր ըլլան: Ալէլուիա՝:

ՏԷՐՈՋ ԲԱՐՈՒԹԻՒՆԸ ԻՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻՆ ՀԱՆԴԷՊ

106

Ալէլուիա՝: Ծնորհակա՛լ եղէք Տէրոջմէն, որովհետեւ բարի է,
Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:

- 2 Ո՞վ պիտի պատմէ Տէրոջ քաջագործութիւնները.
Ո՞վ պիտի իմացնէ անոր ամբողջ գովաբանութիւնը:
- 3 Երանի՛ր անոնց՝ որ իրաւունքը կը պահեն,
Եւ ամէն ժամանակ արդարութիւնը կը կիրարկեն:

^ժ Այսինքն՝ Իսրայելացիները

^ի Եբր.՝ գայթեցաւ

^լ Եբր.՝ ծածկոց

^ի Եբր.՝ բացաւ

^ժ Եբր.՝ հոսեցան

^կ Եբր.՝ գացին

^հ Եբր.՝ բնակչութիւններու

- 4 Յիշէ՛ գիս, ո՛վ Տէր, քու ժողովուրդիդ վրայ ունեցած բարեհաճութեանդ համեմատ, Այցելէ՛ ինձի քու փրկութեամբդ,
- 5 Որպէսզի քու ընտրեալներուդ բարօրութիւնը տեսնեմ, Զու ազգիդ ուրախութեամբ ուրախանամ, Զու ժառանգութեամբդ պարծենամ:
- 6 Մենք մեր հայրերուն հետ մեղանչեցինք. Անօրէնութիւն գործեցինք, ամբարշտութեամբ վարուեցանք:
- 7 Մեր հայրերը Եգիպտոսի մէջ չհասկցան քու սքանչելիքներդ, Չյիշեցին քու կարեկցութեանդ շատութիւնը, Հապա ընդվզեցան ծովուն քով, Կարմիր ծովուն քով:
- 8 Բայց զանոնք փրկեց իր անունին համար, Որպէսզի իր մեծ զօրութիւնը գիտցնէ:
- 9 Կարմիր ծովը սաստեց՝ ու ցամքեցաւ, Եւ անդունդներուն մէջէն քալել տուաւ անոնց, իբր թէ անապատի մէջէն.
- 10 Ազատեց զանոնք՝ «նոսխին ձեռքէն, Փրկեց զանոնք թշնամիին ձեռքէն:
- 11 Ջուրերը ծածկեցին անոնց թշնամիները. Անոնցմէ ո՛չ մէկը մնաց:
- 12 Այն ատեն հաւատացին անոր խօսքին Եւ գովաբանութիւն երգեցին անոր:
- 13 Շուտով մոռցան անոր գործերը, Ու չսպասեցին անոր ծրագիրին **իրագործումին:**
- 14 ^բՅոյժ ցանկացին՝ անապատին մէջ, Աստուած փորձեցին ամայութեան մէջ.
- 15 Ինք ալ անոնց տուաւ իրենց խնդրածը, Բայց ուժաթափութիւն դրկեց անոնց անձերուն:
- 16 Երբ Մովսէսի նախանձեցան բանակավայրին մէջ, Եւ Տէրոջ սուրբին՝ Ահարոնի.
- 17 Երկիրը բացուեցաւ ու կլլեց Դաթանը, Եւ ծածկեց Աբիրոնի խումբը:
- 18 Կրակը վառեցաւ անոնց խումբին մէջ, Բոցը բռնկեցուց ամբարիշտները:
- 19 Հորթ շինեցին Զորեբի մէջ, Ու երկրպագեցին ձուլածոյ պատկերին:
- 20 Փոխանակեցին իրենց Փառքը՝ Կոտակեր եզի կերպարին հետ:
- 21 Մոռցան իրենց Փրկիչը՝ Աստուած, Որ մեծագործութիւններ կատարեց Եգիպտոսի մէջ,
- 22 Սքանչելիքներ՝ Զամի երկրին մէջ, Եւ ահաւոր **արարքներ**՝ Կարմիր ծովուն մէջ:

^ա Եբր.՝ ատողին

^բ Եբր.՝ Յանկալով ցանկացին

^գ Եբր.՝ Բուսակեր

- 23 Ուստի ըսաւ թէ զանոնք պիտի բնաջնջէ,
Բայց անոր ընտրեալը՝ Մովսէս,
Խրամատին մէջ կայնեցաւ անոր առջեւ,
Անոր ցատումը կասեցնելու համար, որպէսզի չկոտորէ:
- 24 Նաեւ այն ցանկալի երկիրը անարգեցին,
Եւ անոր խօսքին չհաւատացին.
- 25 Իրենց վրաններուն մէջ տրտնջեցին,
Տէրոջ ձայնին չհնազանդեցան:
- 26 Ուստի անոնց համար ⁷երդում ըրաւ՝
Որ զանոնք անապատին մէջ տապալէ,
- 27 Ու անոնց զարմը ազգերուն մէջ տապալէ՝
Ջանոնք բոլոր երկիրներուն մէջ ցրուելով:
- 28 Յետոյ Բահաղ-Փէովրի յարեցան,
Մեռելներուն զոհերը կերան,
- 29 Եւ իրենց գործերով **Տէրը** գրգռեցին.
Ուստի անոնց վրայ պատուհաս ⁸հասաւ:
- 30 Այն ատեն Փենեհէս կայնեցաւ եւ իրաւարար եղաւ,
Ու պատուհասը դադրեցաւ.
- 31 Ասիկա անոր արդարութիւն սեպուեցաւ՝
Սերունդէ սերունդ, յաւիտենապէս:
- 32 Նաեւ զայրացուցին **Տէրը** Մերիպայի ջուրերուն քով,
Եւ իրենց պատճառով Մովսէս դժբախտացաւ.
- 33 Արդարեւ դառնացուցին անոր հոգին,
Ան ալ իր շրթունքով անխոհեմաբար խօսեցաւ:
- 34 Չբնաջնջեցին ժողովուրդները՝
Ինչպէս Տէրը հրամայեր էր անոնց,
- 35 Հապա հեթանոսներուն հետ խառնուեցան.
Անոնց արարքները սորվեցան
- 36 Անոնց կուռքերը պաշտեցին,
Եւ անոնք իրենց որոգայթ եղան:
- 37 Իրենց որդիներն ու աղջիկները
Դեւերուն զոհեցին.
- 38 Անմեղ արիւն թափեցին,
Իրենց որդիներուն եւ աղջիկներուն արիւնը,
Որոնք զոհեցին Զանանի կուռքերուն.
Երկիրը պղծուեցաւ արիւնով:
- 39 Իրենց արարքներով ⁹ապականեցան,
Եւ իրենց ըրածներով պոռնկեցան:
- 40 Ուստի Տէրոջ բարկութիւնը բորբոքեցաւ իր ժողովուրդին դէմ,
Ու գարշեցաւ իր ժառանգութենէն.
- 41 Զանոնք հեթանոսներուն ձեռքը մատնեց,

⁷ Եբր.՝ ձեռքը բարձրացուց

⁸ Եբր.՝ պատռեցաւ

⁹ Եբր.՝ անմաքուր եղան

Եւ էանոնց ոսոխները՝ իրենց վրայ տիրեցին:

- 42 Իրենց թշնամիները տանջեցին զիրենք,
Եւ անոնց ձեռքին տակ ընկճուեցան:
- 43 Շատ անգամ ազատեց զիրենք,
Բայց ընդվզեցան իրենց խորհուրդներով,
Ու նուաստացան իրենց անօրէնութիւններուն համար:
- 44 Սակայն ինք նայեցաւ անոնց տագնապին՝
Երբ անոնց ^բպաղատանքը լսեց,
- 45 Եւ անոնց համար իր ուխտը յիշեց.
Իր մեծ կարեկցութեան համեմատ արգահատեցաւ,
- 46 Ու անոնց բոլոր գերեվարներուն առջեւ
Գթութիւն գտնել տուաւ անոնց:
- 47 Փրկէ՛ մեզ, ո՛վ Տէր, մեր Աստուածը.
Հաւաքէ՛ մեզ հեթանոսներուն մէջէն,
Որպէսզի քու սուրբ անունդ ներբողենք,
Ու քու գովաբանութեամբդ պարծենանք:
- 48 Օրհնեա՛լ ըլլայ Տէրը՝ Իսրայէլի Աստուածը,
Քօյարէ դար՝:
Ամբողջ ժողովուրդը թող ըսէ.
«Ամէն»: Ալէլուիա՛:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

107

Շնորհակա՛լ եղէք Տէրոջմէն, որովհետեւ բարի է,
Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:

- 2 Այսպէս թող ըսեն Տէրոջ փրկածները,
Որոնք փրկեց թշնամիին ձեռքէն,
- 3 Ու հաւաքեց զանոնք երկիրներէն,
Արեւելքէն, արեւմուտքէն, հիւսիսէն եւ ^ածովէն:
- 4 Անոնք դեգերեցան անապատին մէջ, ամայի ճամբայի մը մէջ.
Զաղաք չգտան՝ բնակելու համար:
- 5 Անօթի ու ծարաւ ըլլալով՝
Իրենց անձը կը թալկանար իրենց ներսը:
- 6 Տէրոջ աղաղակեցին իրենց տագնապին մէջ,
Եւ ան ազատեց զանոնք իրենց տուայտանքներէն.
- 7 Զիրենք ուղիղ ճամբային մէջ առաջնորդեց,
Որպէսզի բնակութեան քաղաք մը հասնին:
- 8 Թող շնորհակալ ըլլան Տէրոջմէն՝ իր կարեկցութեան համար,

^է Երբ.՝ զանոնք ատողները

^բ Երբ.՝ ճիշը

^բ Երբ.՝ Յաւիտենականութենէ յաւիտենականութիւն

^ա Կամ՝ հարաւէն

- Ու մարդոց որդիներուն ըրած իր սքանչելիքներուն համար.
- 9** Որովհետեւ ան պապական ճանճը կը բյազեցնէ,
Եւ անօթեցած անճը բարիքներով կը լեցնէ:
- 10** Անոնք խաւարի ու մահուան շուքի մէջ կը բնակէին,
Տառապանքով ու երկաթով կապուած էին.
- 11** Զանի որ Աստուծոյ խօսքերուն դէմ ընդվզեցան,
Եւ Ամենաբարձրին ծրագիրը անարգեցին:
- 12** Ուստի ինք **ալ** տաժանքով խոնարհեցուց անոնց սիրտը.
Ինկան, եւ օգնական մը չկար:
- 13** Այն ատեն Տէրոջ աղաղակեցին իրենց տագնապին մէջ,
Ու զանոնք փրկեց իրենց տուայտանքներէն:
- 14** Զանոնք խաւարէն ու մահուան շուքէն հանեց,
Եւ անոնց կապանքները փրցուց:
- 15** Թող շնորհակալ ըլլան Տէրոջմէն՝ իր կարեկցութեան համար,
Ու մարդոց որդիներուն ըրած իր սքանչելիքներուն համար.
- 16** Որովհետեւ պղինձէ դռները կոտրեց,
Ու երկաթէ նիզերը կոտրեց:
- 17** Յիմարները իրենց ^բչար ճամբային՝ համար
Եւ իրենց անօրէնութիւններուն համար կը տառապին:
- 18** Անոնց անճը ամէն կերակուրէ կը գարշի,
Ու մինչեւ մահուան դռներուն կը ^դմօտենան:
- 19** Տէրոջ կ'աղաղակեն իրենց տագնապին մէջ,
Եւ զանոնք կը փրկէ իրենց տուայտանքներէն:
- 20** Իր խօսքը կը դրկէ ու զանոնք կը բուժէ,
Եւ կ'ազատէ իրենց ^եփոսերէն:
- 21** Թող շնորհակալ ըլլան Տէրոջմէն՝ իր կարեկցութեան համար,
Ու մարդոց որդիներուն ըրած իր սքանչելիքներուն համար.
- 22** Շնորհակալութեան զոհ թող մատուցանեն,
Եւ անոր գործերը ցնծութեամբ պատմեն:
- 23** Նաւերով ^զծովուն վրայ ճամբորդողները՝
Ու յորդառատ ջուրերու մէջ գործ կատարողները՝
- 24** Իրե՛նք կը տեսնեն Տէրոջ գործերը,
Եւ անոր սքանչելիքները՝ խորխորատին մէջ:
- 25** Արդարեւ ինք կը հրամայէ՝ ու մրրկալից հովը ^էկը փչէ՝,
^բԵւ ծովուն՝ ալիքները կը բարձրացնէ:

---

^բ Եբբ.՝ կշտացնէ

^գ Եբբ.՝ յանցանքին

^դ Եբբ.՝ հասնին

^ե Եբբ.՝ ապականութիւններէն

^զ Եբբ.՝ ծովը իջնողները

^է Եբբ.՝ ոտքի կը հանէ

- 26 Երկինք կ'ելլեն, անդունդը կ'իջնեն,
Եւ անոնց անձերը ^բտագնապէն կը հալին.
- 27 Գինովի պէս կը տարուբերին ու կը դանդաչեն,
Եւ անոնց ամբողջ իմաստութիւնը ^գկ'ոչնչանայ[՝]:
- 28 Այն ատեն Տէրոջ կ'աղաղակեն իրենց տագնապին մէջ,
Ու զանոնք կը փրկէ իրենց տուայտանքներէն.
- 29 Մրրիկը կը լռեցնէ,
Եւ ալիքները կը հանդարտին:
- 30 Իրենք ալ կ'ուրախանան որ հանդարտած են,
Ու զանոնք կ'առաջնորդէ իրենց փափաքած նաւահանգիստը:
- 31 Թող շնորհակալ ըլլան Տէրոջմէն՝ իր կարեկցութեան համար,
Ու մարդոց որդիներուն ըրած իր սքանչելիքներուն համար.
- 32 Զինք թող բարձրացնեն ժողովուրդին համախմբումին մէջ,
Զինք թող գովաբանեն երէցներուն ^հատեանին մէջ:
- 33 Գետերը անապատներու կը ^ւվերածէ,
Ու ջուրի ակերը՝ ծարաւուտ երկրի.
- 34 Նաեւ պտղաբեր երկիրը՝ աղահանքի,
Անոր բնակիչներուն չարութեան պատճառով:
- 35 Անապատը ջուրի լիճի կը վերածէ,
Եւ անջրդի հողը՝ ջուրի ակերու.
- 36 Անօթիները հոն կը բնակեցնէ,
Որ բնակութեան քաղաք հաստատեն,
- 37 Արտեր հերկեն ու սերմանեն, եւ այգիներ տնկեն՝
Որպէսզի բերք ^եւ պտուղ տան:
- 38 Զանոնք կ'օրհնէ, ու անոնք չափազանց կը բազմանան.
Անոնց անասունները չի պակսեցներ:
- 39 Յետոյ կը նուազին եւ նկուն կ'ըլլան՝
Կաշկանդումէն, ձախորդութենէն ու տրտմութենէն:
- 40 Արհամարհանք կը թափէ ազնուականներուն վրայ,
Եւ անոնց դեգերիլ կու տայ ամայութեան մէջ, ^զուր ճամբայ չկայ:
- 41 Բայց աղքատը տառապանքէն կը պաշտպանէ,
Ու գերդաստանները ^ըոչխարներու հօտի պէս ^իկը բազմացնէ[՝]:
- 42 Ուղիղները պիտի տեսնեն եւ ուրախանան
Բայց ամէն անիրաւութիւն իր բերանը պիտի գոցէ:
- 43 Ո՞վ իմաստուն է՝ որ այս ^բաներուն ուշադիր ըլլայ.

---

^բ Եբբ.՝ Որ անոր

^բ Եբբ.՝ ձախորդութենէն

^գ Եբբ.՝ կը կլլուի

^հ Եբբ.՝ նիստին

^ւ Եբբ.՝ ընէ

^ի Եբբ.՝ կ'ընէ

Ա՛ն պիտի հասկնայ Տէրոջ կարեկցութիւնները:

ԱՂԹԸ՝ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Երգ. Դաւիթի սաղմոսը:

108

Իմ սիրտս ՝տրամադիր է, ո՛վ Աստուած.

Պիտի երգեմ եւ սաղմոս ըսեմ իմ Բփառքովս:

2 Արթնցէ՛ք, ո՛վ տաւիղ ու քնար.

Ես արշալոյսին պիտի արթննամ:

3 Ո՛վ Տէր, քեզ պիտի ներբողեմ ժողովուրդներուն մէջ,

Զեզի սաղմոս պիտի երգեմ Գազգերուն մէջ.

4 Որովհետեւ քու կարեկցութիւնդ մեծ է, ու երկինքէն բարձր,

Եւ քու ճշմարտութիւնդ մինչեւ ցօսր ամպերը կը հասնի:

5 Ո՛վ Աստուած, բարձրացի՛ր երկինքէն վեր,

Ու քու փառքդ ամբողջ երկրի վրայ թող ըլլայ:

6 Որպէսզի քու սիրելիներդ ազատին՝

Փրկէ՛ աջ ձեռքովդ, ու պատասխանէ՛ ինծի:

7 Աստուած ՚իր սրբութեամբ՝ խօսեցաւ.

«Ես պիտի հրճուիմ՝ Սիւքէմը բաժնելով,

Ու Սոկքովթի հովիտը չափելով:

8 Գաղաադ իմս է, Մանասէ իմս է,

Եփրեմ գլուխիս Եզօրութիւնն է.

Յուդա իմ օրէնսդիրս է:

9 Մովաբ իմ լուացուելու կոնքս է.

Եդովմի վրայ պիտի ձգեմ իմ կօշիկս.

ԳՓղշտացիներուն դէմ պիտի գոչեմ»:

10 Ո՛վ պիտի տանի զիս պարսպապատ քաղաքը.

Ո՛վ պիտի առաջնորդէ զիս մինչեւ Եդովմ:

11 Միթէ դուն չե՞ս, ո՛վ Աստուած, որ մեզ մերժեցիր,

Ու մեր զօրքերուն հետ Էջգացիր, ո՛վ Աստուած

12 Օգնութի՛նն տուր մեզի՝ տագնապի մէջէն ելլելու,

Որովհետեւ ընդունայն է մարդուն Եօգնութիւնը:

^ա Եբր.՝ պատրաստ, կամ՝ հաստատ

^բ Այսինքն՝ անձովս, կամ՝ լեզուովս

^գ Եբր.՝ բնակչութիւններուն

^դ Կամ՝ իր սրբարանին մէջ

^ե Եբր.՝ ամրոցն

^զ Եբր.՝ Պաղեստինի

^է Եբր.՝ դուրս չելար

^ը Եբր.՝ ազատութիւնը

13 Աստուծո՛վ ոյժ պիտի բանեցնենք.
Ա՛ն պիտի կոխկռտէ մեր թշնամիները:

ՄԱՐԴՈՒ ՄԸ ՏՐՏՈՒՆՋԸ՝ ՏԱՌԱՊԱՆՔԻ ՄԷՋ
Գլխաւոր երաժիշտին. Դաւիթի սաղմոսը:

109

Ո՛վ իմ գովաբանութեանս Աստուածը, լուռ մի՛ կենար.

- 2 Որովհետեւ ամբարիշտին բերանը
Ու խաբեբային բերանը բացուեցան ինծի դէմ,
Ստախօս լեզուով խօսեցան ինծի դէմ:
- 3 Ատելութեան խօսքերով զիս շրջապատեցին,
Եւ ինծի դէմ առանց ^ապատճառի պայքարեցան:
- 4 Իմ սիրոյս փոխարէն ինծի ընդդիմացան,
Բայց ես աղօթքի **նուիրուեցայ**.
- 5 Նաեւ իմ բարիքիս փոխարէն չարիք ^բհատուցանեցին,
Ու սիրոյս փոխարէն՝ **ատելութիւն**:
- 6 Ամբարի՛շտ **վերատեսուչ** մը նշանակէ անոր վրայ,
Եւ ^գՍատանա՛ն թող կայնի անոր աջ կողմը:
- 7 Երբ դատուի՝ թող յանցաւոր ^դհռչակուի,
Ու անոր աղօթքը մեղք **սեպուի**:
- 8 Անոր օրերը թող փոքրաթի՛ւ ըլլան,
Եւ անոր ^եպաշտօնը ուրի՛շը առնէ:
- 9 Անոր որդիները թող որբ ըլլան,
Ու անոր կինը՝ այրի:
- 10 Անոր որդիները թող աստանդական ըլլան ու մուրան,
Եւ իրենց աւերակներէն **ելլելով հաց** փնտռեն:
- 11 Վաշխառուն թող ^զգրաւէ անոր ամբողջ ունեցածը,
Եւ օտարները կողոպտեն անոր վաստակը:
- 12 Ո՛չ մէկը թող կարեկցութիւն ^էցոյց տայ՝ անոր,
Ո՛չ մէկը թող ողորմի անոր որբերուն:
- 13 Անոր յետնորդները թող բնաջնջուին,
Անոնց անունը թող ջնջուի յաջորդ սերունդին մէջէն:

^ա Եբր.՝ վճարումի

^բ Եբր.՝ ներկայացուցին

^գ Կամ՝ ընդդիմադի՛րը

^դ Եբր.՝ հանուի

^ե Եբր.՝ վերատեսչութիւնը

^զ Եբր.՝ որոգայթի մէջ բռնէ

^է Եբր.՝ երկարաձգէ

- 14 Անոր հայրերուն անօրէնութիւնը թող յիշուի Տէրոջ առջեւ,
եւ անոր մօր մեղքը չջնջուի.
- 15 Անոնք շարունակ Տէրոջ առջեւ թող ըլլան,
Որպէսզի անոնց յիշատակը երկրէն ջնջուի.
- 16 Որովհետեւ ան ^Ը չմտածեց կարեկցութեամբ վարուիլ,
Հապա դժբախտն ու աղքատը հալածեց,
Որպէսզի յուսալքուած սիրտ ունեցողը մեռցնէ:
- 17 Զանի անէծքը սիրեց, թող գայ իր վրայ.
Օրհնութենէն չախորժեցաւ, ուստի թող հեռանայ իրմէ:
- 18 Զանի անէծքը իր վերարկուին պէս հագաւ,
Թող մտնէ անոր ^Ք փորը՝ ջուրի պէս,
եւ անոր ոսկորներուն մէջ՝ իւղի պէս.
- 19 Հագնելիք ^Ժ հանդերձի պէս թող ըլլայ անոր,
Ու շարունակ ^Ի մէջքը կապելիք՝ գօտիի պէս:
- 20 Ա՛յս թող ըլլայ ինծի ընդդիմացողներուն
եւ իմ անձիս դէմ չարախօսողներուն՝ հատուցումը Տէրոջմէն:
- 21 Բայց դո՛ւն, ո՛վ Տէր Եհովա, ^Խ օգնէ՛ ինծի՝ քու անունիդ համար.
Ազատէ՛ զիս քու բարի կարեկցութեամբդ:
- 22 Արդարեւ ես դժբախտ եւ աղքատ եմ,
եւ սիրտս խոցուած է իմ ներսս:
- 23 Երկարող ստուերի պէս **յառաջ** կ'երթամ,
Մարախի պէս ^Ծ թօթափուեցայ:
- 24 Ծունկերս ծոմապահութենէն կը ^Կ դողդոջեն,
Ու մարմինս **իր** պարարտութենէն զրկուեցաւ:
- 25 Ես անոնց նախատինք եղայ.
Երբ զիս տեսնեն՝ իրենց գլուխը կը շարժեն:
- 26 Օգնէ՛ ինծի, ո՛վ Տէր, իմ Աստուա՛ծս.
Փրկէ՛ զիս քու կարեկցութեանդ համեմատ:
- 27 Թող գիտնան թէ ա՛յս է քու ձեռքդ,
եւ դո՛ւն ըրիր ասիկա, ո՛վ Տէր:
- 28 Անոնք թող անհիծեն, բայց դուն օրհնէ՛.
Երբ **ինծի դէմ** կանգնին՝ թող ամչնան,

---

^Ը Եբբ.՝ չյիշեց

^Ք Եբբ.՝ ներսը

^Ժ Եբբ.՝ հագուստի

^Ի Եբբ.՝ գօտեւորուելիք

^Լ Եբբ.՝ գործին վարձատրութիւնը

^Խ Եբբ.՝ գործէ՛ ինծի համար

^Ծ Եբբ.՝ թօթուուեցայ

^Կ Եբբ.՝ գայթիւն

Բայց քու ծառայ թող ուրախանայ:

- 29 Ինձի ընդդիմացողները թող նախատինք հագնին, եւ իրենց ամօթով ծածկուին՝ որպէս թէ պարեգօտով:
- 30 Մեծապէս պիտի ներբողեմ Տէրը իմ բերանովս, Ու բազմութեան մէջ պիտի գովաբանեմ զինք.
- 31 Որովհետեւ ինք աղքատին աջ կողմը կը կայնի, Որպէսզի անոր անձը փրկէ ՚դատապարտողներէն:

ԱՍՏՈՒԱԾ ԵՒ ԸՆՏՐՈՒԱԾ ԹԱԳԱԽՈՐԸ
Դաւիթի սաղմոսը:

110

Սէրը պատգամեց իմ Տէրոջս. «Բազմէ՛ իմ աջ կողմս, Մինչեւ որ քու թշնամիների պատուանդան դնեմ ոտքերուդ»:

- 2 ^ԲՏէրը Սիոնէն պիտի ղրկէ քու գօրութեանդ գաւազանը. Տիրապետէ՛ քու թշնամիներուդ մէջտեղ:
- 3 Ոյժիդ օրը քու ժողովուրդդ Յօժարակամ պիտի ըլլայ՝ ՚սուրբ զարդարանքներով՝. Զու ՚երիտասարդներուդ ցօղը Արշալոյսի արգանդէն պիտի գայ քեզի:
- 4 ^ԵՏէրը երդում ըրեր է ու պիտի չզղջայ. «Դուն յաւիտեան քահանայ ես՝ Մելքիսեդեկի կարգին համեմատ»:
- 5 Տէրը քու աջ կողմդ է. Իր բարկութեան օրը թագաւորներ պիտի ՚զարնէ:
- 6 Ան ^Էհեթանոսները պիտի դատէ, Փողոցները մեռած մարմիններով պիտի լեցնէ. Շատ երկիրներու մէջ ^Բգլխաւորներ պիտի խոցէ՝:
- 7 Ճամբան վտակէն պիտի խմէ. Ուստի գլուխը պիտի բարձրացնէ:

^Բ Եբր.՝ դատողներէն

^Ս Եբր.՝ Եհովան

^Բ Եբր.՝ Եհովան

^Գ Կամ՝ սրբութեան վայելչութեամբ

^Դ Եբր.՝ պատանեկութեանդ

^Ե Եբր.՝ Եհովան

^Զ Կամ՝ կոտրէ

^Է Եբր.՝ հեթանոսներուն մէջ

^Ը Կամ՝ գլուխներ պիտի կոտրէ

111

Ալէլուիա՝ Իմ ամբողջ սիրտովս Տէրը պիտի ներբողեմ՝
Ուղիղներուն խորհրդածողովին եւ համայնքին մէջ:

- 2 Տէրոջ գործերը մեծ են.
՝Կը փնտռուին՝ բոլոր անոնցմէ ախորժողներէն:
- 3 Անոր գործը փառաւոր ու վայելուչ է,
Եւ անոր արդարութիւնը յաւերժ կը գոյատեւէ:
- 4 Յիշատակել տուաւ իր սքանչելիքները.
Տէրը ողորմած ու գթած է:
- 5 ԲԿերակուր տուաւ իրմէ վախցողներուն.
Իր ուխտը յաւիտեան պիտի յիշէ:
- 6 Իր գործերուն կարողութիւնը ցոյց տուաւ իր ժողովուրդին,
Անոնց տալով ազգերուն ժառանգութիւնը:
- 7 Անոր ձեռքերուն գործերը ՝ճշմարիտ եւ արդար՝ են.
Անոր բոլոր հրամանները վստահելի են,
- 8 Դարէ դար՝ Եհաստատուած են,
Ճշմարտութեամբ եւ ուղղամտութեամբ եղած են:
- 9 Փրկութիւն ղրկեց իր ժողովուրդին,
Իր ուխտը յաւիտեանապէս Գհաստատեց.
Սուրբ ու ահաւոր է անոր անունը:
- 10 Իմաստութեան սկիզբը Տէրոջ վախն է.
Լաւ ուշիմութիւն ունին անոնք՝ որ կը գործադրեն **անոր հրամանները**:
Անոր գովաբանութիւնը յաւերժ կը գոյատեւէ:

112

Ալէլուիա՝ Երանի՛ այն մարդուն՝ որ Տէրոջմէն կը վախնայ,
Եւ անոր պատուիրաններէն յոյժ կ'ախորժի.

- 2 Անոր զարմը զօրաւոր պիտի ըլլայ երկրի վրայ,
Ուղիղներուն սերունդը պիտի օրհնուի:
- 3 Փարթամութիւն ու հարստութիւն պիտի ըլլայ անոր տան մէջ,
Եւ անոր արդարութիւնը յաւերժ պիտի գոյատեւէ:
- 4 Խաւարին մէջ լոյս կը ծագի ուղիղներուն,

^ա Կամ՝ Կ'որոնուին

^բ Եբբ.՝ Որս

^գ Եբբ.՝ ճշմարտութիւն եւ իրաւունք

^դ Եբբ.՝ Յաւերժութենէ յաւերժութիւն

^ե Եբբ.՝ յեճած

^զ Եբբ.՝ պատուիրեց

- Անոր՝ որ ողորմած, գթած եւ արդար է:
- 5 Բարի մարդը կ'ողորմի ու փոխ կու տայ,
իր գործերը իրաւունքով "կը վարէ":
- 6 Ի՛րապէս ան յաւիտեան պիտի չսասանի.
Արդարին յիշատակը յաւիտեան **պիտի մնայ**:
- 7 Ան չարագուշակ լուրէն չի վախնար.
Անոր սիրտը հաստատ է, **ու** Տէրո՛ջ կը վստահի:
- 8 Անոր սիրտը նեցուկ ունի. պիտի չվախնայ՝
Մինչեւ որ իր հակառակորդներուն **կորուստը** տեսնէ:
- 9 Բ՛աշխեց **եւ** աղքատներուն տուաւ.
Անոր արդարութիւնը յաւերժ կը գոյատեւէ,
Անոր եղջիւրը փառքով պիտի բարձրանայ:
- 10 Ամբարիշտը պիտի տեսնէ ու գրգռուի.
Իր ակռաները պիտի կրճտէ եւ պիտի հալի:
Ամբարիշտներուն փափաքը պիտի կորսուի:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

113

- Ալէլուիա՛: Գովաբանեցէ՛ք, ո՛վ Տէրոջ ծառաները,
Գովաբանեցէ՛ք Տէրոջ անունը:
- 2 Օրհնեա՛լ ըլլայ Տէրոջ անունը՝
Հիմա եւ յաւիտեան:
- 3 Արեւելքէն մինչեւ արեւմուտք՝
Գովելի ըլլայ Տէրոջ անունը:
- 4 Տէրը բարձրացած է բոլոր ազգերէն վեր.
Անոր փառքը երկինքէն վեր է:
- 5 Ո՞վ կայ Տէրոջ՝ մեր Աստուծոյն պէս,
Որ բարձրութեան մէջ կը բնակի,
- 6 Բայց կը "ցածնայ՝
Երկինքի ու երկրի մէջ **եղած բաները** տեսնելու համար:
- 7 Ան չքաւորը Բհողէն կը վերցնէ,
Եւ աղքատը աղբիւսէն կը բարձրացնէ,
- 8 Որպէսզի **գանոնք** նստեցնէ ազնուականներուն հետ,
Իր ժողովուրդին ազնուականներուն հետ:
- 9 Ան ամուլ կինը ընտանիքի մէջ կը բնակեցնէ՝
Իբր որդիներու ուրախ մայր: Ալէլուիա՛:

ԶԱՏԿԱԿԱՆ ԵՐԳ

՝ Եբր.՝ նեցուկ կ'ըլլայ

Բ Եբր.՝ Յրուեց

՝ Եբր.՝ նուաստանայ

Բ Կամ՝ փոշիէն

114

- Երբ Իսրայէլ Եգիպտոսէն դուրս ելաւ,
Ու Յակոբի տունը՝ օտարալեզու ժողովուրդին մէջէն,
- 2 Յուդա անոր սրբարանը եղաւ,
Եւ Իսրայէլ՝ անոր տէրութիւնը:
- 3 Ծովը տեսաւ ու փախաւ.
Յորդանան՝ նահանջեց:
- 4 Լեռները խոյերու պէս ցատկոտեցին,
Ու բլուրները՝ գառներու պէս:
- 5 Զեզի ի՞նչ եղաւ, ո՛վ ծով, որ փախար,
Եւ դո՛ւն, Յորդանան՝ որ նահանջեցիր:
- 6 Ո՛վ լեռներ, ինչո՞ւ խոյերու պէս ցատկոտեցիք,
Ու դո՛ւք, բլուրներ՝ գառներու պէս:
- 7 Սարսափէ՛, ո՛վ երկիր, Տէրոջ Բառքեւ,
Յակոբի Աստուծոյն առջեւ,
- 8 Որ վէճը ջուրերու լիճի վերածեց,
Եւ ապառաժը՝ ջուրերու աղբիւրի:

ՄԻԱԿ ՃՇՄԱՐԻՏ ԱՍՏՈՒԱԾԸ

115

- Ո՛չ թէ մեզի, ո՛վ Տէր, ո՛չ թէ մեզի,
Հապա քու անունիդ փառք տուր՝
Քու կարեկցութեանդ ու ճշմարտութեանդ պատճառով:
- 2 Ինչո՞ւ հեթանոսները ըսեն.
«Ո՞ր է հիմա անոնց Աստուածը»:
- 3 Բայց մեր Աստուածը երկինքն է.
Ան իր ամբողջ փափաքածը իրագործեր է:
- 4 Անոնց կուռքերը արծաթ ու ոսկի են,
Մարդու ձեռքի գործեր են.
- 5 Բերան ունին՝ բայց չեն խօսիր,
Աչքեր ունին՝ բայց չեն տեսներ,
- 6 Ականջներ ունին՝ բայց չեն լսեր,
Զիթ ունին բայց չեն հոտոտեր,
- 7 Չեռքեր ունին՝ բայց չեն շօշափեր,
Ոտքեր ունին՝ բայց չեն քալեր,
Եւ իրենց կոկորդով չեն գոչեր.
- 8 Անոնց նման կ'ըլլան զանոնք շինողները,
Ու բոլոր անոնց վստահողները:
- 9 "Ո՛վ Իսրայէլ, Տէրոջ վստահէ՛".

^ա Եբբ.՝ ետեւ շրջեցաւ

^բ Եբբ.՝ երեսէն

^ա Կամ՝ Իսրայէլ Տէրոջ կը վստահի

Ի՛նք է անոնց օգնութիւնն ու վահանը:

10 ^բՈ՛վ Ահարոնի տունը, Տէրո՛ջ վստահեցէք՝:

Ի՛նք է անոնց օգնութիւնն ու վահանը:

11 ^գՈ՛վ Տէրոջմէն վախցողներ, Տէրո՛ջ վստահեցէք՝:

Ի՛նք է անոնց օգնութիւնն ու վահանը:

12 Տէրը մեզ կը յիշէ **եւ** պիտի օրհնէ.

Իսրայէլի տունը պիտի օրհնէ,

Ահարոնի տունը պիտի օրհնէ,

13 Տէրոջմէն վախցողները պիտի օրհնէ,

Պգտիկները՝ մեծերուն հետ:

14 Տէրը ձեր **բարիքները** պիտի անելցնէ,

Ձերը **եւ** ձեր որդիներունը:

15 Դուք օրհնեա՛լ էք Տէրոջմէն,

Որ երկինքն ու երկիրը ^նստեղծեց:

16 Երկինքը Տէրո՛ջ երկինքն է,

Բայց երկիրը մարդոց որդիներուն տուաւ:

17 Մեռելները Տէրը չեն գովաբաներ,

Ո՛չ ալ անոնք՝ որ ^եգերեզմանը կ'իջնեն.

18 Բայց մենք Տէրը պիտի օրհնաբանենք,

Հիմա **եւ** յաւիտեան: Ալէլուիա՛:

ՄԱՀԷՆ ԱԶԱՏՈՒԱԾԻ ՄԸ ԳՈՎԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

116

Ես Տէրը կը սիրեմ,

Որովհետեւ իմ ծայնս **եւ** աղաչանքս լսեց.

2 Զանի ան իր ականջը ինձի դարձուց,

«Ամբողջ կեանքիս» մէջ **իրեն** պիտի գոչեմ:

3 Մահուան լարերը զիս պատեցին,

Եւ ^բդժոխքին տագնապները ինձի պատահեցան.

Տագնապ ու տրտմութիւն գտայ:

4 Բայց ես Տէրոջ անունը կանչեցի.

Կ'աղերսեմ, ո՛վ Տէր, փրկէ՛ իմ անձս:

5 Տէրը ողորմած **եւ** արդար է,

Մեր Աստուածը գթած է:

6 Տէրը միամիտները կը պահպանէ.

^բ Կամ՝ Ահարոնի տունը Տէրոջ կը վստահի

^գ Կամ՝ Տէրոջմէն վախցողները Տէրոջ կը վստահին

^ն Եբր.՝ ըրաւ

^ե Եբր.՝ լռութիւնը

^ւ Եբր.՝ իմ օրերուս

^բ Այսինքն՝ մեռած անձերու կայանին

Ես Գթշուառացած էի, բայց ա՛ն զիս ազատեց:

- 7 Ո՛վ իմ անձս, վերադարձի՛ր քու հանգստութեանդ, Զանի որ Տէրը քեզի երախտիք ըրաւ.
- 8 Արդարեւ դուն ազատեցիր իմ անձս մահէն, Իմ աչքերս՝ արցունքէն, ու ոտքերս՝ անկումէն:
- 9 Տէրոջ առջեւ պիտի ընթանամ Ապրողներու երկրին մէջ:
- 10 Վստահութիւն ունէի՝ **նոյնիսկ** երբ կ'ըսէի. «Ես մեծապէս տառապեցայ»:
- 11 Իրարանցումիս մէջ ըսի. «Ամէն մարդ ստախօս է»:
- 12 Ի՞նչ հատուցանեմ Տէրոջ՝ Անոր ինծի **ըրած** բոլոր երախտիքներուն փոխարէն:
- 13 Փրկութեան բաժակը պիտի առնեմ Ու Տէրոջ անունը պիտի կանչեմ.
- 14 Տէրոջ **ըրած** ուխտերս պիտի կատարեմ Իր ամբողջ ժողովուրդին առջեւ:
- 15 Տէրոջ աչքերուն թանկարժէք է Իր բարեպաշտներուն մահը:
- 16 Կ'աղերսեմ, ո՛վ Տէր, որովհետեւ ես քու ծառադ եմ. Զու ծառադ եմ, քու աղախիցիդ՝ որդիքն. Դո՛ւն իմ կապերս քակեցիր:
- 17 Շնորհակալութեան զոհ պիտի մատուցանեմ քեզի, Եւ Տէրոջ անունը պիտի կանչեմ:
- 18 Տէրոջ **ըրած** ուխտերս պիտի կատարեմ Իր ամբողջ ժողովուրդին առջեւ,
- 19 Տէրոջ տան գաւիթներուն մէջ, Զո՛ւ մէջդ, ո՛վ Երուսաղէմ: Ալէլուիա՛:

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

117

Գովաբանեցէ՛ք Տէրը, ո՛վ բոլոր ազգեր, Դրուատեցէ՛ք զայն, ո՛վ բոլոր ժողովուրդներ.

- 2 Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը մեծ է մեզի հանդէպ, Ու Տէրոջ ճշմարտութիւնը յաւիտենական է: Ալէլուիա՛:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹԸ՝ ՅԱՂԹԱՆԱԿԻ ՀԱՄԱՐ

118

Շնորհակա՛լ եղէք Տէրոջմէն՝ որովհետեւ բարի է, Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:

- 2 Իսրայէլ թող ըսէ. «Անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է»:
- 3 Ահարոնի տունը թող ըսէ.

* Երբ.՝ ցածցած

«Անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է»:

4 Տէրոջմէն վախցողները թող ըսեն.

«Անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է»:

5 Տագնապի մէջ Տէրոջ գոչեցի,

եւ Տէրը պատասխանեց ինծի՝ ընդարձակ տեղ մը **դնելով զիս**:

6 Տէրը ինծի հետ է, չեմ վախնար.

Մարդը ի՞նչ կրնայ ընել ինծի:

7 Տէրը ինծի հետ է՝ իմ օգնականներու մէջ,

Ու ես՝ ոտխներու **կորուստը** պիտի տեսնեմ:

8 Աւելի լաւ է Տէրոջ ապաւինիլ,

քան թէ մարդոց վստահիլ.

9 Աւելի լաւ է Տէրոջ ապաւինիլ,

քան թէ ազնուականներուն վստահիլ:

10 Բոլոր ազգերը զիս շրջապատած էին.

Բայց Տէրոջ անունով զանոնք ^բջարդեցի:

11 Զիս շրջապատած էին, զիս ^գպաշարած էին.

Բայց Տէրոջ անունով զանոնք ջարդեցի:

12 Մեղուներու պէս զիս շրջապատած էին,

Բայց փուշերու կրակին պէս շիջանեցան.

Արդարեւ Տէրոջ անունով զանոնք ջարդեցի:

13 Սաստիկ հրեցիր զիս՝ որպէսզի իյնամ.

Բայց Տէրը օգնեց ինծի:

14 Տէրը իմ զօրութիւնս ու սաղմոսս է,

եւ իմ փրկութիւնս եղաւ:

15 Արդարներուն ^դբնակարաններուն մէջ **ցնծութեան ու փրկութեան ձայն կայ.**

Տէրոջ աջ ձեռքը ոյժ կը բանեցնէ:

16 Տէրոջ աջ ձեռքը բարձրացած է.

Տէրոջ աջ ձեռքը ոյժ կը բանեցնէ:

17 Պիտի չմեռնիմ, հապա պիտի ապրիմ,

Որ Տէրոջ գործերը պատմեմ:

18 Տէրը զիս **սաստիկ** պատժեց,

Բայց զիս մահուան չմատնեց:

19 Բացէ՛ք ինծի արդարութեան դռները.

Անոնց մէջ պիտի մտնեմ **ու** Տէրոջ շնորհակալ ըլլամ:

20 Ա՛յս է Տէրոջ դուռը,

Արդարները ասկէ պիտի մտնեն:

21 Շնորհակալ եմ քեզմէ, որ ինծի պատասխանացիր

եւ ինծի փրկութիւնս եղար:

22 Այն քարը՝ որ կառուցանողները ^եմերժեցին,

---

^ա Եբբ.՝ զիս ատողներուն

^բ Եբբ.՝ ծայրատեցի

^գ Եբբ.՝ շրջապատած

^դ Եբբ.՝ վրաններուն

«Անկիւնաքարը եղաւ:

23 Ասիկա Տէրոջմէ՛ն եղաւ.

Սքանչելի է մեր աչքերուն:

24 Ահա՛ւասիկ այն օրը՝ որ Տէրը էստեղծեց.

Խայտա՛նք եւ ուրախանա՛նք անոր մէջ:

25 Ո՛վ Տէր, կ'աղերսե՛մ, փրկե՛ հիմա.

Ո՛վ Տէր, կ'աղերսե՛մ, յաջողութի՛նն տուր հիմա:

26 Օրհնեա՛լ ըլլայ ա՛ն՝ որ Տէրոջ անունով կու գայ.

Օրհնաբանեցի՛նք ձեզ Տէրոջ տունէն:

27 Տէրը Աստուած է, ու մեզ կը լուսաւորէ.

«Զոհի անասունը՝ փոկերո՛վ կապեցէք,

Եւ զոհասեղանի եղջիրներո՛նն մօտեցուցէք:

28 Դո՛ն իմ Աստուածս ես, ու քեզմէ շնորհակալ պիտի ըլլամ.

Ո՛վ իմ Աստուածս, քեզ պիտի բարձրացնեմ:

29 Շնորհակալ եղէք Տէրոջմէ՛ն՝ որովհետեւ բարի է,

Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՕՐԷՆԸ^ա

ԱԼԷՖ

119

Երանի՛ անոնց՝ որ ճամբայով պարկեշտ են,

Որոնք Տէրոջ Օրէնքին համաձայն կ'ընթանան:

2 Երանի՛ անոնց՝ որ անոր վկայութիւնները կը պահեն,

Եւ ամբողջ սիրտով զինք կը փնտռեն.

3 Նաեւ անհրաւութիւն չեն գործեր,

Հապա անոր ճամբաներէն կ'ընթանան:

4 Դուն պատուիրեցիր որ շա՛տ զգուշութեամբ

Քու հրամաններդ պահենք:

5 Երանի՛ թէ ճամբաներս հաստատուին,

Որպէսզի քու կանոններդ պահեմ.

6 Այն ատեն պիտի չամչնամ՝

Երբ քու բոլոր պատուիրաններուդ ^բուշադիր ըլլամ՝:

7 Զեզ պիտի ներբողեմ ուղիդ սիրտով,՝

Երբ քու արդար ^գդատավճիռներդ սորվիմ:

^ա Կամ՝ անարգեցին

^գ Եբբ.՝ Անկիւնին գլուխը

^ե Եբբ.՝ ըրաւ

^բ Եբբ.՝ Տօնի զոհը

^ա Այս սաղմոսին 22 հատուածներէն իւրաքանչիւրին 8 համարները կը սկսին նոյն եբրայական գիրով՝ այբուբենական կարգով

^բ Եբբ.՝ նայիմ

8 Զու կանոններդ պիտի պահեմ.

Զիս Դբնաւ մի՛ լքեր:

ՀՆԱԶԱՆ ԴՈՒԹԻՒՆ ՏԷՐՈՋ ՕՐԷՆԹԻՆ ՊԷԹ

9 Երիտասարդը ի՞նչպէս մաքրէ իր ուղիւն.

Անոր ուշադիր ըլլալով՝ քու խօսքիդ համաձայն:

10 Իմ ամբողջ սիրտովս փնտռեցի քեզ.

Մի՛ թողուր զիս՝ որ քու պատուիրաններէդ մոլորիմ:

11 Իմ սիրտիս մէջ պահեցի քու Էհրամաններդ,

Որպէսզի չմեղանչեմ քեզի դէմ:

12 Դուն օրհնեա՛լ ես, ո՛վ Տէր.

Սորվեցո՛ւր ինծի քու կանոններդ:

13 Իմ շրթունքովս թուեցի

Զու բերանիդ բոլոր դատավճիռները:

14 Զու վկայութիւններուդ ճամբայով բերկրեցայ,

Որպէս թէ ամէն տեսակ փարթամութեամբ:

15 Զու հրամաններուդ մասին պիտի խոկամ,

Եւ քու ուղիներդ պիտի դիտեմ:

16 Զու կանոններովդ պիտի հաճոյանամ,

Ու քու խօսքդ պիտի չմոռնամ:

ԵՐԶԱՆԿՈՒԹԻՒՆ ՏԷՐՈՋ ՕՐԷՆԹԻՆ ՍԷՋ ԿԻՍԷԼ

17 Երախտի՛ք ըրէ քու ծառայիդ,

Որպէսզի ապրիմ եւ քու խօսքդ պահեմ:

18 Բա՛ց իմ աչքերս,

Որպէսզի քու Օրէնքէդ սքանչելիքներ տեսնեմ:

19 Ես պանդուխտ եմ երկրի վրայ.

Մի՛ Գպահեր ինձմէ քու պատուիրաններդ:

20 Իմ անձս կը խորտակուի՝

Ամէն ժամանակ քու դատավճիռներուդ ըղձալէն:

21 Դուն սաստեցիր անիծեալ հպարտները՝

Որոնք քու պատուիրաններէդ կը մոլորին:

22 Էվերցո՛ւր ինձմէ նախատինքն ու արհամարհանքը,

Գ Կամ՝ կանոններդ

Դ Եբբ.՝ բոլորովին

Ե Կամ՝ խօսքերդ

Զ Եբբ.՝ ծածկեր

Է Եբբ.՝ Գլորէ՛

ՍԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐԸԸ

Քանի քու վկայութիւններդ պահեցի:

- 23 Նոյնիսկ իշխանաւորներ կը նստէին եւ ինծի դէմ կը խօսէին,
Բայց ծառայ քու կանոններուդ մասին կը խոկար:
- 24 Քու վկայութիւններդ ալ իմ հաճոյքս
Ու ^Բխորհրդատուներս են:

ՏԷՐՈՋ ՕՐԷՆՔԻՆ ՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԵԱՆ ՍԱՀՄԱՆՈՒՄԸ
ՏԱԼԷԹ

- 25 Իմ անձս հողին կը փակչի.
Վերապրեցո՛ւր զիս՝ քու խօսքիդ համաձայն:
- 26 Իմ ճամբաներս պատմեցի, ու դուն պատասխանեցիր ինծի.
Սորվեցո՛ւր ինծի քու կանոններդ:
- 27 ^ԲԳիտցո՛ւր ինծի քու հրամաններուդ ճամբան,
Եւ քու սքանչելիքներուդ մասին պիտի խոկամ:
- 28 Իմ անձս տրտմութենէն **արցունք** կը ^Ժթափէ.
^ԻՀաստատէ՛ զիս՝ քու խօսքիդ համաձայն:
- 29 Հեռացո՛ւր ինձմէ ստութեան ճամբան,
Ու շնորհէ՛ ինծի քու Օրէնքդ:
- 30 Հաւատարմութեան ճամբան ընտրեցի,
Եւ քու դատավճիռներդ **իմ առջեւ** դրի:
- 31 Քու վկայութիւններուդ յարեցայ.
Ո՛վ Տէր, մի՛ ամչցներ զիս:
- 32 Քու պատուիրաններուդ ճամբային մէջ պիտի վազեմ,
Որովհետեւ դուն իմ սիրտս պիտի ^Լսփոփես:

ՀԱՍԿԱՑՈՂՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹԸ
ՀԷ

- 33 Ո՛վ Տէր, սորվեցո՛ւր ինծի քու կանոններուդ ճամբան,
Ու մինչեւ վախճանը պիտի պահեմ զայն:
- 34 Խելացի՛ ըրէ զիս, որպէսզի քու Օրէնքդ պահեմ,
Եւ ամբողջ սիրտով անոր ուշադիր ըլլամ:
- 35 Առաջնորդէ՛ զիս քու պատուիրաններուդ շաւիղին մէջ,
Որովհետեւ անկէ կ'ախորժիմ:
- 36 Հակեցո՛ւր իմ սիրտս քու վկայութիւններուդ,
Եւ ո՛չ թէ ազահութեան:

- ^Բ Եբբ.՝ խորհուրդի մարդիկս
- ^Բ Կամ՝ Հասկցո՛ւր
- ^Ժ Եբբ.՝ կաթեցնէ
- ^Ի Կամ՝ Կանգնեցո՛ւր
- ^Լ Եբբ.՝ լայնցնես

ՍԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐԸԸ

- 37 ^Խ Հեռացո՛ւր աչքերս ունայնութիւն տեսնելէ.
Վերապրեցո՛ւր զիս քու ճամբայիդ մէջ:
- 38 Հաստատէ՛ քու ^ծխոստումդ
Քեզմէ վախցող ծառայիդ հանդէպ:
- 39 Հեռացո՛ւր ինձմէ նախատինքս՝ որմէ կը վախնամ,
Որովհետեւ քու դատավճիռներդ բարի են:
- 40 Ահա՛ կ'ըղծամ քու հրամաններուդ.
Վերապրեցո՛ւր զիս քու արդարութեամբդ:

ՎՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆ ՏԷՐՈՋ ՕՐԷՆՔԻՆ ՎՐԱՅ
ՎԱԻ

- 41 Ո՛վ Տէր, քու կարեկցութիւնդ թող գայ իմ վրաս,
Նաեւ քու փրկութիւնդ՝ քու ^Կխոստումիդ համաձայն.
- 42 Որպէսզի ^Բբան մը ունենամ պատասխանելու զիս նախատողին,
Որովհետեւ քու խօսքիդ կը վստահիմ:
- 43 Ճշմարտութեան խօսքը ^Ծբնաւ մի՛ ^Ղհեռացներ իմ բերանէս,
Քանի քու դատավճիռներուդ կը յուսամ:
- 44 Զու Օրէնքդ շարունակ պիտի պահեմ,
«Դարէ դար»:
- 45 Ընդարձակ տեղի մէջ պիտի ընթանամ,
Քանի որ քու հրամաններդ փնտռեցի:
- 46 Թագաւորներու առջեւ պիտի խօսիմ քու վկայութիւններուդ մասին,
Եւ պիտի չամչնամ:
- 47 Պիտի հաճոյանամ քու պատուիրաններովդ՝
Որոնք սիրած եմ:
- 48 Ձեռքերս դէպի քու պատուիրաններդ պիտի բարձրացնեմ՝ որոնք սիրած եմ,
Ու քու կանոններուդ մասին պիտի խոկամ:

ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԻՒՆ ՏԷՐՈՋ ՕՐԷՆՔԻՆ ՄԷՋ
ԶԱՅԻՆ

49 Յիշէ՛ քու ծառայիդ եղած ^Մխոստումը,

^Խ Եբբ.՝ Անցո՛ւր

^Ծ Կամ՝ խօսքդ

^Կ Կամ՝ խօսքիդ

^Բ Կամ՝ խօսք

^Ծ Եբբ.՝ բոլորովին

^Ղ Եբբ.՝ ազատեր

^Ծ Եբբ.՝ Յաւիտեանականութենէ յաւիտեանականութիւն

^Մ Կամ՝ խօսքը

ՍԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐԸԸ

Որուն վրայ ինձի յուսալ տուիր.

- 50 Ա՛յս է մխիթարութիւնս՝ իմ տառապանքիս մէջ,
Որովհետեւ քու խոստումդ զիս վերապրեցուց:
- 51 Հպարտները չափազանց ծաղրեցին զիս,
Բայց ես քու Օրէնքէդ չջեղեցայ:
- 52 Ո՛վ Տէր, քու դարաւոր դատավճիռներդ յիշեցի,
Ու մխիթարուեցայ:
- 53 Մոլուցքը զիս համակեց այն ամբարիշտներուն համար՝
Որոնք քու Օրէնքդ կը լքեն:
- 54 Զու կանոններդ ինձի օրհներգեր եղան
Իմ պանդխտութեանս տան մէջ:
- 55 Ո՛վ Տէր, գիշերը քու անունդ յիշեցի,
Եւ քու Օրէնքդ պահեցի:
- 56 Ասիկա «պատահեցաւ ինձի»,
Որովհետեւ քու հրամաններդ պահեցի:

ՏԵՐՈՋ ՕՐԷՆՔԻՆ ՆՈՒԻՐՈՒՄԸ ԽԷԹ

- 57 **Դո՛ւն ես** իմ բաժինս, ո՛վ Տէր.
Խոստացայ որ քու խօսքերդ պահեմ:
- 58 Ամբողջ սիրտով ²քու շնորհքդ խնդրեցի՝.
Ողորմէ՛ ինձի՝ քու յոստումիդ համաձայն:
- 59 Իմ ճամբաներուս մասին մտածեցի,
Ու ոտքերս քու վկայութիւններուդ ⁴ուղղեցի:
- 60 Զու պատուիրաններդ պահելու
Արտորացի, եւ չտնտնացի:
- 61 Ամբարիշտներուն լարերը զիս կաշկանդեցին,
Բայց ես քու Օրէնքդ չմոռցայ:
- 62 Կէս գիշերին կ'ելլեմ քեզ ներքողելու՝
Զու արդար դատավճիռներուդ համար:
- 63 Ես ընկերակիցն եմ բոլոր անոնց՝ որ քեզմէ կը վախնան,
Ու քու հրամաններդ կը պահեն:
- 64 Ո՛վ Տէր, երկիրը լեցուն է քու կարեկցութեամբդ.
Սորվեցո՛ւր ինձի քու կանոններդ:

---

¹ Եբր.՝ Կիզումը

⁶ Եբր.՝ եղաւ

² Եբր.՝ երեսիդ պաղատեցայ

⁷ Կամ՝ խօսքիդ

⁴ Եբր.՝ դարձուցի

ՏԵՐՈՋ ՕՐԷՆՔԻՆ ԱՐԺԷԸԸ
ԴԷԹ

- 65 Բարիք ըրիր քու ծառայիդ, ո՛վ Տէր,
Քու յխոստումիդ համաձայն:
- 66 Սորվեցո՛ւր ինձի դատողութեան ու գիտութեան բարիքները,
Որովհետեւ քու պատուիրաններուդ վստահեցայ:
- 67 Զանի տառապած չէի՝ կը շմոլորէի,
Բայց հիմա քու ՚հրամաններդ կը պահեմ:
- 68 Դուն բարի ես, ու բարերար.
Սորվեցո՛ւր ինձի քու կանոններդ:
- 69 Հպարտները սուտեր հնարեցին ինձի դէմ,
Բայց ես ամբողջ սիրտովս քու հրամաններդ պիտի պահեմ:
- 70 Անոնց սիրտը ճարպի պէս պարարտացաւ,
Բայց ես քու Օրէնքովդ հաճոյացայ:
- 71 ՎՆպաստաւոր եղաւ ինձի որ տառապեցայ,
Որպէսզի քու կանոններդ սորվիմ:
- 72 Քու բերանիդ Օրէնքը ինձի աւելի լաւ է՝
Զան հազարներով ոսկի եւ արծաթ:

ՏԵՐՈՋ ՕՐԷՆՔԻՆ ԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆԸ
ԵՕՏ

- 73 Քու ձեռքերդ շինեցին ու ՚ձեւակերպեցին զիս.
Խելացի՛ ըրէ զիս, որպէսզի քու պատուիրաններդ սորվիմ:
- 74 Զեզմէ վախցողները զիս պիտի տեսնեն եւ ուրախանան,
Որովհետեւ քու ՚խոստումիդ յուսացի:
- 75 Գիտեմ, ո՛վ Տէր, թէ քու դատավճիռներդ արդար են,
Եւ ՚հրաւունքով տառապեցուցիր զիս:
- 76 Կը խնդրե՛մ, քու կարեկցութիւնդ թող՝ մխիթարէ զիս՝

---

⁴ Կամ՝ խօսքիդ

² Կամ՝ սխալէի

² Կամ՝ խօսքդ

⁴ Կամ՝ թանձրացաւ

⁴ Եբր.՝ Լաւ

⁵ Եբր.՝ պատրաստեցին

⁶ Կամ՝ խօսքիդ

⁸ Եբր.՝ հաւատարմութեամբ

⁴ Եբր.՝ մխիթարութիւն ըլլայ ինձի

ՍԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐԸԸ

Զու ծառայիդ տուած խոստումիդ համաձայն:

- 77 Զու գթութիւններդ թող գան իմ վրաս՝ որպէսզի ապրիմ, Որովհետեւ քու Օրէնքդ իմ հաճոյքս է:
- 78 Հպարտները պիտի ամչնան,
Զանի ընդունայն անիրաւութիւն գործեցին ինծի դէմ.
Բայց ես քու հրամաններուդ մասին պիտի խոկամ:
- 79 Ինծի թող դառնան քեզմէ վախցողները,
Եւ քու վկայութիւններդ գիտցողները:
- 80 Իմ սիրտս թող պարկեշտ ըլլայ քու կանոններուդ մէջ,
Որպէսզի չամչնամ:

ԱՂՕԹՔ՝ ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
ԸԱՅ

- 81 Իմ անձս կը ^փնուաղի քու փրկութեանդ **սպասելէն**.
Ես կը յուսամ քու ^բխոստումիդ:
- 82 Իմ աչքերս կը նուաղին քու խոստումիդ համար,
Ու կ'ըսեմ. «Ե՞րբ պիտի մխիթարես զիս»:
- 83 Արդարեւ ես ծուխի մէջ **դրուած** տիկի պէս եղայ,
Բայց քու կանոններդ չմոռցայ:
- 84 Ո՞րչափ են քու ծառայիդ օրերը.
Ե՞րբ օդատավճիռ պիտի արձակես՝ զիս հալածողներուն դէմ:
- 85 Հպարտները փոսեր փորեցին ինծի համար,
Ինչ որ քու Օրէնքիդ համաձայն չէ:
- 86 Զու բոլոր պատուիրաններդ հաւատարմութիւն են:
Օգնէ՛ ինծի. ընդունայն զիս կը հալածեն:
- 87 Զիչ մնաց որ զիս սպառէին երկրի վրայ,
Բայց ես քու հրամաններդ չլքեցի:
- 88 Վերապրեցո՛ւր զիս՝ քու կարեկցութեանդ համեմատ,
Ես ալ քու բերանիդ վկայութիւնը պիտի պահեմ:

ՀԱԻԱՏԱՐՄՈՒԹԻՒՆ ՏԵՐՈՋ ՕՐԷՆՔԻՆ
ԼԱՍԷՏ

- 89 Ո՛վ Տէր, քու խօսքդ
Յաւիտենապէս հաստատուած է երկինքի մէջ:
- 90 Զու հաւատարմութիւնդ սերունդէ սերունդ **կը տեւէ**:
Դո՛ւն հաստատեցիր երկիրը, ու կը գոյատեւէ:
- 91 Զու կանոններուդ համաձայն կը կենան **մինչեւ** այսօր.
Որովհետեւ բոլորը քու ծառաներդ են:
- 92 Եթէ քու Օրէնքդ իմ հաճոյքս չըլլար,

---

^փ **Եբր.**՝ սպառի
^բ **Կամ**՝ խօսքիդ
^օ **Եբր.**՝ դատաստան պիտի ընես

ՍԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐԸԸ

Կորսուած պիտի ըլլայի իմ տառապանքիս մէջ:

- 93 Զու հրամաններդ երբեք պիտի չմոռնամ,
Զանի որ անոնցմո՛վ վերապրեցուցիր զիս:
- 94 Ես քուկդ եմ, փրկէ՛ զիս,
Որովհետեւ քու հրամաններդ փնտռեցի:
- 95 Ամբարիշտները ինծի սպասեցին՝ որ զիս կորսնցնեն,
Բայց ես քու վկայութիւններուդ ^Ֆուշադրութիւն պիտի դարձնեմ՝:
- 96 Տեսայ թէ ամէն կատարելութիւն վախճան **ունի**.
Մինչդէռ քու պատուիրանդ չափազանց ընդարձակ է:

ՍԷՐ ՏԷՐՈՋ ՕՐԷՆՔԻՆ ՀԱՆԴԵՊ
ՍԷՄ

- 97 Ո՛րչափ կը սիրեմ քու Օրէնքդ.
Ա՛ն է ամէն օր իմ խոկումս:
- 98 Զու պատուիրաններդ զիս թշնամիներէս անելի իմաստուն ըրից,
Զանի որ անոնք միշտ իմ քովս են:
- 99 Բոլոր ուսուցիչներէս անելի ուշիմ եղայ,
Որովհետեւ քու վկայութիւններդ իմ խոկումս են:
- 100 Երէցներէն անելի խելացի եղայ,
Զանի որ քու հրամաններդ պահեցի:
- 101 Ոտքերս ամէն գէշ ուղիէ ^Մհեռացուցի,
Որպէսզի քու խօսքդ պահեմ:
- 102 Զու դատավճիռներէդ չշեղեցայ,
Որովհետեւ դո՛ւն սորվեցուցիր ինծի:
- 103 Ո՛րչափ քաղցր է քու ^Բխօսքդ իմ քիմքիս,
Մեղրէն անելի **անոյշ է** իմ բերանիս:
- 104 Զու հրամաններովդ խելացի եղայ.
Հետեւաբար ^Գստութեան ամէն ուղի ատեցի:

ԼՈՅՍ՝ ՏԷՐՈՋ ՕՐԷՆՔԷՆ
ՆՈՒՆ

- 105 Զու խօսքդ իմ ոտքերուս ճրագ է,
Եւ իմ շաւիղներուս՝ լոյս:
- 106 Երդում ըրի – ու պիտի կատարեմ –
Որ քու արդար դատավճիռներդ պահեմ:
- 107 Չափազանց տառապեցայ, ո՛վ Տէր.
Վերապրեցո՛ւր զիս՝ քու ^Դխոստումիդ համաձայն:

^Ֆ Եբր.՝ մասին պիտի մտածեմ

^Մ Եբր.՝ արգիլեցի

^Բ Կամ՝ հրամաններդ

^Գ Կամ՝ կեղծիքի

ՍԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐԸԸ

- 108 Կ'աղերսեմ, ո՛վ Տէր, հաւանէ՛ բերանիս յօժարակամ ընծաներուն,
Ու սորվեցո՛ւր ինծի քու դատավճիռներդ:
- 109 Իմ ^Եկեանքս շարունակ կը վտանգեմ՝,
Բայց քու Օրէնքդ չեմ մոռնար:
- 110 Ամբարիշտները վարմ դրին ինծի համար,
Բայց ես քու հրամաններէդ չմոլորեցայ:
- 111 Զու վկայութիւններդ իմ յաւիտենական ժառանգութիւնս են,
Որովհետեւ անոնք սիրտիս բերկրանքն են:
- 112 Հակեցուցի իմ սիրտս, որպէսզի քու կանոններդ գործադրեմ
Յաւիտեան՝ մինչեւ վախճանը:

ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԻՒՆ՝ ՏԷՐՈՋ ՕՐԷՆԵՒՆ ՄԷՋ
ՍԱՍԷԽ

- 113 Երկմիտները կ'ատեմ,
Բայց քու Օրէնքդ կը սիրեմ:
- 114 Դո՛ւն ես իմ ^Գպատուպարանս ու վահանս.
Ես քու ^Եխոստումիդ կը յուսամ:
- 115 Հեռացէ՛ք ինձմէ, ո՛վ չարագործներ,
Քանի ես իմ Աստուծոյս պատուիրանները պիտի պահեմ:
- 116 Նեցո՛ւկ եղիր ինծի՝ քու ^Բխոստումիդ համաձայն, որպէսզի ապրիմ.
Զիս մի՛ ամչցներ իմ յոյսէս:
- 117 Կազդուրէ՛ զիս՝ որպէսզի ապրիմ,
Եւ շարունակ ^Քուշադիր ըլլամ՝ քու կանոններուդ:
- 118 Տապալեցիր բոլոր անոնք՝ որ քու կանոններէդ մոլորեցան,
Քանի որ անոնց խաբէութիւնը կեղծիք է:
- 119 Դուն ^Ժխարամի պէս ^Իհանեցիր երկրի բոլոր ամբարիշտները.
Հետեւաբար ես կը սիրեմ քու վկայութիւններդ:
- 120 Իմ մարմինս դողաց քու երկիւղէդ,
Ու ես վախցայ քու դատավճիռներէդ:

ՀՆԱԶԱՆ ԴՈՒԹԻՒՆ ՏԷՐՈՋ ՕՐԷՆԵՒՆ

-
- ^Դ Կամ՝ խօսքիդ
  - ^Ե Եբր.՝ շունչս շարունակ ափիս մէջ է
  - ^Գ Եբր.՝ ծածկոյթս
  - ^Ե Կամ՝ խօսքիդ
  - ^Ը Կամ՝ խօսքիդ
  - ^Ք Եբր.՝ նայուածքս դարձնեմ
  - ^Ժ Այսինքն՝ հալած մետաղի կեղտի
  - ^Ի Եբր.՝ դադրեցուցիր

- 121 Իրաւունք եւ արդարութիւն կիրարկեցի,
Զիս մի՛ւլքեր իմ հարստահարիչներուս:
- 122 Երաշխաւոր եղիր քու ծառայիդ բարօրութեան.
Հպարտները թող չհարստահարեն զիս:
- 123 Աչքերս նուաղեցան քու փրկութեանդ
Ու քու արդարութեանդ ^Խխոստումին **սպասելէն:**
- 124 Զու կարեկցութեանդ համեմատ վարուէ ծառայիդ հետ,
Եւ սորվեցո՛ւր ինձի քու կանոններդ:
- 125 Ես քու ծառայ եմ. խելացի՛ ըրէ զիս,
Որպէսզի քու վկայութիւններդ գիտնամ:
- 126 Ժամանակն է որ Տէրը գործէ,
Որովհետեւ քու Օրէնքդ ^Ծանտեսեցին:
- 127 Հետեւաբար քու պատուիրաններդ
Ոսկիէն ու գուտ ոսկիէն աւելի կը սիրեմ.
- 128 Ուստի **քու** բոլոր հրամաններդ ամէն **կերպով** ուղիղ կը համարեմ,
Եւ ^Կստութեան ամէն ուղի կ'ատեմ:

**ՏԵՐՈՋ ՕՐԷՆՔԻՆ ՀՆԱԶԱՆԴԵԼՈՒ ՓԱՓԱՔ
ՓԷ**

- 129 Զու վկայութիւններդ սքանչելի են,
Հետեւաբար իմ անձս զանոնք կը պահէ:
- 130 Զու խօսքերուդ ^Դյայտնութիւնը կը լուսաւորէ,
Ու միամիտները խելացի կ'ընէ:
- 131 Իմ բերանս բացի եւ հեւացի,
Որովհետեւ քու պատուիրաններուդ կ'ըղծամ:
- 132 Նայէ՛ ու ողորմէ՛ ինձի,
Ինչպէս սովորաբար **կ'ընես** քու անունդ սիրողներուն:
- 133 Հաստատէ՛ իմ քայլերս քու ^Ձհրամաններուդ մէջ.
Ո՛չ մէկ անօրէնութիւն թող տիրէ ինձի:
- 134 Փրկէ՛ զիս մարդոց հարստահարութենէն,
Որ քու հրամաններդ պահեմ:
- 135 ^ՊՊայծառացո՛ւր երեսդ քու ծառայիդ վրայ,

- ¹ Եբր.՝ ձգեր
- ^Խ Կամ՝ խօսքիւն
- ^Ծ Եբր.՝ խզեցին
- ^Կ Կամ՝ կեղծիքի
- ^Դ Եբր.՝ մուտքը
- ^Ձ Կամ՝ խօսքիդ

Եւ սորվեցո՛ւր ինձի քու կանոններդ:

136 Զուրի առուներ կ'իջնեն իմ աչքերէս,
Զանի որ **մարդիկ** քու Օրէնքդ չեն պահեր:

ՏԷՐՈՋ ՕՐԷՆՔԻՆ ԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆԸ
ՅԱՏԷ

- 137 Դուն արդար ես, ո՛վ Տէր,
Եւ քու դատավճիռներդ ուղիղ են:
- 138 Զու պատուիրած վկայութիւններդ
Արդար ու յոյժ հաւատարիմ են:
- 139 Իմ նախանձախնդրութիւնս զիս փճացուց,
Որովհետեւ իմ հակառակորդներս քու խօսքերդ մոռցան:
- 140 Զու խօսքդ յոյժ ճիշտ է,
Ուստի քու ծառայ գայն կը սիրէ:
- 141 Ես փոքր եւ արհամարհուած եմ,
Բայց քու հրամաններդ չմոռցայ:
- 142 Զու արդարութիւնդ յաւիտենական արդարութիւն է,
Եւ քու Օրէնքդ ճշմարտութիւն է:
- 143 Տագնապն ու տուայտանքը զիս գտան,
Բայց քու պատուիրաններդ իմ հաճոյքս են:
- 144 Զու վկայութիւններուդ արդարութիւնը յաւիտենական է.
Խելացի՛ ըրէ զիս, եւ պիտի ապրիմ:

ԱՂՕԹԸ՝ ԱԶԱՏՈՒԹԵԱՆ ՀԱՍԱՐ
ԳՕՅ

- 145 Ամբողջ սիրտով գոչեցի.
Ո՛վ Տէր, պատասխանէ՛ ինձի, **ու** քու կանոններդ պիտի պահեմ:
- 146 Զեզի՛ գոչեցի, փրկէ՛ զիս,
Ու քու վկայութիւններդ պիտի պահեմ:
- 147 Այգաբացը կանխեցի եւ աղաղակեցի.
Զու ՝խոստումիդ յուսացի:
- 148 **Գիշերուան**՝ պահերէն առաջ բացուեցան՝ աչքերս՝
Զու ՝հրամաններուդ մասին խոկալու համար:
- 149 Լսէ՛ իմ ձայնս՝ քու կարեկցութեանդ համեմատ, ո՛վ Տէր.
Վերապրեցո՛ւր զիս՝ քու կանոններուդ համաձայն:

---

² Եբբ.՝ Լուսաւորէ՛

⁶ Եբբ.՝ գտուած

⁵ Կամ՝ խօսքիդ

¹ Եբբ.՝ պահերը կանխեցիս

⁶ Կամ՝ խօսքերուդ

- 150 **Ինծի** կը մօտենան լրբութեան հետամուտ եղողները,
Որոնք քու Օրէնքէդ հեռացած են:
- 151 **Բայց**, ո՛վ **Տէր**, դուն **իմ** մօտս ես,
Եւ քու բոլոր պատուիրաններդ ճշմարտութիւն են:
- 152 Վաղուց գիտեմ թէ քու վկայութիւններդ
՝Յաւիտենապէս հաստատած ես՝:

ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ԱՂԵՐՍ
ԲԷՇ

- 153 Տե՛ս իմ տառապանքս եւ ազատէ՛ զիս,
Որովհետեւ քու Օրէնքդ չմոռցայ:
- 154 Պաշտպանէ՛ իրաւունքս ու փրկէ՛ զիս,
Վերապրեցո՛ւր զիս՝ քու ՚խոստումիդ համաձայն:
- 155 Փրկութիւնը հեռու է ամբարիշտներէն,
Զանի որ քու կանոններդ չեն փնտռեր:
- 156 Ո՛վ **Տէր**, քու գթութիւններդ բազմաթիւ են,
Վերապրեցո՛ւր զիս՝ քու կանոններուդ համաձայն:
- 157 Բազմաթիւ են իմ հալածիչներս ու հակառակորդներս.
Բայց ես քու վկայութիւններէդ չջեղեցայ:
- 158 Անհաւատարիմները տեսայ եւ զգուեցայ,
Որովհետեւ անոնք քու չհրամաններդ չէին պահեր:
- 159 Նայէ՛ թէ ո՛րքան կը սիրեմ քու հրամաններդ, ո՛վ **Տէր**.
Վերապրեցո՛ւր զիս՝ քու կարեկցութեանդ համեմատ:
- 160 Զու խօսքիդ ^ասկզբունքը ճշմարտութիւն է,
Ու բոլոր արդար դատավճիռներդ յաւիտենական են:

ԸՆԾԱՅՈՒՄ ՏԷՐՈՋ ՕՐԷՆՔԻՆ
ՇԻՆ

- 161 Իշխանաւորները առանց ^բպատճառի զիս հալածեցին,
Բայց իմ սիրտս **միայն** քու խօսքէդ կը վախնայ:
- 162 Ես կը բերկրիմ քու ^նհրամաններովդ՝
Շատ աւար գտնողի պէս:
- 163 Ստութիւնը կ'ատեմ, եւ անկէ կը գարշիմ.

² **Եբր.**՝ Զանոնք յաւիտենապէս հիմնած ես

^ն **Կամ**՝ խօսքիդ

^է **Կամ**՝ խօսքդ

^ա **Եբր.**՝ գլուխը

^բ **Եբր.**՝ վճարումի

^ն **Կամ**՝ խօսքերովդ

Զու Օրէնքդ կը սիրեմ:

- 164 Օրը եօթը անգամ կը գովաբանեմ քեզ՝
Զու արդար դատավճիռներուդ համար:
- 165 Զու Օրէնքդ սիրողները յորդառատ խաղաղութիւն ունին.
Անոնց համար՝ սայթաքում չկայ:
- 166 Ո՛վ Տէր, քու փրկութեանդ յուսացի,
Եւ քու պատուիրաններդ գործարեցի:
- 167 Իմ անձս քու վկայութիւններդ պահեց.
Ես գանոնք շատ կը սիրեմ:
- 168 Զու հրամաններդ ու վկայութիւններդ պահեցի,
Զանի որ իմ բոլոր ճամբաներս քու առջեւ եմ:

ԱՂՕԹԸ՝ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
ԹԱԻ

- 169 Ո՛վ Տէր, իմ՝ պաղատանքս թող ներկայանայ քու առջեւ.
Խելացի՛ ըրէ զիս՝ քու ՝խոստումիդ համաձայն:
- 170 Իմ աղաչանքս թող հասնի քու առջեւ.
Ազատէ՛ զիս՝ քու խոստումիդ համաձայն:
- 171 Իմ շրթունքս գովաբանութիւն պիտի արտայայտէ,
Որովհետեւ քու կանոններդ սորվեցուցիր ինձի:
- 172 Իմ լեզուս քու ՝հրամաններդ պիտի՝ ցայտարարէ,
Զանի որ քու բոլոր պատուիրաններդ արդար եմ:
- 173 Զու ձեռքդ թող օգնական ըլլայ ինձի,
Որովհետեւ քու հրամաններդ նախընտրեցի:
- 174 Ո՛վ Տէր, քու փրկութեանդ կ'ըղծամ,
Եւ քու Օրէնքդ իմ հաճոյքս է:
- 175 Իմ անձս թող ապրի ու քեզ գովաբանէ,
Եւ քու դատավճիռներդ թող օգնեն ինձի:
- 176 Կորսուած ոչխարի պէս կը դեգերիմ.
Փնտռէ՛ քու ծառայ, որովհետեւ քու պատուիրաններդ չմոռցայ:

ԱՂՕԹԸ՝ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
՝Աստիճաններուն երգը:

120

- ^u Եբբ.՝ խոչընդոտ
- ^v Եբբ.՝ ճիչս
- ^w Կամ՝ խօսքիդ
- ^x Կամ՝ խօսքդ
- ^y Եբբ.՝ խօսի
- ^z Կամ՝ Ուխտաւորներուն

Իմ տագնապիս մէջ Տէրոջ գոչեցի,
Ան ալ պատասխանեց ինծի:

2 Ո՛վ Տէր, ազատէ՛ իմ անձս ստախօս շրթունքէն
Ու խաբերայ լեզուէն:

3 Բ՛ն՛վ խաբերայ լեզու, քեզի ի՞նչ պիտի տրուի,
Կամ քեզի ի՞նչ պիտի անելցուի՞...-

4 Զօրաւոր մարդուն սուր նետերը,
Ու գիհիին կայծերը:

5 Վա՛յ ինծի՛ որ Մոսոքի մէջ պանդխտացայ,
Եւ Կեդարի վրաններուն քով բնակեցայ:

6 Երկար ժամանակ իմ անձս բնակեցաւ
Խաղաղութիւնը ատողներուն հետ:

7 Ես խաղաղութիւնը կը սիրէի.
Բայց երբ կը խօսէի այդ մասին, անոնք պատերազմի կողմնակից էին:

ՏԷՐԸ՝ ՄԵՐ ՊԱՇՏՊԱՆԸ
Աստիճաններուն երգը:

121

Աչքերս դէպի լեռները կը վերցնեմ.
Ուրկէ՞ պիտի գայ իմ օգնութիւնս:

2 Իմ օգնութիւնս Տէրոջմէ՛ն է,
Որ երկինքն ու երկիրը ստեղծեց:

3 Ան պիտի չթոյլատրէ որ քու ոտքդ սահի.
Քու Պահապանդ պիտի չմրափէ:

4 Ահա՛ Իսրայէլի Պահապանը
Ո՛չ կը մրափէ, ո՛չ կը քնանայ:

5 Տէրը քու պահապանդ է.
Տէրը քու հովանիդ է՝ աջ ձեռքիդ քով:

6 Յերեկը արեւը քեզ պիտի չզարնէ,
Ո՛չ ալ գիշերը՝ լուսինը:

7 Տէրը քեզ ամէն չարիքէ պիտի պահպանէ.
Քու անձդ պիտի պահպանէ:

8 Տէրը քու թելքդ ու մուտքդ՝ պիտի պահպանէ՝
Հիմա եւ յաւիտեան:

ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ ՓԱՌՔԸ
Դաւիթի աստիճաններուն երգը:

122

Ուրախացայ երբ ինծի ըսին.

^բ Կամ՝ Խաբերայ լեզուն քեզի ի՞նչ կու տայ, կամ քեզի ի՞նչ կ'անելցնէ

^ւ Եբբ.՝ ըրաւ

^բ Եբբ.՝ երթդ ու դարձդ

«Երթա՛նք Տէրոջ տունը»:

- 2 Մեր ոտքերը քու դռներուդ մէջ պիտի կայնին,
Ո՛վ Երուսաղէմ:
- 3 Երուսաղէմ կառուցանուած է քաղաքի մը պէս,
Որուն մասերը իրարու կցուած են:
- 4 Հոն կը բարձրանան տոհմերը, Տէրոջ տոհմերը,
Իսրայէլի «պատուիրածին համաձայն»,
Տէրոջ անունը ներբողելու համար.
- 5 Որովհետեւ հոն դրուած են դատաստանի գահերը,
Դաւիթի տան գահերը:
- 6 Խաղաղութի՛ն խնդրեցէք Երուսաղէմի համար.
Անդորրութիւն թող ունենան քեզ սիրողները:
- 7 Խաղաղութիւն թող ըլլայ պատուարներուդ մէջ,
Նաեւ անդորրութիւն՝ պալատներուդ մէջ:
- 8 Իմ եղբայրներուս եւ ընկերներուս համար՝
Հիմա պիտի ըսեմ. «Խաղաղութի՛ն ըլլայ քու մէջդ»:
- 9 Տէրոջ՝ մեր Աստուծոյն տան պատճառով
Քու բարօրութիւնդ պիտի բուզեմ:

ԱՂՕԹԸ՝ ՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆ ՍՏԱՆԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ
Աստիճաններուն երգը:

123

Աչքերս քեզի՛ կը վերցնեմ,
Ո՛վ երկինքի մէջ Բնակող:

- 2 Ահա՛ ինչպէս ստրուկներուն աչքերը իրենց տէրերուն ձեռքին կը նային,
Եւ ինչպէս ստրկուհիին աչքերը՝ իր տիրուհիին ձեռքին,
Այնպէս ալ մեր աչքերը Տէրոջ՝ մեր Աստուծոյն պիտի նային,
Մինչեւ որ մեզի ողորմի:
- 3 Ողորմէ՛ մեզի, ո՛վ Տէր, ողորմէ՛ մեզի,
Որովհետեւ յոյժ՝ յազեցանք արհամարհանքէն.
- 4 Մեր անձը յոյժ յազեցած է անխռով ապրողներուն ծաղրանքէն,
Եւ կեղեքողներուն արհամարհանքէն:

ԱՍՏՈՒԱԾ՝ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻՆ ՊԱՀԱՊԱՆԸ
Դաւիթի աստիճաններուն երգը:

124

Եթէ Տէրը մեզի հետ չըլլար,
– Հիմա Իսրայէլ թող ըսէ –,

- 2 Եթէ Տէրը մեզի հետ չըլլար

^ա Եբր.՝ վկայութեան

^բ Եբր.՝ փնտռեմ

^ա Եբր.՝ կշտացանք

- Երբ մարդիկ մեզի դեմ կանգնեցան,
- 3 Այն ատեն ողջ-ողջ պիտի կլլէին մեզ,
Երբ անոնց բարկութիւնը մեր վրայ բորբոքած էր:
- 4 Այն ատեն ջուրերը մեզ պիտի ընկղմէին,
Վտակը մեր անձերուն վրայէն պիտի անցնէր.
- 5 Այն ատեն՝ փրփրած ջուրերը
Մեր անձերուն վրայէն պիտի անցնէին:
- 6 Օրհնեա՛լ ըլլայ Տէրը,
Որ մեզ անոնց ակռաներուն չմատնեց **իր** որս:
- 7 Մեր անձերը ճնճողուկի պէս խոյս տուին թռչնորսներուն վարմէն.
Վարմը՝ պատռեցաւ եւ մենք խոյս տուինք:
- 8 Մեր օգնութիւնը Տէրոջ անունովն է,
Որ երկինքն ու երկիրը՝ Գստեղծեց:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻՆ ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԻՒՆԸ
Աստիճաններուն երգը:

125

- Տէրոջ վստահողները Սիոն լերան պէս են,
Որ չ'երերար, **հապա** յաւիտեան կը կենայ:
- 2 **Ինչպէս** Երուսաղէմ լեռներով շրջապատուած է,
Նոյնպէս Տէրը իր ժողովուրդին շուրջն է
Հիմա եւ յաւիտեան:
- 3 Արդարեւ ամբարիշտին գաւազանը արդարներուն վիճակին վրայ պիտի՝ չմնայ,
Որպէսզի արդարները իրենց ձեռքերը անհրաւութեան չերկարեն:
- 4 Ո՛վ Տէր, բարի՛ք ըրէ բարիներուն
Եւ սիրտով ուղիղներուն:
- 5 Իսկ անոնք որ իրենց ծուռ ճամբաներուն մէջ կը խոտորին,
Տէրը զիրենք պիտի՝ կորսնցնէ՝ անօրէնութիւն գործողներուն հետ:
Խաղաղութիւն ըլլայ Իսրայէլի վրայ:

ԱՂՕԹԸ՝ ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
Աստիճաններուն երգը:

126

Երբ Տէրը Սիոնի գերիները վերադարձուց,
՝Երազ տեսնողներու՝ պէս եղանք:

- ^ա Եբբ.՝ հպարտ
- ^բ Եբբ.՝ կոտորեցաւ
- ^գ Եբբ.՝ ըրաւ
- ^ա Եբբ.՝ չդրուի
- ^բ Եբբ.՝ տանի
- ^ա Կամ՝ Առողջացողներու

- 2 Այն աստեն մեր բերանը ծիծաղով լեցուեցաւ,
Ու մեր լեզուն՝ ցնծերգով:
Այն աստեն հեթանոսներուն մէջ ըսին.
«Տէրը անոնց համար մեծագործութիւններ կատարեց»:
- 3 Տէրը մեզի համար մեծագործութիւններ կատարեց,
Եւ մենք ուրախացանք:
- 4 Ո՛վ Տէր, վերադարձո՛ւր մեր գերիները՝
Հարաւի վտակներուն պէս:
- 5 Անոնք որ արցունքով կը սերմանեն՝
Յնծութեամբ պիտի հնձեն.
- 6 Ան որ լալով կ'երթայ՝
Յանելիք սերմը տանելով,
Անշուշտ ցնծութեամբ պիտի վերադառնայ՝
Իր **ցորենի** որաները բերելով:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓԱՌԸԸ
Սողոմոնի աստիճաններուն երգը:

127

- Եթէ Տէրը չկառուցանէ տունը,
Ընդունայն կ'աշխատին զայն կառուցանողները.
Եթէ Տէրը չպահպանէ քաղաքը,
Ընդունայն կը հսկեն պահապանները:
- 2 Ընդունայն է ձեզի համար կանուխ ելլելը, ուշ՝ պառկիլը,
Ու ^բտքնելով հաց ուտելը.
Արդարեւ ան իր սիրելիին քունի **մէջ նոյնքան** կու տայ:
- 3 Ահա՛ որդիները Տէրոջ ժառանգութիւնն են.
Պրովայնի պտուղը **անոր** ^դվարձատրութիւնն է:
- 4 Ինչպէս են նետերը զօրաւոր **մարդուն** ձեռքին մէջ,
Այնպէս են երիտասարդութեան որդիները:
- 5 Երանի՛ այն ^եմարդուն՝
Որ իր կապարճը անոնցմով լեցուցած է.
Պիտի չամչնան՝
Երբ դրան մէջ թշնամիներուն հետ խօսին:

ՏԷՐՈՋ ՀՆԱԶԱՆ ԴՈՒԹԵԱՆ ՎԱՐՉԱՏՐՈՒԹԻՒՆԸ
Աստիճաններուն երգը:

^ա Եբր.՝ նստիլը

^բ Եբր.՝ տքնութեան

^գ Եբր.՝ Փորի

^դ Եբր.՝ վարձքն

^ե Եբր.՝ զօրաւոր **մարդուն**

128

- Երանի՜ բոլոր անոնց՝ որ Տէրոջմէն կը վախնան,
Եւ անոր ճամբաներէն կ'ընթանան:
- 2 Արդարեւ քու ձեռքիդ վաստակէն պիտի ուտես.
Երանի՜ քեզի, բարօրութիւն պիտի ունենաս:
- 3 Զու կի՞նդ պտղաբեր որթատունկի մը պէս պիտի ըլլայ
«Տունէդ ներս»,
Ու քու որդիներդ ձիթենիի տունկերու պէս պիտի ըլլան
Սեղանիդ շուրջը:
- 4 Ահա՛ ա՛յսպէս պիտի օրհնուի
Տէրոջմէն վախճող ^բմարդը:
- 5 Տէրը օրհնէ քեզ Սիոնէ,
Ու Երուսաղէմի բարօրութիւնը տեսնես
Կեանքիդ բոլոր օրերուն մէջ.
- 6 Նաեւ քու որդիներուդ որդիները տեսնես:
Խաղաղութիւն ըլլայ Իսրայէլի վրայ:

ԱՂՕԹԸ՝ ԻՍՐԱՅԷԼԻ ԹՇՆԱՄԻՆԵՐՈՒՆ ԴԷՄ
Աստիճաններուն երգը:

129

- Իմ մանկութեանէս ի վեր յաճախ զիս ճնշեցին,
– Հիմա Իսրայէլ թող ըսէ –,
- 2 Իմ մանկութեանէս ի վեր յաճախ զիս ճնշեցին,
Բայց ինձի չյաղթեցին:
- 3 Հերկողները իմ կռնակս հերկեցին
Եւ իրենց ակօսները երկարեցին:
- 4 Տէրը արդար է.
Ան ամբարիշտներուն փոկերը կտրեց:
- 5 Բոլոր Սիոնը ատողները
Պիտի ամչնան եւ ընկրկին.
- 6 Տանիքներու վրայի խոտին պէս պիտի ըլլան,
Որ դեռ «չփրցուած կը չորնայ:
- 7 Անով հնձողը չի կրնար իր ձեռքը լեցնել,
Ո՛չ ալ որայ կապողը՝ իր գոգը:
- 8 Անցորդները չեն ըսեր.
«Տէրոջ օրհնութիւնը ձեր վրայ ըլլայ.
Չեզ Տէրոջ անունով կ'օրհնենք»:

ԱՂՕԹԸ՝ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

^ա Եբր.՝ Տանդ ներսի կողմերը

^բ Եբր.՝ գօրաւոր մարդը

^ա Եբր.՝ չքաշուած

130

Խորունկ տեղերէն քեզի գոչեցի, ո՛վ Սէր:

2 Տէր, լսէ՛ իմ ձայնս.

Քու ականջներդ թող մտիկ ընեն աղաչանքիս ձայնը:

3 Ո՛վ Քէր, եթէ անօրէնութիւնները ^գյիշես,

Տէր, ո՞վ պիտի գոյատեւէ:

4 Բայց քու քովդ է ներումը,

Որպէսզի քեզմէ վախճան:

5 Ես ^ԴՏէրոջ կը սպասեմ. իմ անձս կը սպասէ,

Եւ անոր ^Եխոստումին կը յուսամ:

6 Իմ անձս Տէրոջ կը սպասէ

Առտուան սպասող պահապաններէն, առտուան սպասող պահապաններէն աւելի:

7 Իսրայէլ Տէրոջ թող յուսայ,

Որովհետեւ Տէրոջ քով կարեկցութիւն կայ.

Անոր քով յորդառատ փրկութիւն կայ:

8 Ա՛ն պիտի փրկէ Իսրայէլը

Իր բոլոր անօրէնութիւններէն:

ԱՂՕԹ՝ ԿԱՏԱՐԵԱԼ ՎՍՏԱՀՈՒԹԵԱՆ

Դաւիթի աստիճաններուն երգը:

131

Ո՛վ Տէր, իմ սիրտս չխրոխտացաւ,

Եւ աչքերս չգոռոզացան.

Ես մեծագործութիւններու,

Ինձմէ բարձր սքանչելիքներու ^Մհետամուտ չեղայ՝:

2 Հապա իմ անձս ^Բհանդարտեցուցի եւ ^Գհանգստացուցի՝

Իր մօր կաթէն կտրուած մանուկի մը պէս.

Իմ անձս կաթէն կտրուած մանուկի մը պէս է:

3 Իսրայէլ Տէրոջ թող յուսայ,

^Մ Եբբ.՝ Եհովա

^Բ Եբբ.՝ Եահ

^Գ Եբբ.՝ միտքդ պահես

^Դ Եբբ.՝ Եհովայի

^Ե Կամ՝ խօսքին

^Մ Եբբ.՝ ետեւէն չընթացայ

^Բ Եբբ.՝ հաւասարեցուցի

^Գ Եբբ.՝ լռեցուցի

Հիմա եւ յաւիտեան:

ԱՂԹԸ՝ ՏԱՃԱՐԻՆ ՀԱՄԱՐ
Աստիճաններուն երգը:

132

Ո՛վ Տէր, յիշէ՛ Դաւիթը

Եւ անոր բոլոր տառապանքները:

2 Յիշէ՛ թէ երդում ըրաւ Տէրոջ,

Ուխտ դրաւ Յակոբի Հզօրին՝ ըսելով.

3 «Իմ տանս ՝բնակարանը պիտի չմտնեմ

Ու փռած անկողինիս վրայ պիտի չբարձրանամ,

4 Աչքերուս քուն պիտի չտամ,

Ո՛չ ալ կոպերուս՝ մրափ,

5 Մինչեւ որ տեղ մը գտնեմ Տէրոջ համար,

Բնակարան մը՝ Յակոբի Հզօրին համար»:

6 Ահա՛ Բանոր մասին լսեցինք Եփրաթայի մէջ,

Եւ գայն գտանք անտառի դաշտերուն մէջ:

7 «Մտնե՛նք անոր Գբնակարանները,

Ու երկրպագե՛նք անոր պատուանդանին քով»:

8 Կանգնէ՛, ո՛վ Տէր, մտի՛ր քու հանգստավայրդ,

Դուն եւ քու զօրութեանդ տապանակը:

9 Զահանաներդ թող արդարութիւն հագնին,

Ու բարեպաշտներդ թող ցնծան:

10 Զու ծառայիդ՝ Դաւիթի սիրոյն համար

Զու օծեալիդ երեսը մի՛ Դմերժեր:

11 Տէրը ճշմարտութեամբ երդում ըրաւ Դաւիթի,

Եւ Եգայն պիտի չուրանայ՝.

«Զու Գընդերքիդ պտուղէն մէկը

Զու գահիդ վրայ պիտի դնեմ:

12 Եթէ քու որդիներդ պահեն իմ ուխտս ու վկայութիւններս՝

Որոնք անոնց պիտի սորվեցնեմ,

Իրենց որդիներն ալ

Զու գահիդ վրայ Եյաւերժ պիտի բազմին»:

^ա Եբր.՝ վրանը

^բ Այսինքն՝ տապանակից

^գ Կամ՝ խորանը

^դ Եբր.՝ հեռացներ

^ե Եբր.՝ անկէ ետ պիտի չդառնայ

^զ Եբր.՝ փորիդ

^է Եբր.՝ յաւերժութենէ յաւերժութիւն

- 13 Արդարեւ Տէրը Սիոնը ընտրեց,
եւ փափաքեցաւ որ ան ըլլայ իր բնակութիւնը՝ **ըսելով**։
- 14 «Ա՛յս է իմ յաւերժական հանգստավայրս։
Հոս պիտի բնակիմ, որովհետեւ ասոր փափաքեցայ։
- 15 Անոր պաշարը առատութեամբ պիտի օրհնեմ,
Անոր աղքատները հացով պիտի կշտացնեմ։
- 16 Անոր քահանաներուն փրկութիւն պիտի հագցնեմ,
եւ անոր բարեպաշտները ցնծութեամբ պիտի **գոչեն**։
- 17 Հոն Դաւիթի եղջիւր պիտի բուսցնեմ,
Ու ճրագ պիտի պատրաստեմ իմ օծեալիս համար։
- 18 Անոր թշնամիներուն ամօթ պիտի հագցնեմ,
Իսկ անոր վրայ իր ^Բթագը պիտի ^Բծաղկի»։

ԵՂԲԱՅՐԱԿԱՆ ՍԷՐԸ ՓԱՌՔԻ ՍԷՋ
Դաւիթի աստիճաններուն երգը։

133

- Ահա՛ ո՛րչափ վայելուչ եւ ո՛րչափ հաճելի է՝
Որ եղբայրները **իրարու հետ** միաբանութեամբ բնակին։
- 2 Այն ^Մհոտաւէտ իւղին պէս է՝
Որ գլուխին վրայէն մօրուքին վրայ,
Ահարոնի մօրուքին վրայ ^Բհոսեցաւ,
Ու մինչեւ անոր վերարկուն ծայրը իջաւ։
- 3 Սիոնի լեռներուն վրայ իջնող
Հերմոնի ցօղին պէս է,
Որովհետեւ Տէրը հոն ^Գապահովեց օրհնութիւնը
եւ կեանքը՝ յաւիտենապէս։

ԿՈՉ՝ ԱՍՏՈՒԱԾ ՓԱՌԱԲԱՆԵԼՈՒ
Աստիճաններուն երգը։

134

- Ահա՛ օրհնաբանեցէ՛ք Տէրը, ո՛վ Տէրոջ բոլոր ծառաները,
Որ Տէրոջ տունը կը կենաք գիշերները։
- 2 Բարձրացուցէ՛ք ձեր ձեռքերը սրբարանը,
եւ օրհնաբանեցէ՛ք Տէրը։
- 3 Երկինքն ու երկիրը ^Մստեղծող Տէրը

^Բ Եբբ.՝ պսակը

^Բ Եբբ.՝ բուսնի

^Մ Եբբ.՝ լաւորակ

^Բ Եբբ.՝ իջաւ

^Գ Եբբ.՝ պատուիրեց

^Մ Եբբ.՝ շիւնող

Թող օրհնէ քեզ Սիոնէն:

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ

135

Ալէլուիա՛: Գովաբանեցէ՛ք ^ՄՏէրոջ անունը,
Գովաբանեցէ՛ք, ո՛վ Տէրոջ ծառաները,

- 2 Որ Տէրոջ տունը կը կենաք՝
Մեր Աստուծոյն տան գաւիթներուն մէջ:
- 3 Գովաբանեցէ՛ք ^ԲՏէրը, որովհետեւ Տէրը բարի է.
Սաղմո՛ս ըսէք անոր անունին, որովհետեւ հաճելի է.
- 4 Զանի որ Տէրը իրեն համար ընտրեց Յակոբը,
Ու Իսրայէլը՝ որպէս իր սեփական **ժողովուրդը**:
- 5 Արդարեւ ես գիտեմ թէ Եհովան մեծ է,
Եւ **թէ** մեր Տէրը կը գերազանցէ բոլոր աստուածները:
- 6 Տէրը իր ամբողջ փափաքածը իրագործեց
Երկինքի ու երկրի մէջ,
Ծովերուն եւ բոլոր անդունդներուն մէջ:
- 7 Երկրի ծայրերէն ամպեր կը բարձրացնէ,
Անձրեւի համար փայլակներ կը ^Գպատրաստէ,
Ու հով կը հանէ իր շտեմարաններէն:
- 8 Ի՛նք զարկաւ Եգիպտոսի անդրանիկները՝
Մարդէն մինչեւ անասուն:
- 9 Նշաններ ու հրաշքներ դրկեց քու մէջդ, ո՛վ Եգիպտոս,
Փարաւոնի եւ անոր բոլոր ծառաներուն վրայ:
- 10 Բազմաթիւ ազգեր զարկաւ,
Ու հզօր թագաւորներ մեռցուց.—
- 11 Ամորհացիներու Սեհոն թագաւորը,
Բասանի Ովգ թագաւորը,
Զանանի բոլոր թագաւորութիւնները,
- 12 Եւ անոնց երկիրը ժառանգութիւն տուաւ,
Ժառանգութիւն իր ժողովուրդին՝ Իսրայէլի:
- 13 Ո՛վ Տէր, քու անունդ յաւիտեան **պիտի մնայ**.
Ո՛վ Տէր, քու յիշատակդ՝ սերունդէ սերունդ **պիտի տեւէ**:
- 14 Արդարեւ Տէրը իր ժողովուրդին դատը պիտի պաշտպանէ,
Եւ իր ծառաներուն վրայ պիտի արգահատի:
- 15 Հեթանոսներուն կուռքերը արծաթ ու ոսկի են,
Մարդու ձեռքի գործեր են.
- 16 Բերան ունին, բայց չեն խօսիր,
Աչքեր ունին, բայց չեն տեսներ,

---

^Մ Եբր.՝ Եհովայի

^Բ Եբր.՝ Եահը

^Գ Կամ՝ շիւնէ

- 17 Ականջներ ունին, բայց չեն ՚լսեր,
եւ շունչ չկայ անոնց բերանին մէջ:
- 18 Անոնց նման կ'ըլլան զանոնք շինողները,
Ու բոլոր անոնց վատահողները:
- 19 Ո՛վ Իսրայէլի տունը, օրհնաբանեցէ՛ք Տէրը.
Ո՛վ Ահարոնի տունը, օրհնաբանեցէ՛ք Տէրը.
- 20 Ո՛վ Ղեւիի տունը, օրհնաբանեցէ՛ք Տէրը.
Ո՛վ Տէրոջմէն վախցողներ, օրհնաբանեցէ՛ք Տէրը:
- 21 Սիոնէն օրհնեա՛լ ըլլայ Տէրը,
Որ երուսաղէմի մէջ կը բնակի: Ալէլուիա՛:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹԶ

136

- Շնորհակա՛լ եղէք Տէրոջմէն, որովհետեւ բարի է.
Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:
- 2 Շնորհակա՛լ եղէք աստուածներուն Աստուծմէն,
Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:
- 3 Շնորհակա՛լ եղէք տէրերուն Տէրոջմէն,
Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:
- 4 Մինակը մեծ սքանչելիքներ ընողէն,
Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:
- 5 Երկինքը հանճարով ^աստեղծողէն,
Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:
- 6 Երկիրը ջուրերուն վրայ տարածողէն,
Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:
- 7 Մեծ ^բլուսաւորներ ստեղծողէն,
Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է.–
- 8 Արեւը՝ որպէսզի ցերեկին տիրէ,
Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է.
- 9 Լուսինը եւ աստղերը՝ որպէսզի գիշերին տիրեն,
Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:
- 10 ^գԵգիպտացիներուն անդրանիկները՝՝ զարնողէն,
Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է,
- 11 Եւ Իսրայէլը անոնց մէջէն հանողէն,
Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է,
- 12 Ուժեղ ձեռքով ու երկարած բազուկով,
Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:
- 13 Կարմիր ծովը երկուքի բաժնողէն,

^ա Եբր.՝ ունկնդրեր

^ա Եբր.՝ ընողէն

^բ Եբր.՝ լոյսեր

^գ Եբր.՝ Եգիպտոսը իր անդրանիկներուն մէջ

- Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է,
14 Եւ Իսրայէլը անոր մէջէն անցընողէն,
 Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:
15 Փարաւոնը եւ անոր զօրագունդերը Կարմիր ծովուն մէջ թօթոնողէն,
 Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:
16 Իր ժողովուրդին անապատին մէջ քալել տուողէն,
 Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:
17 Մեծահամբաւ թագաւորներ զարնողէն,
 Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է,
18 Ու երեւելի թագաւորներ մեռցնողէն,
 Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է.–
19 Ամորհացիներու Սեհոն թագաւորը,
 Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է,
20 Ու Բասանի Ովգ թագաւորը,
 Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է,
21 Եւ անոնց երկիրը ժառանգութիւն տուողէն,
 Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է,
22 Ժառանգութիւն իր ծառային՝ Իսրայէլի,
 Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:
23 Մեր նուաստութեան մէջ մեզ յիշողէն,
 Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է,
24 Ու մեր թշնամիներէն մեզ ազատողէն,
 Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է.
25 Ամէն մարմինի հաց տուողէն,
 Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է.
26 Շնորհակալ եղէք երկինքի Աստուծմէն,
 Որովհետեւ անոր կարեկցութիւնը յաւիտենական է:

ԻՍՐԱՅԷԼԻ ՈՂԲԸ ՏԱՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ

137

- Հո՛ն, Բաբելոնի գետերուն ^աեզերքը,
 Կը նստէինք ու կու լայինք՝
 Սիոնը յիշելով:
2 Անոր ^բմօտ՝ ուռիներուն վրայ
 Կախեցինք մեր քնարները,
3 Որովհետեւ մեր գերեվարները
 Հոն մեզմէ երգ մը ուզեցին,
 Ու մեր ^գկողոպտիչները՝ ուրախութիւն, **ըսելով.**
 «Երգեցէ՛ք մեզի Սիոնի երգերէն»:
4 Տէրոջ երգը ի՞նչպէս երգենք

^ա Եբր.՝ քով

^բ Եբր.՝ մէջտեղը

^գ Կամ՝ գերեվարները

Օտար հողի վրայ:

- 5 Ո՛վ Երուսաղէմ, եթէ քեզ մոռնամ,
իմ աջ ձեռքս **իր պաշտօնը** թող մոռնայ.
- 6 Իմ լեզուս քիմքիս թող փակչի՝
եթէ քեզ չյիշեմ,
եթէ Երուսաղէմը իմ գլխաւոր ուրախութենէս
Աւելի բարձր ⁷չհամարեմ:
- 7 Յիշէ՛, ո՛վ Տէր, Եդովմի որդիները,
Որոնք՝ Երուսաղէմի օրուան մէջ՝
Կ'ըսէին. «Փլցուցէ՛ք, փլցուցէ՛ք
Մինչեւ անոր հիմերը»:
- 8 Ո՛վ Բաբելոնի ⁸բնաջնջող աղջիկ,
Երանի՛ անոր՝ որ քեզի պիտի հատուցանէ
«Մեզի ըրածիդ» փոխարէնը:
- 9 Երանի՛ անոր՝ որ քու երախաներդ պիտի բռնէ
Ու ժայռի վրայ ջախջախէ:

ԱՂՕԹՔ՝ ԾՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Դաւիթի սաղմոսը:

138

Քեզմէ շնորհակալ պիտի ըլլամ իմ ամբողջ սիրտովս,
«Աստուածներուն առջեւ քեզի սաղմոս պիտի երգեմ»:

- 2 Պիտի երկրպագեմ դէպի քու սուրբ տաճարդ,
Եւ քու անունդ պիտի ներբողեմ՝
Քու կարեկցութեանդ ու ճշմարտութեանդ համար,
Որովհետեւ քու ամբողջ անունէդ ⁹գերազանց ըրիր՝ քու ¹⁰խօսքդ:
- 3 Այն օրը երբ գոչեցի՝ պատասխանեցիր ինծի,
Իմ անձիս մէջ զօրութեամբ զիս ուժովցուցիր:
- 4 Ո՛վ Տէր, երկրի բոլոր թագաւորները քեզ պիտի ներբողեն՝
Երբ բերանիդ խօսքերը լսեն.
- 5 Տէրոջ ճամբաներուն մէջ պիտի երգեն՝
Որովհետեւ Տէրոջ փառքը մեծ է:
- 6 Թէպէտ Տէրը բարձր է, **սակայն** նուաստը կը տեսնէ
Ու խրոխտը հեռուէն կը ճանչնայ:
- 7 Թէեւ տագնապի մէջէն ընթանամ,

⁷ Եբր.՝ չբարձրացնեմ

⁸ Եբր.՝ բնաջնջուելիք

⁹ Եբր.՝ Մեզ վարձատրածիդ

¹⁰ Կամ՝ Հրեշտակներուն, կամ՝ Դատաւորներուն, եւ կամ՝ Աստուծոյ

¹¹ Եբր.՝ վեր մեծցուցիր

¹² Կամ՝ խոստումներդ

Դուն գիս պիտի վերապրեցնես.
Իմ թշնամիներու բարկութեան դէմ՝
Զու ձեռքդ պիտի երկարես,
Եւ քու աջ ձեռքդ գիս պիտի փրկէ.

8 **Տէ՛րը** պիտի կատարէ ինծի համար:
Ո՛վ Տէր, քու կարեկցութիւնդ յաւիտենական է:
Զու ձեռքերուդ գործերը **երեսի վրայ** մի՛ թողուր:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԿԱՏԱՐԵԱԼ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՀՈԳԱԾՈՒԹԻՒՆԸ
Գլխաւոր երածիշտին. Դաւիթի սաղմոսը:

139

Ո՛վ Տէր, գիս հետազօտեցիր ու ճանչցար.

- 2 Դուն գիտես իմ նստիլս ու ելլելս,
Իմ մտածումն հեռուէն կը հասկնաս:
- 3 Իմ քալելս ու պառկիլս կը քննես,
Եւ իմ բոլոր ճամբաներուս իրազեկ ես:
- 4 Արդարեւ խօսք մը **տակաւին** լեզուիս վրայ չեղած,
Ահա՛ դուն, ո՛վ Տէր, ամբողջովին տեղեակ ես անոր:
- 5 Ետեւէս եւ առջեւէս գիս պաշարեցիր,
Ու քու ձեռքդ իմ վրաս դրիր:
- 6 **Այս** գիտութիւնը յոյժ սքանչելի է ինծի համար.
Այնչափ բարձր է, որ չեմ կրնար զայն **հասկնալ**:
- 7 Ո՞ւր երթամ քու Հոգիէդ,
Եւ քու ներկայութենէդ ո՞ւր փախչիմ:
- 8 Եթէ երկինք ելլեմ, դուն հոն ես.
Եթէ ^բդժոխքը ^գտարածեմ **անկողիս**, ահա՛ դուն **հոն կը գտնուիս**:
- 9 **Եթէ** արշալոյսին թելերը առնեմ
Ու ծովուն ծայրամասը բնակիմ,
- 10 Հո՛ն ալ քու ձեռքդ գիս պիտի առաջնորդէ,
Եւ քու աջ ձեռքդ գիս պիտի բռնէ:
- 11 Եթէ ըսեմ. «Անտարակոյս խաւարը գիս պիտի ^դծածկէ»,
Այն ատեն գիշերն ալ լոյս կ'ըլլայ իմ շուրջս:
- 12 Խաւարն ալ քեզի համար ^եմութ չէ,
Հապա գիշերը ցերեկի պէս կը լուսաւորուի.
Խաւարն ու լոյսը միեւնոյն **բանն են քու առջեւդ**:
- 13 Արդարեւ դո՛ւն ^զստեղծեցիր երիկամունքս,

^ա Եբբ.՝ ուղիս

^բ Այսինքն՝ մեռած անձերու կայանը

^գ Եբբ.՝ դուրս հանեմ

^դ Եբբ.՝ ճգմէ

^ե Եբբ.՝ խաւարամած

^զ Եբբ.՝ ստացար

Եւ դո՛ւն զիս ծածկեցիր մօրս էորովայնիս մէջ:

- 14 Կը ներբողեմ քեզ,
Որովհետեւ ահաւոր **ու**^Ըսքանչելի կերպով ստեղծուեցայ՝.
Քու գործերդ սքանչելի են
Եւ իմ անձս լաւ գիտէ:
- 15 Իմ ոսկորներս քեզմէ չպահուեցան՝
Երբ ծածկաբար **Ք**^Բձեւակերպուեցայ,
Երկրի ստորին **մասերուն** մէջ **ժ**ճարտարութեամբ կազմուեցայ՝:
- 16 Քու աչքերդ իմ **ի**սաղմս տեսան.
Բոլոր **անդամներս** քու գիրքիդ մէջ արձանագրուած էին
Ու ժամանակին պիտի կազմուէին,
Երբ դեռ անոնցմէ ո՛չ մէկը կար:
- 17 Ո՛րչափ պատուական են ինձի քու մտածումներդ, ո՛վ Աստուած.
Որչա՛փ մեծ է անոնց թիւը:
- 18 **Եթէ** հաշուեմ զանոնք՝ աւագէն շատ են.
Երբ արթննամ՝ դեռ քեզի հետ եմ:
- 19 Անշո՛ւշտ ամբարիշտը պիտի մեռցնես, ո՛վ Աստուած.
Ուրեմն ո՛վ արիւնահեղ մարդիկ, հեռացէ՛ք ինձմէ:
- 20 Արդարեւ անոնք քեզի դէմ՝ **ն**ենգութեամբ կը խօսին,
Քու **Խ**թշնամիներդ ընդունայն **քու անունդ** կ'առնեն՝:
- 21 Քեզ ատողները չե՞մ ատեր, ո՛վ Տէր.
Միթէ քեզի դէմ ելլողներէն չե՞մ զգուիր:
- 22 Զանոնք ծայրագոյն ատելութեամբ կ'ատեն,
Եւ ինձի թշնամի **ժ**կը համարեն՝:
- 23 Հետագօտէ՛ զիս, ո՛վ Աստուած, ու ճանչցի՛ր իմ սիրտս.
Քննէ՛ զիս, ու գիտցի՛ր իմ գաղափարներս.
- 24 Նայէ՛ թէ արդեօք **կ**չար ճամբայի մէ՛ջ եմ,
Եւ առաջնորդէ՛ զիս դէպի յաւիտենական ճամբան:

^Է Եբբ.՝ փորիս

^Ը Եբբ.՝ սքանչելիք եղայ

^Բ Եբբ.՝ շինուեցայ

^ժ Եբբ.՝ նկարակերտուեցայ

^ի Կամ՝ նախասաղմս

^լ Եբբ.՝ **նենգ** մտադրութեամբ

^խ Կամ՝ քաղաքներդ անհրաւութեամբ կը գրաւեն

^ժ Եբբ.՝ են

^կ Եբբ.՝ ցաւալի

140

- Ո՛վ Տէր, ազատէ՛ զիս չար մարդէն,
Պահպանէ՛ զիս բռնաւոր մարդէն:
- 2 Անոնք իրենց սիրտին մէջ չարութեան մասին կը մտածեն,
Եւ «ամէն ատեն» պայքարի համար կը զինակցին:
- 3 Իրենց լեզուները օձի պէս սրեցին.
Քարբի ժահր կայ անոնց շրթունքներուն տակ: (Սելա:)
- 4 Ո՛վ Տէր, պահէ՛ զիս ամբարիշտին ձեռքէն,
Պահպանէ՛ զիս բռնաւոր մարդէն,
Որոնք մտածեցին ^բզիս սայթաքեցնել՝:
- 5 Ամբարտաւանները ինծի համար վարմ պահեցին ու լարեր դրին.
Յանց փռեցին իմ ճամբայիս վրայ,
Որոգայթ դրին ինծի համար: (Սելա:)
- 6 Տէրոջ ըսի. «Դո՛ւն ես իմ Աստուածս»:
Ո՛վ Տէր, ունկնդրէ՛ աղաչանքիս ձայնը:
- 7 Ով՛ Տէր Եհովա, իմ փրկութեանս զօրութիւնը,
Դո՛ւն իմ գլուխիս ^գհովանի եղար պայքարին օրը:
- 8 Ո՛վ Տէր, ^դմի՛ գոհացներ՝ ամբարիշտին փափաքները,
Մի՛ յաջողցներ անոր **նենգ** մտադրութիւնը,
Որ իրենք զիրենք չբարձրացնեն: (Սելա:)
- 9 Զիս շրջապատողներուն գլուխը՝
Իրենց շրթունքներուն անհրաւութիւնը թող ^եծածկէ:
- 10 Հրավառ կայծեր թող ^զհիյնան անոնց վրայ.
Թող ձգէ գանոնք կրակի մէջ,
Խորունկ ջուրերու մէջ, որ **վերստին** չկանգնին:
- 11 ^էՉարախօս մարդը երկրի վրայ պիտի չհաստատուի.
Չախորդութիւնը պիտի հալածէ բռնաւոր մարդը,
Որպէսզի **գայն** տապալէ:
- 12 Գիտեմ թէ Տէրը պիտի ^ըպաշտպանէ դժբախտին դատը

^ա Եբր.՝ ամբողջ օրը

^բ Եբր.՝ քայլերս հրել

^գ Եբր.՝ ծածկոց

^դ Եբր.՝ գոհացում մի՛ տար

^ե Եբր.՝ զիրենք ծածկէ

^զ Եբր.՝ սահիմ

^է Եբր.՝ Չար լեզու ունեցող

^ը Եբր.՝ գործադրէ

Եւ աղքատներուն իրաւունքը:

- 13 Անկասկած արդարները քու անունդ պիտի ներբողեն.
Ուղիղները ներկայութեանդ մէջ պիտի բնակին:

ԻՐԻԿՈՒԱՆ ԱՂԹԸ

Դաւիթի սաղմոսը:

141

Ո՛վ Տէր, քեզի՛ կը գոչեմ. արտորա՛ ինծի **օգնելու:**
Ունկնդրէ՛ իմ ձայնս, երբ քեզի կը գոչեմ:

- 2 Իմ աղօթքս «քեզի թող ներկայանայ՝ խունկի **պէս,**
Եւ ձեռքերուս բարձրանալը՝ իրիկուան ընծային **պէս:**
- 3 Ո՛վ Տէր, պահապան դիր իմ բերանիս,
Ու պահպանէ՛ իմ շրթունքիս դուռը:
- 4 Մի՛ հակեցներ սիրտս չար բանի,
Որպէսզի անօրէնութիւն գործող մարդոց հետ ամբարշտութեան արարքներ
չկատարեմ,
Եւ անոնց խորտիկներէն չուտեմ:
- 5 Արդարը թող ծեծէ զիս, ատիկա կարեկցութիւն է.
Թող յանդիմանէ զիս, ատիկա ^բօծումի իւղ է,
Իմ գլուխս պիտի չմերժէ **զայն.**
^գՈրովհետեւ անոնց ձախորդութիւններուն մէջ ալ՝ պիտի աղօթեմ:
- 6 Երբ անոնց դատաւորները ժայռոտ տեղեր ձգուին,
Այն ատեն իմ խօսքերս պիտի լսեն, որովհետեւ հաճոյալի են:
- 7 Մեր ոսկորները ^դդժոխքին երախը ցրուեցան,
Ինչպէս ^եհերկողն ու գետինը ճեղքողը **կը ցրուէ՝:**
- 8 Սակայն, ո՛վ Տէր Եհովա, իմ աչքերս դէպի քեզ **ուղղուած** են.
Քեզի՛ ապաւինեցայ, իմ անձս մի՛ ^զլքեր:
- 9 Պահէ՛ զիս ինծի համար լարուած որոգայթէն,
Եւ անօրէնութիւն գործողներուն ^էծուղակներէն:
- 10 Ամբարիշտները իրենց ցանցերուն մէջ պիտի իյնան,
Մինչդեռ ես բոլորովին **անվնաս** պիտի անցնիմ:

ԱՂԹԸ՝ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

- ^ա Երբ.՝ քու ներկայութեանդ թող հաստատուի
- ^բ Երբ.՝ գլուխի
- ^գ Կամ՝ Բայց անոնց չարութիւններուն դէմ
- ^դ Այսինքն՝ մեռած անձերու կայանին
- ^ե Երբ.՝ փայտ կտրողն ու ճեղքողը **կը ցրուէ** երկրի վրայ
- ^զ Երբ.՝ պարպեր
- ^է Երբ.՝ որոգայթներէն

142

- Իմ ձայնովս Տէրոջ կ'աղաղակեմ,
Իմ ձայնովս Տէրոջ կ'աղաչեմ:
- 2 Իմ գանգատս անոր ^ակը ներկայացնեմ՝,
Տագնապս ^բանոր կ'իմացնեմ:
- 3 Երբ հոգիս թալկանայ ներսս,
Դուն կը գիտնաս իմ շաւիղս:
Իմ գացած ուղիիս մէջ
Ինծի համար վարմ թաղեցին:
- 4 Նայէ՛ աջ կողմը եւ տե՛ս.
Ո՛չ մէկը զիս կը ճանչնայ:
Ապաստանարանը կորսուեցաւ ինծի համար.
Ո՛չ մէկը կայ՝ որ անձիս ^գհոգ տանի՞:
- 5 Ո՛վ Տէր, քեզի՛ աղաղակեցի
Եւ ըսի. «Դո՛ւն ես իմ ապաւէնս
Ու բաժինս՝ ապրողներու երկրին մէջ:
- 6 Ուշադի՛ր եղիր իմ ^դպաղատանքիս,
Որովհետեւ մեծապէս ^եթշուառացայ.
Ազատէ՛ զիս իմ հալածիչներէս,
Քանի ինձմէ հզօր եմ:
- 7 Հանէ՛ զնտանէն իմ անձս,
Որպէսզի քու անունդ ներբողեմ.
Արդարները զիս պիտի շրջապատեն՝
Երբ ինծի երախտիք ընես»:

ԱՂՕԹԸ՝ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Դաւիթի սաղմոսը:

143

- Ո՛վ Տէր, լսէ՛ իմ աղօթքս,
Ունկնդրէ՛ աղաչանքս,
Պատասխանէ՛ ինծի քու հաւատարմութեամբդ
Եւ արդարութեամբդ:
- 2 Զու ծառայիդ հետ դատաստանի մի՛ երթար,
Որովհետեւ ո՛չ մէկ ապրող **մարդ** մը պիտի արդարանայ քու առջեւ:
- 3 Արդարեւ թշնամին իմ անձս հալածեց,

^ա Եբր.՝ առջեւ կը թափեմ

^բ Եբր.՝ անոր առջեւ

^գ Եբր.՝ ետեւէն փնտռէ

^դ Եբր.՝ ճիչիս

^ե Եբր.՝ ցածցայ

Իմ կեանքս ^ազգետնեց, կոխկռտեց.

Զիս խաւարին մէջ բնակեցուց՝

^բՇատոնց մեռածներուն պէս:

4 Ուստի հոգիս թալկացաւ ներսս,

Սիրտս ^գխռովեցաւ ներսս:

5 Վաղեմի օրերը կը յիշեմ,

Զու բոլոր արարքներուդ մասին կը խորհրդածեմ,

Զու ձեռքերուդ գործերուն վրայ կը խոկամ:

6 Ձեռքերս դէպի քեզ կ'երկարեմ,

Իմ անձս ծարաւուտ երկրի պէս քեզի կը պապակի: (Սելա:)

7 Շտապելո՛վ պատասխանէ ինձի, ո՛վ Տէր,

Հոգիս նուաղեցաւ.

Մի՛ ծածկեր ինձմէ քու երեսդ,

Որպէսզի գուրը իջնողներուն չնմանիմ:

8 Առտուընէ՛ լսել տուր ինձի քու կարեկցութիւնդ,

Որովհետեւ քեզի վստահեցայ.

^դՅուցո՛ւր ինձի երթալիք ճամբաս,

Զանի անձս դէպի քեզ բարձրացուցի:

9 Ո՛վ Տէր, ազատէ՛ զիս թշնամիներէս,

Որովհետեւ ^եքեզ իմ ապաւէնս ըրի՞:

10 Սորվեցո՛ւր ինձի քու կամքդ գործադրել,

Զանի որ դո՛ւն ես իմ Աստուածս.

Զու բարի Հոգիդ թող առաջնորդէ զիս ^զուղղամտութեան երկիրը՞:

11 Ո՛վ Տէր, վերապրեցո՛ւր զիս՝ քու անունիդ համար.

Հանէ՛ իմ անձս տագնապէն՝ քու արդարութեամբդ.

12 Բնաջնջէ՛ թշնամիներս՝ քու կարեկցութեամբդ,

Կորսնցո՛ւր բոլոր անձս ճնշողները,

Զանի որ ես քու ծառադ եմ:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ՝ ՅԱՂԹԱՆԱԿԻ ՀԱՍԱՐ

Դաւիթի սաղմոսը:

144

Օրհնեա՛լ ըլլայ Տէրը, իմ Վէմս,

Որ ձեռքերս կը վարժեցնէ պայքարի,

Ու մատներս՝ պատերազմի:

^ա Եբր.՝ գետինը նետեց

^բ Կամ՝ Յաւիտենապէս

^գ Եբր.՝ ամայացաւ

^դ Եբր.՝ Գիտցո՛ւր

^ե Եբր.՝ քու քովդ ծածկուեցայ

^զ Կամ՝ ուղիղ գետինի վրայ

- 2 Ի՛նք է իմ կարեկցութիւնս ու բերդս,
 իմ պատսպարանս եւ ազատարարս:
 Իմ վահանս է, ուստի իրեն կ'ապաւիճիմ.
 Ի՛նք ժողովուրդս կ'ենթարկէ ինձի:
- 3 Ո՛վ Տէր, մարդը ի՞նչ է՝ որ զայն կը ճանչնաս,
 Ու մարդու որդին՝ որ անոր հանդէպ համարում կ'ունենաս:
- 4 Մարդը ունայնութեան նման է,
 Անոր օրերը անցնող ստուերի պէս են:
- 5 Ո՛վ Տէր, հակեցո՛ւր քու երկինքդ եւ իջի՛ր.
 Դպչէ՛ լեռներուն՝ որպէսզի մխան:
- 6 Փայլա՛կ նետէ ու ցրուէ՛ զանոնք.
 Արձակէ՛ նետերդ եւ խուճապի՛ մատնէ զանոնք:
- 7 Ղրկէ՛ վերէն քու ձեռքդ, ու փրկէ՛ զիս.
 Ազատէ՛ զիս յորդառատ ջուրերէն եւ օտարազգիներուն ձեռքէն,
- 8 Որոնց բերանը ունայնութիւն կը խօսի,
 Եւ անոնց աջ ձեռքը կեղծիքի աջ ձեռք է:
- 9 Ո՛վ Աստուած, նո՛ր երգ պիտի երգեմ քեզի,
 Սաղմոս պիտի ըսեմ քեզի՝ տասը լար ունեցող տաւիղով:
- 10 Ի՛նք թագաւորներուն փրկութիւն կու տայ,
 Եւ իր ծառան՝ Դաւիթը կ'ազատէ չարաղէտ սուրէն:
- 11 Փրկէ՛ զիս եւ ազատէ՛ օտարազգիներուն ձեռքէն,
 Որոնց բերանը ունայնութիւն կը խօսի,
 Եւ անոնց աջ ձեռքը կեղծիքի աջ ձեռք է.
- 12 Որպէսզի մեր որդիները իրենց մանկութեան մէջ մեծցող տունկերու պէս ըլլան,
 Ու մեր աղջիկները պալատի "շէնքին համար" քանդակուած անկիւնաքարերու պէս
 ըլլան.
- 13 Մեր ամբարները լեցուին
 Եւ ամէն տեսակ պարէնով յորդին,
 Ու մեր ոչխարները հազարապատիկ եւ բիւրապատիկ բազմանան մեր դաշտերուն
 մէջ.
- 14 Մեր արջառները՝ բազմածին ըլլան,
 "Բռնութեամբ մտնել" կամ դուրս հանել չըլլայ,
 Ո՛չ ալ աղաղակ՝ մեր հրապարակներուն մէջ:
- 15 Երանի՛ այն ժողովուրդին՝ որ այսպիսի վիճակ ունի.
 Երանի՛ այն ժողովուրդին՝ որուն Աստուածը Եհովան է:

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ
Դաւիթի գովաբանութիւնը:

145

Զեզ պիտի բարձրացնեմ, ո՛վ Թագաւոր, իմ Աստուածս,

---

^u Եբր.՝ կերպարին համեմատ
^p Կամ՝ պարարտ
^q Եբր.՝ ճեղքուածք

- Ու քու անունդ՝ «դարձ դար» պիտի օրհնաբանեմ:
- 2 Ամէն օր քեզ պիտի օրհնաբանեմ,
Եւ քու անունդ դարձ դար պիտի գովաբանեմ:
- 3 Մեծ ու յոյժ գովելի է Տէրը.
Անոր մեծութիւնը անհետազօտելի է:
- 4 Մէկ սերունդը միւսին պիտի դրուատէ քու գործերդ,
Եւ քու քաջագործութիւններդ պիտի հռչակէ:
- 5 Զու փառքիդ պատուական վայելչութիւնը,
Ու քու սքանչելի գործերդ պիտի ^բհաղորդեմ:
- 6 Զու անաւոր **արարքներուդ** զօրութեան մասին պիտի խօսիմ,
Իսկ ես քու մեծագործութիւններդ պիտի պատմեմ:
- 7 Զու մեծ բարութեանդ յիշատակը պիտի արտայայտեն,
Եւ քու արդարութեամբդ պիտի ցնծան:
- 8 Տէրը ողորմած ու գթած,
Համբերատար եւ մեծապէս կարեկից է:
- 9 Տէրը բոլորին հանդէպ բարի է.
Անոր գթութիւնները իր բոլոր գործերուն ^գկը վերաբերին՝:
- 10 Ո՛վ Տէր, քու բոլոր գործերդ քեզ պիտի ներբողեն,
Եւ բարեպաշտներդ քեզ պիտի օրհնաբանեն:
- 11 Զու թագաւորութեանդ փառքին մասին պիտի խօսիմ,
Ու քու զօրութիւնդ պիտի պատմեն.
- 12 Որպէսզի մարդոց որդիներուն գիտցնեն
Անոր քաջագործութիւններն ու թագաւորութեան փառաւոր վայելչութիւնը:
- 13 Զու թագաւորութիւնդ՝ յաւիտենական թագաւորութիւն է
Եւ քու տէրութիւնդ՝ սերունդէ սերունդ:
- 14 Տէրը նեցուկ կ'ըլլայ բոլոր ինկածներուն,
Ու բոլոր կքածները կը կանգնեցնէ:
- 15 Բոլորին աչքերը քեզի կը սպասեն,
Եւ դուն ատենին անոնց կու տաս իրենց կերակուրը:
- 16 Զու ձեռքդ կը բանաս,
Ու ամէն կենդանի **մարմին** կը կշտացնես՝ **իր** փափաքին համաձայն:
- 17 Տէրը արդար է իր բոլոր ճամբաներուն մէջ,
Ու կարեկից՝ իր բոլոր գործերուն մէջ:
- 18 Տէրը մօտ է բոլոր անոնց՝ որ իրեն կը գոչեն,
Բոլոր անոնց՝ որ ճշմարտութեամբ իրեն կը գոչեն:
- 19 Ան իրմէ վախցողներուն փափաքը կը գործադրէ.
Անոնց աղաղակը կը լսէ եւ զանոնք կը փրկէ:
- 20 Տէրը բոլոր զինք սիրողները կը պահպանէ,
Սակայն բոլոր ամբարիշտները կը բնաջնջէ:
- 21 Իմ բերանս Տէրոջ գովաբանութիւնը պիտի արտայայտէ,

^ա **Եբր.**՝ յաւիտենականութենէ յաւիտենականութիւն

^բ **Եբր.**՝ խօսիմ

^գ **Եբր.**՝ վրայ եմ

Եւ ամէն մարմին անոր սուրբ անունը պիտի օրհնաբանէ դարէ դար:

ՓՐԿԻՉ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՓԱՌՔԸ

146

Ալէլուիա՛: Գովաբանէ՛ Տէրը, ո՛վ իմ անձս:

- 2 Տէրը պիտի գովաբանեմ իմ կեանքիս մէջ,
Որքան **ատեն** որ ապրիմ՝ իմ Աստուծոյս սաղմոս պիտի ըսեմ:
- 3 Մի՛ վստահիք ազնուականներուն,
Մարդու որդիին՝ որուն քով ^աօգնութիւն չկայ.
- 4 Անոր հոգին ^բկ'երթայ, ան իր հողը կը վերադառնայ,
Նոյն օրը անոր խորհուրդները կը կորսուին:
- 5 Երանի՛ անոր՝ որուն օգնականը Յակոբի Աստուածն է,
Եւ անոր յոյսը Տէրոջ՝ իր Աստուծոյն վրայ է,
- 6 Որ ^գստեղծեց երկինքն ու երկիրը,
Ծովը եւ ամէն ինչ որ անոնց մէջ է:
Ինք ճշմարտութիւնը յաւիտենապէս կը պահէ,
- 7 Հարստահարուածներուն իրաւունքը կը ^դպաշտպանէ,
Եւ անօթիներուն հաց կու տայ:
Տէրը կ'արձակէ բանտարկեալները,
- 8 Տէրը կը բանայ կոյրերուն աչքերը,
Տէրը կը կանգնեցնէ կքածները,
Տէրը կը սիրէ արդարները,
- 9 Տէրը կը պահպանէ գաղթականները,
Կը հաստատէ որքն ու այրին,
Բայց կը ^եխափանէ ամբարիշտներուն ճամբան:
- 10 Տէրը պիտի թագաւորէ յաւիտենապէս,
Քու Աստուած՛որ, ո՛վ Սիոն, սերունդէ սերունդ: Ալէլուիա՛:

ԱՄԵՆԱԿԱՐՈՂ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՓԱՌՔԸ

147

Գովաբանեցէ՛ք Տէրը, որովհետեւ վայելուչ է մեր Աստուծոյն սաղմոս ըսել,
Որովհետեւ հաճելի **ու** պատշաճ է գովաբանել:

- 2 Տէ՛րը կը կառուցանէ Երուսաղէմը,
Ի՛նք կը հաւաքէ Իսրայէլի արքայականները.
- 3 Կոտրած սիրտ ունեցողները կը բուժէ,
Եւ անոնց խոցերը կը փաթթէ.

^ա Եբբ.՝ ազատութիւն

^բ Եբբ.՝ դուրս կ'ելլէ

^գ Եբբ.՝ ըրաւ

^դ Եբբ.՝ գործադրէ

^ե Եբբ.՝ ծռէ

ՄԱՂՄՈՍՆԵՐՈՒ ԳԻՐԶԸ

- 4 ^ա Աստղերը կը թուարկէ,
Անոնք բոլորն ալ **իրենց** անուններով կը կոչէ:
- 5 Մեծ է մեր Տէրը, եւ իր կարողութիւնը շատ է.
Անոր հանճարը անհուն է:
- 6 Տէրը ^բ Գնեցուկ կ'ըլլայ հեզերուն՝,
Իսկ մինչեւ գետին կը նուաստացնէ ամբարիշտները:
- 7 ^գ Խմբերգեցէ՛ք Տէրոջ շնորհակալութեամբ,
Սաղմո՛ս ըսէք մեր Աստուծոյն՝ քնարով:
- 8 Ի՛նք կը ծածկէ երկինքը թանձր **ամպերով**,
Անձրեւ կը պատրաստէ երկրի համար,
Ու խոտ կը բուսցնէ լեռներուն վրայ.
- 9 Ի՛նք անասուններուն կու տայ իրենց ^դ Դերը,
Եւ ագռաւին ձագերուն՝ որոնք կը գոչեն:
- 10 Ան ձիուն զօրութենէն չ'ախորժիր,
Մարդուն սրունքներուն չի հաճիր:
- 11 Տէրը կը հաճի իրմէ վախցողներուն,
Իր կարեկցութեան յուսացողներուն:
- 12 ^ե Դրուատէ՛ Տէրը, ո՛վ Երուսաղէմ,
Օրհնէ՛ քու Աստուածդ, ո՛վ Սիոն.
- 13 Որովհետեւ ի՛նք ամրացուց քու դռներուդ նիգերը,
Եւ օրհնեց որդիներդ քու մէջդ:
- 14 Ի՛նք խաղաղութիւն կու տայ հողամասիդ,
Ու քեզ կը կշտացնէ ^զ Երեսիք ցորենով:
- 15 Իր հրամանը երկրին կը դրկէ,
Եւ իր խօսքը արագութեամբ կը վազէ:
- 16 Չիւն կու տայ՝ բուրդի պէս,
Եղեամբ կը ցանէ մոխիրի պէս,
- 17 Իր սառը կը նետէ պատառներու պէս.
Անոր ցուրտին ո՞վ կրնայ դիմանալ:
- 18 Իր խօսքը կը դրկէ, ու կը հալեցնէ զանոնք.
Իր հովը կը փչէ, **եւ** ջուրեր կը հոսին:
- 19 Իր խօսքը կը հաղորդէ Յակոբի,
Իր կանոններն ու դատավճիռները՝ Իսրայէլի:
- 20 Ո՛չ մէկ ազգի հետ այսպէս վարուեցաւ,
Բայց անոնք **իր** դատավճիռները չճանչցան: Ալէլուիա՛:

ՏԻԵԶԵՐԱԿԱՆ ԿՈՉ՝ ԱՍՏՈՒԱԾ ՓԱՌԱԲԱՆԵԼՈՒ

^ա Եբբ.՝ Աստղերուն թիւը կը համրէ

^բ Եբբ.՝ շիտակ կը կայնեցնէ հեզերը

^գ Եբբ.՝ Պատասխանելով երգեցէ՛ք

^դ Եբբ.՝ հացը

^ե Եբբ.՝ ճարպոտ

148

- Ալէլուիա՛: Գովաբանեցէ՛ք Տէրը երկինքէն.
 Գովաբանեցէ՛ք զայն բարձր վայրերուն մէջ:
- 2 Գովաբանեցէ՛ք զայն, ո՛վ անոր բոլոր հրեշտակները,
 Գովաբանեցէ՛ք զայն, ո՛վ անոր բոլոր զօրքերը:
- 3 Գովաբանեցէ՛ք զայն, ո՛վ արեւ եւ լուսին.
 Գովաբանեցէ՛ք զայն, ո՛վ բոլոր փայլուն աստղեր:
- 4 Գովաբանեցէ՛ք զայն՝ ո՛վ երկինքներու երկինք,
 Ու երկինքէն վեր եղող ջուրեր:
- 5 Տէրոջ անունը թող գովաբանեն,
 Որովհետեւ ինք պատուիրեց, եւ անոնք ստեղծուեցան.
- 6 Զանոնք «դարէ դար»^բ հաստատեց,
 Կանոն դրաւ՝ որ Գանխափանելի է:
- 7 Գովաբանեցէ՛ք Տէրը երկրէն՝
 Ո՛վ վիշապներ ու բոլոր անդունդներ,
- 8 Կրակ եւ կարկուտ, ձիւն ու մշուշ,
 Եւ անոր հրահանգը գործադրող մրրկալից հով,
- 9 Լեռներ եւ բոլոր բլուրներ,
 Պտղատու ծառեր ու բոլոր մայրիներ,
- 10 Գազաններ եւ բոլոր անասուններ,
 Սողուններ ու թեւաւոր թռչնազգիներ,
- 11 Երկրի թագաւորներ եւ բոլոր Պժողովուրդներ,
 Իշխանաւորներ ու երկրի բոլոր դատաւորներ,
- 12 Երիտասարդներ եւ կոյսեր,
 Ծերեր ու տղաներ:
- 13 Բոլորը թող գովաբանեն Տէրոջ անունը,
 Որովհետեւ միայն անոր անունը վսեմ է.
 Անոր փառաւորութիւնը երկրէն ու երկինքէն ^եվեր է:
- 14 Ի՛նք բարձրացուց իր ժողովուրդին եղջիրը,
 Իր բոլոր բարեպաշտներուն,
 Իր մօտը եղող ժողովուրդին՝
 Իսրայէլի որդիներուն գովաբանութիւնը: Ալէլուիա՛:

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ

149

Ալէլուիա՛: Նո՛ր երգ երգեցէք Տէրոջ,

---

^ա Եբր.՝ յաւերժութենէ յաւերժութիւն

^բ Եբր.՝ կայունացուց

^գ Եբր.՝ անփոփոխելի

^դ Եբր.՝ բնակչութիւններ

^ե Եբր.՝ բարձր

Երգեցէ՛ք անոր գովաբանութիւնը՝ բարեպաշտներուն համախմբումին մէջ:

- 2 Իսրայէլ թող ուրախանայ իր Արարիչով.
Սիոնի որդիները թող խայտան իրենց Թագաւորով:
- 3 Պարով թող գովաբանեն անոր անունը,
Թմբուկով ու քնարով սաղմոս թող ըսեն անոր,
- 4 Որովհետեւ Տէրը իր ժողովուրդին կը հաճի,
Հեզերը փրկութեամբ պիտի փառաւորէ:
- 5 Բարեպաշտները փառքով թող հրճուին,
Եւ իրենց անկողիցին մէջ ցնծան.
- 6 Աստուծոյ գովաբանութիւնները անոնց բերանին մէջ թող ըլլան,
Ու երկսայրի սուր մը՝ անոնց ձեռքին մէջ,
- 7 Որպէսզի հեթանոսներէն վրէժ առնեն,
Ու ^աժողովուրդները ^բպատժեն.
- 8 Որպէսզի անոնց թագաւորները շղթաներով կապեն,
Եւ անոնց ^գազնուականները՝ երկաթէ կապանքներով,
- 9 Որպէսզի գրուած դատավճիռը անոնց վրայ գործադրեն:
Այս փառաւորութիւնը իր բոլոր բարեպաշտներուն համար է: Ալէլուիա՛:

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

150

Ալէլուիա՛: Գովաբանեցէ՛ք Աստուած իր սրբարանին մէջ.

Գովաբանեցէ՛ք զայն իր զօրութեան հաստատութեան մէջ:

- 2 Գովաբանեցէ՛ք զայն իր քաջագործութիւններուն համար,
Գովաբանեցէ՛ք զայն իր մեծութեան ճոխութեան համեմատ:
- 3 Գովաբանեցէ՛ք զայն շեփորի հնչիւնով,
Գովաբանեցէ՛ք զայն տաւիղով ու քնարով:
- 4 Գովաբանեցէ՛ք զայն թմբուկով եւ պարով,
Գովաբանեցէ՛ք զայն լարաւոր նուագարաններով ու սրինգով:
- 5 Գովաբանեցէ՛ք զայն մեծաձայն ծնծղաներով,
Գովաբանեցէ՛ք զայն մեծագոչ ծնծղաներով:
- 6 Ամէն շունչ ունեցող թող գովաբանէ Տէրը: Ալէլուիա՛:

^ա Եբր.՝ բնակչութիւնները

^բ Եբր.՝ կշտամբեն

^գ Եբր.՝ պատուաւորները